

ПЕТЪР ДЪНОВ

ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА И ТЕОСОФИЯТА,
МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИАНСТВОТО

А З В И

У З Ъ Р А Ж

Извънредни беседи от Учителя
1920 г.

София
1995

Петър Константинов Дънов
(Беинса Дуно)
1864 -1944

АЗ ВИ ИЗБРАХ
Извънредни беседи от Учителя
1920 г.

Първо издание
София 1995

© ИК "ВСЕМИР"

Всички права запазени

Печат - "Полиграфия" Пловдив

ISBN 954-8447-06-1

THE MASTER PETER DEUNOV
(BEINSA DOUNO)
1864-1944

I CHOOSE YOU

COPYRIGHT © VSEMIr

FIRST published in BULGARIA IN 1995

by VSEMIr, Sofia

ALL RIGHTS RESERVED

Забележка:

Всички библейски цитати са от
БИБЛИЯ

Свещеното Писание на Вехтия и Новия Завет
Цариград, 1914 г.

Книгопечатница на Х. Матеосян

Цена **170 лв** за

ПОЯСНЕНИЯ

ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Ако известна сила, която съществува в природата, няма съотношение към нашите сетива, към нашите чувства, тя не може да реагира против дадено чувство. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечки, светлината на последните съществува ли за тях? Не. Следователно всяка сила, която действа в нашия живот, ако не можем да я възприемем, т.е. да възприемем светлината на тази сила, ние не може да разберем самата сила. Слепият може да пипне кибритената клечка и да каже: "Това е кибритена клечка", и че разбира що е клечка; обаче всъщност той нищо не е разбрал. Тя наистина е клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено - светлината. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете и разбирате написаното в нея. Та когато дойдете и до окултните сили, трябва всяка такава сила да се хване и да се впрегне на работа. Ученик, който се усъмни и рече: "Докажи, че тази окултна сила действително съществува", той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове; тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртвите истини - има и мъртви истини, а с живите истини на света.

Спиритизмът показва движение на Духа. Той е ^{зародиш} ембрио на нещата - нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия, да мине през всички фази на развитие и оформяване. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Теософията е учение за примирение противоречията в света. Тя е наука за примиряване мъжа с жената. Нещо повече. Като казвам да примиря мъжа с жената, подразбирам да примиря човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон: как да се примирява с този, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога - трябва да го примиряш; ако не можеш да го направиш, не си теософ. Ние, съвременните хора, със своя критичен ум, мягаме на онзи български чорбаджия, който бил много стиснат, и като повикал един абаджия да му крои дреха, понеже знаел, че абаджиите обичат да пооткрадват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, да не би да отреже от плата; обаче абаджията, като виждал плата хубав, отрязал едно голямо парче и рекъл: "Това за св. Никола", и го хвърлил навън; чорбаджията извикал: "Какво правиш?" и се завтекл да вземе парчето. В това време абаджията отрязал друго по-голямо парче и го турил под себе си. Та казвам, ние, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат - все ни лъжат; някой ще хвърли парче на св. Никола и като отидем да го вземем, той скрие друго по-голямо парче пред себе си и мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизмът не е закон на възлизане, а закон на слизане. Мистикът не възлиза към Бога, а влиза в себе си. И е опасен за това, че при слизането, който не знае как да слиза, може да падне и да се осакати.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на земята, невидимото, а не видимото. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл - то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

(Запитване: Правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието дали е едно и също учение с окултизма?)

Изучавайте природата, както е. В окултизма няма никакъв морал; той изучава нещата както са си, като чисти факти.

(Значи християнството е отделно?) - Отделно е.

Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действуват и как може да се използват. Окултистът е човек реалист, той не вярва, а борави само с природата - с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. В християнски смисъл може да бъде християнин и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на Духа в широк смисъл, в неговите разклонения, то е спиритуализъм. Опасността при изучаване на спиритизма лежи в това, че хората имат в себе си други утайки, които собствено им причиняват вреда. Но ние ще оставим засега настрана онова, що говорят за него критиците. Спиритизмът е движение; теософията - примирение на противоречията; мистицизмът - сливане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на земята, единствената наука, която ни научава как да живеем. Той само може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата - за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? - То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, сиромасът не може да бъде такъв.

(Обаждат се: Ами обещанието, че Христос обогатява?)

То е за християните на кредит - за ония, които Христос кредитира, търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин. Теософията е наука за примирение на половете, а християнството за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата... Това, което сега учат, не е християнство; то трябва да претърпи преобразование. Ако бе християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. Но ние ще оставим това, защото то не влиза в нашата област.

Сега ще ви запitam: Вие научихте ли що е мъчение? С него ще започнем. От гледището на мъчението, в неговия дух, ще разгледаме всички други науки - теософия, мистицизъм и пр., защото за тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има седем начина на изяснение. Така също и окултизмът, и мистицизмът имат своя вътрешна и външна страна. Теософското общество сега разбира външната страна - организирането. Теософията приготвя ония форми, които може да се нарекат анатомия на теософията. Християнството е изкарало първата фаза на развитие и след изминатите 2 000 години е взело да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изтича из Отца или не, и още какви ли не спорове са ставали във вселенските събори. И сега християнството се заключава в това: като ви срещне някой християнин, пита: "Ти вярваш ли в трите лица на Бога?" - "Вярвам." - "Християнин си." Аз обаче ще попитам: Ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това? Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички хора трябва да търсят това второ лице - Любовта. И когато кажат, че Бог бил троеличен, също така говорят неразбрани думи.

Великите Учители, които са говорили върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението. И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак от горе, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът - и той е опорочен. Християнството - също е опорочено. Нека бъда ясен. Когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: "Плати толкова", аз го наричам чер маг. Белият маг работи, без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг; ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е чер маг, ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на черни и бели. Някой ще рече: "Аз съм теософ..." - "От кои - от белите или от черните?" - "От белите..." - "Може да се разберем..." - "От черните..." - "Ще остана на особено мнение." Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни - ако сте от черните, светът е пълен с такива. 20-те милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното! Не казвам, че самото християнство е виновно - виновни са черните християни.

Нам трябва правилно разбиране на окултизма - да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място дума, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение - ще ги прати в дъното

на ада да се мъчат. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат - добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере - той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам знаете ли какви - от черните. Такива, които не се мъчат, казвам, писано е, че в бъдещето ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете - там ще бъдете.

Първото нещо за ученик, който иска да стане окултист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, понеже светът е толкова широк, че има място за всички, но че той сам се спъва. После, не трябва да мисли, че може някой да спъне неговото сърце, понеже светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. Ще рече, първото правило в туй положение на ученика - мъчението - е да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум, да го изопачи, че не може да повлияе и на неговото сърце в една или друга посока, защото светът е широк. Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да бъде ясна и да повлияе само тогава, когато дойдем на същия уровень, на който стои онзи, който я изказва. Как действа законът на влиянието? За да ви повлияе кой да е човек, добър или лош, трябва да ви снемат до своя уровень - само тогава той може да ви повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно, докогато държите ума си в безграничния свят, дето действа Божественният закон, вие сте свободен, невредим; щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли долу от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече се ограничава със самата мисъл, че господарят му го ограничава. Ходите из улицата със скъсани дрехи, срещнете някой познат благородник или богаташ и той ви отминее, не ви поздрави и си каже: "Нали съм сиромах - никой не ме поздравява!" Питам, като ви поздрави, ще ви придаде ли нещо? - Нищо. Само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от туй усмихване? - Нищо. Това са илюзии на черния маг. Когато човек се усмихне, трябва да почувствува от дълбините на душата си, че Бог присъствува в този момент.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно; ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим - и него може да направим - и в него трябва да действа същият закон. В окултно училище и начумерването трябва да става по всички правила - и в него да почувствува присъствието на Бога. Мислите ли, че като видят някой човек, когото бесят, ще се усмихнат? - Не, ще се начумерят, ще призова Бога и ангелите и ще кажат, че това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора са криво разбрали Божия закон. Осъдили човека по еди-кой член от еди-кой закон. Е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но тогава, когато сам поиска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна една мисъл. Някои казват, че не бива да измъчваме животните, но знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, когато казват да не мъчат животните, трябва да разбираме да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. Обаче тези, които искат да бъдат мъчени, ако не ги мъчим, закъсняваме тяхната еволюция. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали. Но... вие не прогресирате. Следователно ще трябва да кажем на кокошката, която иска да бъде мъчена, за да прогресира: "Съжалявам, не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция. Но понеже искаш непременно да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде." Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъчение никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе в дъното на мъчението и да го опита. И като се върне на земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате и вие взаимно. Един приятел ми разправи анекдот за себе си. Много чувствителен и с хубави пориви в душата си, иска да живее добре с хората, но като се върнал от странство и се срещнал с българите, те почнали да го шокират, подиграват. По едно време взел да мисли за някакво средство, да може да се владее и затова си наел двама хамали, да го псуват. Седнал при тях, издържал всичките им псувни с надежда да може да издържи и псувните на другите, но след като правил това няколко дена, рекъл си: "А бе, защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали! На тия им плащам, когато на другите няма да плащам." Всички неприятности, които се случват между вас, според окултната школа са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, но не по изкуствен начин. Зная случаи: съберат се двама, целунат се и рекат: "Да се помирим", но като излязат вън, пак почнат да се одумват. То не е начин на примирение; примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете в дъното на мъчението, готови ли сте да кажете: "Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми"? Това е най-важният психичен момент.

Искам всички ученици, като се върнат дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

(Обаждат се: Имаме още един четвъртък.)

Тогава следващият четвъртък е последният - гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините - три дена може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дадат работа: или на нивата ще ви пратят, или ще ви дадат да гледате крава. И смятам това правило за отлично. Който остане в нашата школа, ще му намерим работа: или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или кърпене, или писар ще бъде, или разсилен - ще има и такива. После друго. Каквото се говори тук, в школата, не искам да се изнася навън. Може да го изнесете, но за последиците не отговарям. Не изнасяйте едно учение, докато не го изпитате. Инак, то ще бъде най-голямата глупост, която може да направите. Опитайте го, защото още не

знаете дали е вярно. В Англия има комисия със свои експерти, която проверява стоките, що фабрикантите изработват и търговците продават, и само когато експертите турят щемпел, че са проверили, фабрикантите и търговците имат право да изнасят или да продават стоките си в или извън Англия. Вие сте търговци на дребно, на непроверени стоки, но аз не обичам такива търговци. Всяко нещо трябва да бъде проверено. Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде например следната: да кажем, някоя от вас има дъщеря, която не обича - да направи така, че да я обикне. Или мъжът ѝ е неверующ - то е една задача, която тя трябва да разреши. Някой от вас е беден, други болен - ще трябва да направи потребното, за да забогатее и да оздравее. Някой има в стомаха си тумори - ако не ги отмахне, те ще го унищожат. Всяка болест се образува от същества, които живеят в нас. Тя се образува психологически, но и органически от изверженията на тия същества. Когато дойде едно такова същество във вашия организъм, трябва да приложите закона: три дена може да седи като на гости, защото, ако го оставите за повече, ще се загнезди, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете, и другите ще кажат: "Бог да го прости!" Господ не прощава на такива. Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат. Някой ще дойде тук да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко ономува, който ще направи това! Проклятие ще има отгоре си, не до четвърта, но до тисяща рода. Такъв е великият Божи закон, Божествената истина: "Който съгреши против Духа - казва Христос - нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете." Всичко, което тук ще учите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките им пориви. Вие трябва да застанете на нозете си, да не кажете утре: "Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе." Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, ще бъда демон, с главата надолу. Па и вие, ако искате да ми влияете, ще бъдете с главата надолу. Тъй гласи Божественото учение. Да се разберем. На земята отсега натък има да живеете с хиляди години, но в която окултна школа и да влезете, да учите пътя на вашето развитие, все правила ще ви се дадат. Ако не приемете мъчението като фактор на вашето бъдеще съществуване, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете герои, да не се страхувате. Щом обаче не се мъчите, вие ще се страхувате, не ще бъдете герои. Не искам да употребя фразата: "Не се страхувайте", а ще употребя другата: "Мъчете се!" Приемете мъчението, защото то ви е дадено от невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които и да искат, не са определени за мъчение; не всички, които ме слушат, ще бъдете мъчени. Всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: "Хайде, за друг път." Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. И първото нещо, което

ще почувствувате, когато започнете да слизате в дъното на мъчението, е една тишина, ще прониквате в душата на всяко страдающе същество, ще започнете да разбирате колко много страда то, и ще си кажете: "Колко криво съм мислил досега!" У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете от това място, дето сте паднали, дето стоите, да започнете да повдигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: "Слез долу, аз ще възляза нагоре." Учението, което Христос е учил, е да почувствуващ, че всички същества се мъчат. Това разбира великото християнство. Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, а именно ще учим методи как да обработваме, как и за какво да използваме окултните сили. Ако вие приемете мъчението, светлината ще дойде във вас от вътре, т.е. Божественият Дух, Който е у вас, ще се събуди и ще повдигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърце; органически клетките на ума и на сърцето ви ще се видоизменят, а с това ще се измени и съзнанието на мозъка и на сърцето ви. Думата "клетка" има двойко значение. "Колко е клет!" на български значи колко е нещастен, но и колко е обвързан; обаче и съзнанието на всяка клетка е ограничено. Има много клетки в нашето съзнание, които са недоволни от положението си. А като се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първото нещо, което трябва да направим, то е да превъзпитаем клетките на нашия мозък, на нашето сърце и на стомаха. Много лесно може да превъзпитаем тези клетки, но това превъзпитание става, когато слезем до дъното на мъчението, което е основа на живота. От там Божественият Дух ще започне да ни повдига нагоре. Ще се качим на крилете на Божията Мъдрост и като влезе Божията Любов в нашата душа, ще влезе в нея вдъхновение. Тогава ангелите на живота ще започнат да ни повдигат в еволюцията и ще излезем от дъното на мъчението. Защо Христос възкръсна? - Защото Този, Който е бил горе, слезе долу и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе, на небето - при Бога, а аз казвам, ще отидете горе, за да ви прати Бог долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света няма - има тесен път.

Друго нещо за учениците, което трябва да научат, е примирението, но не индиферентността, да слязат до дъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувствуват само своето мъчение.

Тези са няколкото практически правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите, без да правите никакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, като ми се отдаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха - как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега

няма добър човек в света; и ония, които плачат, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо - всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един забогатял търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожата на хилядите овце, които е одрал. Търговецът казва: "Това е моя стока - спечелил съм си я." Възражявам: Ти си квадратен лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: "Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото." Отговарям: Направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: "Това е мое тяло." - Да ме простиш - не е твое тяло, защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, сестри, братя са положили живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството първото нещо, което трябва да имате предвид, е това: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога. Когато някои говорят против мене, и аз казвам: Слушайте, това, което казвам, не е мое; аз не защитавам своя собственост. Този Бог, Когото аз зная, е много добър, но едновременно и много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички ни идва проклетие. Трябва да кажем: "Господи! Благодарим Ти, че си ни турил вътре в туй Твое тяло." Така трябва да мислят всички. Друго, днес ние се хокаме хамалски и казваме: "Махни се от тук!" Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашите страдания; но, едно, да ви дам тялото си, това няма да направя - то не е нито мое, нито ваше - него ще предам на Господаря му; моя ум, моето сърце ще предам Нему, вие господари на тях не можете да бъдете. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел - те представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата - друго, състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърцето - друго; то са пет състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща нам непознати. Туй, което знаем, то е, че страдаме. Усещаме само известни промени; понякога мислите ни са ясни, а някога - тъмни; понякога умът ни е ясен, а някога - тъмен; понякога чувствата ни са ясни, а някога - тъмни; понякога имаме сила, а някога - нямаме. Казваме: "Имаме душа", но какво нещо е душата? Туй, което чувствуваме, е само проявление на душата.

Първото нещо, което искам от вас, то е да накарам това бурно море у вас да утихне - да бъдете тихи и спокойни. При сегашното общество и строение имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани

под развалините им, под съборената материя, които души трябва да се отровят*. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание - вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли какво ми напомняте? Деца, които са огладнели и когато им замирише на ядене, а учителят им продължава да разправя урока си, казват: "Дано спре вече, да идем да се нахраним!" Или "Не ни говори, учителю, а сложи да ядем!" Право е вашето схващане - трябва да ядете. Но ако ме слушате, трапеза ще имате - ще ви дам да ядете; не ме ли слушате - няма трапеза. Вижте, колкото за трапеза, такава още няма да ви сложа, защото на гости се дава малка закуска, на работници се слага трапеза. Като ви дойде гост, нали му давате само едно сладко и вода и - "хайде със здраве". Трапеза слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви. Когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре. А това що показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя кому от вас ще сложа трапеза. Който не е работил за мене, ще му дам само едно сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един, още един, който е разбрал закона на мъчението. За два четвъртъка - двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

12 февруари 1920 г., четвъртък, 7 ч.

Беседа за жени

Беседата е стенографирана и дешифрирана от госпожиците Паша и Аня Тодорови, а проверена от Т. Г. (Тодор Гълъбов).

* изровят, извадят, освободят

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя едно обобщение между кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение. Кротостта и смирението показват пътя на Духа; електричеството и магнетизмът - пътя на душата, а мъчението - пътя на тялото, или физическия свят, т.е. живота на земята. Всякога свързвайте кротостта с Духа, смирението - с душата, електричеството - с мозъка, магнетизма - със симпатичната нервна система, а мъчението - с всички несполуки в живота. Тази е правата свръзка. Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език, разбрано трябва да говори на себе си. В България има предание, че на Йордановден небето се отваря, и следователно този, който може да види отварящото се небе, каквото пожелае в този момент, дава му се. Един българин ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види това нещо. Една година, като наблюдавал по това време през прозореца, вижда, че небето се отваря и искал да каже на Господа: "Дай ми една крина злато", но в бързината си казал: "Дай ми една крина глава" и главата му станала голяма като крина, и не могъл да я прокара през прозореца. Този закон действа и в окултизма, т.е. каквото човек помисли или пожелае, то става.

И тъй, окултизмът гласи: всички блага в живота са свързани с кротостта и смирението, всички сили са свързани с електричеството и магнетизма, т.е. с мозъка и симпатичната нервна система, и всички несполуки - с мъчението. За да бъде ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спазва един от вечните закони, които съществуват, той създава мъчението. Обаче този ученик или съзнателно, или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка и върви в живота от едно прераждане във второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действа. Този закон действа тъй, както една река си пробива път и взима ново направление от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправление на човешкия живот.

Вие, които сте се събрали тук, да слушате окултното учение, сте на различни възрасти, нали? - Аз искам от всички ви да се освободите от мисълта, че някои неща ги знаете. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат през Божествения огън седем пъти и се пречистят. Само такива знания може да се приложат в преорганизирането на нашия живот. Ние имаме наука, с която може да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена наука, трябва да се разбират нейните форми, правила, чрез които тя си служи. Ще си послужа с едно малко обяснение: ако посадите едно житно зърно, жълъд или една ябълчна семка, силите на раздвояването, или поляризирането, на тази семка или зрънце ще действуват така, че най-първо всички магнетически сили, които действуват вътре в земята, ще привличат стремежа на ябълката надолу. Това значи: всеки корен търси

онези магнетически течения, които служат за храна. Тези корени се стремят не само да придобият стабилност, но търсят тези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо всички корени отиват в разни посоки, за да намерят онова течение, което им е необходимо, и спират службата си. Затова някои корени потъват дълбоко в земята, други - по-плитко, трети излизат на повърхността на земята, поради което различните корени биват различно дълги. Ако почвата е чернозем или някой насип, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята. И в съответствие на тия течения корените се проектират надолу, а клончетата се проектират в разни посоки. Всяко течение долу в земята има съответно течение горе във въздуха. Тези течения вие не може да ги проверите, понеже не сте чувствителни. Ако имате време, някоя ясна вечер може да направим една малка екскурзия към Витоша, за да ви покажа тези магнетически течения, които вървят в разни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и я проектирате в пространството, върви нагоре-надолу като тези течения в растенията и търси съответстващ жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяване или развитие. Следователно онзи, който по-често изпраща добри мисли, те не се отделят далеч от него, а остават тясно свързани с него. Съвременните учени, които са малко запознати с окултизма, мислят, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, която вие изпращате, си остава винаги ваша, никой не може да ви я вземе, тя си е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл трябва завинаги да задържите в ума си. Всяко едно растение след като пусне по всички посоки своите коренчета, след това започват последователно да се развиват клончета, листа, цветове, плодове и най-после зреене на плодовете. Така се развива и всяка мисъл. В окултната школа се забранява всяко одумване, изтъкване погрешките у другите хора, изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? - Понеже, щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте ваши корени към този лош човек, а там, в него, няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови, разваля живота. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но мислят, че мъжете им са лоши, и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден кажат сбогом от този свят, а мъжът мисли и си казва: "Не знам от какво се помина моята жена!" Същото нещо става и с ученика от окултната школа. Затова се казва на ученика: "Не мисли зло", т.е. не пущай корените на своята душа в лош човек, стой настрана от него. Тъй стои научната страна на въпроса. Разберете следния факт: мъчението показва истинския път на отклонението. Когато казвам, че трябва да слезем до дъното на мъчението, това сравнявам със следния прост факт от съвременния живот: някой човек пътува в едно планинско място, но се заблуди из пътя. За да вземе друга, права посока, той трябва да се върне точно на това място, отгдето се е заблудил, отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и видиш,

че си се заблудил, след като си пътувал дълго време, ще се върнеш назад, за да дойдеш до мястото, от което си се отклонил. Това подразбирам слизане и връщане назад, за да поправиш погрешките си.

За да може да схванете силите в природата и да ги употребите за добро, непременно трябва да развиете съответни сетива, или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина християни, които са влезли в този път, са станали по-чувствителни и казват: "Не струва човек да бъде много добър", т.е. не струва да бъде много чувствителен, да страда. Благородството на човека се състои именно в това - да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости. Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част - положително, значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството в предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част - човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако отрицателното електричество в мозъка е взело надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат омраза, завист и други подобни чувства. Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите, това е положителната страна на мозъка и се извършват в предната част на мозъка - на челото, а отливите - на задната част на мозъка. В природата тия приливи и отливи стават равномерно, планомерно, защото в нея Бог действа. В природата няма погрешки, но в нашата земя - в мозъка ни - стават такива, понеже не сме научени да управляваме тези течения - приливите и отливите, и вследствие на това стават закъснения. Когато ви се случи някое нещастие, например къщата ви изгори, пари изгубите, кракът ви се счупи, стоите няколко дни гладни или каквото и да е друго, във вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте предвид, че от тези планомерни приливи и отливи в мозъка ви зависи растежът и успехите на вашия живот в света. Това наричат в някои школи да бъде човек "магнетичен". И аз казвам: За да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да стават правилно.

И тъй, първото нещо, което се изисква от вас, е да не спъвате вашите приливи и отливи. Много умопобърквания, аномалности в живота се дължат на нарушаване равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това изяснение, защото то има приложение в живота ви. Ще знаете какви действия произтичат вътре в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно естествен. Като наблюдавате природата, ще видите, че за всяко нещо има точно определено време. И в природата, и в Писанието се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма на окултиста ученик не се позволява да прави

предпочитание между добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна, нали? - Ще я поясня: ако трябва да направя една операция, аз ще си послужа с един остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият - добрият. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо - предпочита добрите; когато иска да изкорени, предпочита лошите хора, а когато иска да насажда - добрите. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва точно в определеното си време. Сега аз не говоря за обществения морал тук на земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за ближните; ако аз обера ближния си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че в света за всяко нещо има две мерки: добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора: или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи два метода има, по които може да се действа, и двата са прави. Ако десет души, натоварени с по 20 кг злато, се давят в морето, а аз сменя златото от гърба им, зло ли им правя? - Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с 20 кг злато и се давя в някое море, а някой ми се притече на помощ и сваля товара от гърба ми, той има право на това злато. Така аз примирявам този морал, тъй гледа окултизмът на доброто и злото. Обаче, ако ти срещнеш човек, натоварен със злато, и ти го спреш, свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава казвам: Ето една постъпка, извършена не на точно определено време, т.е. плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който ще ме обирате и ще ви обирам, но навреме. Аз употребявам думата "обирам" в много добър, в много широк смисъл, а именно, както обираме плодовете от градината, а не както правят крадците - господарите на лозето видели или невидели още плод от труда си, а крадците бързат да оберт крушите и ябълките от лозето им.

В първата си беседа ви говорих върху кротостта и смирението. Те имат връзка, отношение към чистата човешка мисъл. То значи: човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста човешка мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротост и смирение, а вън от тези две качества мисълта ще бъде като тази на животните. Този закон е точно определен. Така и всяко желание, което е отхранено в живота електричество и живия магнетизъм, е желание на душата, а всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и магнетизъм, не е желание на човешката душа. Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано в неразумния живот на глупавия човек. Разглеждайте това живо електричество и магнетизъм като две велики, разумни сили в света. Мъчението е незаконороденото физическо дете на човека, което бащата и

майката трябва да признаят, че е тяхно. В окултизма не се позволява помятане и убиване на деца, т.е. не се позволява да унищожаваме никоя мисъл или желание, била тя своя или чужда. Ти можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да я унищожаваш. Следователно всеки трябва да се остави да действа тъй, както желае. Никой няма право да противодействува и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействуват, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и ще постъпвам по същия начин - нито ви противодействувам, нито ви влияя. Аз излагам всички Божествени закони, които, ако искате, ще ги изпълните, ако не - ще носите последствията. Имайте предвид, че тези закони, тези сили, с които влизате в свръзка, ще започнат да действуват върху вас, щом вашето съзнание се разтвори. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри, големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от слънцето, от тази жива светлина. Привиквайте главите си на тази жива светлина, ходете гологлави. Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под думата "сериозна работа" подразбирам движение, че трябва да се върви, да не се стои на едно място. Да не мислите, че сте стари или млади, но ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както някой ученик постъпва, когато му предстои да решава някоя задача: легне си вечерта, но в ума си държи мисълта, че сутринта ще трябва да стане рано, за да я реши - и става. Някои от вас може да намерят още няколко, например още 2-3 часа да учат и после ще заспят. Нищо от това, на другия ден ще продължат или ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и от там, докъдето са дошли. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, цял ден ще мисли върху какво е мислил предишния ден и не ще може да си припомни.

Друго едно положение: ще научите, че има моменти през деня, които съответствуват на кротостта, други, които съответствуват на смирението, трети на електричеството, на магнетизма, на скръбта и мъчението, и всички се поляризират. Мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Сега съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата. Влиза учителят по математика в клас, всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество. След учителя по математика влиза учителят по химия, който предмет също възбужда електричеството у учениците. Вследствие на това събрало се в голямо количество електричество учениците се чувствуват вече малко нервни. Ако влезе трети учител, чийто предмет събужда пак електричество у учениците, те са още по-нервни и стават скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да събужда електричеството, а другият - магнетизма на учениците, да има смяна в предметите. Това се забелязва и в природата, законът е същият. Например ражда се син, създали са го електрическите влияния, значи влязло е в него кротостта, електричеството и мъчението.

Ражда се дъщеря, създали са я смирението, магнетизмът и скръбта. Ако ме пита някой: "От какви елементи е създаден синът ми?" - От кротост, електричество и мъчение. "А дъщеря ми?" - От смирение, магнетизъм и скръб. Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се трудим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение. Тъй както днес разбират набожния човек, той е като впрегнатия кон, който има отстригани на очите си капаци и поглежда само отпред. Набожният човек едва-що стане и отива на църква, вечер - пак на църква, сутрин на църква, вечер на църква, и всички казват за него: "Набожният човек е този".

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате разни области. Първо ще предизвикаме долната част на мозъка, нисшия ум на човека и ще се съсредоточите върху природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще предизвикате по-висшите форми на ума: въображението, слушането, разсъждението, музиката, творческия ум. Най-после ще предизвикаме любовта към Бога, към хората и към животните, ще предизвикаме още чувството на вяра и надежда, на дружелюбие, общителност, приятелство, но не в този смисъл, както сега се разбират. Ще предизвикаме още закона на справедливостта, изпълнителните сили, от които произтича разрушението, т.е. езекутивната страна на живота. Разбира се, това е трудно, понеже, ако речем да предизвикаме сега музиката, не ще можете всички да я възприемете, защото у едни от вас музикалното чувство е доста развито, а у други - слабо. У някои от вас обективният ум е много силно развит, а висшият е слабо развит; у някои от вас религиозното чувство е силно развито, а схващането за кротост и смирение са слабо развити. Защо Христос е казал: "Аз съм кротък и смирен по сърце"? Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчнотии в света.

Един съществен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. Щом е така, не мислете какво сте яли в миналото, как сте яли ред години, това не е важно. Може да сте яли много добре, важно е днес как ще се нахраня - не се ли нахраня добре, ще изгубя живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега ще ви свържа с живата природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви дам една картина. В Европа при един много богат учен физик влиза един разбойник с намерение да го ограби. Физикът имал в лабораторията си две валма*, с които правил опити по електричество, затова, като разбрал намеренията на разбойника, подава в ръцете му двете валма и казва: "Подръж ги малко, докато си направя опитите, а после прави каквото знаеш." Разбойникът улавя валмата, а физикът пуснал тока. Разбойникът започнал да подскача силно. "Пусни се" - казва ученият. - "Не мога." Физикът го запитва: "Ти друг път ще обираш ли учени хора?" Сега, ако вие дойдете да ме обирате, ще скачате под тези

* прѐжда, тъкани, нишки или други материали, навити на топ

валма. Живата природа е тъй умна, затова не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И за в бъдеще няма да се намери човек, който ще може да я излъже, затова аз наричам живата природа най-добрата майка. Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. Престъпите ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата "жива". Когато гледате картина на някой велик художник, питам ви жива ли е тази картина? - Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имаме едно дърво, насадено в земята, и въздухът около него е много спокоен, няма никакъв ветреца, затова и на листата му не се забелязва никакво помръдване. Като гледате, че на това дърво няма никакво помръдване, какво бихте казали за него? Че не е живо, нали? Затова и картината е толкова жива, колкото и дървото в това си състояние. За в бъдеще художниците няма да имат нужда от платна. Аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа 1-2-10 часа или два дни, и след това тя да изчезне. Има ли някакво противоречие, има ли съмнение, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време я пренасяме на друго място. Следователно един художник, който ще нарисува една картина, може да я проектира гдето иска. Следили ли сте как се боядисват цветята, как постепенно се оформява тяхната краска през време на растенето им? За забелязване е, че бои, които са изкуствено получени от хората, избеляват и се разрушават от слънцето, а тези, които природата е създала, колкото повече слънцето ги пече, толкова по-хас* стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова е по-живо то, но престане ли да мисли върху него, и то изчезва.

Първото нещо за един окултен ученик е да има силно въображение. Без въображение не може да извърши нищо, затова той трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще трябва да практикувате, за да съсредоточавате мисълта си. Ако някой от вас е разсеян, а иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и я забиеш 1/2 см в ръката си. Като го заболи силно, ще започне да мисли върху ръката си и разсеяността ще изчезне. Като забиеш десетина пъти иглата в ръката си, докато потече кръв, подсъзнателният човек у тебе ще каже: "Не струва човек да се разсейва." Нещастията, които днес се срещат в обществото, са именно такива игли, които природата забива в нашите умове, за да мислят правилно, и в нашите сърца, за да дойдат на местата си. Като се забива тази игла в тебе, тя ще те кара да мислиш за същественото. Така, мнозина хора, които отидоха на бойното поле, върнаха се, но вече с наместени ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам: Ще си ходите или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде на друго място да гостува, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие си мислите:

* чист, без примеси; чиста боя, която не излиза

“Какви ли сериозни работи ще ни се дадат?” - Много приятни работи ще ви се дадат, и то две от тях ще бъдат приятни, а една неприятна.

Сега искам от всинца ви да бъдете кротки и смирени. Кротост и смирение, както и стремеж към абсолютна чистота, това е смисълът на живота. Без тази чистота вие не можете да пристъпите нито крачка напред. Най-първо ще трябва да изнесете навън своите недъзи и да се погрижите за изправянето им. Не крийте недъзите си, не ни заставяйте да ви ги търсим. Тъй че ако искате да се ползвате, ще бъдете смели и решителни в себе си, за да изкарвате недъзите си, без да имате това високо понятие за себе си, каквото сега имате, и ще слезете надолу. Всички ученици, които имате недъзи в ума, в сърцето или тялото си, ще ги представите ясно. А най-мъчното нещо е човек да изкаже своите недъзи на лице. В Америка имаше един знаменит професор по красноречие Силва Неа, при когото отиваха свършващи висше образование по ораторство, красноречие, с достойнство, че знаят да говорят. Като излизали от този професор, всички се чувствували като попарени, оквасени, защото той режел безцеремонно. Всичкото изкуство на този човек се състояло в това - да им казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва: “Слез, слез при мене”, и започват да се разговарят. “А, сега те разбирам, качи се отново.” Ораторът започва отново. “Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез.” Не декламирайте, кажете ми една проста истина, без никаква приправка, поставете я в яснота, за да изпъкне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: Окултизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, най-първо казва: “Аз имам особено мнение по това, тъй мисля, иначе мисля, тъй разбирам Бога и т.н.” - Е, хубаво, приятелю, ти тъй или иначе мислиш, но работите ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. - “Да, но Господ тъй иска.” - Не иска Господ хора с недъзи, това е лъжливо учение. Господ не иска да мислим, да чувствуваме криво. Ако мислим и чувствуваме криво, това е наше, а не от Бога. “Господ тъй ме е създал” - казва някой. - Не те е създал Господ тъй, а ти сам си се създал. Ние сме налепили толкова много мазилка върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да разлепяваме, докато намерим Божественото. В съвременните хора много добродетели не може да се забележат веднага, но има външни признаци, по които може да се забележат. Например честността у някои хора е изразена с две черти на челото, а с една черта по средата на челото - справедливостта. Тези черти, както и чертите на любовта у някои хора, са тъй загладени, че за тях казваме, че мязат на месечинка. Това аз наричам “джунгур-мунгур - пук” - т.е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите обноси. Между мене и вас трябва да има най-прости, най-сърдечни действия и обноси. Всяко действие на ръката, на главата трябва да се стреми към най-правилни форми. Например ръката, насочена напред и свита на юмрук, както кога мушкаш някого, изразява движение на зло.

Правилно движение е, когато свиеш трите пръста на ръката, а палецът и показалецът доближиш един до друг и във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва, то е колело, движение, в него няма опасност. Щом се отвори колелото, започва съскане и казва: "Пази се, защото мога да те ухапя." Следователно, когато един ученик се разгневи, покажи му така свита ръката си. А вие какво правите? - Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато някой момък хване под ръка някоя мома, това движение е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и му ги мушва грубо, като си отминава. Не, дайте пари на просяците и им направете почести. Всички тези лоши образи и движения, събрани вътре в нашия ум, предизвикват и съответни сили, които разстройват хармонията на мозъчните центрове и вследствие на това се ражда известна дисхармония. Ние трябва да имаме пластични движения, а ще ги добием, като се оглеждаме пред огледалото. С тези пластични движения ще възстановим загубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, като ви казвам, че сте прости. Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие да намерите едно такова и ще помислите върху него. Пазете се от лоши подражания в живота си. В Америка в една област имало един евангелски владика, който обичал да носи главата си малко накриво, едното рамо издигнато повече. Всички проповедници от неговата област му подражавали, носили и те главите си малко настрана. И днес всички наши лоши привички са подражание на лошите привички на някой владика. Аз взимам думата "владика" не в прекия, а в широкия ѝ смисъл. Защото бащата е владика в къщата, майката - владичица.

Първото нещо, което ви е необходимо, е да развивате силно въображението си, за да може нещата силно да изпъкват. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение нищо не може да постигнете в окултната наука.

Считайте, че живеете в един широк свят и сте сами всред него. Щом се затъжите, представете си, че се намирате пред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мене, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен закон със следната формула: когато житното зърно се постави в земята, то трябва да прояви тази енергия, която е скрита в неговата душа. Кои са условията за това проявление? - Светлината и топлината, които падат отгоре му, както и влагата и почвата. Щом има тези условия, то започва да расте. Аз употребявам и към вас законите на окултната наука, защото и във вас има всички възможности, необходими за вашето развитие. Топлината и светлината идат от Бога, влагата - това е животът, и нам предстои да използваме тези външни условия. Почвата, това е нашето тяло, в което житното зърно, т.е. нашата душа, е посята. Топлината, това е любовта, светлината - това е Божествената истина, а мъдростта се изразява чрез процеса на

растенето. Това е правилният път, по който стават движенията в тялото.

Това учение, върху което ви говоря, не сравнявайте с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Защо да не разправяте? Докато не опитате това, което учите, какво ще разказвате на другите хора? Добийте опитност, резултат и тогава ще имате силата да разказвате и на другите хора. Който от вас обича да разказва натук-натам и не държи в тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: "Който много говори, малко върши." И вие сте от тези герои. В древността един цар имал мечи уши. Когато викал берберин да го бръсне, на излизане от двореца отрязвали главата на берберина, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикват един берберин да избръсне царя, но той, като свършил работата си и видял какво го чака, започнал да се моли да се пощади животът му, като обещал, че никому няма да съобщи това, което е видял в двореца. Царят го пожалил и освободил. Берберинът, за да бъде сигурен, че няма да изказва никому нищо, забягнал в един далечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил, че отишъл в сред гората, изкопал една дупка и извикал силно в нея: "Царят има мечи уши." На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си направил свирка. Като започнал да свири, чувало се: "Царят има мечи уши." Така и вие ще направите една дупка и ще извикате в нея: "Царят има мечи уши." Какво и накъде ще разказвате, това за мене е безразлично, но за вас е безполезно. Опити, опити ви трябва. Това учение има вътрешни реални преживявания, които трябва да проверите на опит, тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да влезе в света, там няма никакви заблуждения. Това е предупреждение, защото сега сте ми гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от окултната школа сгреша нещо, най-голямото наказание е това, че всички наоколо му млъкват, и с това го изобличават.

Друго правило за ученика: да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си. Или на ваш език казано: искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двата елемента, бащата и майката, не ни виждат, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждат тук на земята.

За следващия четвъртък искам някои от вас да напишат нещо върху костната система, костите на скелета; други - върху функцията на сърцето и кръвообращението, а трети - нещо върху храносмилателната система.

19 февруари 1920 г., четвъртък, 19 ч.
Беседа за жени

ВЕЛИКАТА МАЙКА

природата

Прочетоха се зададените работи от миналия четвъртък върху костната система, сърцето и неговата функция, и храносмилателната система.

Ние сме пратени на земята не на гости, а на работа. И земята търпи своите гости само три дена. Всички съвременни нещастия произтичат от факта, че ние искаме да бъдем гости на земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от това, че вие искате да бъдете само гости тук на земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото малко и да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес в света повисшите същества живеят на гърба на по-нисшите.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще може да разбирате природата. Нашата велика майка - природата - спира постоянно своите деца по всички правила, които има. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба. Някои окултисти не трябва да се самоизмамват, да мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена майка те хване, тя ще те прекара през всички правила на възпитанието, без да й мръдне окото. Аз ви говоря върху възпитанието, защото от там трябва да започнете, в нея се крие начинът на възпитанието. Туй, което на един обикновен човек се вижда грубо в света, това, което ние, съвременните хора, забелязваме като някаква дисхармония в света, всъщност това са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че природата трябва да се изучава от опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Например добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически може да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не вземам думата "лош" в смисъл на лоша постъпка. Под думата "лош" разбирам онези материали, които работят в разрез с вашия живот. Казах ви, че трябва да проучвате живота от неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри, отколкото са, или по-лоши, отколкото са. Това е едно лъжливо положение и природата не търпи такъв фалш. Природата има два метода, чрез които тя си служи: или точно математически трябва да определяш нещата - във всичката им точност, или никак не трябва да ги измерваш. За да се измерят точно силите, които действуват в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да

работят, т.е. да развием нашата душевна чувствителност. Вземете понятието "студено" - имате физиологически процес, физиологически причини на студа. Как ще преведете студа? Той е емблема на какво? - На омразата. Значи подобно на студа е омразата. Направете една аналогия между студа и омразата. Какво произвежда студът върху организма? - Свиване. И наистина всички тела от студа се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие, и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда топлината? - Разширение. Какво произвежда обичта? - Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействуват на омразата, а чрез студа - на обичта. Великите маги в бялата окултна школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи - черната и бялата - действуват в природата. И според този закон онези от вас, които сте наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следните резултати: когато Централните сили имаха победа, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. Итогава, от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а черната - на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира черната ложа измени тактиката си и започна да действува върху Съглашението, а бялата ложа започна да действува върху Централните сили - размениха ролите си. Аз няма да се спирам, а само мимоходом минавам този факт. Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от бялата, или от черната ложа. И тъй, ако вие искате да се самовъзпитате, най-първо трябва да определите откъде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: "Аз вярвам в това и това." Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек, като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: "Аз ще ти дам 150%." Макар че може след това всичко да изгуби. Не е въпросът за печалбата. Имайте предвид, че всички наши постъпки и идеи на земята определят нашето бъдеще. Може би някоя ваша сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте предвид, че което вършите сега, вършите го за себе си. Може да минат и хиляди години, но вие няма да избегнете от това да влезете в една права посока. Сега тези лъжливи учения на черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятствува. Бялото Братство, когато иска да те спаси, взема друг стих от Светото Писание, който на тях благоприятствува. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него

много любезни, учтиви, предлагат му кокошки и баници, докато му турят юларя на главата. Но турят ли юларя, подкарват го напред и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва т. нар. "черна съдба". Българите казват: "Каквато ме люлка залюляла, такава ме отлюляла." Обаче ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин, неговите възгледи за живота трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят от онези глупави тълкувания и вярвания, които има от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните неща сами по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира закона, служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не. Аз не вземам думата "Бог" в този смисъл, в какъвто вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на природата, но не като влияние, защото всяко влияние ви е известно. Всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Следователно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мене. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени - имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това и противоречието в живота. Там, дето има противоречия, животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от истината. Това е закон за земята, но това противоречие не трябва да става спънка за вас, които искате да се учите. Когато в миналата си беседа казах, че онзи от вас, който не е готов да следва, кракът му да не стъпва в окултната школа, подразбирам: не си туряйте крака в школата на тази ваша майка, понеже тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Може да влезеш при нея, но ще влезеш с всичкото смирение на душата си, и ще ѝ говориш меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и душата ти ще предизвикат всички противодействащи сили и ти ще се спънеш в пътя си.

В Стария завет се казва: "Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат." Бог - подразбирам майката, живата природа. Как изразява майката своето противене? Живата природа се противи на своите горделиви деца, като ги хваща с трите си пръста, вдигне ги нагоре, после ги хвърля и казва: "Вие познавате ли ме, знаете ли какво мога да направя с вас, ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малко едно микроскопическо животно." Вие ще кажете: "Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция, да стане животно." Не е вярно. Човек може да се върне назад в своята еволюция, и то по всички правила на този велик закон на майката. Християните казват: "Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек." Да, но ако престъпи правилата на майката, тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго правилно пътешествие от форма във форма, и ще минат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни

10 джобура* със сълзи. Като ги напълни, ще носи своите възпоминания, та срещне ли го някой и го запита: "Ти няма ли да сгрешаваш вече?", той ще му отговори: "Ти пълнил ли си джобури със сълзи?"

Когато Христос казва, че ще прати някого на вечно мъчение, аз казвам, че ще изпрати всички духовници, учени и философи, както и техните слуги да се мъчат, да пълнят джобурите си със сълзи. Затова ще минат през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват, той е тих, има си и своите приятности. Той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата майка - природата, тя е опасна. И когато в православната църква се кръстят с трите пръста, това значи да се пазиш от трите пръста на майката, за да не те бутне. Особеното значение на кръстенето в окултния смисъл е следното: помни трите пръста на майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си. А религиозните хора казват, че единият пръст бил Отец, другият - Синът, а третият - Отец и Син. Може и така да бъде, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата майка, трите разумни сили, които работят в нея. И тя е велика, велика е вашата майка природа! Вие, които обичате да вдигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите пръста. И тогава мъж или жена, момък или мома, да му мислят! Тя ще ви попита и ще каже: "Аз ви пратих да се учите или да философствувате, да слугувате или да заповядвате?" Този закон е разбрал и Христос като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: "Като се намерил в образ човешки, смирил се." За да има благоволенieto на тази Божествена майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като майка, Той е любовта, но не както вие разбирате тази майка-любов. Не туряйте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена майка не в смисъл, че е родила Бога. Окултната школа разбира Божествената майка - същината на всичко живо в света.

Да се повърнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да се внесе страх у вас, защото страхът е едно животинско чувство, а досега са открити 40 способности у човека; страхът съставя 1/40 от сегашния живот, тъй щото отношението на страха трябва да бъде 1:40. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение на човека, да ви напомня дали това, което сте учили, сте разбрали добре, дали сте го приложили добре, или дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е, за да ви покаже, че имате отговорност, след това иде чувството на съвест, което ти казва: "Направил ли си го по всички правила на Божествения закон?"

Сега, първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: "Ако не станете като малките деца, не може да влезете в

* дървен съд, каца с тясно дъно и широк отвор

Царството Божие." Аз превеждам: Ако не заемете положението на малките деца, в никоя окултна школа не може да влезете, в никое разклонение на тази велика разумна окултна школа.

Второ правило: ученикът на окултната школа трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, да има тези противоположни мисли и съмнения. Някой казва: "Аз мисля." Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, но черепите и костите показват до каква степен е тяхното правилно мислене.

Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: "Отде ще знаем кое е правата мисъл?" - Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още от начало в човека - в душата му, да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се появи една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко, ще схванеш съотношението, което съществува между причините и последствията, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин. Писанието казва: "Да мълчи земята, за да говори Бог." Мълчанието, това е първото правило във всяко училище. Когато дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици мълкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена майка, всички трябва да мълкнат. По някой път тя насилва ни заставя да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: "Мълчи!" Тогава ти казваш: "Нямам разположение да говоря" и започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: "Животът няма смисъл." Казвам: Още не си научил смисъла на мълчанието. В мълчанието именно има смисъл. Чул ли си в това мълчание гласа на своята майка, който глас иде от дълбочините на душата? Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? - Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил 10 джобура със сълзи. Това проговаряне на този глас ние наричаме тук на земята любов, обич и т. н. Този глас предизвиква в човека моментално, магическо променение. Ти може да си бил най-оскърбененият, най-огорченият човек на земята, може да се намираш на умиране, но проговори ли ти този глас, у тебе веднага се заражда едно съживяване. Вие търсите тайната, истината на живота някъде вън и ми казвате: "Научи ни как да я намерим!" - Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Някой път вие, без да знаете, полагате ръката си на челото на детето, което плаче. Питам ви: Защо я полагате? Колко философи и учени има в

България, които знаят причината на това нещо? Аз ще ви кажа: Когато полагате дясната ръка на горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много чувства, но вие засягате главно милосърдието - Божествената любов. И ако онзи, който полага ръката върху главата ти, има чувство на милосърдие, ти веднага ще почувствуващ в себе си една приятност. Майката, като полага ръката си върху главата на детето, с това тя казва на неговия дух: "Майката природа, която ме е оставила да те гледам, те обича и нейната любов никога не се мени." А тази майка, която полага ръката си върху детето, тя е неговата мащеха, оставена да гледа това дете. После, някога, когато се разтревожите, турете си ръката вие или друг някой върху челото си, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата велика майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение. Да знаете значението на всяко едно действие, това са новите начини на възпитание. Всяко действие в природата е строго определено и от там всички хора могат да бъдат или добри, или лоши. Ако вашето дете плаче, а вие вземете горната част на ръката му, доближете я близо до устата си и му духнете, болката на детето минава. Но ако при подобни случаи ти свиеш долната си устна и я изкараш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко неправилно мърдане на ръката или на устната ти опетнява ума ти. А тези действия влияят. Ето защо всяко действие на ръката, на очите ни трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени правила. Сегашните много учени хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат, и затова, като вземат калема, започват да дращят по хартията. Това дете драще, драще по хартията и казва на майка си: "Мамо, виж какво написах." Но това дращане не съдържа никаква Божествена мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници дращят. Така и при някои сеанси някой пишуц медиум първо започва да дращи върху хартията и после започват да се определят някакви букви.

На мнозина от съвременните християни умовете и сърцата им приличат на тия драскулки на децата, дращят, но нищо не излиза. И тъй, най-първо започнете да дращите, после да образувате кръгчета и най-после да излизат буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите едно какво и да е движение, действие с ръце, глава, очи или уста, да сте сами доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте. Някои поети често говорят и си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: "Ех, дано тези гнили круши паднат." Вие казвате за тях: "В тези идеи, които са се зародили у тях, има нещо съществено, те са поети, ще напишат нещо." Нищо няма да напишат. И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може някога да се зароди желание да поправите някого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида. И онзи, който поправя, и този, когото поправят, вършат и двамата престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и се върти, не е точно определено? Мислите ли, че онзи

господин, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? - Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтекат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изригва толкова много неща и затова ти му кажи: "Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш много нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора." Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен. И тъй, разумният човек трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: че животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в този стадий, в който се намирате, вие още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че воля има само този човек, който, като го обидят, може да прости; воля има у този човек, на когото, като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното; воля има у този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядваш на едного и другиго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление. Направете един опит, за да може майка ви да ви проговори. Ако се държите за вашите възгледи, каквито имате днес, вашата майка няма да ви проговори и след хиляди години, но ще ви хване само с трите си пръста. Като ви казвам, че вашата майка ще ви хване с трите си пръста, аз не визирам вашия индивидуален живот, а ви говоря принципиално какви са законите. В тези закони има изключения, те не са абсолютно механически. Тъй че като казвам, че майка ви ще ви държи с трите си пръста, то ще бъде до момента, когато се противите, но в момента, в който се промените, и тя ще се промени по отношение към вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени природата, но в момента, когато вие почувствувате в себе си едно разкаяние, че не е този пътът, по който вървите, веднага във вашата майка настанва друго разположение. Щом настане в нея това разположение, веднага вие ще почувствувате една приятност, едно облекчение. Докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош. Сега природата не съжалява, че има такива опърничави деца, напротив, тя се радва на тях, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези свои деца дето им е мястото. Когато се уморят, те казват: "Мамо, ние изучихме това изкуство." Майката им отговаря: "Добре, аз ще ви преведа в друга област." Тъй както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което досега сте изучили, не ви задоволява, и вярванията, които имате, и те не са положителни.

Ако ви подложат на мъчения за вашите вярвания, колцина от вас са готови да се самопожертвувате, да умрете за тях? Ще кажете: "Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертвуваме."

Сега да се повърна към мисълта си, към красивите движения. Ще ви представя два примера. Казвам така: Денят е ясен; слънцето хубаво грее; висока скала, обърната към юг, а под тази скала извира чист, бистър извор на изток и малка рекичка тече също на изток. Ако ви представя същата картина, само че обърната така: Висока скала, обърната към север, на запад от нея бистър извор извира. Ако вие посетите такива две местности, у вас, във вашия ум ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат към запад, и такива хора, които живеят в южни склонове, а реките им отиват към изток. Направете сравнение между едните и другите хора, имайте това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други след месец, а трети след една година. Затова ние при възпитанието трябва да използваме природата, защото в различните форми, които тя е създала, лежи онази основна, велика мисъл - да изменя настроението на нашия ум, сърце и воля. Ще ви дам едно малко пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свържете с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи. Някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени към север или към юг. Наблюдавайте тези живи образи вътре в пространството и размишлявайте защо едни са обърнати към север, а други към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което ние сме създали, а то е дребнаво. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците, звездите, тяхното настроение щеше да се измени и ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега. Понеже ние доброволно не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от бялата ложа са решили да ни направят хора, да ни освободят от тази постройка, за да гледаме природата. Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте каква и да е мисъл в това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряйте никакви надежди в тях. Мислиш ли така, ти си на крива посока. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по 20-30 етажа. Казвам: Това, което имаме, това не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има случаи, дето слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея и в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно двадесететажно здание, което да струва няколко милиона, па макар и да има най-големите удобства. Аз правя една аналогия: един автор описва къщите на един град, описва улиците, как е нареден този град, и ти четеш, и си казваш: "Защо всичко това не предизвиква

никакъв ефект?" - Защото няма нищо ново. Нека този автор развие това действие в сред природата, нека опише нейните прояви, да видите няма ли да има ефект. Този автор описва как двама се любили, единият бил на сцената, а другият в някоя лежа. Има ли по-изопачени действия от тези? Като окултисти не си хабете времето за тези романи, а прочитайте само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте как пише псалмопевецът в своите песни. Той казва: "Да плескат реките, да се снишат горите, и високите кедрови." Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а света уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания като окултисти те са влагали онези истински Божествени идеи, които ръководят света. Тълкувателите, като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

На вас сега предстои една задача - да се повърнете най-малко 8000 години назад, да дойдете до вратата на райската градина, да ви покаже, че сте хванали крива посока. Когато хората излязоха от рая, имаше два пътя напред им и трябваше да изберат единия от тях. Цялото човечество взе кривия път и казваше: "Така е определено." Не, имаше друг път определен, а той беше т. нар. правият, тесният път. Под "тесен път" се разбира онзи велик път на живата природа, и в този път трябва да влезете. Не може да се върнете през пътя, по който сте излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по тесния път. Като дойдете до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в новата насока на своята еволюция.

Направете си едно малко размишление в ума, кажете си така: "Где съм бил преди 100 години?", поспрете се, после си помислете где си бил преди 1000 години, где преди 2000 години, где преди 3000, 4000, 5000, 6000, 7000 и где преди 8000 години. Направете си мислено един такъв малък процес и се спирайте на всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, който сте минали, ще се подчините на този закон и като дойдете до състоянието, в което сте били преди 8000 години, отбележете си състоянието, което сте преживели, и мисълта, която ви дойде, и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породил никаква мисъл или ако не преживеете някакво състояние, това да не ви смущава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математически съотношения как да работите. Тези упражнения са най-малките, които ви задавам. Във вашия ум възниква идеята, как мога да се върна 8000 години назад, как ще направя това? Вземете пример от малкото дете, което, като се изправя на краката си, има ли идея как ще пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т.н. Така и вашият ум е едно четириногло животно. Умствените хора са четворокраки, започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-после казват: "Не можем да разсъждаваме." Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на 4 крака, но това не е за обида. Ако умът ни беше

човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да го провери. Може ли да намерите двама души вкъщи, които да са на един ум, които да живеят в любов? - Много рядко, и то когато хората имат разположение. Това е, не че нямаме желание да живеем, но има нещо изкълчено в нас. Щом се повърнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или слънчеви лъчи, той се изпотява, докато изхвърли всички нечистотии, и след това се усеща като новородено дете.

Ето защо нам предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, и да остане само чистата кръв, т.е. чиста Божествена мисъл и чисто Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал 120 килограма, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно-друго, всичко, което е непотребно, и ще почувствувате, че сте оглупял. Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните свършено, тогава новият Божествен живот ще дойде от друго място, и той ще напълни вашето шише.

От вас не се изисква голямо геройство, а само вяра и послушание, за да можете да направите този малък опит. Вие ще ми цитирате онзи стих дали това е съгласно с волята Божия. Всяко добро действие в света е съгласно с волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е, е съгласно с волята Божия. Знайте, че всяко добро започване, всяко добро начинание показва резултат и ще може да се реализира, но се изисква за това дълго време. Затова най-малкото добро желание, най-малкият добър подтик след време ще произведе добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължи на подтика на нашата Божествена майка, която иска да ни повдигне на равнина, на който тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония, аз ще проверя дали аз или вие сте причина за тази дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения и аз своите и като ги разрешим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте.

Като правило ще имате следното: от вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа, и то дотолкова, доколкото тя ще бъде свободна да мисли и да разбере всичко, което Бог е направил.

Доколкото вашата душа е събудена, дотолкова и вие ще се ползвате от Божествените блага в света.

И тъй, между всичките правила поставете вярата.

26 февруари 1920 г., четвъртък

Беседа за жени

ТРУД И МЪЧЕНИЕ

Ще ви дам едно правило, което трябва да имате предвид, а то е: когато се изправим за съзерцание, кой където се намира, там да застане, а всеки, който не се спре сам, ще го спрат. От всинца ви се иска ред и порядък. За последствията, казвам ви, че не отговарям. Ще се научите, че духовният свят не е като земния. На земята може да се върши всичко, но на другия свят всичко трябва да е в изправност. За да не става спиране, ще се научите да зачитате душата и духа си. В беседата "Мъчението" казах, че трябва да възприемем мъчението, защото то изразява човешкия живот, а животът трябва да го възприемем във всички негови форми. Под "мъчение" се разбира и добро, и лошо. Втора фаза за ученика е трудът. Трудът представлява растене, духовен живот. Тази дума започва с буквата "Т". Окултистите от изток и запад турят на тази буква една увиснала змия, която показва пътя, по който се движи човешката душа. Тази буква представлява две велики движения в света: в материалния и в духовния свят. В съвременната философия тези две движения се определят с времето и пространството. Те са две идеи. Какво са всъщност пространството и времето, ние ги определяме по техните проявления. Пространството е място за великите светове, а времето определя най-малкото движение на живота. Мъчението е процес на слизване, а трудът - на възкачване. Ако схванете думата "труд" като изтощаване, значи не сте схванали смисъла ѝ. Следователно всеки от вас трябва да схваща идейно труда като движение нагоре, т.е. като движение в духовния свят, движение нагоре в пространството, а то значи разширение. Аз искам да освободя умовете ви само за известна степен, а не и напълно от илюзиите. Няма да ви отнема всички илюзии, защото животът ви без тях няма да има смисъл. Ще ви обясня това нещо с езика на природата. Този език аз наричам Божествен. Насадете кое и да е растение, то ще ви покаже тази велика философия. Най-напред това растение слиза надолу, с което ви показва, че приема материалния свят във всичките му форми и с всичките му страдания. След това то пониква. Ако погледнете това растение в духовния свят, там то представлява един разумен живот. Онова малко цветенце, което виждате пред очите си, ви се показва смешно, като се считате пред него много интелигентни, обаче в другия свят то има много по-висока култура, отколкото вие в дадения момент. Това малко цвете, като слиза на земята, казва: "Аз приемам Божествения живот във всички негови форми." Но това малко цвете, което ви се показва глупаво и неразумно, е велик дух. С тези неразумни цветя вие си служите като емблема на нещо бяло, на чистотата, на любовта или друго нещо. Тези цветя ви препоръчват. Накичите се с някое бяло цвете и казвате: "Вярвайте в това цвете, вярвайте, че и аз съм такъв." Това не е проявление.

И тъй, първо трябва да се научите да мислите правилно, да знаете, че цветята не са прости, неразумни същества, и ако те не могат да проявят

своята интелигентност, това ни най-малко не ви дава право да мислите тъй. Ще направя една аналогия, да разберете защо те не се проявяват. Когато си легнете вечерно време и заспите, ако дойде някой да ви събуди и веднага ви запитва нещо, иска обяснение по известен въпрос, вие колкото и да сте учен, ще мълчите, не ще можете да се проявите. Ще кажат за вас: "Той е първокласен глупак." Няма право да заключават това. Така е и с цветята. Те сега мълчат, защото си почиват. Събудете ги от съня им, ще разберете тяхната интелигентност. Бързите ви заключения за нещата са един недъг, от който трябва да се освободите, защото ще ви спрат още на първата врата.

Змията, която е поставена горе върху двете величини - пространство и време - показва, че нашият живот ще се осмисли само тогава, когато разберем смисъла на истинския труд. Да допуснем, че се намирате в някоя планинска местност и пред вас тече бистра река, и вие отивате към изворите на реката, и се спирате пред тях. Питам ви: Разбрахте ли тази река? Тези извори са образувани от дъждовната вода, част от която се изпарява, а друга част се просмуква от земята и като подпочвена вода образува изворите. Дъждовната вода пък е образувана от океанската, от морската, която чрез изпаряване отива в пространството. Аз правя една аналогия между живота, който се проявява у нас, и между тази река с нейните извори. Вие казвате: "Това сгъстяване, което става в земята, то е материалният свят." От океана, от който се е изпарила една част вода и във вид на пари се е качила нагоре, после тези пари отново като вода слизат надолу в почвата, потъват и пак след това се изкачват. При това движение се образува буквата "Г", която е начална буква на думата Господ. И когато кажете, че сте ходили до изворите на тази река, вие разбирате само половината на буквата "Г", т.е. само това, което извира от земята, а другата половина не сте взели в съображение. Въпросът не е за реката. В едно изречение Христос казва: "Животът, който ще вложи във вас, ще бъде един постоянен извор в човешкото сърце." Вие не можете да разберете труда, докато не разберете мъчението. Първата фаза е мъчението - ще слезеш до дъното, дето са корените, оттам ще се поляризираш и в тебе ще се образува едно движение нагоре - ще отидеш към труда. Няма да разглеждам как ще се образува това движение. Вие сами ще размишлявате върху буквата "Г". Когато посееете едно житно зрънце, кой му показва как да расте? Вие изисквате всичко да ви обясня, но това не се позволява. Нито Бог, нито природата обясняват всичко. Земледелецът трябва да разорава земята си, да я посее и след това природата започва своята работа. Кой учител е показал на житното зърно как да слезе в земята, как да поникне нагоре? Кой учител му е открил тези велики закони? Ще кажете: "Житното зърно не е интелигентно, него кокошките го ядат. Тъй че и да му се обяснява, то няма да разбере." Не, то стои по-високо от вас. Ако бяха ви турили на негово място, вие не бихте издържали този живот. Вашият живот се дължи на живота на това житно зърно. Когато Христос казва: "Яжте Моето тяло, пийте Моята кръв, Аз съм

хлябът", Той подразбира житното зърно. Това житно зърно се ражда в небето, то е плод на Божествената Любов. Тази идея, върху която ви говоря, е смътна за вас и вие се запитвате какво отношение има между реката и изворите, и между човешкия живот и труда, и между житното зърно и труда. Човешкият живот се проявява в материята, чието движение е надолу, и в Духа, Който се движи нагоре. Движението на материята и движението на Духа са в две противоположни посоки и те не се мразят, но никога не се заемат да свършат работа един вместо друг. Ако Духът каже на материята: "Свърши ли тази работа?", тя се отрича, като казва, че това не е нейна работа. По същия начин постъпва и материята. Материята и Духът се противопоставят един на друг. Ще ви моля, когато разисквате по този въпрос, спрете за малко вашите религиозни вярвания. Питам ви: Каква беше първоначалната ваша религия, както и тази на човечеството? Ще кажете, че това не е съгласно с религията. Ние не мерим Божествената Мъдрост с религията, тя с нищо не може да се мери. Тя може да се възприема, може да се проверява с опити и само чрез вътрешни преживявания човек може да провери нейната същина и никаква мярка друга няма в този свят, с която да кажем, че това е Божествено или не. Двама души, които се ръководят от Божествената Мъдрост, ще постъпват по един и същ начин. Те ще постъпват еднакво, както двама велики артисти ще вземат по един и същи начин лъка и с него с еднаква продължителност ще вземат цялата нота "до". И двамата планомерно ще вземат тази нота. В Божествената Мъдрост всички действия са математически отмерени, там нищо не се коригира. Бог няма нужда от коректори, от философи, от мъдреци. Той има нужда от ученици. Най-големите философи той ги праща за товарни животни на земята. Всички товарни животни, с които си служим за возене на коли, това са все велики философи. Това да не ви се вижда смешно, защото именно умните ще дойдат да оправят света. Само великият философ като стане бик, вол, ще може да извлече колата на правия път. Казва се в Писанието: "Първият ще стане последен." Вас ви шокира мисълта, как един философ може да стане животно! В индийската литература има предание, че някои адепти ходили да освобождават остров Мадагаскар и като отишли в Сините планини, станали биволи. Тези биволи са много умни, разбират повече, отколкото днешните европейци. И до днес ги пасат.

И тъй, мъже и жени, като гледате буквата "Т", в кое положение и място ще поставите жената и где мъжа? И едните, и другите ще кажат: "Ние не искаме да слезем долу в корените." Така вие не разрешавате въпроса съществено. Някои искат да поставят и мъжа, и жената, дето не им е мястото. Най-напред трябва да си съставите понятие какво нещо е мъжът и какво нещо е жената, и тогава да ги поставите на мястото им.* Горната черта е мъжът, а долната - жената, затова мъжете се оплакват от жените, че са горчиви. Знанието е жената, горчивият корен, тя е, която слиза.

* На 3 май 1917 г. в беседата "Съчетанието" е казано: "Буквата "Т" - долната линия представлява мъжа, а хоризонталната - жената. Те се стремят да се обединят.

Затова се казва в пословицата: "Корените на знанието са горчиви." Жената е човешкият живот, който слиза в материята, за да извлече необходимите, потребните сокове. Тези неща ви се виждат детински, нали? Като ме слушате, казвате си: "Ние знаем тези неща." Престанете да мислите, че знаете. Като знаете, обяснете защо са страданията в света. Ако мисля, че много зная и съм много учен, а като ме сполетят нещастия, не мога да ги издържа, не разрешавам правилно задачите си, това не може ли да покаже на моята дебела глава, че нищо не зная? Не че нищо не зная, но това, което зная, не е това, което трябва да зная, не е това, което е съществено. Освободете се от кривите си идеи, хвърлете всички панделки, колкото ги имате, защото често си мислите, че като се облечете хубаво, като си турите хубава шапка с перце, като се накичите със скъпоценни пръстени, всичко е свършено. Не, силата е в това, каква е силата на мускулите, на стомаха, на дробовете ви и на мозъка, а другите неща са второстепенни. Вярванията ви, това са една дреха, която няма важно значение. Ти може да си облечен с най-скъпи дрехи, може да си накичен със скъпоценни камъни, но те няма да придадат нито йота на ума ти, а по-скоро може да се явят като причина, която ще съкрати живота ти. С прости дрехи може да живеете по-дълго време, а със скъпи дрехи и със скъпоценни камъни - по-малко, за тях ще ви претрепят, ще ви убият.

И тъй, трудът е движение нагоре, към Бога. Като кажеш, че се трудиш, веднага в ума ти да възникне идеята, че ти се движиш към Бога, за да разбереш смисъла на живота, който е у тебе. Като слизаш надолу, пак да разбереш, че се движиш към Бога, защото Бог се движи към безкрайно малко време и към безкрайно малко пространство. Посоката нагоре се нарича труд, а надолу - мъчение. Значи мъчението е движение надолу, да разберете Бога в най-нищожното Му проявление, да разберете, че Бог действа там, дето не се забелязва никакъв живот. Развийте вашето съзнание така, че в най-малките неща да схващате Божествените прояви. Онзи, който не е разбрал мъчението, и започне да се движи нагоре, него го очакват големи катастрофи. Злото в съвременното общество е в това, че всички се движат нагоре, всички искат да имат знания, да бъдат богати, да са добри, но това създава днешната анархия. Тези хора не искат да се мъчат и казват: "Другите да работят за нас." В Божествената книга е писано тъй: "Който не се мъчи, той не може да се труди; който отхвърля мъчението, не може да се ползува от труда". Следователно този човек се лишава от плода на човешкия живот. Употребявайте думите "мъчение" и "труд" и ги проверявайте. Щом се намерите в мъчението, трябва да разберете проявлението на Бога, да го намерите в материята и да намерите законите, които създават тези форми. Един старовременен пророк казва: "Ако взема крило и отида на небето, там ще си; и ако слеза в ада, пак там ще си." Същият закон е и тук. Това движение в буквата "Т" надолу е магнетическо движение, затова бих препоръчал на учениците си, когато искат да придобият повече магнетизъм, да си събуят обувката и да ходят боси по нагорещената от слънцето земя 1-2 часа. Обувката ни изолирват

от магнетизма на земята, вследствие на което се зараждат много болести. Ходенето гологлави е също така полезно. Знаете ли защо гърците наричат българите дебелоглави? Едно нещастие е накарало българите да носят дебели шапки. Българинът е гениален, магнетичен ум, но докато не хвърли шапката си, не може да мисли тъй хубаво, не е остроумен. Бих ви препоръчал следното: Ходете боси и гологлави, ако искате да сте умни и здрави. Това, което ви давам в тези беседи, е само начало, само а, б от цялата наука, но не искам да го давам на масата, това е само за вас. Решил съм да давам само на достойните, а недостойните ще излязат с празни торби. Ако имат нещо в торбите си, а са недостойни, като излязат вън, ще изпразнят торбите, ще ги обискират. Това е Божественото учение, а вие мислите, че ще надхитрите другите. Ако сте недостойни, като излезете от тази школа, и най-малката игла, която имате, ще ви я вземат и като ви питат какво сте научили, ще кажете: "Нищо не знаем, то не е за нас."

И тъй, първата стъпка е мъчението, слизането към Божествения живот, към Бога, както се проявява в материалния свят, и да виждаме във всички действия Божията разумност. Втората стъпка е трудът. Като се трудим, трябва да знаем, че и тук е проявлението на Божествения живот. Като приемем тези две идеи в нас, ние ще се поляризираме и ще знаем да работим правилно. При мъчението ще се развива тялото ни, мускулите ни, ще бъдем здрави. Всички хора, които се движат нагоре, които се трудят, имат организирани мозъци и добри мисли. Не може да има добра мисъл без движение нагоре. Човек, който мисли постоянно за земята, той е осъден на израждане. Човек с живота си трябва да слиза в материята, а с ума си да върви нагоре. Защото от какво се създава мисълта, от какво се създава горният живот на дървото? Корените, които са стигнали до известна дълбочина на земята, започват да смучат сокове и да ги пращат нагоре, при което се заражда Божественият живот. Тогава умът започва да действа и да развива листа, клончета, цветове и плодове. Там дървото има правилни геометрични форми, това показва, че умът е започнал да работи. Следователно, когато започнем да приемаме магнетизма от земята, ще се развиваме както растенията: листа, клончета, цветове и плодове. Първо ще се намерите в положението на житното зърно: като дойдат нещастията върху вас, ще ви заровят, но не издавайте никаква въздишка, задълбочете се в себе си. А какво прави човек в такъв случай? - Стръска се. Не, ще постъпите като житното зърно. Докато не се събори светът, нищо няма да се създаде. Докато земята не се преобърне отдолу нагоре, докато не се разоре, житното зърно няма да излезе. Следователно, ако средата, в която живеете, не ви затрупа, вие не можете да никнете. Всяко страдание е малкото пръстчица, която се туря отгоре ви. Всяко страдание е пръстта върху житното зърно, за да не го клъвне някоя птичка, а като се посипе с пръст, то може да се движи нагоре и надолу. Когато страдаш, кажи си: "Заровиха ме, погребяха ме, посипаха ме с малко пръст", т.е. смъртта ми дойде. Но всичко това е привидно и в окултната наука се нарича изпитание. Има зърна, които не

могат да поникнат. Това значи, че те не са издържали изпита си. На всеки от вас, като му се тури малко пръст отгоре, дава му се възможност да расте. Това може да го проверите. Ако пък ви се даде някакъв изпит, и вие се страхувате, не устоите, не сте го издържали, спирате се в развитието си за 1 - 2 или 10 години; но след време ще продължите живота си оттам, гдето сте се спрели. Този закон работи навсякъде. Всички бедни ученици, които са били смели и решителни, са успели да си пробият път, а богатите ученици, като срещнат трудности в училището, напускат го. Не са външните условия, които създават човека; не е и трудът, който създава човека, а мъчението. Проверете този факт. Хора, които са готови да се мъчат, те ще се повдигнат, те ще сполучат. Който се стреми към труда, а избягва мъчението, неговите идеи ще се реализират само 50%.

Сега искам всички, които сте тук, да се вдълбочавате в себе си като житното зърно и да не се занимавате с другите хора. Ако разберете себе си, ще разберете и другите хора; не разбирате ли себе си, никого не можете да разберете. Ако си доволен от своите постъпки, ще бъдеш доволен и от постъпките на другите хора; ако не си доволен от себе си, от никого няма да бъдеш доволен. Като определяме една постъпка от гледището на тези два велики закона - мъчението и труда, всякога ще бъдем доволни. Според тези закони може да проверявате и други неща. Например някога напишете едно стихотворение или една статия и искате да знаете как ще се произнесе окръжаващата ви среда. Ако вие си го харесвате и не го критикувате, ще ви го харесат и другите. Критикувате ли го вие, и другите ще го критикуват. Вие написвате едно стихотворение и не го харесвате, а искате другите да го харесат. Че как, те поглупави ли са от вас? Тъй че като напишете едно стихотворение и го измерите с тази мярка, комуто да го представите, ще намери, че е добро.

И тъй, възможността да напредвате в окултната школа зависи от вашето вътрешно разположение. При всяко одумване, критикуване на другите, вие се обезличавате. Себе си критикувайте, другите - не. Поправи себе си, ако искаш да поправиш другите хора.

Първият закон на труда е да се трудите всички и да бъдете доволни от труда си. Не питайте защо Господ е оставил човека да се труди. Ако се трудите повече, отколкото са силите ви, това е от лукаваго. Ако едно 10-годишно момченце майка му го накара да пренесе 60 кг брашно от едно място на друго, като му казва да го пренесе на няколко пъти по 5 кг, а то, за да спечели време, се натовари с 30 кг и не може да го вдигне, кой му е виновен? Ще трябва да послуша съвета на майка си. Има тежки идеи, които, като ги туря на вашия ум, ще се обезобразите. Вашият мозък не е в състояние да издържи вибрациите на една Божествена идея. Някой казва: "Аз имам такива възвишени идеи!" - Знам какви възвишени идеи има на земята. Това са идеи от 5 кг, по-тежки от тях няма. Човешкият мозък в сегашното си развитие не може да издържа. Като разказвам някога на някой човек нещо, той казва: "Спри малко, че ми се зави свят." Всичкото заблуждение е там, че като прочетем някои книги, мислим, че

много разбираме. Това е мъчение. Някой прочете Библията 1-2 пъти, мисли, че е разбрал нещо. Има начини за четене, за разбиране на тази книга. За да разбереш тази книга, която е писана преди 2000 години, трябва да преживееш това, което тези писатели са писали. Не можеш да разбереш Давида, ако не минеш през неговия път. Не можеш да разбереш пророчеството на Исаия, ако не преживееш това, което той е преживял. Ако някой художник нарисова Витоша, мислите ли, че ще можете да я разберете, да си я представите точно, каквато е. Не, ти ще трябва да извървиш цяла Витоша, за да я разбереш, но от картината нищо не ще разбереш. Някой казва: "Аз имам понятие." Да, понятие всеки може да има, но онези живи идеи, които може да станат храна на нашия ум, се добиват само когато човек мине през тези местности. Следил съм как някои туристи, като пътуват, говорят за едно, за друго, но не и за природата. Вслушайте се в разговорите на тези, които отиват на разходка в Борисовата градина. Един следи за шапките на дамите, друг за роклите и т.н., а природата - на заден план. Всички тези хора, които се разхождат, имат ли еднакви схващания? - Няма. И когато някои хора разправят за духовния свят, казвам: "Тези хора говорят за шапките на духовния свят; те говорят за дрехите, за чепиците на духовния свят. А духовният свят не е нито шапки, нито рокли, нито чепичета. Всичко има смисъл, щом е според Писанието, в което се казва: "Бог не гледа на лице, а на сърце." Как ще разберете тази метафора? Господ не гледа как е устроено твоето лице, а гледа на сърцето ти. Гледам двама души: единият има хубаво лице, а другият - почерняло лице, груби ръце и Господ предпочита втория, защото има хубаво сърце, а първият няма. Някои ще ми възразят: "Да, но нали лицето е израз на сърцето." То е тъй, но не и на земята. Лицето е израз на сърцето само в Божествения свят. Когато някой тук на земята е скръбен, а иска да се представи радостен, изменя неестествено лицето си. Той отвътре скърби, а отвън се смее; отвътре мрази, а отвън показва, че е готов на всяка отстъпка. Питам сега: Лицето израз ли е на сърцето? Какво става в това лицемерие? При тези две противоположни състояния по преживяване мускулите претърпяват известни съкращения и отпускания, вследствие на което лицето погрознява. Всякога, когато искате да представите това, което не е, лицето погрознява. Следователно красотата произлиза от пълен изблик на сърцето с хубави чувства. Ще кажете: "Значи, като се разгневя, трябва да проявя всичко на лицето си." Това е друго лицемерие. Не, трябва да изразяваш това, което чувствуваш. Като те измъчва някой, кажи му: "Ти, който ме измъчваш, ще погрознееш, за тебе страдам, а аз ще стана красив."

И тъй, който приема мъчението, става красив и в него постоянно приивжда Божественият живот. Такъв е законът на Бога. Бог е постоянно към страната на слабите. Всеки, който се хвали, че е силен, Бог му казва: "Хайде да се поборим!" Господ започва да го тъпче, за да го убеди, че не е силен и че е една от малките единици. Ако напишете едно число с 10 нули и на края поставите една единица, и вземете отделно друга единица, можете ли

да намерите колко пъти тази единица е по-голяма от числото с нулите? Числото с нулите е: 00000000001. Като се изчисли, получава се $1/10\ 000\ 000\ 000$ част от цялото. Ще кажете: "Ние разбираме тази $1/10\ 000\ 000\ 000$ част." Можете ли да опишете пътя, по който тази единица е минала, за да се раздроби на толкова малки частици? Това е законът на инволюцията, на слизането. Ако бихме обяснили тези нули чрез закона на мъчението, щяхме да имаме един велик свят. Всяка нула показва световите, през които е минала единицата.

И тъй, за подема ви, за да дадете баланс на развитието си, ще внушите в ума си идеята за мъчение и труд, два противоположни полюса. И едното, и другото са движения към Бога. Това значи, едното е движение от центъра навън към периферията, а другото от периферията навътре към центъра. Не може да има движение към центъра, ако не се излезе към периферията и обратно. Тези две движения са движения на ума и на сърцето; едната буква показва сърцето, а другата - ума. Сърцето показва движението към центъра, а умът - в другата посока, и ще започне растеж, развиване. Хубостта на това учение е, че чрез него ще си създадете един вътрешен свят. Например, като излезете на разходка и погледнете някое цвете, веднага ще влезете в неговия живот, ще почувствувате едновременно неговата радост и скръб. Като минете покрай някой извор или река, ще почувствувате живота на този извор. А това е велика философия. Вие няма да си представите извора само такъв, какъвто си е, но ще ви се представи и другата му страна. Като влезете в този океан, ще вземете пътя към пространството нагоре. Като наблюдавате тези неща, ще ги сравните с вашия живот, с всички ваши разположения, чувства, мисли и желания, защото всички реки са съотношения на движенията, които стават вътре във вас. Ако разбирате реките и цветята, ще разбирате и вътрешния си живот, известни ваши мисли и желания мязат на тях. Ако разбирате външното, ще разберете и вътрешното, и обратното. Как ще обясните защо като се срещат двама души, не си хармонират понякога? Защото и двамата едновременно се движат в една и съща посока. На учениците от окултната наука не се позволява да вървят двама един след друг. Ще чакат първият да извърви пътя си, за да не гълта прах вторият. Този път може да трае векове, а може и един момент. Например у някого се зароди една идея, а той не я приема с дни, месеци; това е пътят, който тя е изминала. Пътят, който се извървява, е пътят на мъчението, след което отиваш в друг път - започваш да работиш. Когато някой каже, че започва да мисли, то значи, че е извървял пътя на мъчението и започва да работи. Проверете това с вашите мисли. Не можете да приложите известна идея, докато не я приемете, а за да я приемете в нейната пълнота, трябва да я извървите. Като мислите така, ще можете да преодолеете някои големи спънки. Тези спънки са хипнотически. Аз скоро ще ви събудя от вашия сън, но като ви събудя, да не мислите, че ще спите. Нали сте сънували, че сте се пробудили, ходите, движите се, но после пак заспите. Под думата "пробуждане" разбирам живот, движение нагоре. Аз ще проверя закона.

Онзи, който е слязъл до дъното на мъчението, веднага ще приложи пробуждането, а който не е дошъл до дъното на мъчението, ще каже: "Нека си почина." Като си лягате да спите, подразбирам, че не сте слезли до дъното. Като свършите работата си, няма да спите. Сънят е процес, който показва, че слизате надолу, за да почерпите енергия за вашия бъдещ живот, бъдещо развитие.

И тъй, мъчението е движение надолу, трудът - движение нагоре, страданието - заравяне, събуждането - извървяване на пътя. Като се събудиш, запитай се: "Извървах ли пътя?" Не е въпросът за целия път на живота ти, а пътя, който ти е даден за определения ден. Ако не го извървиш, отново ще го почнеш. Ще гледате да освободите умовете си от ненужния товар, който имате. Всяко безпокойствие, тревога, нервиране, негодуване и тем подобни ще ги уволните като стари служаци. Така ще създадем едно поколение. Искам да направите опит в това и след 4-5 месеца да намеря една промяна в погледа и лицето ви. Тази промяна ще стане. Онези, които спят, ще си спят, няма да ги събуждам, ще ги оставя, а ще вървя с тези, които са се събудили. За спящите можем да вземем една каруца и ще ги возим като болни. Дето спираме, ще ги оставим пак да си спят, докато намерим сгодно място да ги оставим в безопасност. Тях ще оставим, а ние ще продължим пътя си.

Трудът е закон за развиване на вярата. Вярата без труд не може да се развива. Които не се труди, няма вяра.

Мъчението е закон за проявление на надеждата. Следователно, когато искате да усилите вярата си, ще се трудите, а когато искате да усилите надеждата, ще се мъчите. Мъчението нагоре е надежда, а трудът нагоре е вяра.

Ще ви дам две формули:

Първа формула: мъчение, надежда, спасение. *усет*

Втора формула: труд, вяра, въздигане, *разрешение, радост, мир*

В първата формула ще вмъкнете още една дума, а във втората три думи, но точно определени. Като вмъквате тези думи, ще ги опитвате и само тогава ще ги оставите към формулите, когато бъдете доволни от тях. Да няма никакво недоволство нито в ума, нито в сърцето ви. Тези две формули ще покажат доколко сте разбрали това, което ви говоря. И тъй, всичко 10 важни думи ще имате за размишление.

Ще бъдете тихи и спокойни, като житното зърно ще стоите и ще чакате, без да се безпокоите. Ако разрешите правилно тези две формули, нова светлина, ново разбиране ще дойде в ума ви. Нищо да не ви смущава, страх не се позволява тука. Да не казвате: "Дали ще разрешим задачата?" - Ученикът, който иска да учи, всякога може. Някои от вас могат да разрешат задачата за един час, други за един ден, някой за две седмици, други за 10 години, а някой и за 100 години. Всеки ще решава сам, няма да се допитва до другия. С чужда пита помен не става. Онези, които не спазят това правило, ще опитат закона, а той ще бъде такъв: цветът им ще окапе и няма да имат плод. Тези две богатства са за всекиго от вас

лично, всеки да ги събира за себе си. А когато един ден забогатее, ще почне да блика навън и ще се ползват и други, но докато изворчето само цицирика, няма нужда да разпилявате. Има чешми, които текат бързо-бързо и след 1-2 часа нищо не остава. Мъчение, труд, слизане, възлизане, надежда, вяра, спасение и въздигане. Ако бяхте повече напреднали, бих ви изисквал да решите задачата с математически числа, но понеже не сте математици, давам ви да я решите с думи. Първият, който се похвали, че я е решил, той се е самоизлъгал.

Новата култура започва с мъчение и труд. Разрешите ли задачата, вие сте членове на новата култура, на новата раса. Не я ли разрешите, оставате да повтаряте. Разбирайте езика, с който ви говоря. Той не е език на обезсърчаване, нито език на поощряване.

Казвам, че във всяко житно зърно има условия да се развива, няма нужда да го учат на това нещо философи. Така и вас няма нужда да ви учат как да станете добри, как да вярвате, как да любите. Всичко е у вас, в душата ви вложено, то си е Божествено, затова няма нужда никой да ви учи. Пръстта, която ви турят отгоре, е Божествено нещо и ако вие разбирате какво ви се казва с това, разбрали сте и смисъла ѝ. Не трябва да ви се шепне отвънка, това не е разбиране. Разбиране аз наричам тогава, когато вие възприемете всичко, с всяка клетка на вашата душа, ум, сърце и дух.

И тъй, трудът е движение във въздигането нагоре, за да се оформи нашият живот.

В цялата природа има шепнене, например изворите, пясъкът, листата, цветята, мухите, всичко шепне, но на своя език. Тревата като никне, не никне за мене, мухите, листата, цветята не шепнат за мене.

Ще ви приведа един анекдот за един прочут американски проповедник. Той бил известен в цялата местност. Името му било Джон, но понеже бил обичан от всички окръжаващи, наричали го Brother John, което значи брат Иван. Като си заминавал, излезли да го изпращат всички граждани - мъже, жени, деца, всички искали да му кажат "сбогом". Птичките запели, казали му "сбогом". Като излязъл извън града, качил се на кобилата си, но тя го хвърлила от гърба си, казала му и тя "Сбогом, брат Иван", и си отишла, заминала си. Този анекдот показва, че в проповедника имало всичко, но нямало трезв ум, затова кобилата му го хвърлила.

Сега, аз не искам да ви хвърля кобилата и да ви каже "сбогом". Така ще се спре всяко развитие, всяка еволюция. Хора, които са хвърляни от кобилата си, казват: "Тези работи не са за мене, няма да се занимавам с тях. Като дойда друг път на земята, ще се заинтересувам, сега съм стар." Казвам: Кобилата му го е хвърлила.

Зададена работа за следния четвъртък: Някой от вас да напише нещо върху "Човешката воля", друг върху "Интуицията", а трети върху "Човешкия разум".

4 март 1920 г., четвъртък

Извънредна беседа от Учителя за учениците и слушателите на Бялото Братство.

ВЯРА

Каква е мисълта ви при последното събрание?

(Последното петъчно събрание беше да се научим да мълчим; да станем като деца; да развиваме милосърдието; да се упражняваме върху Духа, върху добродетелите, върху развиване на сетивата и приготовления за Петдесетницата.)

Като дойде Петдесетницата, трябва да влезете в закона на самопожертвуването. Който приема Божествения Дух, той трябва да върши волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем, и сега вие не вършите своята воля, все някоя чужда воля се намесва вътре във вас. Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога, но се иска вяра, която да върши чудеса.

Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте направили? За да се развие вярата ви, изисква се, щото всеки един от вас да си изработи един вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията, в които живее, за да подемe развитието си оттам, отдето се намира сега. Например колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света? Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчета на едно растение, което посявате в земята, и то чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Но като имат вяра, техните страдания се осмислят. Всички вие имате опитности за вярата и затова няма да градите нова, а ще развиете тази, която имате, за да може тя през нова фаза да мине. Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Тегли, тегли я един, не може сам да я изтегли, изгуби вяра. Дойде още един, теглят двамата, не могат да я изкарат; дойде трети, четвърти, пак не могат да я изкарат. Събират се най-после десетина души, ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите същия закон на действие. Ако един не може да направи някоя работа, то ще се съберат двама-трима-четирима, до десетина души, докато най-после могат да я свършат. Това е законът на вярата. Когато всички се обединят, Божественият закон започва да действа. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и като не може един да свърши някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят 10-20-30 души и с тази обща сила ще я свършат. Само по този начин като действувате, ще имате резултат. Воля, воля трябва. За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което

е затаено в тебе, трябва да се развие по един или по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която може да направи човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент човек да не се изненадва от условията, но трябва да размишлявате, да премахнете тази сгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствувате, че придобивате една малка сила. Онези, които се упражняват в гимнастиката, мускулите им започват да нарастват, а след това могат вече да вдигат и по-големи товари. Това е процес, който постоянно ще се увеличава. Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават. Вярата на детето е в едно направление, а тази на светията - в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключение. Ако ние постъпваме съобразно с този велик закон, в резултат не щеше да има никакво изключение. Ако някога няма резултат, причината на това се крие в туй, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получи, то е, защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е да няма раздвояване, да няма двоумение.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, като се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. Това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите. Ако не се приложат някои от тези правила, ще стане натрупване на материала без никакво приложение. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци. Учениците не могат да ги усвояват, претрупват паметта си, и с това затъпват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате, докато почувствувате, че у вас се създаде хармония и у всички дойде едно повдигане. Това показва, че умовете ви започват да хармонират. Но за това се изисква работа. Упражнявайте се така неделя-две-три, постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка.

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

(Отговарят: За да постигнем единство, хармония помежду си, за да може да работим, ще се разпределим на групи.)- Започнаха ли тези групи да действуват? - (Някои са започнали.) В тези групи може да влизат по двама-трима и те ще могат да свършат работа, каквато биха свършили и 10 души. Някога 20 души ще могат да свършат работа за 30. Изобщо не зависи от мнозинството. Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в духа, голяма увереност, за да няма вътрешно

раздвояване, за да може да владеее вашето естество, та в това време на мълчанието да издържите всичко. Има методи за тази работа, но същевременно има толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но, от друга страна, това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаели как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-добро за вас. Той добре е разпределил работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, ако всяка от вас си зададе за цел, колкото познати има, които не си живеят добре, да въдвори между тях хармония, да им говорите за възвишени неща, за Бога, като оставите личните си дертове, колко нещо бихте направили! Ако чакате така да се оправи светът, то и след 10 000 години няма да се оправи. Ако не работите, по-добри от това, което сте, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие. От силата на волята ви зависят и богатствата, които ще имате. Един човек се познава по това, като му дадеш 100 лева и го следиш как ще ги употреби. Ако отиде да ги изпие, то утре като му дадеш 1000 лева, и стяхще направи същото. Мислите ли, че ако една пчела ви ужили със задницата си, та ако има възможност, не би ви сторила нещо повече? Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебаете умовете на хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви: Този талант защо ви е? Така и сегашните учени хора изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благо на човечеството.

Ето какво може да направите вие. Да допуснем, че вие сте ключ на една инсталация - тази работа ви определил Бог да вършите. Ще кажете: "Какво зависи от мене да направя?" - Много зависи. Като се завъртите, навсякъде ще светне. Като ключ от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление или не. Ако се завъртите и му светите, той ще има възможност да види ясно и ще извърши престъплението. Ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението е избягнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: "Да се помолим за лошите хора." Няма защо, вие ще държите ключа и според нуждата ще го отваряте или затваряте. Едно време Илия молил Господа да вали дъжд, защото цели три години Бог беше заключил небето и не пусна дъжд. Така трябва да схващаме въпроса - всеки да знае, че е ключ и че много нещо може да извърши. Ако той е верен на своя пост, много полезен ще бъде. Но ако той остави този ключ на произвола и каже: "Въртете този ключ както искате" - ще дойдат първо децата, които ще го въртят без нужда ту на една, ту на друга страна, докато го развалят. Когато хората оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: "Сегашните хора децата ги управляват." Така и много майки дават на децата си всичко, което пожелаят, не им се противопоставят, докато децата ги вземат в ръцете си и те държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: "Когато си гладен, ще те нахраня; когато си жаден, ще те напоя; когато си

гол, ще те облека; когато си неучен, ще те изуча; но ако не искаш да се учиш, да пишеш, да ядеш, ще те набия." Действително, това нещо става в света с всички хора. Някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някое нещастие, подлага го на Божествено възпитание, набива го. И тъй, когато Господ ни храни - ще ядем, когато ни пои - ще пием, когато ни учи - ще учим и така ще избегнем неприятностите в живота. Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Илия небето? Какво направи Илия, за да се отвори? - Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. А има за какво да се молите. Трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човек се изисква много работа, обработване на човешката душа. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват, и да внесе положителни чувства. Да не внесе страх, за да не греши, а да внесе безстрашие; да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави; не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка да намери в себе си най-слабата си страна, най-слабата си черта. Всеки човек има поне едно слабо място. Забелязали ли сте как прасето, когато иска да си намери излаз, обикаля натук-натам, докато намери някое слабо място на оградата и оттам мине. Всеки си има слабо, не добре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Това прасе, като го намери, ще мине през него. Лесно е да се намира тази дупка. Всеки си има такава слаба страна, един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека, т. е. прави ги безполezni.

(Запитват: Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?)

Забийте една топлийка някъде в ръката и вижте доколко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите, има кой да ви забива игли, вие на това нещо поне сте майсторки. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя приятелка да ѝ забие игли. Имайте предвид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислете някога да направите нещо за Бога, но паралелно с това ви желание дойде ви друга мисъл - да си ушиете някоя рокля, да си направите обуца - и първото желание отстъпва. Най-важното нещо е отложено. Винаги като дойде най-важната мисъл, с нея заедно дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните тази маловажна мисъл, защото тя иде от черната ложа чрез внушение. Щом решите да направите нещо хубаво, от черната ложа ти казват: "Това не е за тебе." Много пъти ти си казваш: "Ти не си узрял още, затова не можеш да бъдеш търпелив" и отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти, докато не си узрял, имаш нужда от търпение, като узрееш, то си идва само по себе си, естествено. Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение.

(Отговарят: Има някои, които мълчат само външно, а вътрешно кипят.)

Вие ще разбирате духовното мълчание, да се мълчи пред Бога. Като се събирате, изолирвайте се, създайте си навик, че като се замислиш за нещо, да мислиш, че си сам; като говориш нещо, да мислиш, че говориш за себе си; като мислиш за мълчание, да мислиш, че мълчиш за себе си. Само така ученикът ще може да се научи на мълчание. Ако аз ви дам едно правило, като вземам под внимание, че имате деца, мъже, обществени работи и ако не може да го изпълните, това не е умно от моя страна. При това положение, което имате, вие искате да бъдете силни. Но първото нещо, което ви предстои, е да победите малките мъчнотии, които ви се явяват в дома. Домашните ви мъчнотии са много сериозни. Например някой казва: "Аз не мога да търпя еди-кого си." Там ти е слабата страна. Ами тогава как ще влезете в небето? Първото условие, за да влезете в небето, е да търпите всички. Казва се, че "всинца ще се изменим." Ако не се измените, и след 10 000, и след повече години да дойдете, пак същото разположение ще имате. Така и един американски професор е казал, че има някои хора, които не би желал да ги вижда и след 10 000 години. Но и тогава да ги види, ако не се измени, пак ще се бори. Времето само по себе си не лекува нещата, времето лекува само дотолкова, доколкото в сегашния момент ние правим усилия да ги изменим. Аз бих желал сега да започнете със себе си, със саморазвитието си, това е най-трудната работа. Ще развивате вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музиката. Всичко това ви предстои да го развивате, и то според времето, което имате на разположение. Засега Господ ви е определил два часа време за работа. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, след като са били дълго време затворени, а после ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно, то има бълхи, които го безпокоят, и затова казва: "Аз ще ви дам да разберете", и ги посипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: "Аз ще ви дам да разберете, още един път да не ме заключвате." Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепелта, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме осела от човешко гледище и виждаме, че той не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи. Някои от вас сте повече прогресирали, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

(Запитват: Може ли чрез усилена работа върху себе си да изменим положението на душата си?)

Ако сме в положение на гъсеници, колкото много листа и да изядем, не ще може да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за този период. И през това време ще трябва да се съберат сили, за да се дойде до положение на пеперуда. Вие може да се поляризирате. Човек в един момент може да се спъне за 100 години, както и в един момент може да напредне за 100 години.

Всяка вечер човек трябва да се очисти пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен. Често казват, че човек трябва да победи себе си. Не е важно това нещо - да победиш себе си - това е лошо, но трябва да познаеш себе си. И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че си имал обичай да побийваш по малко. И сега, за да не извършиш това нещо, вземеш да строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това, защо трябваше да трошиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: "Тази ръка е под моята воля, и аз трябва да я владя." Аз не искам да се побеждавате, а да владееете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл. Работете върху владението на тази мисъл и им кажете: "Тука вътре на вас не е мястото ви, тука е канал и може само да минете, без да се задържате." Вие трябва да бъдете като онзи служащ при железопътните станции, който със своя ключ отваря станциите, за да минат различните тренове, и им дава отправен път. Така и вие с вашия ключ ще можете да дадете правилно направление на вашите мисли и желания.

(Запитват: Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери, как да спре това вътрешно вълнение?)

Нека си трепери. Аз бих могъл да ви излекувам всинца ви в една година, ако бихме имали на разположение една хубава цветна градина с разнообразни цветя и кошери с пчели, една овощна градина с различни плодове, една зеленчукова градина, и да ви пратя в тях, да ги обработвате, за да черпите от тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени духом, ще ви пратя да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Слаба ви е вярата, ще ви пратя да обработвате зеле, да го поливате и наглеждате. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположена си духом, тури ръката си на челото, всичко ще се измени вътре в 5-10 минути. Ако не помогне това средство, то тези от вас, които обичате да смятате или да пишете, или да чертаете, приложете едно от тези ви любими занятия. Начертай един триъгълник, боядисай го червен, син или зелен и няма да се минат 3-4 минути, настроението ще ти се измени.

(Отговорят: За да се отвлече вниманието, нали?)

Не, то ти дава известна сила, с която впрягаш дявола и казваш: "Разбираш ли тези триъгълници?" Той ти казва: "Разбирам ги." А сега стоиш въкъщи, онзи те дразни, този те дразни и най-търпелив човек да си, ще излезеш от нетърпение. Най-трудното нещо е човек да бъде винаги търпелив, учтив. Следя някога някои, намират се в много натегнато състояние - едва чакат да мине покрай тях някой и без да гледат дали той е виноват или не, наплюват го, избухват от всичката си сила срещу него и казват: "Да не минаваш оттука." Олеква му сега, но като се размисли, вижда, че този човек не е бил виновен за нищо, той е един случаен минувач. Тези са чисто психологически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата. Срещат се например два черни облака, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира. И вие започвате да привличате това

електричество отдолу нагоре. Гневен си, излез някъде из гората, започни да викаш, да кряскаш на дърветата, на камъните, ще се озонираш и ще ти мине. Ще видиш после колко смешно ще ти стане, като се забележиш в такова положение. Разправяше ми един американски професор един такъв случай. Той не обичал да ходи на бал, но обичал да си поиграва, затова, когато имал силно желание да танцува, вземал си един стол и си поигравал с него вкъщи. Смешен бил в това положение и пред себе си, но му олеквало. Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като едни ще използват един от тях, други друг и т.н., според нуждата, която имате. Ние трябва да използваме природата, тя е истинският начин на лекуване. Сегашният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда натегнато състояние, липса на енергия, която няма отде да се почерпи. Всеки я търси, а отникъде не идва. Имате и друг метод за работа. Например някоя от вас има големи препятствия, затова няколко от вас насочете вашите добри мисли към нея и ѝ помогнете. Когато някой е болен и не може да изоре нивата си, нека 20 негови близки отидат вместо него на нивата и да пороботят 20 часа, ето че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме. Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в природата на едно място изникват много треви заедно? За да задържат влагата. Там, дето се среща само едно цветенце, то по-скоро изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора, те задържат за по-дълго време влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия, да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко. Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате криво. Например аз цитирам един закон, казвам, че в Божия закон няма изключения, но в Божията милост има правила, които могат да смекчат закона. Казвам още, че нищо не се дава даром, и това е вярно. Но Божията милост е друг закон и според него, ако човек е приготвен да възприеме нещата, дава му се и даром. Вярно е и едното, и другото. Вън от Бога нищо даром не се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се повдигне в обществото, това е достойнство, но той трябва да направи това по силата на своите знания, по силата на своята храброст. Един професор може да се повдигне в своето положение само по силата на своите знания, но не и по благодат. Като те повикат на една трапеза, може да те турят на първо място; на кола като те возят, могат да те турят на първо място, но в обществото не могат да те поставят на първо място, ако не заслужиш това. Тъй че първото място подразбира работа. Някой казва: "Аз искам да бъда талантлив." Нали знаете приказката за недоволството на магарето. Когато го създал Господ, то се оглеждало тук-там между многото животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заека и било изложено на много страдания. Дълго време се молило на Бога да го направи по-голямо животно, с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Бог чул най-после молбата му и му

дал голям ръст и силен глас, но хората започнали да го впрягат в работа, и с това го направили още по-нещастно. Тъй че смисълът на живота не се състои в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете где ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семе и ви посеят в една пясъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, хубава ябълка ще излезе от вас. Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчавания. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: "Докога ще нося това бреме?"

Да определим една премия на тази от вас, която успее да развие една добродетел. Каква премия да определим?

(Отговарят: Ние сами не можем да си определим.)

А, колко сте умни вие, продавате ме 10 пъти на пазара. Някои хора казват: "А ние нищо не знаем по тази работа, кажи ти." Но като дойде до техния интерес, те казват: "Не е така работата, ти не вярвай." Значи имат и те мнение. Някои казват: "Ние сме готови за всичко, готови сме да те слушаме." Тъй се говори само, но право е, че не сте готови да слушате всичко. Ако предприша на всички да станете вечерта в 12 часа и да излезете всред града, колцина от вас биха сторили това?

(Отговарят: Ще излезем, стига да е за добро.)

Не е важно това, някои ще го направят, а някои - не. Ако ви кажа, че вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, ако не излезете, тогава ще отидете. От страх ще го изпълните. При това положение и картечници да турят зад гърба ти, ще излезеш дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и случай може да приеме.

Сега у всички ви липсва силата на добрата воля, лошата воля е по-силно развита. Това е не защото не сте добри, а лошата воля взема надмощие над добрата воля. Тези две сили - добрата и лошата воля - вземат едно или друго направление, и понеже част от материята на нашето тяло не е чиста, вследствие на това у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете си, защото у нас има нещо нечисто, което пречатства на нашата добра воля и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествената материя, т.е. да създадем новия човек. Казвате за някого: "Той е слаб." Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите сега за развиване на вярата и волята. За да развиете волята си, трябва да си представите в ума някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т.е. живия Господ, Който се е проявил в света. Отбелязвайте най-възвишените, най-разумните моменти, които се проявяват във вашия живот, те са проявление на Божественото. Такива моменти са редки, но този образ, който се е проявил, е сила за вас, ще гледате да го запазите. През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един или два-три пъти в годината, затова трябва да запазите това говорене.

Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилят страданията ви. Това е много естествено. Имате дете, което обичате, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страдате. Така постъпва и Господ. С това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви. Когато се очисти храмът ви, тогава ще дойде Господ. Затова се казва в Стария завет: "Слава Господня изпълни храма."

И тъй, добрата воля всички може да имате. Аз говоря за опитности, които може да имате всички.

Воля, воля ви трябва, всички сте добри. Вие се смееете, като казвам, че сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош. Понеже всички се стремят към Бога, значи сте добри. Тази е моята мисъл.

Аз ще определя към коя категория се отнасят известни ваши преживявания. Например усещате глад. Какво чувство е гладът? - Физическо. Наядете се, усещате една приятност. Какво чувство е приятността в този случай? - Пак физическо. На тази приятност не може да разчитате, защото тя е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато е при вас, вам е приятно, усещате се силни, мощни. Отдалечи ли се той от вас, усещате една неприятност. Това е душевно състояние. И това чувство е още непостоянно, на него човек не може да съгради къща. Сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшето проявление на обичта. Когато вие обичате някой човек и не усещате никаква промяна, безразлично дали той е при вас или не, дали той ви пише или не, това е Божествено чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени, а онези, които не се менят, са съществени.

Вие си представяте Христа тъй, както едно време сте Го знаели. Тази пластична форма, която остава винаги във вашия ум, е една и съща, като се обърнете към нея, от нея изтичат някакви разумни сили.

(Запитват: Тази форма еднаква ли е за всички?)

Тя е различна за всички.

Щом имате състоянието на гладния човек, ще си представите Христа бос и че ходи из Палестина. Някои видели Христа в светлина, с ореол на главата и т.н. Има форми, чрез които Христос се изявява някога във физическия свят, някога в астралния свят, а някога в Божествения. Като правите опити и наблюдения в мислите си, ще дойдете до това положение да възприемате мислите така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идат от астралния свят, в тях ще има едно малко съмнение.

(Запитват: Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейният идеал?)

Христос ще каже на всички: "Ако не се отречеш от баща си и от майка си, и от себе си, не можеш да бъдеш Моя ученичка; ако не вдигнеш кръста и не дойдеш след Мене, не можеш да бъдеш Моя ученичка." Това е първото проявление, по което Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази

форма, всички страдания ще изчезнат. С това ще трябва да дойде саморазвитието на вашето съзнание. Това е отвлечена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

Друго нещо, което трябва да научите, е да се научите да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза. С тази мисъл свързвам друга една потаена ваша мисъл. Вие искате да се освободите от много страдания, колебания, да станете силни. Тогава направете следния малък опит. Вземете някоя ваша бедна сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите. Какво подразбирате, че трябва да правите с нея? Ще ви приведа една фигура. Допуснете, че една ваша сестра е загубила всичкото си състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот, намира се в безизходно положение. Вие как ще ѝ помогнете? Тези от вас, които имат повече, нека ѝ дадат едно супниче, друга тиганче, трета възглавничка или някоя постилка и т.н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение - дай му твоето саханче на търпението. Друг няма вяра, дай му твоето тиганче на вярата. Трети няма възглавничка, дай му една от твоите. Няма да мине много време, ще видиш, че твоят брат или твоята сестра са се поправили и казват: "Колко са добри тези братя и сестри!" Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го направи един човек, но мнозина могат да го сторят. А на всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония. Дисхармонията произтича от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от това изкуство, затова дисхармонията между вас мога да нарека акордиране, или настройване. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулките и другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате в отдаване помежду си взаимно уважение и почит. Това, което извършваме откъм, да е израз на онова вътрешно разположение, което ще извършим заради Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна, направете следната маневра, представете си, че вие се намирате в най-голямото бедствие или се давите в някоя дълбока река, и тази именно ваша сестра ви спасява. Поспрате се тогава в себе си и вижте какво чувство изпитвате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще си кажете: "Ако това нещо може да направи моята сестра, аз ще си изменя мнението за нея и ще я обикна." Или, обратно, допусни, че тази твоя сестра, която не обичаш, се дави в морето. Веднага иди при нея и си кажи: "Хайде, аз ще я спася, защото сега съм по-силна от нея", а всякога по-силният трябва да спаси по-слабия. Това

са случаи, които ви се дават за саморазвитие. Вие сега ще правите опити. Ще питате: "Как?" Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш 1- 2-3-4 до 14 дения наред да го изпълниш, и след това време ще почувствуваш в себе си едно разположение, че си готов да го извършиш и ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина, те се изглаждат и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се всинца да направите един от тези опити. Само така стихът ще има смисъл: "Молете се един за друг, за да изцелеете." Молете се от 2 до 14 дения и Духът ще каже: "Сега вече може да се направи опитът." Духът казва: "Когато пътят на някого е богоугоден, Бог ще ви примири."

И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите, да станат вашите пътища благоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармония и Божественото у вас, за да можете да се разберете и обичате...

Това е пътят, тези са опитите, които трябва да правите, за да се пригответе за Петдесетницата.

5 март 1920 г., петък, 16 ч.

Беседа за жени

ДЕВЕТИ МАРТ (22 МАРТ)

Добрата молитва

Девети март е символически ден. Символите придобиват значение само когато се изтълкува вътрешният им смисъл. Девети март е денят на равноденствието. Но тъй, просто казано, 9 март, денят на равноденствието, е денят, в който човек е бил създаден, роден. И този ден се пада в петък. Не мислете, че по-напред не е имало равноденствие - имало е. Равноденствието на човека е възкачването на слънцето от юг към север. Югът е надолу, а северът - нагоре. С появяването на Адама човек е почнал да еволюира, да се качва нагоре към Бога. Сега, ако вие може да ознаменувате 9 март, в смисъл че днес се раждате, т.е. скритите във вас сили Божествени да започнат нова еволюция, да еволюирате към Бога, то е равноденствие, или минаване от едно състояние на битието към друго. Равноденствието всякога трябва да внася най-хубавите мисли, най-хубавите желания в човешката душа и тогава всички онези семенца, които са скрити в земята, започват да израстват, да се развиват, да цъфтят и след това се явява тяхното благоухание. Същият закон е и по отношение на човека. Човек без Божественото е като гола земя и ние казваме: "Този човек е студен, отвратителен, няма никаква красота в него." Но дойде ли скритото, Божественото у човека, тези семенца, треви и цветя постепенно почват да израстват, цветята се обличат в червенина и човек става красив. Тази красота не може да се яви, докато не се яви Божественото слънце. Тъй като слънцето иде от северното към южното полушарие, т.е. от единия полюс на битието към другия, северният всякога означава истината, а южният - добродетелта. Но северът означава още смъртта, а югът - живота. Човек, додето не умре, не може да живее. Това е закон. Животът започва най-първо със смъртта. Това на вид е едно противоречие, но е факт вътре в природата. Всяко семенце, всяка форма, в която са облечени нещата, трябва да умрат.

Девети март има и друг смисъл в себе си. Човек трябва да се научи на онзи велик закон на самопожертвование, да се освободи от ненужните неща в този свят, които спъват неговото развитие. Ако един 100-200-годишен орех пожелае да влезе в дома ви, то ако той е едно същество разумно, със съзнание, би ли могъл да влезе? - Не може по никой начин. Или ако един 500-годишен дъб пожелае да ви направи визита, ще може ли? В такова състояние, в каквото е, не ще може. Ако би пожелал този орех или този дъб да ви посети, трябва да се превърне в едно малко орехче или дъбче, да преминава от ръце в ръце между вашите деца, да ви обиколи всички и най-после да го приемете вътре в себе си на гости. Не мислете, че като влезе този орех вътре във вас, той умира. Не, той се посажда във вас. Има орехи, които растат в човешката душа. Трябва да се научите да виждате във външната природа всички онези символи, които са скрити вътре в нея. А това ще стане, когато започнем да живеем по правилата на Божията Любов. Някои от вас не вярват в Божията Любов. Търсите я и казвате, че тя е хубаво нещо, но като дойде във вас, не

сте герои да я приемете, да я приложите. Защо? - Защото нямате сърце, а тя иска сърце. Ако вашето сърце е развалено, пробито, тя ще изтече. Колко пъти тя влиза във вашите сърца и изтича! Защо се чупят вашите сърца? - Защото са направени от камък. Затова е казано в Писанието, че това каменно сърце ще им се отнеме и ще се направи от плът, за да може този Божествен Дух да пребъдва вътре в тях. Първото нещо, което трябва да опитате, е дали тази Божествена Любов е проникнала в сърцата ви. Проследете дали тази Любов може да възраства във вас семенцата. Нима когато един човек тръгне в училище и свърши едно отделение, не прави един малък опит, да види какви са били знанията му преди влизането му в училището и след излизането от него? Ако има нещо спечелено, то е резултат на знанията, придобити в училището. По същия начин ще проверим и с Любовта. Ще видим дали има разлика преди влизането ѝ в нас и след влизането. Човек не може да бъде изведнъж свършен. Под думата Любов разбирам Бог, Който трябва да влезе в нас. Бог твори, Бог създава, затова, докато Той не влезе в нас, никакво творчество не може да се прояви. Вземете даже и най-малките мушици - и в тяхното съзнание има един подтик, който ги кара да вършат своята работа, и те са я започнали. Пеперудите, на които крилцата са тъй хубаво напъстрени, и те разбират своята работа. Тъй чета това нещо аз и виждам, че има пеперудки, които стоят по-високо от много съвременни хора, които минават за учени. Такива учени хора съществуват от хиляди години. Учен човек от Божествено гледище е този, който познава Бога на опит. Под "опит" аз разбирам да сме готови да направим всичко за Бога и думата Му да не правим на две. Значи ние трябва да сме готови да изпълняваме винаги онова, което Господ иска от нас. Сега мнозина християни се намират в следното положение: мязат на онази християнка в Англия, която във време на галското движение молила цели 12 години да я удостои Господ, да я направи полезна на хората. Друга една приятелка, и тя се молила за същото, и една вечер сънува сън: явява ѝ се Христос и казва: "Това, за което се молиш, не е за тебе, но иди при своята другарка, която се моли от 12 години насам и ѝ кажи да започне тя работата." Отива при другарката си и ѝ предава Христовите думи. Другарката ѝ казва: "А, аз сега не мога да започна такава работа." Тази жена, като вижда, че тя се отказва, започва сама галското движение. Сега ние се молим за много неща, но като ни се предложат, казваме: "Не може сега, не му е времето още." И намираме причини за извинение. Ще намерим виновни било жената, било мъжа, децата, приятелите ни или обществото. Измиваме си ръцете като Пилата, докато тази Божествена идея си замине. Положението през тази година ще бъде благоприятно, защото тя е година на съдене. Тази година в духовния свят хората се съдят. Всеки от вас трябва да отвори тефтерите си и каквито вземания-давания има, да ликвидира сметките си. Двама се мразите, ще ликвидирате сметките си, ще се заемете 5 горе, 5 долу, 10 горе, 10 долу. Ще кажете: "Кой ще започне работата по-напред?" - Който е майстор. - "Кой ще започне да преподава?" - Който знае. - "Ама трябва ли да се унижавам?" - Ще се унижиш и оттатък ще отидеш, ще се унижиш до безобразие. Ако мислиш, че няма да се унижиш, лъжеш се. Когато погребват някого, той се унижава. Няма цар, няма владика, когато го погребват, да не се унижава, да не се усмърди.

Казват: "А, да отида да искам извинение от някого! Няма да направя това." Ще го направиш в гроба. Гробищата са за онези, които не искат извинение, те са място за поправяне. Ние се молим за умрелите. Какво по-добро от тяхното положение. Те ликвидират сметките си. Умрелият казва: "Господи, аз всичко ще дам." И наистина дава всичкото си месо, всичката си кръв и когато останат само костите, Господ казва: "Пуснете го вече." Така и в мистическия, и в християнския свят има живи меса, желанията ни, които трябва да оставим и се откажем от тях като несъществени, нереални. Не мислете, че ви заплашвам с това, но всички вие мислите, че тези неща няма да дойдат до вас. До всички ще дойдат.

Сега всички искаме да вървим в това Божествено учение, но трябва да знаете, че то насила не може да се приложи, а по добрата ви воля. Не трябва само добра воля, но в тази добра воля трябва да има доброта; не само доброта, но и справедливост; не само справедливост, но и любов; не само любов, но и мъдрост; не само мъдрост, но и истина. Значи, че не е достатъчна само добрата ви воля. Ще кажете: "Как да постъпваме тогава?" - Ще гледаш да забравиш всякаква обида, защото иначе ще дадеш място на дявола в сърцето си. А що е дяволът? То е изявление на гнева Божи против всякаква правда. И тъй, като кажеш, че не можеш да простиш, то е, защото дяволът е дошъл в сърцето ти. Казваш: "Христос е дошъл в мене." Когато простиш и ти олекне, Христос е дошъл. Утре се разкаеш, казваш: "А, не мога да му простя." - Дяволът е дошъл в тебе. Ти мязаш на онази мома, която харесва едного, защото е добър, хубав, но е недоволна и се колебае, защото няма къща, пари, положение. Друго харесва, но се колебае, понеже има положение, знание, но не е добър. Чуди се кого да избере. Сега дяволът в този свят къщи има, положение, всичко има, а Христос няма нищо. Вие мислите църквите принадлежат на Христа. Не се лъжете, всяка църква има епитроп, заключени са те, не е време да се отварят сега. Ще кажат някои: "Поне болниците са на Христа." Правдата според мене е още на дявола. Някои се оплакват: "Не ни дадоха правото." Ще ти отдадат право според дявола. Защото и дяволът си има право. Той казва: "На мене 3-4, на тебе 3-4. Ако не се съгласяваш, хайде навън." Това, което сега става в света, ни най-малко не трябва да ни смущава. Този умрял, онзи умрял. Ще умират хората, къщи ще изгарят, параходи ще потъват и т.н. Не е това злото, че къщи ще изгарят, че деца ще умират, но злото е в това, че вие не прощавате. Сега, като ви говоря, вие казвате: "Аз съм готов да простя." Христос казва: "Не само да простиш, но и да си готов всичко да дадеш." А вие какво правите? Хайде да се простим. Целунете се, простите се, а на другия ден виж, че сте се заловили пак за косите. Аз нямам нищо против тези прощавания, но когато дойдете до Божествения свят, не трябва да има никакъв червей, който да ви гложди. Всеки червей е жив, той прояжда най-добрите нишки, жилки на цветята. Когато има у вас един скрит червей, и вас ще прегризе. Някой ще каже: "Колко се интересува от моите червеи!" Не се интересувам, но ви обръщам внимание, че този червей ще прегризе най-хубавите и нежни коренчета и цветът ще повехне. Ние трябва да разберем измамата на този дявол и да му кажем: "Слушахме те вече 8000 години, а отсега нататък искаме да приложим постепенно в нашия живот Христовото учение." Някои ще кажат: "Слава Богу, ние сме напреднали."

Аз ще ви представя един пример, за да се познавате. Представете си, че се намирате в едно многолюдно събрание, в което изведнъж избухва пожар. Настава голяма суматоха, сблъскване, всички се бутат кой да излезе по-напред. Ако бутате всички, за да бягате пръв, Христос не е у вас. Останете ли последен, Христос е у вас. И тъй, ако при някаква опасност сте последен и при някакво благо сте пак последен, Христос е у вас. Това е новото учение. Ако постъпвате така, Христос ще погледне благосклонно към вас и ще каже: "Тези мои деца са разбрали живота." И затова Господ ще ви прати на работа. А сега ще каже: "Нищо не сте разбрали." Аз гледам как постъпват малките деца помежду си, особено в селата. Майката излиза на нивата и оставя по-голямото братче да наглежда по-малкото, оставя му мляко с каймак, та като огладнее малкото, да го нахрани. То обира каймака на млякото и като си дойде майката, пита: "Нахрани ли братчето си?" - "Не знам какво стана с млякото, мамо, нямаше го." Тези дребни работи в живота показват, че и големи като станат, пак така ще постъпват. Законът е същ.

Тази година ще си поставим като правило да бъдем изправни в малките неща, в малките добродетели. Аз един ден срещнах една мома, хубаво облечена, която видя един старец, който се навел да си връзва връзките на обувката. Щом го съгледа, тя веднага си приближи към него и му каза: "Почакай, дядо, аз ще ти завържа връзките." Дядото каза: "Ето една мома, която извърши едно отлично дело." Тази мома можеше да си отмине или най-много да му кажеше: "Дядо, вържи си връзките на обувката" - ако той това не беше забелязал. Дотам сме дошли ние. Виждаме някой в затруднено положение и всеки си вдига раменете и казва: "Господ да му е на помощ." В новото учение тези думи "Господ да му е на помощ" се разбират другояче. Ако земеделец или някой ваш брат е заболял, не може да изоре нивата, другите казват: "Бог да му е на помощ" - и се опретнат по за няколко часа на нивата, орат и копаят. Ако той има лозе и не може да го обработи като болен, всички с мотиката на рамото, хайде на лозето. Бог да му е на помощ.

В Англия в една богата църква проповядвал някой си Спържен. В тази църква се събирали много богати хора, чиито кесии пращели от злато, и си казвали: "Да се помолим на Бога да ни помогне." Проповедникът им казва: "Хайде да не изкушаваме Господа. Аз отварям кесията си и записвам толкова пари за бедните." Започнали един след друг да записват. Да се помолим на Господа, значи да си отворим сърцата. Сега виждам вашите кесии пращат от злато. Вие сте много богати. От 8000 години нищо не сте дали. Вие сте чернозем, в който влиза Божественото и дава отлично жито. Богата почва сте вие. Вашата кесия, т. е. вашето сърце, ще се отвори сега и вие ще започнете да слугувате на Бога, защото Той е слязъл вече в полушарието. Колко години има от 1914 до 1920 г.? - Шест години. Шест часа вече как слънцето е минало вашия екватор. Всеки един ден означава един час. Вижте какво показва днес времето. Отгоре казват: "На тези хора им трябва чистота, трябва да бъдат бели като снега." За това той вали днес. Ако те не послушат, ще се стопят белите им дрехи, ще станат черни. Какво показва влагата? Тя показва, че на вашите семенца е потребна влага, вода, т. е. живот. Северозападният вятър, който духа, показва, че всяко нещо, което правите, трябва да става по подбуждение на истината. Защото,

гдето е истината, там е и светлината. Вие правите така изпити с Бога, а не с мене, защото вие по отношение на мене се държите много изправно. Гледам, някой се засмял, весел е, а щом ме види, изведнъж става много сериозен. Няма защо да се скриваш, това е лицемерие. Бъди естествен. Като те погледне човек, лицето ти, очите ти трябва да показват готовност да правиш добро, да си справедлив, умен, да любиш и да говориш истината. Някой път се преструваме, че не сме разположени, а това е само тактика, която в новото учение не трябва да съществува. Ще си показваш лицето тъй, както Господ го е направил. Защото картината на художника изменя ли се? Не се изменя. Какъвто образ ти е поставил Господ, такъв да си остане. Ако бъдеш естествен, то както и да се засмееш, лицето ти ще показва добро. Когато лицето ти е сериозно, трябва да означава, че мислиш да говориш истината; когато мълчиш, лицето ти да показва, че мислиш да действуваш. Свиеш ли си веждите, това показва, че си припомняш нещо. Припомняш си, че някой ти е направил зло. Не, когато свиваш веждите си, това трябва да показва, че в името на Бога ще направиш това добро. И тъй, каквото и движение да правите, научете се да превеждате тези движения. Защото във всяко едно от тях се крие известна сила. Ако не можеш да превърнеш едно движение, да го преведеш, един ден ще си образуваш лоша карма. Ако не можеш да имаш една добра мисъл, добро желание или действие в тези движения, да туриш в равновесие тези сили, да ги изправиш, ти сам ще се намериш в противоречие един ден с тях. Христос казва: "За всяко право действие ще има ответ." А аз казвам: За всяко лошо помръдване на лицето и очите ще даваш отговор.

Като казваме това нещо, не да се наплашите, та да не знаете как да действувате, но като подвижите ръката си или като си помръднете един мускул, да изпитате приятност от това хубаво движение. В Европа има специални общества, където се учат как да постъпват, как да си помръдват лицето, очите и т.н. Цели училища съществуват от такъв характер за светските хора. Всеки добър човек трябва да има такива пориви. Някой път си недоволен от себе си, усещаш, че очите ти тежат, или усещаш някакво дразнене в носа, или сърбеж в ушите, някъде по лицето или очите, потърсете причината за това нещо. Българите казват, като ги сърби дясната ръка, ще дават, а като ги сърби лявата, ще вземат пари. Ако ти поиграе лявата вежда, ще ти се случи нещо лошо, ако ли ти поиграе дясната - нещо добро. Значи всяко движение си има своя вътрешен смисъл. Това е на физическия свят, но тези движения са свързани и с нашия духовен живот, затова трябва да се стремим към свободните движения.

Сега, като ви говоря това, не се плашете, да не се чудите в какво положение да стоите. Някой път ще ви покажа как да стоите, как да седите, как да вървите, вие не знаете това. И вижте какво разположение ще имате, като ходите по този начин, по който ще ви покажа. Дойде някой ваш приятел и си сгърне* пред вас ръцете. Какво означава това нещо? Това

* "да си сгърне ръцете" означава човек нищо да не работи, да седи и чака наготово със скръстени ръце

означава, че той е затворил касата си и взема пред вас поза. Така правят и някои учители пред учениците си. Някой път някой туря пръста си на сляпото си око и мисли. Това означава, че той си търси сметките. Всички тези движения трябва да ги превърнем в движения на новата наука. Затова и у вас трябва да има чистота на мисли, на движения, както и външна чистота. Ние трябва да сме за пример. Видиш ли, че имаш нещо нечисто, очисти го. Видиш ли си ноктите нечисти, очисти ги веднага. С това ще дадеш подтик на душата си за добро. Видиш ли косата разчорлена, ако имаш време и никой не те гони, спри се да я разчешеш, и то нагоре, защото вчесването нагоре има добър смисъл. То помага за мисълта на човека и затова поетите говорят и току си вдигат косите нагоре. Съвременните светски дами не си решат косите нагоре, а ги разхвърлят на челото във вид на бретони и с това закриват челото си. Това новата наука не търпи, разбирате ли? Някои свързват косите си назад. Не трябва да стягате тъй много косите си отзад. Като постъпваме по такъв начин, ще въведем новото възпитание. Казвате: "Да възпитаваме хората." Как ще ги възпитаваме? Като възпитаваме волята си, вие ще бъдете в състояние да изправите лицето си и да се освободите от всеки недъг, който имате. Като мотом през тая година ви давам да развиете волята си - воля подкрепена с добродетел, с правда, с мъдрост, с любов и с истина. Това са правила за окултната школа. Това е нововъведение към онези формули, които дадох в една от четвъртъчните беседи: мъчение, надежда, спасение, труд, вяра, въздигане. Турете в мисълта ви да възпитаваме волята си и да нямате никакво смущение в сърцата си. Смущенията ви да останат навън, а в душата си да сте тихи и спокойни, радостни. А ако намерите дявола вътре, уловете го за опашката и хайде навън, да го изпъдите. Ако не иска да излезе, не му се церемонете. Каквото и обещание да ви даде, не му вярвайте. Питай го: "Готов ли си да простиш и готов ли си да любиш?" - "Не." Щом не си готов, тогава навън. На твоето място ще дойде друг, който ще може да направи това нещо. (Чуват се песни отдолу. Поят песента "Настана вече ден тържествен".) Тези, които пеят долу, това са българите, символ на онези, които затвориха школата.

И тъй, аз ви поздравлявам с 9 март и ви пожелавам всички да имате воля. Най-малкото добро, което ви желая да направите през тази година - поне на двама стари хора да вържете връзките на обувките и да имате взаимни почитания помежду си и между другите хора, да се надпреварвате в услуги. Когато Господ, Христос видят, че вие доброволно се почитате, заобичате, това им е приятно. Ако седна да ви нахокам, че сте това-онова, нищо няма да излезе, и аз ви казвам, че вие сте много богати, но мързеливи. Според мене мързелът не е грях, а това показва, че сте стояли дълго време под сянка и сте станали буржоа. Сега иде слънцето, нарами мотика и рало и стани работник. Сега сте работници. Христос иска от вас тая година воля, воля. Помнете, че идната година вече няма да се говори за воля. Тогава ще бъдеш 100 години напред от сегашното си

състояние. Не чакайте, защото, ако стоите и не работите, след другата година ще бъдем 200 години напреднали, и които не са работили, ще останат да линкат* назад. Сега много бързо се напредва. Аз вярвам, че у всинца ви има добра воля, но тя е слаба да се прояви. Вие имате добри желания, добри мисли, но те са слаби, т.е. подразбирам, че не ги прилагате, а ги отлагате. Дават ви семе, да го посеете, а вие казвате: "Е, утре ще го посея или друг път, сега има по-важни неща." Не, тази година трябва да се посеят всички неща. Дойде ли ти добра мисъл, посей я - това е най-благоприятният момент. Послушайте Христа, защото Той сега ходи от врата на врата и хлопа, а вие казвате: "Кога ли ще дойде Христос?" - Досъщ е вече Той. Някои казват, че като умрем, тогава ще дойде Христос. Христос дохожда, когато сте живи, а не когато умрете. Кога се спират хората под дърветата? Когато са изсъхнали или когато са живи и имат плодове? - Когато са живи. Гаргите се качват на изсъхнали дървета. И тъй, вие сте добри, всички сте добри. В какъв смисъл сте добри? Ако някога сте лоши, то е, защото дълго време сте мислили за себе си, че сте лоши. Съберете се някъде и казвате: "Ах, знай го аз него или нея, те не са били тъй добри, както ги мислим." Като казвате, че той не е добър, не е добър и става най-после такъв. Всички сте добри, но когато влезе дяволът у вас, тогава не сте добри. Дяволът добре е вършил това, което днес върши. Той искал да стане Бог, да владее хората и днес е лош поради това, че иска да вземе това, което не му се пада. Ето защо не трябва да му слугуваме.

И тъй, вие сте добри. Добри сте, понеже имате пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. Вие бутате своите и чуждите пъпки, но като ги бутате, може да ги развалите. И ние днес ставаме лоши, защото пипаме тези пъпки. Ако не ги пипаме, ще имаме ябълки, череши в изобилие. Как идва сланата? Тъкмо си цъфнат, дойде сланата, ти се излъжеш, виж, отишъл целият цвят. "Да няма слана." Аз казвам на всинца ви: Ще има много хубави пъпки, ще има много цъфтене, ще има много връзване, само слана да няма. Сега няма да говоря за спасение, но ще говоря за промени. За спасение се говори на болни хора, които са още в болницата, а на вас, които сте излезли от там, няма да говоря за спасение. Трябва да приложим колективно добрите си мисли и желания. Някой има добро разположение, но казва: "Нямам дух да се моля." Не се самоизмамвайте. Човек всякога трябва да се моли, но молитвата да не бъде еднообразна. Молбата, молитвата подразбира стремеж, разговор с Бога.

(Замолват Учителя да говори по-високо.)

Моят глас е за много малко хора, а светът е широк и затова не се чува. Ако чуете гласа ми, можете ли да изпълните това, което ви казвам? Не се колебайте, в духовно отношение ще има една отлична година. Берекет, жито ще има колкото искате. Снегът показва, че годината ще бъде плодородна. Жито ще има, но това жито ще трябва да се превърне във вътрешно жито.

9 (22) март 1920 г., 20 ч.

* ходя, шляя се

ПРИЯТЕЛ И РАБ

"Не ви наричам раби, защото рабът не знае що прави господарят му; а вас ви нарекох приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го."

Евангелие от Йоана 15:15

Ще се спра само върху две положения от прочетения стих: раб и приятел. Думата "раб" означава ограничение, тя е носител на чувството страх. Рабът не може да има своя мисъл, рабът не може да има свое мнение, рабът не може да има своя философия, всичко у него е наложено. Христос казва: *"Не ви наричам раби, защото рабът не знае що прави господарят му, а вас ви нарекох приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го."* Ако запитате съвременните хора има ли онзи свят, ще кажат: "Не знаем." - Отде идете? - "Не знаем." - Защо сте дошли на земята? - "Не знаем. Знаем само, че по три пъти на ден ядем, лягаме, ставаме, пътуваме, бием се, колим се, но защо е това - не знаем, господарят знае." Това не се отнася само до света, който наричаме "неверни", но и до религиозните хора, които също се колят и бият. Някои ще кажат, че религиозните хора са по-благочестиви. Кръстоносните походи, инквизицията показват доколко религиозните хора са благочестиви, културни. Те са хора на невежеството с титли на благочестиви слуги, благочестиви раби.

Христос казва: *"Не ви наричам раби, а приятели, защото всичко що чух от Отца Си, явих ви го."*

Приятел е този, с когото можеш да споделиш мислите си, да разкриеш сърцето си, с когото можеш да разсъждаваш философски, с когото имаш обмяна. Следователно, когато се основе религиозно общество на рабство, на послушание, всички казват: "Трябва да сме послушни." На какво? - "На всичко, което ни казват." За някого казват: "Той е отличен слуга." Защо? - Защото върши всичко, което му заповядват. А едно религиозно общество, основано на приятелство, изисква да се служи на следното: *"Всичко, що чух от Отца Си, явих ви го."* Разбира се, съвременните хора не знаят какво е казал Христос на учениците Си и мислят, че всичко, което е говорил, се отнася само до спасението. И сега казват: "Вярвай, ще бъдеш спасен ти и домът ти." Но спасението е наука за болните хора и които искат да се спасят, пращам ги в болницата. Докторите са хората на спасението и те изучават всички онези методи и принципи, по които хората могат да се излекуват от своите болести. Ти му говориш за обществено преобразование, за добродетели, а той те пита: "Спасен ли си ти?" Казвам му: Щом ми говориш за спасение, ти си още в болницата, не си още спасен, но излезеш ли от нея - спасен ще бъдеш. Е, хубаво, като излезеш един път от болницата, каква полза имаш да мислиш пак за нея? Следващото положение, в което ще се намериш, като излезеш от болницата, това е училището, следователно училището е мястото за здравите хора. Аз не се занимавам с болници, затова, когато някой заболяе, изпращам го в

болницата, да се учи там на спасение, а като оздравее, изпращам го във великото училище, за да се учи на знания. И тъй, училището е за здравите хора, а болницата - за болните. Като излезе човек от болницата, трябва да отиде в света да работи, но за да излезе, трябва да има основни познания за великата жива природа.

В какво се състои този живот, за който имаме сега познания? Как се е появил той на земята? Как се е появил този живот, никой не знае. Забележете, че за това и аз не говоря, но говоря за неговото проявление, за неговите форми, за същността на живота. Следователно Вселената с нейните форми е един велик жив организъм, в който животът се проявява. Този живот може да бъде чисто механически, т.е. без да вземе човек участие в него, а може да бъде и психически, в който човек да взема участие. Ако си раб, не можеш да вземеш участие в живота; ако си приятел, ще вземеш участие. Между двама приятели има обмяна не само на мисли, но и на чувства, когато между господар и раб се налага една груба сила - господарят заповядва на слугата това и това да направи. Когато господарят яде, слугата трябва да стои прав на крака, да не мисли нищо за себе си, а да е готов всеки момент да изпълни волята на господаря си. И когато съвременните хора ми говорят за Господа, за Христа, за онзи свят, с това те прикриват едно лъжливо учение, на което служат. Ако те проповядват за Христа, а поддържат рабството си, това е едно лъжливо и опасно учение за света. От такова учение Господ се гнуса. И когато проповядваме едно учение, обосновано на приятелство, трябва да знаем в какво се състои то, да го прилагаме и да знаем защо и за какво говори то. Не трябва да бъдем като онзи американски проповедник негър, който проповядвал как създал Бог човека и как, след като го направил, сушил го три дни на един плет. Запитали го: "Ами как създаде Бог тоя плет!" - "Това не е ваша работа" - им отговорил той. Всяка организация, всяка система, това е един плет, на който днес Господ суши съвременните хора. Когато запитаме: "Отде е този плет?", отговарят ни: "Това не е ваша работа." Че много по-лесно е да обясниш как е направен плетът, отколкото как е направен човекът. Аз мога по-скоро да ви обясня съграждането на плета как е станало, отколкото да ви обясня появяването на човека. И сега ви казват: "Това не е ваша работа, онова не е ваша работа", а вие стоите като слуги и чакате заповеди. Това не е ново учение, не е Божествено учение. Божественото учение разбира взаимност между умовете и между сърцата на хората. Има ли тази взаимност, Христос е вътре във вас и ще ви каже всичко, което е чул от Отца Си. Нямате ли тези две разположения, вие ще бъдете раби и няма да разбирате вътрешния смисъл на живота. Тогава животът ще се изразява като една необходимост, като едно вечно страдание и затова казвате: "Човек се е родил да страда." Ние ще страдаме само дотогава, докато научим всички положения да минаваме от робство към приятелство, защото робството сами си го налагаме.

Христос казва: "Всичко, което чух от Отца Си, казах ви го." Е, хубаво, ако започна да ви разказвам всичко, каквото чух от Отца Си, вие ще кажете като онзи турчин: "Ако всичко това е истина, голяма лъжа е."

И българите, когато искат да кажат за някого, че много знае, казват: "Той знае много да лъже." Тъй че у българите всеки учен човек е един лъжец.

Да се спрем върху тези две положения: робство и приятелство.

Робството е обосновано на страха и върху този страх почиват всички съвременни учения, от паметивека и досега, до новото учение, учение на приятелството. Среещна някого, ще го питам: Ти какъв си, православен ли си? - "Да, аз съм православен." - Раб ли си в църквата, или приятел? Знаеш ли нещо? - "Не, свещениците знаят, другите хора знаят." - Тогава ти си един православен раб.

Среещна друго и го питам: Ти какъв си? - "Евангелист." - Знаеш ли нещо от това, което слушаш? - "Не, тези, които тълкуват, те знаят." - Тогава и ти си раб в Евангелистката църква. По същия начин може да изредим, че всички хора са раби. Като се срещнат някои хора, започват да спорят кой повече знае и казват: "Нашият проповедник тъй казва, нашият свещеник тъй казва и т.н." Спорят, спорят, докато се скарат и сбият, че еди-кой си господар знаел повече. Това благо, което Бог ти е дал, както и тази светлина, която излиза от слънцето, трябва да са еднакви за всички. Така и Божественото учение трябва всички да го използват еднакво. Остава всеки човек да се развива свободно, макар бил той кокиче, трън, роза или каквото и да е. Защото, ако ти го спъваш, ще приличаш на онзи осел, който, като търсил своята прехрана, стъпнал всички цветя из полето.

Всеки от вас трябва да си зададе въпроса: "Аз раб ли съм, или приятел?" Аз ви говоря като на приятели, а не като на раби. Аз признавам само една власт на света, тя е Божията власт; аз признавам само една власт, властта на любовта; аз признавам само една власт, властта на мъдростта; аз признавам само една власт, властта на правдата; аз признавам само една власт, властта на добродетелта. Всяко друго учение, което не е обосновано на тези принципи, то е една измама, която светът е изпитал и може да изпита.

Всички тия кръвопролития и всички смущения в обществата се дължат на това лъжливо учение, което не е обосновано на тези добродетели. Ако аз бих ви казал следните две положения: мрази и люби и не мрази и не люби, какво бихте подразбрали под тези два принципа? Това са две математически величини. Как ще разтълкувате думите: "не мрази и не люби"? Те представят една отрицателна величина с минус, но показват един положителен принцип и означават: не люби омразата, с която мразиш, защото, като любиш омразата, ти й даваш сила. Във второто положение думите "мрази и люби" означават: мрази злото, а за да мразиш злото, значи да мразиш любовта и само тогава ще се излекуваш. Само когато човек мрази любовта, намира живота. Сега ще се намерите в едно противоречие и ще кажете: "Чудна работа!" Ами вие така започвате в живота, мразите някого, за да ви обикне. Това е общ принцип, това е маниер в света. И наистина, като мразите някого, той започва да ви люби, изменя тази сила и вие го заставяте да работи заради вас. Ще ви приведа два съвременни термина, които се употребяват в съвременните партии: производство и консумация. Който произвежда повече, а консумира по-малко, става богат, а който произвежда по-малко и консумира повече, става сиромас. Следователно, за да станем богати, трябва да консумираме по-малко. Но когато пазарите се напълнят със стоки и има по-малко консуматори, отколкото производители, тогава се поражда криза на известен артикул. Сега например има криза на масло. Не трябва да се произвежда

ни повече, ни по-малко, природата не търпи това нещо, а трябва да се произвежда толкова, колкото се консумира. Тогава аз прилагам в математиката това нещо така: най-късото разстояние между две точки е правата линия. Защо именно това е така? Казват: "Тъй е писано в математиката." Не, не е само така, защото тази права линия се обосновава на известен закон. По тази права линия действа една сила, която иска да спести време и пространство, и затова избира най-късото разстояние. И тъй, когато искаме да спестим пространство и време, трябва да изберем правата линия. Правата линия е законът за спестяване пространството и времето, в което живеем, а от там да спестим енергия. Ако изберем по-дълга линия, ще употребим повече време, повече пространство, а оттам ще изразходваме и повече енергия. На мнозина съм казвал да спестяват енергия, а да изразходват време, но най-разумен живот е да можеш да изразходваш еднакво и време, и пространство, и енергия. А между робството и приятелството най-късото разстояние, което ги съединява, е правата линия. Вземем ли човек един околен път от робството към приятелството, той с хиляди години ще обикаля тези две точки. Следователно ние трябва да разрешим въпроса така: да изберем най-късото разстояние между робството и приятелството и по него път да се движим, а той ще бъде правата линия.

Сега във всинца ви има набрана от хиляди години една енергия на внушение, която се намира в торпедно състояние. Тя се намира в нашето битие, неорганизирана е и затова трябва да се превърне. Тази енергия може да се превърне само тогава, когато ние станем приятели и научим онези велики закони, които работят в приятелството. Например вземете закона на любовта. Съвременните хора мислят, че са научили закона на любовта, но те се намират едва в началото на тази велика любов. Онази мома, която намисли да се жени, най-първо си създава идеала, заживява с него, започва да се гизди, да се пудри и всеки ден се оглежда в огледалото, вижда себе си, а едновременно и своя идеал, става от ден на ден по-хубава, докато най-после се ожени. Оженва се, тази илюзия изчезва. Явяват се децата, те не разбират нейната философия и те започват отново своя живот от а, б. Майката възлага всичките си надежди на тях и си казва: "Те поне ще разберат моята философия", но те порастват и като майка си пак пред огледалото.

Хиляди години хората стоят пред огледалото и казват: "Синът и дъщеря ми ще научат това изкуство как да се живее." Най-после се счупва огледалото. Не женете синовете си и дъщерите си по тоя начин, но ги научете как да бъдат приятели, а не раби. Майката учи дъщеря си да се облича хубаво, да се гизди с модерни шапчици, да се докарва с нови обувки, а най-същественото в живота не ѝ дава. Като се ожени дъщеря ѝ, а тя е нещастна, майката се чуди защо е нещастна дъщеря ѝ. Че защо се чудиш? Ти сама не си научила изкуството на приятелството. Онзи господин, който иде за дъщерята ти, е като онзи джамбазин, който иска да си купи една крава. Дойде той, показват му кравата, попишне я по гърба, разгледа я оттук-оттам, дава 5 горе, 5 долу, и най-после купува кравата. Всички се радват, че продали кравата. Утре вашата крава ще бъде издоена и ще търсят друга крава, с която да я сменят. Така е и с вашите дъщери.

Дойде един господин, който иска да се жени за вашата дъщеря, взима я, но още утре ще я продаде. Не минават и 5 години, от вашата дъщеря нищо не е останало. Не прилича тя вече на онази красива Ганка, месцето ѝ изчезнало, прегърбила се, зъбите ѝ изпаднали. Това е факт, който мога да ви докажа. Казвам: Опирана е вашата Ганка. Казвате: "Да ѝ проповядваме учението на спасението, да се спаси тя и домът ѝ." Но как? - "Да ходят на църква, да се молят на Бога." - Ами вие като стоите от хиляди години в църква, намерихте ли нещо в нея? Църквата е най-разумното, най-идеалното общество, в което, като влезеш, трябва да излезеш необикновен. Тя не е здание, направено от камъни. Да се разберем в това нещо. Често ме питат: "Ти ходиш ли в църква?" - Не ходя. - "Значи не си християнин?" - Не съм. Аз не съм от онези християни на камъните, не вярвам в никакви камъни. Ще кажат: "Ето един извезан човек." Е, хубаво, вие, най-разумните, най-духовните хора, покажете ми вашата култура, аз съм готов да я приема и да се откажа от своята. Но ако моята извезаност стои по-горе от вашия разум, аз не се отказвам от нея. Павел казва: "Безумното в Бога стои по-високо от разумното в човеците." Аз бих предпочел да се свържа с безумното в Бога, отколкото с философията на човеците.

Не си правя илюзии, но искам да ви кажа, да знаете, че трябва да проверявате всички знания, които имате. Ще кажете: "Труден въпрос." Най-лесният въпрос е да провериш - ще теглиш права линия от рабството към приятелството. Това учение не е за прости хора, не е за раби, нито е за слуги, то е за хора герои, които искат да бъдат приятели на Бога, които искат да работят, да обичат, да любят. Казвате: "А, приятели на Господа!" Да, всички можем да бъдем приятели на Господа. Авраам беше приятел на Господа, затова всички го почитат; няма друг да се поменава в Библията тъй, както Авраама. Само Авраам е бил приятел на Господа. Сегашните верующи ще кажат: "Това се отнася само до Авраама, само той може да бъде приятел на Господа, той прави изключение." Защо беше Авраам приятел на Господа? - Когато му се каза да принесе сина си в жертва на Бога, той не се подвоуми и отиде да го принесе. Ще кажете: "Това е едно глупаво положение." В този случай да принесеш сина си в жертва, значи да отидеш да посееш семето в земята. И тъй, в земята се сее семе човешко. Павел казва: "Сее се семе човешко и възкръсва семе духовно, сее се тяло човешко и възкръсва тяло духовно." Значи ти трябва да се жертвуваш, да дадеш всичко, което имаш, за Бога. Вие ще ми възразите: "С тези жертви дойдохме до този хал." Жената казва: "Какво не съм жертвувала за своя мъж!" Без жертва на този свят не може. Това, което вие давате, то е от страх и не може да се нарече жертва. Само приятелят може да принесе жертва. Някой казва: "Аз принасям жертва." - Раб ли си? - "Да." - Нищо не принасяш, никаква жертва не си принесъл. Само приятелят може да принесе жертва и тази жертва е разумна. - "Как да принесем жертва?" - Щом питаш, ти не си приятел. Първото нещо, което е необходимо за нас, е човек да се освободи от онези рабски чувства, които го вълнуват. Вие седите и мислите дали Господ ни е простил, дали сме престъпили Неговите закони. Това е положение на раб, който стои и мисли дали господарят ще му заплати и колко. Не, приятелят никога не може да се съмнява в своя приятел. Дума, дадена от приятел, тя е дума, която почива на това вечно основание отгоре. Сега ще ви приведа един разказ от древността, за да направя мисълта си

по-ясна и да направя едно променение в тази философска мисъл. В едно древно царство живял един млад цар, който бил момък и бил известен из цялото царство, дори и вън от него, със своите забележителни произведения, пишел отлично и всички говорели за него, за неговия талант, какво ново написал той и т.н. В същото царство живяла дъщерята на един беден селянин, която се отличавала със своите добродетели. Младият цар като решил да се жени, намислил да вземе за жена тази бедна селянка, която била прочута със своите добродетели. Един ден той решил да я посети, затова натоварил камилите си със скъпоценни работи, най-хубави облекла, подаръци, различни скъпоценни камъни, масла и други неща и се надявал, че тя на драго сърце ще се съгласи на неговото предложение да я направи царица, да се ползува от такива привилегии. Той мислел, че това е една благодат за нея, затова се явява направо при нея, без всякакви сватове. Момата му казала: "Аз не мога да се ожена за Вас, дрехите, които ми носите, не могат да се сравнят с тези, които моята душа носи; скъпоценните камъни, които носите, не могат да се сравнят с тези, които аз имам на главата си от своите добродетели. Аз не мога да бъда царица на твоето царство, затова си търси по-благородна и по-добра от мене."

Ще кажете: "Колко глупава била тази мома, щеше да има автомобили, всичко щеше да има." Този селянин, този земеделец имал една философска, Божествена мисъл за себе си и я предал на дъщеря си. Царският син се връща при баща си обезсърчен и казва, че не иска да се жени за никоя друга, щом тази мома му отказала. Бащата се зачудил как могла тази бедна селянка да откаже на царя. Синът започнал да остарява, а бащата се чуди какво да направи с него. Повикал своя велик жрец и му казва да намери един среден път, по който да склони селянката да вземе сина му. Жрецът казал: "Аз ще се моля Богу, да видя какво ще ми каже Той." Започнал да чете молитви жрецът, но чуло му се следното: "Като дойдеш втори път при Мене да се молиш, да дойдеш със запалено кандило." Жрецът казва: "Да, но моето масло се свърши, раздадох го на хората." - "Защото искаше да спечелиш, ти го продаде, но иди сега при онази бедна мома, да вземеш от нейното масло." Той отива при бедната мома, да иска от нейното масло, но тя му казва: "На такива жреци, които обичат да раздават своето масло, аз не давам. Моето масло е само за моите поданици, които живеят в мене. Ако ти дойдеш, да живееш в моето царство, ще ти дам, но аз не дохождам във вашето царство." Жрецът се връща при царя и му казва: "Бедната мома не иска да дойде при нас, а викание да отидем при нея." И днес всички хора се молят Господ да дойде в царството им. Господ няма да дойде във вашето царство и от Своето масло няма да ви даде. Може да се съберете всички правоверни, но от Своето масло няма да ви даде. Той казва: "Първото масло, което ви дадох, вие продадохте за кокошки, за дрехи, затова повече масло няма да ви дам." Вследствие липсата на това живо масло в хората се разпространява болестта неврастения.

И тъй, ние трябва да се върнем, но не приятел да дойде при раб и раб

да стане, а приятелят да отиде при приятеля и приятел да стане. Нас искат да ни върнат към старите вярвания, но това не може да стане. Може ли човек да се върне към своите стари вярвания, които е имал в своите първи години на детинството си, например в първата, петата и десетата си година? Това не е в реда на нещата, ние не можем да се върнем назад, а трябва да вървим напред в своята еволюция. Често съм ви казвал, че трябва да съединим нашия ум и сърце ведно. Но как? Умът е нещо невидимо, сърцето - също. Онова чувство у нас, което говори за любов, е нещо невидимо. Ти казваш: "Обичам някого." Можеш ли да демонстрираш това чувство? Някои казват, че то не може да се докаже. Не, това чувство може да се докаже. Когато мома залюби някого, лицето ѝ става розово, а розовият цвят показва, че любовта е започнала да работи. Когато дойде онази егоистична любов, цветът започва да се изменя, става по-тъмен, по-вишнев. Любовта в своите вибрации, и тя се изменя. Казвате: "Покажете ми какво нещо е любов!" Това, което се показва, то не е реално, а реалното в любовта се усеща. Това, което се вижда, не е реално, а което се мисли, е реално. Ако ти попипаш моята ръка и усетиш една топлина и мекота, животът не се състои в тази топлина и мекота. Топлината и мекотата са само условия, в които се проявява вътрешният живот. Ако аз се кача на една кола, в нея не е моят живот, но тя е само едно условие. Казвате: "Той мисли как се върти колата." Да, но между въртенето на колата и моят живот има голяма разлика. Христос казва: "Всичко, което чух от Отца Си, казах ви го." Защо? - "Защото сте Мои приятели." Ако вие нагласите вашите чувства, вашия ум, това приятелство ще може да се изяви. Аз вземам думата "приятелство" в много широк смисъл. Чувството приятелство от чисто френологическо гледище има свой център, дето се проявява. То си има белег на устните, на челото. Лесно може да се познае кой е приятел. Доведете ми някой човек, когото никога не съм видял, ще ви кажа дали е развито у него чувството на приятелство или не. Това не са отвлечени разсъждения, но в природата всяко чувство се изявява. Ние, съвременните хора, сме една написана книга, научете се да я четете. Тази мома, която се оглежда всеки ден в огледалото, много добре прави, защото в огледалото може да се чете, то е една рефлексия.

При първото четене ще видиш дали твоят нос е дълъг или къс, сплеснат или широк. Ако носът ти е къс, това е една десетична или проста дроб, т.е. част от цялата единица. Затова навсякъде при дробта тури толкова единици, тъй че знаменателят да бъде равен с числителя. Ако ти си приятел, носът ти трябва да съставлява известна математическа величина. Ако носът ти има дължина 2 см, никакъв приятел не можеш да станеш, а ще бъдеш само раб. Знаете ли какъв нос е този, който е дълъг само 2 см? Вижте колко е голям носът у животните? Ще кажете: "Може и без нос." Човек, който започва да мисли за приятелство, носът му става по-голям и симетричен, защото приятелството е основано на закона на разбирането, познаването и мъдростта. Приятелят преди всичко трябва да бъде умен, мъдър и пълен с любов. Под думата "любов" не разбирам само Божествената, а любов, която обхваща всичко.

Тъй че ако вашият нос е сплеснат и има широчина долу само един сантиметър, никакъв приятел не можеш да станеш. Аз не говоря за вашите носове, а говоря за тези изопачени форми, които са израз на вътрешното.

Когато на някой човек носът му е сплеснат, това показва, че и сърцето у него е сплеснато и той не може да обича. Дългият нос подразбира известни математически съотношения. Човек е една математическа формула, той е направен само от числа; когато приведем тези числа в букви, ще разберем смисъла на живота, ще разберем как трябва да се живее и какво е написала природата. Дългият нос показва, че природата е надарила човека с голям ум, а широчината на носа показва разширението на сърцето. И тъй, умът се движи по права линия, а сърцето в широчна. Да допуснем, че имаме две точки, едната от които е робството, а другата - приятелството, то тази от робството ще започне да се движи към приятелството, ще стигне до него и ще спре. Тя не може да се мръдне нито $1/100$ милионна част нагоре от приятелството, а там ще спре. В природата всички тези точки се поляризират напред-назад, напред-назад, докато се образува плоскост, и дойде сърцето. Значи любовта достига до своите крайни предели и там се спира. След това се образува едно движение по права линия нагоре. Тази трета линия образува куба, т.е. може да се уподоби на числото 4.

Представете си, че всичко това се движи, какво подразбирате от него? Най-първото нещо, което ни предстои в живота, е да намерим тези две основни точки, с които любовта може да се прояви в плоскостта на двата свята. Ние живеем само в две измерения, а не в третото. Качете се горе на Витоша, погледнете от там, ще видите една плоскост, от която всички философи ще ви се видят много дребнави. Значи съвременните хора живеят в две измерения, а любовта иска широчина. А какво нещо е дълбочината? - Тя е истината. Следователно от първото движение на рабството към приятелството се образува плоскост и любовта се проявява. После идва движението на куба, проявяването на истината. Това означава, че истината прониква във всички плоскости на куба и дава смисъл на любовта. Любовта не е преходна, тя е интензивна; тя може да бъде постоянна само тогава, когато истината почне да действа. Сега ще се запитате: "Защо съм раб и слуга?" - Защо ли? Радвай се, че си рабиня или раб и като такъв имаш първата точка. Започни да изучаваш геометрията. Питате: "Накъде и как ще тегля първата линия от рабството към приятелството?" Вижте онази мома, като се яви нейният възлюблен в ума ѝ, тя вече нищо друго не търси, а постоянно се оглежда в огледалото: какъв е носът ѝ, веждите ѝ, очите ѝ, устата, каква е горната и долната устна и си казва: "Днес съм по-хубава от вчера." Утре пак се оглежда и си казва: "А, сега вече ще ме хареса." - Разбира се.

Кой е онзи художник, който, като нарисува една хубава картина, да не я хареса? Казват: "Разхубавяла се тази мома." - Разбира се. Като започне да тъче от едната точка до другата, разхубавява се. Това е едно движение, което показва смисъла на живота. Вие си казвате: "Това нещо е много отвлечено, не може да се схване." Не, тези работи, които засягам, не са отвлечени, те са най-лесното нещо, което може да разберете, а вие се мъчите с много по-трудни работи. За мене например ми се вижда много по-трудна работа кълцането на лук, правене кюфтета, отколкото да намериш правата линия между две точки. Като кълцаш лук, очите ти започват

да сълзят, да плачат. Защо? Вътре твоят дух ти казва: "Дъще, ти кълцаш лук, но знаеш ли колко страдания причиняваш, като учиш това изкуство?" Това кълцане на лука показва, че сме жестоки, жестоки хора. Няма защо да кълцаш лука, опечи го цял. Казват за някого: "Лук кълца човекът, месо си кълца." Казвам: За човека, който кълца лук или месо, имам особено мнение. Не осъждам вашия живот, но казвам, че това са символи, които трябва да изправим. Почнеш да чукаш пипер, пак плачеш. Защо? - Пиперът казва: "Не ме кълцай!" Да, но яденето трябва да бъде по-червеничко. Всички, които ме слушат, всички, които изучават тази дълбока наука, си казват: "Какво да правим сега, като си отидем вкъщи?" Ако не се освободим от този страх, който имаме, няма да научите това учение. Говоря на едного по този въпрос, а той ми отговаря: "Добре, но парички, парички трябва за този живот." И всички хора казват: "Пари, пари трябва!" Е, добре, колко върви днес наполеонът? Никога в света не е имало толкова много пари, толкова много злато, както сега. Но не са парите, които правят хората щастливи.

Исаия казва: "Елате си вземете при мен без пари." Казват: "Може ли без пари?" Когато обичаш някого, той дохожда при тебе и ти му даваш една-две-три и повече крини жито без пари, даваш му дори и цял хамбар. Защо си тъй щедър към него? - Защото ти е приятел. Казват: "Каква ще бъде бъдещата разменна монета?" - Отговаряме: "Приятелството." Когато основем живота си на приятелството, приятелите ще бъдат разменната монета. Казват: "Кога ще се обърне цялото общество?" Наблюдавайте по какъв закон започва онзи малък жълъд, който си поставил в земята. Той не израства наведнъж, а започва най-напред да пуца коренчета в земята, надолу и настрани, поляризира се и след 100-200-300 до 500 години израства един голям дъб. Със същия закон трябва да започнем и ние, а условия за това има. Вие казвате: "Като се развие съвременното общество, и ние ще научим този закон." Защо ви е съвременното общество? Всички хора си имат своите надежди, не ги осъждам за това, но казвам, че както съвременното общество, така и отделният човек имат нужда от учители, които да ги научат на законите на природата. Например на физическото поле не можем без храна, без къщи, т.е. без тяло. В това здраво тяло трябва да имаме здрав мозък, здрави чувства, здрави очи, нос, уста и уши, всички тези неща трябва да се отворят. Казват: "На този не трябва да се дава толкова много." - Не. Защо на един е дадено повече, а на друг по-малко? - На всеки човек трябва да се даде толкова, колкото му е необходимо, иначе може да настане изобилие на пазара, а вследствие на това в живота ще настъпи крах. Така и днес, като се напълни светът с топове и гранати, казаха си хората: "Какво да ги правим?" - "Ще направим една война, за да се използват." И наистина обяви се война и се туриха в действие тези гранати и топове. Тези гранати и топове бяха производство на човешкия гений, на рабството. Казвам: Не ви трябва да произвеждате това. Днес майките седят и си казват: "Какво ще бъде нашето положение в бъдеще?" - Ако вървите според законите на природата, ако възприемете това чувство на любов в себе си и му дадете ход, вашият живот ще се измени съвършено.

Съвременната наука е показала какво влияние има внушението. Ако някой ви хипнотизира, ограничи всичките ви способности, а оставя да се прояви у вас само едно чувство, вие ще се намерите в един магнетичен сън. Ако този хипнотизатор начертае с тебешир пред вас една права линия и ви каже: "Ти не можеш да минеш през нея", вие наистина ще се спрете пред линията и ще кажете: "Тук пред мене има едно препятствие, което не мога да го мина." И всички препятствия, които имате сега, аз ги виждам като една тебеширена линия у онзи зъл дух, който иска да ви пречи, ви казва: "Ти не можеш да минеш тази линия и ще вървиш тъй, както са вървели твоят баща, майка, сестри и братя от миналото." Ще му отговориш: "Не, аз вярвам в приятелството." Затова аз казвам, че човек за човека не е вълк, а приятел и брат. Турете думата "приятел" в ума си, да оживее. Тази дума на английски, френски и другите езици е различна, но всяка една дума има своите вибрации, които те образуват. Следователно в окултен смисъл, в духовен смисъл вибрациите на една и съща дума от различните езици могат да се приведат към един и същ знаменател. Думата "приятелство" във всичките езици има едно и също значение. Тя съдържа две качества, а именно, трябва да се разбираш със своя приятел и да се обичате двамата взаимно. Като се разбирате и обичате, еднакво трябва да сте готови да се жертвувате един за друг. Нямате ли тези качества, вие не можете да бъдете приятели.

И тъй, Христос казва: *"Всичко, което чух от Отца Си, явих ви го."* Ще кажете: "Този Отец е Отец само на Христа, но не и наш." Тъй говорят само слугите и рабите. Ами онази млада мома, като се ожени и отиде като снаха при своя възлюблен, не казва ли "татко" на своя свекър? Защо тя нарича свекъра си татко? Тя казва на момъка: "Твоят баща ще бъде мой баща и твоята майка - моя майка." Това е законът на приятелството. Вие отидете при Христа и казвате: "Аз на Вашия Баща не мога да казвам "татко", както Вие." Ами по-голямо омерзение от това може ли да има. И това ние считаме за благочестие! Че ако ти не кажеш на свекъра си "татко", синът ще се докачи. Не, твоят баща ще бъде и мой баща. Такъв е законът и затова, като дойдете до Христа, трябва да мислите, че Неговият Баща е ваш Баща и че светът, в който Той живее, е и ваш свят. Сега остава още и следният въпрос: "Кой ще оправи този свят и как ще се оправи?"

Не мислете за оправянето на този свят. Смешно ми е, когато чувам, че някому са овехтели гащите и се чуди как да ги поправи. Казвам: Хвърлете тези стари гащи и облечете нови. Ако искаш да поправиш старите, това е кърпеж. Казвате: "Да разформираме сегашното общество." Не, хвърлете сегашните му гащи, те пропадат вече и направете нови. Смешно е, ако се мисли, че тези гащи от 8000 години не са пропаднали. Хвърлете ги и направете нови, широки, за да се ходи свободно. Казвате: "Това учение не е за нас, да станат жените ни свободни, та да им се отворят очите." Верни са нашите поговорки, че "Слепият кога прогледне, по-далеч вижда", "На бедния натискай главата, за да не вижда." - "Приятелството не е за нас, в света трябва да има слуги." Да, но по-добър слуга от приятеля ти в този свят

няма. Онзи, който може да ти послужи доброволно и с любов, по-добър слуга от него няма. Приятелството е най-доброто слугуване. Разсъждавайте върху думите "рабство" и "приятелство". Аз няма да завърша предмета си, ще оставя вие да го завършите, аз само ви хвърлих една мисъл, от която никога не ще можете да се избавите. Земята може да се обърне с главата надолу, но от тази мисъл няма да се избавите, тя ще ви раздруса тъй силно, че съдраните ви гащи ще изчезнат, замръзналият лед в езерата ви ще се стопи. Може да турите скоби, но всичко това ще изчезне, нищо няма да задържи леда от стопяване. Казвате: "Какъв ще бъде бъдещият свят?" Казвам: Разменната монета на бъдещата култура ще бъде приятелството, основано на онези велики принципи на човечеството да бъде мъдро и любещо. Имате ли тези два принципа, ще имате възможност да разсъждавате върху тези въпроси, да се придвижите нагоре в третото измерение. Геометриците знаят това измерение, но вие не го знаете, не можете да се движите в него. След това ще дойдете до четвъртото измерение. Вие сте се хванали вече за това хоро. Знаете, че мома, като се хване един път на хорото, отива вече, дома не се връща и майка ѝ трябва да ѝ каже "сбогом". Майката казва: "Моята дъщеря едновременно ме слушаше, но сега започна да се конти, ходи на хоро, пуснах ѝ края." Казвам: Нека, нека всички моми и момци играят на това хоро, нека гайдарджията свири, но да има приятелство. Хоро трябва сега в света и колкото е по-голямо, толкова по-добре. Всички на хорото: млади и стари, учители и ученици, свещеници и владици, проповедници, учени и мъдреци, всички да заиграят по закона на мъдростта и любовта, тях да поставят в живота, за да образуват нови форми. Казвате: "Попове и владици е срамота да играят." Ада вземат пари не е ли срамота? Аз като поп бих предпочел хоро да играя, отколкото пари да получавам. Под "поп" подразбирам баща, той трябва да работи даром, за да дава пример на децата си. Като казвам "владици и попове", аз разбирам майки и бащи. Те са владиците и владичиците, на които аз вярвам, те са патриарсите, които Господ е опопил. Следователно тези майки и бащи трябва да служат даром, да вдъхнат любов в своите синове и дъщери и да турят основа на бъдещото общество.

И Христос казва: "Всяко дърво по своите плодове ще се познае."

25 април 1920 г., неделя
София

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ*

Учителят: Искам да зная защо искате тази среща?

Отговарят: Искаме още един път да бъдем с Вас, Учителю!

Учителят: Имате ли да зададете някои въпроси?

Знаете ли от какво произтича българската дума "познай"? Тя произтича от един стар корен, който означава да живееш съзнателен живот. Само така имат думите смисъл. Да живееш съзнателен живот, това е живот вечен. Значи тук са синонимни две думи - живот и съзнателен живот, тъй че не само да живее човек, но да живее съзнателен живот. Да познаваш, значи да живееш в пълния смисъл на думата.

И сега хората живеят, богатят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да се учат по музика и сте виждали, че някои от тях нищо не разбират, т.е. нищо не могат да свирят. Питам: Учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик нямаше онова силно желание и любов към музиката, можеше ли учителят да развие нещо у него? - Не. По същия закон, ако у вас няма това силно, интензивно желание за живота, какво може да направи Господ за вас? Тъй че това, което търсите, то е вътре у вас, същественото е у вас, но има и нещо, които не са вътре във вас.

Учители, които преподават музика, винаги карат учениците си да се занимават само с етюди, упражнения, да не си отвлечат вниманието с музикални парчета, да не дават концерти, защото ще се извратят. Ученикът трябва да се научи първо на изкуството да свири. Тук животът върви по един правилан начин. За времето, за което един ученик се учи, той постига целта си, така и човек, който иска да придобие Божествен живот, трябва да има методи за постигане на този живот. Всеки ученик трябва да си има свои методи.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да казват: "А на мене вече Духът ми говори." Но знаете ли каква голяма разлика има кога говори Духът. И на Илия, и на Исаия, и на Осия е говорил Духът, но въпросът е как е говорил. Значи Духът не говори еднакво на всички хора. Някои учители по музика може да преподават на 50-100 ученика, но единият от тях едва научил нотите, другият взел 2-3-5 урока, третият - 50 урока и т.н. Вие не може да разберете, че между вас има градация в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само да говори у нас Духът, но трябва да разбираме живите Божии закони. В това отношение съвременните изобретатели техники дават най-добри примери: направят за нещо един опит, два, три - несполучливи. 15-20 години правят опити - все несполучливи. Най-после някой достигне целта си, друг не достига целта. Настойчивост се иска. Така трябва да има настойчивост и този, който върви в Божествения път. Това не е учение, което може да се постигне в един ден, не че е мъчно, но се изисква време. Когато почнете да проучавате това учение, ще срещнете много мъчности. Представете си, че някой учител има 20-30 ученика по музика, но са при различни

* Беседата е държана по желание на жените преди заминаването на Учителя за провинцията.

условия. На един от тях бащата е богат, купил му добър инструмент; на друг - бащата е беден, този ученик няма обуца, има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а при това и да заучава уроците си. Обаче често у по-бедните ученици се развива по-добър характер, отколкото у богатите ученици. Бедните се повече каляват. Много от вас сте тези богати ученици, които искате без много мъчности да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът. В съвременното християнство има наслявяване, тъй както когато храните някои прасенца, сланината им става все по-дебела, по-дебела, мазнина се образува, но това не е мускулна сила. Това е както земята се наслявява пластове над пластове или ако оставите една къща, без да я чистите, наслявяват се пластове прах един върху друг. Това е придобиване, забогатяване, но външно. В другата категория християнство придобивката е вътрешно растене, всяка частица е съединена и в тази частица участва животът. В един случай тия частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: "В моята работа никой не трябва да се меси." А в друг случай всяка частица е свързана една с друга - всички са живи. Та вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочитате една книга, това е наслявяване. Някой автор е писал нещо, то може да е много право, но вие мислите, че като прочетете това, което е писал, разбирате го. Вие не можете да го разберете. Защо? - По простата причина, че вие не сте в неговите условия, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелие, четете какво казал Христос, какво казал Исаия, но не знаете кое е подбудило Христа да каже това нещо. Докато не дойдете до същите условия в живота, вие не можете да разберете това учение: Като дойде Духът, Той ще създаде у вас това разбиране. Затова понякога, като се наслои вашият живот и се заемете да го опитате, вдигне се от вас само прах и вие мислите, че го знаете. Защо? Всички тези частици се отделят, но то не е нещо органическо. Това го има у вас. Вие казвате: "Това не е така, ние сме се излъгали." Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се излъгали. Това не е живо нещо. Като мине водата през вашия прах 9 пъти, и той остане, не се задигне, то е нещо органическо, а ако се задигне, то е несъществено. Сега констатирам закона, който направлява живота.

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са неща естествени, неизбежни, не са никакви закони, но при сегашните условия са неизбежни. При всички хора на маловерието, гневът, омразата, завистта, лъжата, много неща са неизбежни.

(Запитват: Ако тази свещица е запалена в умовете ни, както казвате, то тези неща неизбежни ли са?)

Не, като се запали тази малка свещица в Божествения ум, т.е. Господ като запали тази ваша свещица, ще я тури на светилника и ще каже: "Така да просветне тази светлина пред хората." Така има смисъл. Тъй ще прославят Господа.

(Запитват: От кого зависи да се запали тази свещица, от Бога или от нас?)

Запалването идва чрез контакт с Бога. Ами тези огнени пламъци не бяха ли тези свещици? От Божествения Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове. Много други духове има.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяко нещо си има определено време. Аз казвам да не мислите, че не е дошло времето. Тази работа с тревога не става. Не мислете, че ако седнете да плачете, да се окайвате, всичко това ще ви помогне. Няма да ви помогне нищо. Когато плаче човек, плачът има съвсем друг смисъл. Когато отидете при някой жесток човек, плачете, за да го смекчите. Нали сухата почва има нужда от вода, от плач, а мократа няма нужда от вода. Като отидете при някой добър човек, има ли нужда да плачете? Той като ви види, че сте голи, боси, няма ли да ви облече? Мислите ли, че като му кажете, че ще се самоубиете, та той и без това няма да се застъпи за вас?

Бог е разумно същество и като отидем при Него с тази положителна вяра, в Него няма две мисли. Сега ние отиваме при Бога със своите човешки разбирания. Някой път сме много тревожни, спъваме Божествения Дух в себе си.

Представете си, че майката прави баница, а детето стои и вряка по-дире ѝ. Тя точи, а то я пита: "Стана ли вече баницата?" Нека детето чака, докато майката омеси и опече баницата. По-скоро ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майката и вряка, и постоянно я запитва кога ще стане готова. Не, нека отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца, да се запали пещта, да се радва около майка си и баницата ще стане по-скоро. Християнският живот лесно ще се придобие, но има някои криви разбирания. Ще кажете: "Толкова години вече, не сме ли станали християни!" Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Може да имате 2-3 синове, 3-4 дъщери, но само едната от тях да ви разбира. Питам ви: Как преминавате с останалите синове и дъщери? И с тях преминавате. Те ви са като гости: "Това, мамо, онова, мамо" и ще си излязат, а другата остава вкъщи да помага. Така и вие казвате: "Господи, това искам, онова искам." После казвате: "Аз казах на баща си това да ми купи, онова да ми купи и той ми купи." Това е една от спънките, поради които мнозина не успяват.

Сега в този истински живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се разбере. Вие ще дойдете до онази дълбочина, до онова вътрешно спокойствие, до онзи мир, разбиране на Божествения живот. Това са отвлечени неща, а вие ще дойдете до практическата страна на учението, да направите вашите домове като оазиси в някоя пустиня, с плодни дървета, та като мине някой пътник с натоварени камили, да може да спре там.

(Обаждат се: В една от миналите си беседи казвате, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.)

(Запитват: Как може да се прилага това учение практически?)

За това са нужни три положения. Първото положение е, когато служим на хората. Тогава сме в положение на слуги. Второто положение е, когато служим на себе си, заякване на нашия индивидуален живот. Третото положение е, когато служим на Бога.

Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек и като служи на Бога, може да служи пак и на хората. Неговото положение ще бъде друго. Така именно ще измените първоначалното си положение - ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. Това е едно положение, което вие разбирате, не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете, но казвате, че не му е време сега. Това е мъчно служене. Трябва училище. Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: "Ние сме жени." Мъжете искат да служат на Бога и те казват: "Ние сме мъже." Децата искат да служат на Бога, и казват: "Ние сме деца." Учителите искат да служат на Бога, но казват: "Ние сме учители." Това е едно временно положение, дадено ви само за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър една роля, например слуга сте. Тя ви е дадена, за да научите тази роля, защото във всяка роля има особени черти, характеристика, която трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли само за да научите тази роля. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го знаете, но сега го учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: "Това жена ли е?" - И ще си даде своето мнение. Сега като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която си играете, която ви е дадена, е роля, а вън от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си следното положение, например вие сте четири сестри вкъщи. Баща ви има някак си повече разположение към едната си дъщеря, майката - към другата, единият брат - към третата сестра, а към четвъртата никой няма разположение, всички я тласкат, все тя виновна за всичко. Естествено, у нея ще се зароди едно отчаяние, ще бъде скръбна, тъжна, докато не разбере смисъла в живота.

Да допуснем, че всички ви изтезават, наричат ви невежа, глупав, несръчен и като дохождат гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо, не ще знаете где да се денете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа, да ви освободи, и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после отвънка вие си намерите приятелка, която ви съчувствува. Вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост, у вас вече има промяна. Носите си бремето, но ви е по-леко.

И тъй, положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка и ще носите с приятност бремето си. Светът ще се чуди и ще каже: "А, тази приятелка има един плюс." После у вас ще се зароди съмнение: "Хубаво, тази приятелка да не е временна?" Сега вие се намирате в тази фаза. Светът още няма да се измени, баща ви, майка ви, сестра ви ще бъдат същите, те си имат свои планове, идеали, но трябва да дойде един нов елемент в тях. Да ви обясня как стои това в природата. Онези цветя, които са по-близо до прозореца, поливат ги, както и другите,

нотe са по-свежи, на тях пада повече светлина. А това, което е позатънтено, към север, все ще се чумери. Това е четвъртата дъщеря, никой не се грижи за нея. Все тя е лоша и всички казват: "Какво да се прави с нея?" Аз намеря едно малко прозорче, туря я там, тя започва да вирее, светлинка иска тя.

Та първото нещо - гледайте Божествената светлина да тече постоянно вътре в душите ви, защото в света всичко може да се изгуби, но Божествената светлина вечно ще си пребъдва. Бог е виделина!

Другото положение в света е това, че често всички очакват от другите повече, отколкото могат да направят. Забележете, има друг един закон, според който вибрациите в трептенията на душата не са едни и същи. Има някои верующи хора, с които, като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровень, тъй както във физиката, като се размесят две течности с различни температури, приемат средна температура на двете течности. Затова според този закон вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душата си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си действуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Може ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да премахнете това, което ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. За да се освободите от тези ваши утайки, това подразбира, че всякога в живота ви трябва да има прииждане на нов живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все си е стара, старата дреха, колкото и да я изпирате или кърпите, все си е стара - нова дреха трябва. Сега някои тук ще кажете: "Аз едно време като дете тъй вярвах!" Вярата на децата е едно нещо, на възрастните - друго. И вярата се развива.

Апостол Павел казва: "Когато бях дете, като дете мъдрувах, но като станах мъж, напуснах детинските работи."

Онези от вас, които не могат да разберат, ще се създаде у тях интерес и оттам, догдето сте стигнали, оттам ще продължавате. Кой догдето е стигнал. Както пуца растението по едно малко закалче, тъй трябва и вие всеки ден да пуцате по едно малко закалче. Не го ли пуцате, няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до онова състояние, че когато поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете, преди да го сторите. А сега вие казвате, че имате присъствието на Господа, но дойде някой изпит, не го издържите и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е, преди да се прекатури тя, да го намерите. Силата на живота е в това.

При сегашния развой на живота ще срещате мъчности и ще ви казвам: Вие не сте на правата страна в живота, еди-как си е писано в Евангелието. Казвам: Много неща са писани там, но вие не ги разбирате. По някой път тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като тези, които дават наставления в пакетчетата с бои за великденските яйца. В тях е писано каква боя има, какви яйца се боядисват, как се размива боята, в колко вода и т.н. Там пише: "Тази боя ще се размие в толкова вода, след това яйцата тъй и тъй ще се поставят и тогава

ще имате резултат." Всичко ще се свърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се мине през целия този процес. Но има други познания, още по-дълбоки от боите.

При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се домъкват до вас. Често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези души елементарни души. Всички трябва да се изтърсите от тях, гребло да имате. Тези души трябва да се възпитават, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

(Запитват: Тези души ли ни правят спънки?) - Да.

(Запитват: Те навярно печелят?) - Да, идват да те оберат.

(Запитват: Не трябва ли да знаем начин как да се предпазваме от тях?) - Като дойдат, впрегнете ги на работа, научете ги да тъкат, предат, турете ги на работа в кухнята! Те действуват само върху ума. Вие ще кажете: "Тази мисъл не е моя, това желание не е мое", и ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се поддава на всички желания и мисли, които минават през ума, през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания ще си вървят като водата и вятърът, а ние ще вземаме от тях само това, което ни е потребно. Всичко не е за нас. Аз ви оставям свободни и искам от всички правила, които съм ви дал, да ги проучите доброволно, да ги прилагате тъй, че да можете сами да си туряте юлара и сами да си го хвърляте. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставям ви всичко свободно да вършите. Вие искате някой път да ме надлъгвате, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често гледам много неща, които съм поправил, вие ги разваляте. Много пъти в доброто си желание да сторите туй-онуй, имате ревността на апостол Павла и казвате: "Имах ревността, но не по-право разбиране." Ако влезете в някоя градина, где ще отидете? Нали при онази круша или ябълка, която има най-хубавите, най-сочните плодове? Нали така правите? Няма глупав човек в света, който да отиде при киселиците. Той ще отиде при най-хубавите. Ако няма никакви ябълки, тогава ще отиде при киселиците, но ако има хубави, ще отиде при тях. Същият закон действува и в света. Ако имате хубави плодове в себе си, без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и са много верни. И според богатството на вашия ум, според богатството на вашето сърце ще бъдат и днес отношенията ни към окръжаващите.

Та аз не наричам любов това, което се мени. Това е смешно нещо! Обичал, пък след 10 години си обърнал гърба. Павел казва: "Любовта никога не отпада."

(Една от сестрите казва: Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе Царството Божие.

Запитват: Коя добродетел е най-силна, да работим с нея, за да добием големи резултати?)

Под думите "насила се взема Царството Божие" се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие Царството Божие.

Представете си, че излизате сутрин на някой планински връх да посрещате слънцето, и ако всички излезете и се пръснете по разни места, а не останете на една точка, то ще даде на всички своята сила. Ако всички се наредите един след друг и чакате в този ред тъй да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Изведнъж всички се изложете

и чакайте неговата благодат. Това е Божественото учение, в него няма време, ред, изведнъж всички ще се представите.

(Запитват: Ние всички си познаваме черупките, не можем ли така да се опознаем, че да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?)

Какво ви спъва вас? Мъчнотията стои в ума ви.

(Отговарят: Да ни поизкачите малко на планината.) - На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето положение със задаване на въпроси е следното. Представете си, че седите в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца - голямо огледало, и сутрин, като изгрее слънцето, то се отразява в огледалото. Сега всички стойте и чакате да го видите в огледалото. Това е вашето положение. Аз искам да излезете из стаята навън, да не гледате слънцето в огледалото. Никога не може да намерите истината в този път. Огледалото ще ви покаже от где изгрява слънцето. Някъде от дълбоко, то ще ви покаже, че истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята душа. Вие още не сте познали душата си. Трябват ви опитности, които всяка от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: "Господи, по който и да е начин запали свещицата ми, само запали я!" Ще оставите на разположението на Божествения Дух и Той ще запали свещицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът раздава всички дарби на хората не с това, което вие разбирате. Ние разбираме думата Дух в особен смисъл.

Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свещта трябва да се запали, да се тури на светилника, да махнете шиника и да кажете: "Така да просветне виделината!"

(Учителят погледна навън - вали ситен дъжд.) Дъждът показва, че ви трябва повече живот. Аз подразбирам по времето, което показва, че това, което ви спъва, това са горните мъгли, а те са емблема на живота. Мъчнотиите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, колкото вие ги преувеличавате. Туриш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: "Като моята мъчнотия няма друга по-голяма." Това е вярно. Твоите мъчнотии са точно за тебе. Ще се приближите, ще вървите по пътя на любовта и ще видите какво може да направи Господ заради вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете вътре в Божествената мисъл, защото някои опитности, които ви идат, са кармически, неизбежни.

(Запитват: Вие вчера казахте, че като се запали тази свещица, кармическите неща ще изчезнат.)

Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли например тази положителна вяра? Имате ли я? Аз взимам положителната вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави. Ще ви махна праха, да не ви смущава. В Божествения свят нещата са тъй, както когато се качвате на някой трен. Ще спазвате правилата на трена. Закъснеете ли, той няма да ви чака. Ще се качите на него, ще се возите, ще слезете на определеното място. Няма да правите усилия да мислите какъв е машинистът и че по пътя машината може да се

развали. Ще кажете: "Да се молим на Бога да не стане по пътя нещо." Това са все предположения. Не, ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си, ще турите вярата си в Бога. Гледайте да не се смущавате, живата вяра е потребна.

Да кажем, че имате едно несносно положение. Измъчвате се. Това положение някой път произтича от храната, яли сте някоя мъчносмилаема храна и у вас са се набрали известни утайки. Някой път от вашите противоположни чувства се явяват бодежи. Например обичате и мразите едновременно, тогава в сърдечната област ще чувствувате шишове. Казвате: "Имам бодежи." Как не! Ще имате. Премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат. Друг път някой може да се нахвърли с мислите си отгоре ви и той може да произведе известни бодежи. Затова трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост. Дължите му, дойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си вземете полицата. На другата година дойде пак при вас, казва: "Ти мислиш, че си платил. Не, плащай!" Та от него ще си вземете полицата. Някога, преди 20 години, си направил някакви грехове, молил си се Богу да ти се простят, но след 20 години пак дойде дяволът, казва: "Плащай!" Ти ще му кажеш: "Аз съм ги платил, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!" От това става у вас терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои криви. Има неща морални и неморални, прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши, криви постъпки навънка, да се освободи от старите терзания, за да ви останат само едни опитности.

(Запитват: Ние ще се освободим, ами ако те не ни освобождават?)

Ще ви напуснат. В това училище трябва много да се работи, а някой път хората си създават неприятности от незнание, затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания. Трябва да богатее човек. Едно време хората са ходили в манастири, къде не са ходили, прекарвали са в уединение по 10-15-20 години, за да уякнат.

Една задача, която може да извършите, е следната: всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности. Та гледайте сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. Та сега всинца си имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Ще дойде денят за изплащане и всинца вие все търсите пари да изплатите полиците си. Това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може, да извършите по една работа, да изучите по едно упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други - по-малко, едни в едно отношение, други - в друго. На всинца ви все Духът говори, но по различен начин. На всички ви трябва усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние говорим в друг смисъл. У човека е запалена свещицата, но от запалване до запалване има разлика. Например имате обикновени лампи, които горят с газ, издават миризма; после има други лампи, в които газът се превръща във въздухо-

образно състояние, и така се запалва. Горенето в тези лампи е по-силно. Тези газове пък, като им се вкарва още въздух, изгарят по-пълно и дават по-голяма светлина. Та умът трябва да премине в това Божествено състояние, без да остави никакви излишъци, в него да има чиста светлина, чисто горене.

Гледайте да намерите вашата душа и ще се обърнете навътре към нея. Като намерите душата си, вие ще чувствувате една вътрешна пълнота, а сега чувствувате празнота и всеки ден отивате назад. Вземете нещо, не вземете, усещайте се пълни.

Христос казва, че не сте онзи жив извор, който взема отвътре, а отвънка, и всеки ден се изчерпва по малко. После, нали Писанието казва: "Молете се един за друг, за да изцелеее."

Е, досега какво ви е говорил Духът, кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори. В говоренето на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, той чувствувва това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква. То е живо Слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Вие ще чувствувате дълбоко в душата си една радост, която само този я знае, който я е опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка, изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец, пак се повдигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите, а трябва да се научите да го задържате.

(Как може да го задържим?) - За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията Любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не поменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на любовта? Аз това върша за себе си и дали той ще го разбере или не, това е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му кажа нищо за любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето като дава светлината си, казва ли ви: "Аз съм светлина"? Любовта казва ли ви: "Аз съм любов"? Ако тя каже това, ограничава се. Това, което е любов, то няма да каже, че е любов. Ще бъде много чудно, ако попитам някого: "Ти живееш ли?" Който живее, чувствувва и прави добрини, той живее, разбира се. Има много неща, които спъват хората. Тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по закона на свободата, обменяйте мисли и не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се е научил да слуша, да се напъне, да се научи да слуша. Някой казва: "Как ще слушам глупости?" Нима вятърът като вее, все умности говори? Като влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че ти като си слушал някого и го осъждаш, ти много право ли говориш? Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, освободете се в себе си от мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден - глупав. Ще гледате сега вътре в духовния свят, пред Бога, да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Ето в какво стоят глупостите. Да допуснем, че сте облечени с хубава бяла копринена рокля. Дойде някоя с нечисти ръце, опипа каква е роклята, дойде друга - също. Ще кажете: "Ех, че е глупаво това!" Питам ви: Защо се опетнихте? - "Е, дойде една, дойде друга, те ме опетниха." Да, но във всяка една от вас има желание да пипне, а пръстите им са нечисти. В дадения случай своята рокля не трябва да бъде оцапана. Та като влезете в християнството, опасността седи в това, че вие попадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продажба, започват конкуренция и не могат да се търпят. Така и вие изнасяте своите опитности. Оставете, дайте място на другите, нека те си продадат стоките. А като дойде ред и за мене, ще остане място, ще продам колкото може, а като остане непродана, ще я върна назад. Вие казвате: "Да, но аз съм дал толкова много пари" - и състезанието започва.

(Отговарят: Всичко е от това, че не можем да се търпим.)

Търпението произтича от обичта. Обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има друг закон. Трябва да бъдете съобразителни в следното: да допуснем, че сте гладували три дни, а аз казвам: Чакай да ти разкажа една опитност. Той се нервира, тогава му казвам: Хайде, иди си. И след това се оплаквам, че не иска да ме слуша. Аз не влизам в положението му, че той е гладен, три дни не е ял. Нека си каже, че е гладен, и след това да му се разказва. За това се иска голяма досетливост. А вие може да работите навънка. Вие сте напращели от знание, трябва да дадете от знанието си навън. Вие страдате от много имане, а не от недоимък. Ще кажете: "Да кажа ли това?" - Оставете това. И в света има много работници. Вярвайте, че в света всичко върви по един определен път. Божественият план по никой начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например искат да ви закарат на разходка, вие не искате. Връзват ви, дърпате се и като стигнете на мястото, ще чувствувате умора, но пак ще отидете. Затуй може да отидете без противене. Тъй че вие като се противите, пак ще свършите работата си; и като не се противите, пак ще я свършите. Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действуват добре, а лошите мисли действуват зле. Ако свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни. Писанието казва: "Молете се един за друг, за да изцелеете."

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукаваго? Тъй като днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на дъното и един ден, когато на това дъно се съберат утайки, утайки, Господ ще го повдигне, ще отстрани водата и дъното ще го направи градини, полета, планини. Тъй ще стане с морското дъно.

Вие вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казвате, че аз съм лоша. Да, когато действуваш по волята на дявола, си лоша.

(Запитват: За да намерим душата си, трябва ли еволюция, или това зависи от волята на субекта?)

Трябва да се премахнат препятствията. Представете си, че отгоре

на едно цветенце турите един трън, ще може ли то да расте? - Не може. Така е и с вас. Ако вие не можете да растете, то е, защото някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дадат возни, с които мерите течностите и твърдите материали, и следвате правилата, които ви са дадени при меренето, всичко ще върви наред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: "Тези возни не са тъй чувствителни, ние ще ви дадем други", тогава отношенията се изменят. Всичко трябва да турите на Божествените возни и по тях да мерите. Тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, ще ви създадат неприятности. Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбират, говори им разумно. Има два начина на говорене от Бога: един физически, разумен, а друг - с разумно Слово. Та ако вие дойдете в съгласие, в хармония помежду си, ние сме готови да ви помогнем. Даже и да не сте тук, всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи, спра се, помагам му. Някой си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не живеят в него. И той казва: "Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосърдни." Е, хубаво, добре. Но всичко това са качества, а не правила. Е, как да се любим? - Ти дойдеш при мене, помолиш се, искаш 20 лева. - Нямам - не ти услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мене, иска да му повдигна торбата. Казвам: Не може, бързам. Някой паднал на пътя - ще се спреш, ще му помогнеш. Във всеки даден момент ще се спреш, ще употребиш закона на любовта. Отидеш в някоя къща, своята сестра е натъжена, запитва те: "Не можеш ли да ми помогнеш нещо?" - "Е, Господ да ти помогне!" - Не, спри се. Помогни на сестра си! Кажи й: "Господ и на тебе, и на мене ще помогне." Кажи й: "Ще бъде!" Аз мога да ви правя добро, но често се спирам в това по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посадени? Ако нивите ви са посети, поискайте, аз съм готов да ви се пративсичко. Дъжд, дъжд колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате! От това, което съм казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички дадени формули. Вие казвате: "Това нещо го разбирам." Да, но не го прилагате.

Друго нещо, знайте, че в света има живи същества повече, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Започнете да работите нещо за Христа, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам "свършете", подразбирам "свършете нещо съзнателно", та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат 4-5 или 10 000 души в една мисъл и да се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но за това трябва взаимност. Днес да помогнат на тебе, утре на друга, после на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, посети, пожънати. А сега в домовете си ще имате мъчнотии, индивидуални, вътрешни, в ума, в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални, трябва да ги премахнете. Мъжът ти е недоволен - молиш се, не можеш да му помогнеш. Мехлем му туряш, но има трън. Казваш: "Намазах го, но не може да му помогне." Да,

мехлемът помага, но гдето няма трън, гдето е трънът - не помага. Ще извадиш тръна. У когото трънът не може да се извади, той си има мъчности, които не могат да се премахнат. Например имате такива мъчности. Казвате: "Мене не ме обичат." Това е една от големите мъчности. Насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никой не обича, той се е демагнетизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват - демагнетизирал се е. Затова се пазете! Като почнете да не виждате в никого добро, вие сте се демагнетизирали и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчности, Той казва: "Тези хора много добре си вършат работата." По някой път аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно - малко да ви дам, ще останете гладни; ако ви дам повече, един ще яде повече, друг - по-малко. И след това ще ви нахокам. Не, правилно е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Тъй трябва да се учите.

(Запитват: От какво се явява голямата радост?) - От изобилие на енергия. Някой път, когато човек се въздържал, въздържал, придохожда голяма радост. Това е състояние у всички хора. Радостта често спада към физическия живот. Радост, изразена на физическото поле, е радост на душата.

Ще ви дам един пример, да видите где стои лошото. Да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате вода, е нечиста и човекът казва: "Ех!" Лошото не е във водата, не е в желанието, а в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези работи от 8 000 години насам все ги учат.

Сега ще минете в един стадий по-горе. Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво ще изразиш с целувката. Или пък например сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на човека. Тя е една икономия на природата, това са два тока. Горната устна е положителният полюс, а долната - отрицателният полюс. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката често целува дъщеря си, и двете се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти обаче този закон се извършва добре, правилно?

Ръкуването е същият закон. И чрез него става обмяна отвътре на енергиите. Ръкуването означава опознаване, поздравяване.

Вие си турете широко сърце, гледайте да учите в света, благодарете за всичко, стремете се към чистота! Първото, необходимото нещо за вас е вътрешна, душевна чистота. Да се запазиш в чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да дружи с Бога, с добри хора. На вас са нужни нови опитности, да се измени у вас настроението. Имате много начини за това. Като излизате сутрин рано, ето един начин за обновление. Докато минете тази школа, още много ще се учите. Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствувате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да се утаява и да кажете: "Заради Господа трябва да утая всичко долу."

Гледайте да се саморазвивате. Всеки ден оставайте в мълчание 10-15 минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се задълбочи в себе си и да размишлява, тъй, просто, без да чака нещо да му кажат, както в природата всеки си отправя погледа накъдето и да е, или пък както е на обяд седнал и всеки си гледа какво ще яде. И в размишленията бъдете така. Всяка да се вдълбочи, да гледа да придобие тази енергия. Щом наблюдаваш другите, кой как стои, как се моли, това не е медитация. За медитация се иска голяма стая, да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние 1/2 м една от друга. Добре е във вашите събрания да разглеждате белезите на някое цвете, на един карамфил например, на ягодата и т.н., да разглеждате техните психологически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, под микроскоп трябва да се наблюдават. Ще забележите колко цветята са чувствителни към обичта, но за това трябва повече екскурзии. Старайте се към повече свобода, да няма ограничения. Много-то правила водят към друга крайност, но гледайте да престанат самоосъжденията, да ги избягвате. Ще почнем да говорим върху потвлечени предмети. Трябва да разисквате обективно, та когато говорите, да нямате никого предвид. Някога може да си представяте някого като модел, да го рисувате, но да не бъде той прицелна точка. Този модел ще стои толкова, колкото сам иска. Когато позирате, нали позирате толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в живота. Понеже не сте научили още закона на концентрирането, невидимият свят си служи с негативен начин, за да развие у вас концентриране. Когато намразите някого, не го обичате, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви дойде някоя болка, излезе ви някой цирей, концентрирате се. Корем ви боли, глава ви боли, това са естествени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да се постави на мястото си и всички хубави желания да се отделят от лошите. Като работите над себе си всеки ден, ще развивате нещо за душата си. Каквото извършите, не се бойте! Не мислете, че е дефицит. Повидимому само може да е дефицит. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъва много. Аз схващам въпроса така: Не съм длъжен да ви морализирам. Вие сте цветя, които трябва само да се поливат, наглеждат. Те сами ще израснат. Някой казва: "Аз искам да стана подобър." Ако вървиш в пътя, ще се развиеш правилно. Понеже се намираме в разни състояния, някой казва: "Неразположен съм." Като не разбираме тази философия, щом се сближаваме много, не се разбираме, спъваме се. Човек не може да бъде еднакво разположен на физическото поле. Някой път се намира в разположението на едно дърво, на което всичко е окапало - листа, цветове, и казвате: "Изменихме мнението си за него." Няма какво, той се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с любов! Работете с тази любов, за която Толстой говори - да бъдеш готов да напуснеш всичко и да останеш тъй, че да си готов да слугуваш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е любов - да се

съблечеш от всичко и да слугуваш на всичко. Можеш ли да направиш това - имаш любов, не можеш ли да направиш това, пак имаш любов, но такава, която не може да повдигне хората. Да, но после да не се разкайваш. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В любовта като слугуваш, ти няма да се цаниш, ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което любовта изисква. Тази любов изисква щото и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази любов казва: "Аз не признавам господари." А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: "Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа!" Тъй че почиваш ли си, ти си голям човек, работиш ли - малък човек си. Знаете ли колко е мъчно да работиш тъй. Хората са тъй егоисти, че мислят какво* ти си направен от желязо, и да работиш по 25 часа, няма да ти кажат "стига". Никой не трябва да упражнява влияние, ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази любов той ще се саморазвива. Дойде някой, казва: "Тъй трябва да се постъпи." Ами той знае ли как трябва да се постъпи? Ами съвременното общество тъй препоръчва! Че съвременното общество не е идеално, и то си има своите недъзи!

Главно, започнете с любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите заради нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти. Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек сгреши, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в невидимия свят. Не мислете другояче. Всички души са дошли тук на земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като й дойде на ума за някоя грешка, трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно омекчение на сърцето, повдигане на съзнанието и такъв човек е в пътя на обновлението.

(Запитват: Защо някога се чувствуваш изоставен?) - Изоставят те, за да се развиваш. Понякога чувствуваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога малко време, някога с дни, и после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща. Това са временни състояния, които трябва да ги изпирате. Когато някой се усеща изоставен, в един случай той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а друг път отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има живота в себе си, много лесно се изчиства от тези си състояния. Оцапа си ръката, лесно се измива, а когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом дойде Божественият живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще се носи това оцапване на трите пръста. Учете се на закона на доволството, и то не отвънка, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попъшкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията

* че

си. Проявявайте любовта си към всички - към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете някъде другаде, при хора, които са потъжни от вас, направете им добро и ще ви мине, или вземете да прочетете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване. А този свят от единия край до другия аз го наричам "свят на разочарование". Някои го наричат "свят на очарование", аз го наричам "свят на разочарования". Когато се родиш, всички се радват. Първата година всички треперят като към цар; каквото заповядаш, всички те слушат, каквото кажеш, всички ти дават, но после постепенно те деградирват. На третата година ставаш княз, на петата - министър, началник, докато най-после станеш слуга и те пращат долу, като казват: "Сега не е както едно време, когато беше дете." Дават ти мотиката и хайде на лозето!

В духовния свят Господ започва по обратен път. Най-първо те поставя слуга, а най-после цар. Затова сега на земята вас ви шибат, шибане има. Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: "Това не е у дома ти, при баща ти, знаеш ли кой съм аз?" Казваш: "Този мой мъж!" И гледаш след няколко години той ти претрил врата. Казваш: "Не обичам този си мъж." Има причини за това. Някой път обичаш някого, то е, защото ти е направил добро. Минат няколко дни, това състояние се смени, не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: "Аман от този мъж!" Той казва: "Аман от тази карма!" После мъжът ти, и той не те обича и казва: "Мразя те, 20 години заради тебе лежа в затвор, 20 години от живота ми отидоха напразно." Сменя се картината. Дойдеш в друг живот, поправяш грешките си и казваш: "Аз ще си поправам грешката, в затвор няма да те туря." Това е един закон, който се върти като колело. Като станете ясновидци, ще се прехвърлите в една епоха, когато сте живели някога в Египет или другаде, гдето ще видите сцени от вашия живот, ще разберете каква роля сте играли и кажете: "Слава Богу, сега разбрах каква съм била!" Затова, като станете ясновидци, като се повдигнете, това положение ще ви стане ясно, приятно. Тъй животът на всички хора може да стане приятен.

Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

10 май 1920 г., понеделник
Беседа за жени

ДЕСЕН И ЛЯВ ПЪТ

Хорът на сливѐнското братство изпя
"Песента на зората"

Предметът, върху който има да говоря, е важен. Употребявам думите "ляв и десен път", защото няма други пътища. Десен и ляв път са величини.

По левия път е слизането, а десният път е пътят, посоката, по която става възлизането, изкачването.

Всичко в света е продукт на човеческия дух. Човекът е в началото на своето развитие.

За да можем да разбираме една негова мисъл, която се влива в света, трябва да се освободим от всички посторонни мисли.

Бог, когато е създавал света, турил е в един котел силата, мъдростта, славата и почивката.

От силата се родило насилието; от мъдростта се родили знанията; от славата всички започнали да се стремят в разни посоки. На дъното на котела останала почивката. Бог я задържал за Себе Си. В света няма почивка. Трябва да отидем при Господа, за да почиваме.

Учителят разказва примера за двамата руски банкери, които се били басирали за 3 000 000 рубли: единият да стои 14 години арестуван в една стая. Той чел много книги според баса и най-после почнал да чете Евангелието. След като го прочел, рекъл си: "Намерих смисъла на живота." Смисълът е в свободата, в свободното развитие. Оставало му само един ден, за да изпълни 14 години. Написал записка, че излиза от затвора 24 часа по-рано, че се отказва от трите милиона рубли, защото не е в тях щастието и през прозореца избягал. Другият басист, с когото се басирал, за да не даде трите милиона, решил да убие през нощта затворения и да спаси милионите си. Влиза в стаята през нощта и намира само оставената записка.

От 8000 години светът е в непрекъсната борба, даже и между най-малките животинки. Съвременните хора наричат, че животът е борба. В борбата е животът. Това е един необходим импулс за живота.

По левия път . . . е слизал към сърцето. Обсебването е било от неразумни сили, които не са се подчинявали на ума. Зараждали са се велики Учители, за да дадат насока на живота. Един Учител е бил Христос. Сегашните християни не са спирали Христовото учение.

Хората вярват, че идели от Бога и отивали към Бога. Важен въпрос: от где идем, защо сме дошли и къде ще отидем.

Земята е училище, гдето ще научим съвременните закони. В света има четири положения: подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръх-съзнание.

В природата има закони, които съществуват и могат да премахнат всички пречки в нашия живот.

Само една магическа дума може да премахне страданията на един народ. Цялата природа е като един жив организъм.

Духовният свят е свят, в който разумните същества владят всички закони и са господари на смъртта. Смъртта е преминаване от една стадия в друга, от една форма по-проста в друга по-сложна. Няма нищо посвършено от човеческия мозък. Той е мястото, където се развиват всички мисли, чувства и желания.

Онзи, който не работи по левия и десния път на своя живот, е осъден на страдания.

По десния път се раждат героите. За да бъде герой, човек трябва да слиза по левия път и да се качва по десния път. Колкото по-много герои има един народ, за да се самопожертвуват, толкова по-много блага ще има тоя народ.

Никой не може да ограничава нашата мисъл, но и ние не можем да избегнем последствията от нашата мисъл. Привежда примера с парахода "Титаник", който е потънал благодарение непредвидливостта на инженерите за необходимата сила, потребна му да се бори с морските пречки.

Идеи могат да дадат и най-малките деца.

Левият път е развиване на нашето сърце - от него произтичат всички благородни чувства.

Мойсей казва на евреите, като отидат в обетованата земя, да не закачат хората, които са в тази земя. Евреите не послушали тая Божия заповед, дадена чрез Мойсея, и пострадаха.

Жените са левият път. Мъжете са десният път. Жените са потенциалната енергия, мъжете са кинетическата енергия. Жените трябва да изучават закона на левия път, мъжете - на десния. Двата, като се препречат, ще дадат волята - децата. Те са стимулт за всички благородни подбуждения.

Бащата и майката възлагат на децата своята надежда. Затова и Христос казва: "Оставете децата да дойдат при Мене."

Под "малки деца" Христос е разбирал Божествения път. За тоя път са потребни няколко качества:

1. Да разпознаваме добро от зло, кои подбуждения са прави и кои са неправи. За достигане тая мярка потребен е контрол в нашия ум. Ние всякога трябва да сме положителни в нашата мисъл.

2. Качество е да бъде човек издръжлив, постоянен. Който не е издръжлив, той ще изгуби. Такъв народ е английският. Който човек е издръжлив, победата е негова.

3. Качество потребно на човека е вярата. Това е качество на човеческия ум. Съмнението е червей за човеческия ум. Вярата подразбира и опита. Ще опитам един човек дали е готов да се жертвува за мене.

Учителят разказва примера за двамата приятели и мечката. Тръгнали те на разходка из гората. Единият се хвалил, че бил готов в името на приятелството да стори всичко, за да го спаси. Появила се една мечка. Похвалилият се, че е готов на самопожертвование, бързо се покатерил на

едно дърво. Вторият легнал на земята. Мечката дошла, около му се движила, мирисала го, до ухото му се поспряла и си заминала. Слязъл от дървото приятелят и го попитал какво му казала мечката. Той му отговорил: "Друг път с такъв приятел да не тръгваш на път."

Десният и левият път са двата необходими принципа, двете условия в живота. Сега българите са на кръстопътя. На българския народ са потребни издръжливост и вяра. Природните закони са неумолими. Страданията на българския народ не са се още свършили, но това не трябва да ви обезпокоява. Майката носи в утробата си девет месеца своя плод и се жертвува за рожбата си, защото вярва, че тя е носител на Любовта, а след нея иде Мъдростта. Любовта без Мъдростта и Мъдростта без Любовта не могат. Децата са носители на Истината.

Каквито закони съществуват за хората, за човешките същества, и за природата са същите закони.

Отсега нататък хората трябва да цъфтят.

В Слънчевата система има нов елемент - това е одухотворението.

Целият живот е обрисован, обозначен на човека. Например носът е олицетворение на волята, ума, мъдростта. Това се доказва от формата, линиите и големината на носа. Хората трябва да работят в левия път с Любовта, в десния - с Мъдростта, а в правия път - с волята, с Истината.

Индивидът е едно условие за народа и един народ е едно условие за индивида.

Мисълта е едно отражение на велики принципи в живота. Всички трябва да разбират законите на света и тогава само ще създадем един живот на благоденствие. Ние сме слуги на живата природа. Тя щедро ни възнагражда, но и неумолимо е взискателна.

Любовта е една велика сила, на която нищо не може да противостои. Всичко се подчинява на нейната сила. Там, дето любовта влиза, зло не влиза; и там, дето любовта не влиза, злото не излиза. Гдето има светлина, лекар не влиза; дето няма светлина, лекарят не излиза.

Като ядем много, мислим, че ще се оправим, но ако има стрихнин в храната? Учителят разказва примера за орела в Делиорман, който ял отровна овца, поставена за тровене на вълци. След като се наял и почувствувал отровата, търкалял се о земята, повърнал отровната храна (месо) и хвъркнал към гнездото си.

Има мисли, чувства и действия, които тровят нашия организъм. Отровната храна трябва да повърнем както тая храна, изядена от орела в Шуменско.

Не можем да насърчаваме себе си със страхливост, а само с героичество.

Болестите произтичат от храната, която възприемаме. Не разбираме условията на живота, които природата е определила. Същият закон е за ума, сърцето, душата.

Йогите имат правила в живота. Например за засилване на кръвоносната система пият вода на глътки. За засилване на нервната система йогите се излагат на слънце.

За нашето развитие вярата е необходимо условие. Вярата е потребна за всеки човек и за всички професии. В себе си всеки трябва да вярва, че това, което говори, е вярно. Не пускайте в ума си една мисъл, която не е проверена; в душата си нищо, което не е проверено. Лесно се цапа, мъчно се чисти.

Разказва Учителят примера за двете съседни царства на есперзите и мензите, които били в постоянна вражда помежду си заради лошите отношения между двамата им царе. Мъдреците казвали, че синът на единия цар, царя на мензите, на двадесет и първата си годишна възраст ще пострада, та затова да го прати въвн от дома си, при един овчар в царството на есперзите. На двадесет и първата си година, като пасял овцете в една планина, вижда, че отдалеч идва една мома на кон с двама пазители, която беряла цветя и се радвала на природата, обичала я. Забелязал той, че ехидна ухапала момата от лявата ѝ страна. За миг той решава да ѝ помогне: хвърля се върху момата и почва да изсмуква отровата. Пазителите като забелязали това, помислили, че той е нападнал момата и с лъка си го застрелват, като го ударват в дясното рамо. Стрелата била отровна. Момата забелязва това и изсмуква от дясното му рамо отровата. И двамата се спасяват един друг; познали, че един без друг не могат и се оженили, като заживели в блаженство.

Това са двата пътя: Любавта и Мъдростта, лявата и дясната страна, левият и десният път.

Жените трябва да изсмучат тая обществена зараза, която прояжда всичко. Някои се бият. Бъдете герои, защото на страхливците не се дава небето. Паметници за добри мисли, чувства се дават на героите.

Где сме били по-рано и где ще бъдем? Това може да се определи. Всички велики хора са определяли положението на един народ, те са предвиждали всичко - те са като ясновидци. Един народ има нужда от проповедници, свещеници, учители, политици и пр., но всички трябва да бъдат чисти в дѣла, мисли и желания. Какво приложение има Питагоровата теорема в живота? - Сборът от квадратите на ума и сърцето дава човешката воля в квадрат - $a^2 + b^2 = c^2$ - сборът от квадратите на двата катета дава квадрата на хипотенузата. Следователно умът и сърцето трябва да вървят заедно. Волята всичко може да направи. Нейната функция може да се определи накратко така: волята може да контролира ума и сърцето.

Всичко в природата е в тясна връзка. И за човека може да се определи и каже какъв е, както и за животните. Тях хората, джамбазите много точно определят, като ги похванат, погледят, огледат отвън, по зъбите и пр.

Левият път е пътят на Любавта.

Десният път е пътят на Мъдростта.

Като ги съединим, ще получим третия път - пътя на волята.

Левият път е линията отзад на главата ни; десният път е линията отпред на главата, пред челото ни.

Да свърша моята беседа.

Привеждал съм и друг път този пример. Един млад българин се условил при един стар грънчар българин да учи занаятието грънчарство. Учил го три години. Отделил се от своя майстор, за да бъде на своя работа - самостоятелен. Почнал работа, обаче всичките му грънци се пукали. Връща се наново при майстора си учител. Запитал го защо се пукат грънците му. Почнал да работи наново и тогава видял, че майсторът, щом извади гърнето от пещта, духвал с уста в гърнето - "ху", и така те не се пукали. Всичкото изкуство, сила, за да не се пукат грънците, се е състояло в "ху"-то.

Грънците са тялото. Пещта са негодите, страданията, които имат всички, които се пекат, защото без тях няма повдигане. Грънците се пукат, защото не духаме, защото не сме в хармония с Божествения Дух. Майката духа на ръката си или на ръката на детето си и дава сила.

Когато майката е бременна, да си каже: "Ти, дъще, майка ще станеш умна, работна, скромна..." и ще се изпълни. Или: "Ти, синко, баща ще станеш умен, добър, честен, справедлив."

И сега ви казвам, че след пет години моята беседа ще получи своята цена.

Не се отчайвайте. Бъдете смели. Ученикът не се отчайва за поправките на учителя от слабото смятане. Рече си ученикът: "Ще се поправа" и поправа се. Учителят разказва примера с американския проповедник Муди. Той бил обуцар и си рекъл: "Аз ще стана добър проповедник." Работил върху себе си, постепенно успявал въпреки подигравките на служителите си и най-после успял да стане много добър проповедник.

И сега, ако 14 души от вас приемат моята мисъл, аз считам, че моята мисъл е платена.

Изпети песни от хора на сливенското братство:

"Братство, единство ние искаме"

и химна на Братството "Напред да ходим смело в чертозите
безмълвни...."

13 юни (31 май) 1920 г., 10 ч. и 30 мин. - 12 ч., неделя

Сливен

Публична сказка от г-н П. Дънов в читалищния салон "Зора"

РАЗГОВОР

Всичко в света е строго определено.

Който не върви по тоя определен път, ще се тласка насам-натам и ще получи наказания от законите на природата.

Спасението някои търсят вън от себе си. Човек все се моли и търси работа за нещо здраво да придобие. Всеки се стреми да има здрави: гърди - те съответствуват на душата; стомах - той съответствува на живота; и мозък - той съответствува на ума на човека.

От илюзиите в света произтичат всички страдания и заблуждения.

Детето ви, ако не е решено да умре, то не може да умре.

На сегашните хора трябва светли мисли. Това понятие за Бога, което сега имат, е старо. Трябва да работим в новото понятие за Бога. На вас ви трябва воля. В какво се състои волята? Учителят разказва примера: Една американка била болна до смърт. Повикала мъжа си и искала обещание от него, че не ще се жени след смъртта ѝ. Той не обещал. Тогава и тя казала: "И аз няма да умра!" И действително не умряла, оздравяла.

Някой като каже: "Няма да върви", и вижда, че работата се разваля, наистина не върви. Друг казва: "Ще върви" - и тръгва. Докато всички мисли в мозъка са в съгласие, човек не губи равновесие. Равновесието стои в краката, а краката са добродетелта.

Всякога да има хармония. В природата не може да има мир, там има винаги сътресения, но да имате в себе си мир. Не е мир това да лежи човек и да почива. Трябва човек сам да си турга шапката, трябва четиво. Всяка добра книга е слънчев лъч.

КАЛЯВАНЕ НА ВОЛЯТА

1. Ако те е страх - пипай умряла змия, прекарай я през ръцете си.

2. Като вали дъжд, нека те намокри и не се бой от простуда.

Това да се прави май, юни и юли включително. Тогава въздухът е напоен с много магнетични сили.

3. Ще пиеш 3-4 чаши чиста топла вода, не окадена, и на глътки. С това ще калиш волята си.

4. Каже ти някой "магаре", не се обиждай, а разчепкай думата "магаре" по букви. Те имат следното значение:

м - означава малките неща,

а - значи да си умён,

г - да знаеш да слизаш и да се качваш,

а - да си умён,

р - да знаеш да противоречиш на мъчнотиите,

е - да растеш.

Следователно ще размишляваш върху думата "магаре" и ще се уве-

риш, че няма нужда да се обиждаш, т.е. ще си кажеш: "Аз знам какво значи магаре."

Светът има мъчнотии, защото не е подготвен за това учение.

Трябва да развиваме добри мисли. Сбъркаш нещо, ще си кажеш: "Аз по воля съм лош, но по сърце, по душа не съм лош."

Има фатализъм на суеверие и фатализъм на вярата.

В живота всичко е строго определено.

Човек диша не само през устата, ноздрите, но и чрез порите. Запушете ги, ще умрете. Всяко чувство, което не искате да ви дохожда, пуснете го да изтече. Всяка мисъл - също не я задържайте, пуснете я да изтече.

Нашите мисли са отражение. Те минават през много хора, докато дойдат до нас, затова трябва да ги оставим да изтекат.

В новата култура не ще има като сегашните градове. Те ще бъдат еднокатни с големи градини отпред. Хората ще ядат по-малко.

В крадците ръцете са дълги, в убийците - къси и дебели, защото първият прокарва мисълта да краде чрез ръката си и тя се удължава, а вторият крие мисълта в себе си и тя остава къса.

В новата култура хората ще бъдат много подвижни, тялото ще бъде развито и умът - също.

Сега хората много работят. За новата култура ще се впрегне в работа слънчевата светлина. Тя ще служи на хората и те ще се хранят с плодове.

Животните ще се раждат малко - на 7 години един път ще раждат и не ще се размножават много.

Новата цивилизация ще започне от Европа и ще се пренесе в Северна и Южна Америка и Африка. Нова земя вече се образува - в Тихия, Великия океан вече се подават под повърхността върхове на островчета, на които инженерите забиват байрачета. Там ще излезе новата суша, която ще съединява Америка с Европа. Ще заживее шестата раса на земята. От другите раси ще останат остатъци. Българите (славянството) ще играят важна роля. Ще се развие много интелектът. В славяните има най-много, най-голямо самопожертвование. Култура без самопожертвование не може да има.

В някои случаи растенията са по-умни. Един порасъл боб се увива на сухи пръчки, но като има сурова пръчка, жива, отива на нея, прескача сухата. И сега хората, като ме питат какво да правят със старото, казвам им: Увийте се на новото.

В някои случаи "старо" значи реално, от санскритската дума "сад".

Човек трябва да бъде всякога млад по сърце, стар по ум, а не обратно. По сърце децата са по-умни от старите, на ум са по-глупави. Когато човек остарее по сърце, той е вече умрял и затова Христос казва да станете като децата. И в природата се сеят все млади дръвчета, за да заместят старите.

Българите смятат новото течение за нещастие, а то е спасението на българите. Иначе заупокойна молитва му е изпята. Другите балкански държави са готови да възприемат това учение.

И така, бъдете всички млади по сърце, стари по ум.

За в бъдеще човек трябва да има една стаичка за размишление, гдето да влиза той, жена му и всички въпроси лесно ще се разрешават. Човеческата мисъл има чудно влияние - за нея няма прегради.

Човек се чувства неразположен. Защо? Ето как се обяснява:

В един час, минута, секунда се раждат 10 000 деца. Те са свързани и в страданията си. Някои от тях като страдат, тия страдания се отразяват на другите. Те имат невидими връзки помежду си. Може да определите откъде иде тая мисъл на неразположение - като се изолирате и успокоите. Накъдето се наклони главата, мисълта от нея страна идва.

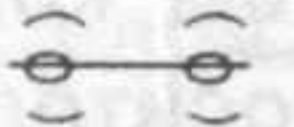
Ако хората живеят по Божиите закони, няма да теглят, а ще се радват и веселят. Като дойде новата култура, ще ги извади от подземията. Учителят разказва примера: Едно магаре е вкарано в подземията да тегли вагонетка с минерали, въглища. Един го извадил на светлина и то започнало да се търкаля и радва.

Съвършенството на новата култура ще бъде след 350 000 години. Те са 12 цикли. От тях 6 представляват пролетта. Те ще образуват един голям цикъл. Човечеството сега е към началото на пролетта.

Полярната година има един месец, равен на 2100 години. Ние сме в зодиака на рибите и затова християнството има риба за своя емблема. След 2100 години ще бъде пролетта. Сега първите птички почват да пеят. Сега са на "Благовощение" - лястовичките пеят, предвещават пролетта. Започваме сега с първата българска буква.

А - горната ѝ част $\wedge$ = закона за равновесието,
долната част $\vee$ = закона за оплодотворяването.

С тая буква ще научим закона за живота, като я прилагаме в живота си в нейното значение.

В човешкото лице отпред да има буквата "З", обърната хоризонтално. В следващите думи "З" звучи зловещо : змия, земя, злини, зехир. "З" означава процеса на беззаконието. За да го уравнишат, съединяват с единица и получават буквата "В". Единицата е оста на очите . Те се напластяват и се задоволяват, като се обърне "З"-то на "В".

Най-първо ще се запознаем с носа. Първо е направено обонянието и после зрението.

Когато се посява едно зърно, то е в края на старата култура, а като порасне, е в началото на новата култура.

15 юни 1920 г., 19 ч.

Сливен

ТРИ ПРОЦЕСА

Бдение, пение, молитва - все тонират. Те са три процеса свързани.

С пеенето изчезват всички мрачни мисли. Когато птиците престанат да пеят, трябва да се очаква катастрофа, ще стане нещо ненормално. Пеенето в света е признак на хармония. Така е било във В. Тървоно през 1913 г. по време на земетресението. И птичките пеели, петлите пеели, кучетата лаели, магаретата ревели - това са признаци, че градът нямало да потъне, както някои са казвали, а ще оцелее. В който ден пеят, нещастия не стават. В къщи, в които пеят, дяволът не влиза; в кръчми, в които хората пият и пеят, зло не мислят - влез, но ако пият, без да пеят - зло мислят. Пеенето е чувство, необходимост. Бог го е вложил в хората и те трябва да се подчиняват на него. Не се ли подчиняват, злото ще дойде. Бъдещите хора трябва да изучават дребните проявления в света.

В посвещението има обещания, които, като се изпълнят, освобождават се от обещанията, например да не ядеш грозде и пр.

Когато човек се посвети, в него обитават вече духове от невидимия свят и като живее, той трябва да се съобразява с порядките на невидимия свят, иначе ще бъде напуснат от тия духове.

Чуждо вино не трябва да прием. То е смесено с чужд магнетизъм. На назирей* не е било позволено да яде чуждо грозде или вино да пие, но ако сам е могъл да си го приготви, обработи, могъл е да яде. Посветеният трябва да избягва виното, то е силно питие. Виното е пълно с извержения на малките в него организми и който го пие, пие нещо нечисто. Но това е от Стария завет. Сега, посветеният трябва да се храни с какво? Каквито са елементите, които съдържа гроздовият сок: захар, танин, други вещества. Чисто от окултно гледище трябва да се избира от всеки човек оная храна, която е жива и повишава трептенията му. Да се храни с оная храна, към която има обич. Няма ли обич, става ли ти тежко, тази храна е носителка на всевъзможни болести. Интересното в лозата е, че тя се влече, тиквата също. Те имат голяма алчност. Любеницата също. Те носят гордост, искат да заграбят много място. Затова посветеният не трябва да яде от тях и подобни на тези, които се влекат, като бял боб, краставици и пр. Посветеният само като лекарство да яде любеници, тикви. Те действуват добре на стомаха. Но най-добре е това, което употребява, сам да си го култивира. Човек сух и нервен да не готви. Човек, който работи лозя, любеници, плодни дървета, ще се поправи бързо, ако е болен. Човек с голяма нервност, кисел, не трябва да меси хляб, той разваля хляба. Трябва да е спокоен. Съвременните християни трябва да изучават тези неща. Например, за да са милосърдни - те трябва да разбират качеството на милосърдието. В търпеливия има голяма издръжливост, а онзи, който носи неволята, прилича на врящ котел - неспокоен е.

* мъж или жена, който се е обрекъл да не пие вино и да не яде плода на лозето под какъвто и да е вид

ЛЮБОВТА

Който има любов, в него всеки страх отсъствува. Любещият човек е с голяма вяра и надежда. Любовта има силно развита вяра, надежда и липса на страх. Съвременните изпитания са пробни уроци за верующите. Едно от най-силните средства за лекуване е любовта, придружена с вяра, надежда и безстрашие. Няма нещастие, което да устои на тия качества. Това са течения. Божествената любов е жив свят. Омразата е противна на любовта. Едно от качества на любовта е, че тя се задоволява с най-малките неща. Едно малко цветенце го сушите, пазите, защо? Заради любовта към него. Който не оценява малките неща, още не е познал любовта. Господ започва все с малките неща. Затова човек трябва да бъде смел да отхвърли всички ухищрения* на лукавия. Когато имаш резен хляб, ще хапнеш малка хапка, ще я дъвчеш, дъвчеш и тогава ще я глътнеш - това е благословия, а не когато ядеш голяма хапка набързо глътната.

Сегашните хора приличат на големи мравуняци и като дойде земеделецът със своето рало, разкъртва мравуняците и ние казваме, че зло, нещастие е дошло. Нашите лоши мисли са подобни на мравуняци. Като ни разбъркат, обърнат ни надолу. Това се нарича в окултизма превръщане. В невидимия свят добрите мисли ги преобръщат, а лошите ги кълцат. Мислите на Петър, Павел растат в духовния свят, но нашите растат ли? Затова казва Христос: "Да растете" или пък: "Ще ги познаете по плодовете им." Всичко може чрез Христа. "Каквото попросите в Мое име, ще ви се даде." Ако не може един правоверен да си заповядва на ревматизма да се мести от едно място на друго, не е правоверен. Двама или трима души може да си положат ръката над болния и болката ще изчезне.

Трябва да се пазим от всички зловредни влияния и тогава каквото изпросим, ще ни се даде. И планини ще преместваме - това са пак хора, а не буквално планини.

Божите закони навсякъде работят. Няма невъзможно нещо за тях. Като изядат 5 хляба, те могат постоянно да се увеличават. Това е нещо естествено. Ако съвременните християни вярваха, техните класове щяха да бъдат по една педя дълги. Бог всеки благославя, който има вяра. Духовният свят не пита дали някой е англичанин, русин, българин, грък, румънин, мохамеданин, католик и др. Всички са едно и също, стига да изпълняват Божествената воля. Така е било и в миналото. Законът дава толкова, колкото ти трябва. Затова трябва деца по сърце, мъже по ум да бъдем всички. Божествените закони са живи и когато вървим по тях, по Божествения път, всичко върви гладко и тихо. Който върви по законите на вярата, нему духовният свят съдействува. Трябва да имаме само положителна вяра.

В сегашните времена, които са критически, на косъм висящи, какво ще стане? Нищо. Гнилите листа ще окапят, гнилите плодове също, а ще останат само здравите. Затова приложете вярата, както Господ казва: "Опитайте, че съм благ."

23 юни 1920 г., 21 ч. и 45 мин.

Бургас

* хитрости

НА ВЕЧЕРЯ С УЧИТЕЛЯ

Крайната сиромашия ражда лицемерието. Ако си готов, тя ражда и малките добродетели.

Голямото богатство ражда жестокосърдечието; ако си готов, ражда милосърдието.

Добро така трябва да се прави: "Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае", а то значи, като правим някому добро, той да не знае, че ти му правиш добро и тогава на старини няма на доброто да ти отвърщат със зло.

Който прави добро в материално отношение, заслужава да го бият. (Разказва Учителят примера с бащата, който разделил имота си между петте си синове. Взели синовете имота и никой не искал на старини да го гледа. Сетил се той да изхитрува. Купил едно ново сандъче и от един приятел заел 100 капици*. Всяка вечер ги броил. Синовете се научили - чули от дрънкането, че има още пари и се надпреварвали в почит и госто-приемство към баща си. Той, преди да умре, оставил в същото сандъче завещание, 100 капици и едно въже. В завещанието написал: "Който преди смъртта си разделя имота си, заслужава да се обеси с това въже.")

Добрите хора са убити във войната, защото в миналото, когато Христос ги е попитал дали са готови да умрат и проповядват Неговото учение, те са отказали, отрекли се - един купил нива, друг волове. Сега Христос ги среща в астралния мир и пита: "Готови ли сте сега да умрете за Мое-то учение?" - Да, отговарят те. Сега има депутация** от 25 милиона души, които искат мирът от астралния свят да слезе на земята.

Сега се искат юнаци, герои да са хората. "Старо кърпи, ново носи" - старите идеи да се носят, новото учение да се прилага.

Господ е дал ум на хората. Той е свещ. Всеки трябва да носи своята свещ запалена и когато му трябва, с нея да наблюдава всички, т.е. умът ти да бъде светъл. Сега хората очакват какво ще реши Народното събрание. Това е невъзможно - всеки трябва сам да си оправи работата.

Хората, които сега се противят на новите порядки, се уподобяват на ония паяци, на които, като казали, че през тяхното царство ще мине слон, закарвали се и решили да не го пускат. Оплели паяжинни въжета. Слонът обаче минал. Събрали се инженерите им да мислят какво сътресение е опитал слонът. Той казал, че нищо не усетил. И сега хората мислят, че ще попречат. Всякой паяк трябва да стои далек от хобота на слона и опашката му, иначе ще го помете. Всяка идея помита и хората трябва сега да стоят далек от нея, да не ги помете. Когато ралото мине през нивата, разваля корените на тревата, разваля мравуняците, обръща ги и резултатът ще се види после, след като се обърне земята. Сега е разрушителният прин-

* монети

** представителство

цип, после ще дойде творческият. Сега се излива кармата на европейските народи и в света изобщо, а после ще дойде творчеството. Болшевиците сега вкарват насила свободата и младоженеца в Царството Божие! Болшевиците са сиромашът Лазар. Буржоазията - това са богатите - богатият Лазар, който отива на мъчение. Един цар да работи с лопата е също като един работник с лопата. Цар избран е като един актьор. Актьорството е много благородно. Философията е човек да издържи страданията. Светът е едно велико училище - то е, за да разберем страданията, да разберем света и да го оправим. Преди 5000 години хората са имали много велики идеи. Сега нямат такива. Сегашните хора са много по-жестоки от по-раншните. Лекарите съживяват един болен, осъден на смърт, за да го обесят после. Това е жестоко.

Културата е да простят.

Духовете, които сега идват в света, са стари, дълго време затворени и сега са пуснати, та си отмъщават, както е казано, в последните времена много хора ще бъдат много жестоки. Гледайте сега света, че вече не ще го видите. Сега е началото на болестите. Който е горе на покрива, долу да не слиза; който е вънка, вътре да не влиза. Всяка вечер си приключвайте сметките - това е да влещ новите черти в характера, които са необходими за бъдещето. Свършването на една епоха значи влизането в нова епоха.

Сега е времето, когато хората ще се обръщат от стари материалисти в добри хора. Ще се върне от пътя си човек, за да поиска извинение от другаря си, когото е обидил.

Много хора сега казват: "Кажете ни спасителния път." Хората в света сега казват, че трябва да се престане със старото и да се намери нещо ново. Не може да се живее вече със старото. Преминването от старото към новото ще трае около 45 години, считано от 1914 година, а приложението ще иска дълго време - то е вече в закона на еволюцията.

Сега, по-добри времена от сегашните за добрите хора не са наставали и по-лоши времена за лошите хора досега не са наставали. Вие сега трябва да работите, да станете богати. Герои бъдете, друго време не ще намерите.

МНЕНИЕТО ЗА БОЛШЕВИЗМА

Болшеvizъм има три вида: едни носят празни меховете; други ги пълнят; а трети влагат сила в тях. Сегашните болшевици правят сами формите - по съветски управляват. Тия болшевици са евреи. Сега Мардохай управлява.

Вторите болшевици ще видите кои са.

В крайните елементи се забелязва стремеж за духовна култура. Те съзнават, че имат нужда от честен живот, от морален живот. Нашите болшевици и тия в света са демократични души, т. е. то е едно събуждане на расовото съзнание и откриване път към споразумение. Сега трябва да се пробудят духовните хора. Болшевиците ще изорат нивата, после ще дойде дъждът

и духовните хора трябва да поемат готовото семе и да засеят, и с влекото да завличат и засипят посятото. Това е вълна, която не ще може да се спре. Духовните хора трябва да са готови за работа.

Излишъка от меда хората вземат от пчелите.

По-висшите същества, и те дойдат и накадят, и те вземат "меда". На умрелия попът изпее алилуя, "Бог да го прости". Прикаждането е, за да се качи горе, като остави тялото си, и така продължава до края на еволюцията. Както касапинът купува вола да го заколи, така и един дух купува тялото на човека и го задига. Това ще се продължава, докато станем господари на плътта. И сега ние не трябва да се борим с болшевиците, а със смъртта. Затова трябва духовен живот в положителен смисъл, а не в преносен.

ШЕСТАТА РАСА

Шестата раса е раса на Братството. За нея може да се говори само на учениците, а не и на оглашените. Тогава ще има да живеят и от бялата раса, така както сега има и от черната, жълтата и прочие раси. Те ще бъдат в спящо състояние

Сравнението е както между един дядо и едно момче. Дядото очаква да си замине - душа да дава. Най-първо трябва да се подмладите. В шестата раса стари хора не ще се търпят. "В Царството Божие ще влезете, като станете като деца", казва Христос. Който не се подмлади, не ще помирише даже шестата раса. Не децата ще са живи, а ний трябва да сме живи.

Изпети песни:

"Шуми"

Марша на Братството

"Ден тържествен"

25 юни 1920 г., 22 ч. и 45 мин.

Бургас, вечеря в дома на Я. Сотиров

ЖИВИ ИЗВОРИ

По земята реките са вените - кръвта отива към дробовете - това са моретата. Облаците, дъждовете, изворите са артериите на земята. Тя е жива сила - тя диша, тя е същество разумно.

Както комарът пъха хобота си в човешкото тяло и пуска кръв, чопли и отива и казва на другите комари: "Елате, аз намерих топли източници, извори червени", така и земята има живи извори; не са разните огньове, които ѝ дават топлина, а самата тя по силата на същите закони, както и човекът, си произвежда топлината.

Идването на човечеството на земята датира от 18 милиона години.

Горко на богатите, които не са богати. Горко на сиромасите, които не са сиромаси.

26 юни 1920 г., 18-20 ч.

Бургас - по вълнолома на разходка

6 души приятели с Учителя на разговор

ОТ МЕН ДА ЗАМИНЕ

Ще ви прочета една част от 16 глава от Евангелието на Матей. Ще говоря върху 16 стих: "И рече Петър: Ти си Христос, Син на Бога живаго."

2000 години как се разисква този въпрос. Кой е Христос? Да твърдим, че бащата ни е богат, да се хвалим с баща си и да му вършим волята, са две неща различни. Ако осиромашее бащата, ще вярваме ли в него? Ако бащата си изгуби имането, ще вярваш ли в него? В Христос вярваш, защото очакваш от Него да ти даде сто хиляди. Във всички църкви Христос не е разбран. Ако Го бяха разбрали, щяха да приложат Неговото учение. Оня Христос, Който дава живот, Той е друго нещо. Вярата подразбира всяка връзка, съединение с Бога - да имаш контакт с живото слънце. "Ти си Христос, Син на Бога живаго..." Христос отговаря: "Това човек не ти го е открил, а Бог Отец." Онзи, който може да открива кой е Христос, това не може да бъде плът и кръв. Момата като срещне любимия, си казва: "Той е." Не са майката и бащата, които са й открили. Това е любов на картошки. На такава кола не се качвам. Какво нещо е Христос? Той е една топлина за развитието на човешката душа. За да се развива душата, трябва да има светлина и топлина. Христос е носител на Любавта и Мъдростта. Мъдростта е знание. Любавта е отражение на топлината. Щом имаме тия два принципа, ние сме във връзка с Христос и ще Го разберем. Тогава само ще сме свободни. Сега казваме, че сме християни. Що е християнин? Свещеникът казва: "Да отидем в църква, да запалим свещи, да кадим тамян" и пр. Да сме християни, значи да имаме знания. Да имаме знания, значи да вървим по стъпките на Христа. Майстор е оня, който си умее добре занаята и го изпълнява. Всякой може ли да бъде християнин? - Не. Трябва да има знания, да има дълбоко в себе си законите на природата, да ги спазва и да знае да върви по стъпките на Христа. Например милосърдие е да пожертвува целия си живот за Христа, а не да раздадеш имота си на хората и те помежду си да го изпият и изядат. Милостта е да дадеш имота си като семе за плод и да го оползотворят. Сега в Европа всички са християни, и един малък въпрос не могат да изгледят. Съвременните християни са с разгласени тонове и всеки казва, че цигулката му е нагласена. Някой казва: "Аз съм християнин." - С какво си започнал? - "С милосърдието - но не върви; с друга добродетел - но също не върви." Християнинът трябва да върви със закона за самопожертвуванието. Християнството не е за светски деца галени, които искат да ядат и пият, но е за големи деца, които искат да работят за Баща си. Самопожертвувание значи да повдигнеш живота си. Христос казва: "Който изгуби живота си за Мене, ще го намери и който го запазва, ще го изгуби."

Имате жито в хамбара си и друго посято на нивата. От кое се ползвате? - От това, което е посято. Законът за самопожертвуванието не

разбира да загубим душата си, а да почерпим сила. Жертва е да заколим едно агне, а самопожертвувание е да дадеш всичко от себе си или най-малко да направиш услуга. Росните капки не се ли самопожертвуват? Те падат като дъжд, роса. Човек я използва и нейните сили влизат в човека. Пътят за Царството Божие е отдолу. От земята стават самопожертвуванията - отдолу нагоре се отива в Царството Божие. Корените на Христа са долу и Христос казва: "Който не слиза при Моите корени, няма дял с Мене." Сега хората се отказват от болни души, сиромаси и пр., а това значи, че бягат от Христа и затова са страданията на човеците, че не си помагат. Не говоря само за физически болните и страдащите. Всеки трябва да се качи като разбойника на кръста, а това са страдания, мъки, неволи и пр. в света.

Христос каза на разбойника: "Днес ще бъдеш с Мен в Царството Божие", а то значи "Ще бъдеш вече днес в Мене - това е Царството Божие."

Това, което в тоя свят ще извършим, то е за нашето повдигане. Не трябва да имаме никакви сенки над нашата глава - Христос ни учи да живеем на светлина, т.е. с Божията Мъдрост и Любов.

Няма по-добро учение от това да дадем един плод. Това е плод от дървото на живота и той е плод за изцеление.

Разказва Учителят примера за един германски граф годеник, който винаги се хвалел на своята годеница, че е готов да умре за нея. Един ден, когато били на разходка и преминали една река, били нападнати на брега от разбойници. Графът избягал, за да се спаси, а годеницата била спасена от лодкаря, който ги пренесъл през водата.

На другия ден графът отишъл да поздрави годеницата си за избавлението ѝ. Тя му казала: "Вече, господине, да не ти гледам втори път гърба." И Христос казва: "Гърба да не ви видя вече, ако не се самопожертвувате."

"Ти какъв си?" - Казвам: Никакъв. А то значи да изпълниш волята Божия на земята.

Разказва Учителят примера за двете царства, описан по-рано, за есперзите и мензите. Ако тоя момък мислеше, че е овчар и дали да я спаси или не, щеше да изпадне в грешка. Ако тя също мислеше, той е овчар, да го избави ли - тоже щеше да изпадне в грешка. Тия двама млади са изпълнили Христовия закон. И сега Христос иска да спаси света. Ако жената, която е емблема на любовта, турнеше устата си на дясното рамо, което е емблема на мъдростта - мъжа, не щеше да има разправии във всяка къща. И тия две царства, които постоянно се карали, се примирили и заживели в мир и съгласие.

Царството на мензите - царството на Мъдростта = Христос - прободоха Го с копието и изтече кръв и вода. Ние трябва да изсмучем тая отрова от раната.

Христос не е отвлечено същество. Той е същество, което влиза с всякого във връзка и всякой човек ще влезе с Него във връзка с ума и сърцето си. Казва Христос: "Ще живея във вас и още тия - Любовта и

Мъдростта - ще живеят във вас, и ще се изяви кой? - Истината. Тя е изявената Божествена Любов. Тя е плодът, който носи съвременният живот. Та всички вие трябва да дойдете в съприкосновение с Христа. Сега се печете на огъня, а ще дойде ден, става ви студено. Хората трябва да бъдат във връзка с вечната светлина, с вечното слънце, а то е онова, което има да дойде в света. Да познаем Христос, значи да изучаваме, да се запознаем с Неговото учение, а то е да сме свободни.

Един Христос не може да се подчинява на други освен на Бога. Но щели сме да умрем! Всеки човек е умрял от глад. Също и баща ти, и майка ти - все от глад умират. Докато хората не възприемат учението Христово, не ще ликвидират със смъртта. Трябва да ликвидирате със смъртта и тогава ще бъдете истински господари-християни. Истинският християнин е господар на смъртта. Нему не са потребни свещи, попове, кадилници... Те са за световните* хора. Истинският християнин не признава смъртта, преминал е от смъртта към живот, а старите евреи казват: "Заспа и отиде при отците си."

"И ще ги възкреси в последния ден" - казва Писанието. Кой е последният ден? Той е денят, в който ти си станал истински християнин. "Свещи палете" - дайте на бедни и нуждаещи се.

Да си християнин, трябва да си герой. "Който не напусне баща, майка, мъж, жена, дом, имот, не е Мой ученик и нищо не ще получи." Един кафеджия чукал кафе в една чутура и на всеки удар казвал: "Хххъ!" Минавал един човек и му казал: "Да станем ортаци, но наполовина - ти ще чукаш, аз ще казвам "хххъ!" Продавали кафето. Когато да делят, кафеджията отказал да даде половината. Отишли при съдията. Кадията отсъдил: "Да вземат парите, ще ги пускат на синия (тава бакърена) и кафеджията ще вземе монетата, а ортакът му - звънтенето."

И сега, когато ние работим, не трябва никой да ни спъва, ни деца, ни внуци, за да изпълните Христовото учение. Бащата всякога трябва да бъде честен, добър, справедлив, умен.

Смисълът на живота е бащата и майката да имат синове и дъщери, които да ги обичат.

Не може да е за всички благоприятно време, то е днес за Царството Божие, така казва Христос.

Някои чакат да дойде Христос в света, но аз казвам, че Той е в света. Това, което става сега в света, е под ръководството на Христа. Той ликвидира всичко. Вече е късно да се спечели нещо с измама. За в бъдеще условия да живеят имат само честните, справедливи хора. Лошите хора ще изчезнат както предпотопните животни. Животът има смисъл да сме във връзка с Източника, от Който сме излезли - с нашия Баща, Който ни пази и винаги е в нас. Онези, които Го слушат, ще ги благослови; онези, които не Го слушат, ще ги прати на изпитание. Дал е право на хората да правят каквото искат и е запазил в Себе Си правото да дава всекому заслуженото.

Новата култура е такава, каквато светът не е виждал. "Ами може ли

* светските

без пари?" - На майката колко ѝ плащате? А на бащата? Когато ние почнем да живеем като майката и като бащата, светът ще се оправи.

Всички хора не са доволни. Защо? Защото Христос работи. Хората понеже чувствуват, че имат болки, то е добър признак. Лошо е, когато човек боледува и не чувствувва болката - в него Христос не работи.

Сега Христос кани клосните, хромите, слепите и те са тия, които не могат да крадат, да лъжат. Сега Господ не иска да се доказва Неговото съществуване. Да се отрича, то значи, че Той не е в нас, а вътре в нас е, когато казваме, че има Господ. Следователно за едни хора Господ е вътре в тях, а за други е вън от тях. Във всякой случай и единият, и другият са под влиянието на Господа.

Трябва да работите, за да стоите всякога във връзка с Христа. Той е в растенията и в овощията, и в цветята. Те говорят. На практика се доказва - идете под една круша узряла, обичате я, порадвате ѝ се, след десет минути ще почнат да падат круши. Това показва, че и тя ви изказва обичта си.

Цветята са много чувствителни към обичта. Извадете едно цвете, което сте обичали, от стаята си, то ще изсъхне.

Научете децата си да не късат главите на мухите, буболечиците, защото, ако днес детето убие муха, утре това дете ще убие и човек.

Всяко зло, което правим, ще се възвърне върху нас.

Оформявам моето учение така: спазарявате една кола дърва. Всякоя от спазаряващите страни казва: "От теб да замине." Новото учение казва: "От мен да замине."

Щом жената казва: "От мен да замине", братът - "От мен да замине", сестрата - "От мен да замине" и т.н., тогава всички ще са разбрали, че са в свръзка с Христа и са разбрали Христовото учение. Това е новото учение, новата култура, с което можем да бъдем братя. В новото учение ще има правда, любов, добродетели, истина, а това е да прилагаме Христовото учение - "От мен да замине." Като ти откраднат хиляда лева, ще казваш: "Благодаря Ти, Господи, че от мен замина. Съжалявам, че е дошъл до мен и труд си е правил да дойде."

27 (14) юни 1920 г., неделя, 10 ч. - 11 ч. и 45 мин.

Бургас, в дома, в салона на долния етаж, на Д. Цанев

27 юни 1920 г., неделя, разговори от 10 ч.

Бургас, дом Д. Цанев

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ

Сегашното духовенство е на старата религия, то е със старите методи и Христос за тях казва, че са крадци и разбойници, щом проповядват старите методи преди Христа. Затова казват, че щом някой не им харесва, той е еретик. Така казват и за г-н Дънов сега.

Социалистите имат по-широки възгледи от свещениците, защото се стремят да прокарат принципа на братството.

Било е време, когато почвата е трябвало да се тори, но когато е вече наторена, каква нужда има сега да се тори? То е Мойсеевият принцип - "око за око", а Христос казва: "Любете враговете си. Дайте дрехата си." Така пеперудата дава дрехата си - пашкула си. Под "риза" Христос е разбирал един скрит принцип. Навсякъде сега усещат, че има едно обезсоляване. Така и в Америка се стремят да вкарат в църквата младите, но те не отиват, защото формите са остарели.

Има един закон за изменение коефициента на светлината - човек става невидим за околните. Може да ходиш между тях и да не те виждат.

Как ще обясните: една баба на 74 години да излезе на Витоша три пъти, когато едва до половин километър е могла да ходи. Тя има вяра и се е подмладила.

За човека има запас от енергия да живее хиляда години. Хората умират преждевременно от неправилно живеене. Понякога има икономически причини в природата: ще умре дядото, за да живее детето, или обратно - детето умира, за да живее дядото; има замяна, това е икономически закон в природата.

Във физическия свят сме пробудени навън; в духовния свят сме пробудени навътре.

Всяко престъпление, направено на физическия мир, съди се на физическия свят. Извършеното на астралния мир съди се в астралния свят. Престъпление, отнасящо се до чувствата, то е на астралния свят; и ако и да се съди на физическия свят, то е съдба на астралния свят. Астралният свят е тук на земята.

Раят е в причинния свят - над нас, или там е причинният свят, или светът на светлините.

Като се нагорещи един предмет, формата му не се вижда, но тя не е изгубена. Левият път е пътят на инволюцията. Десният път е пътят на еволюцията. Широкият път е пътят на кармата. Спасението е път на еволюцията.

Стъпките са: обръщение, покаяние, спасение, възраждане. Новорождението - то е живот в причинния свят. Там грешки не се правят вече. Например там е живял Никодим.

Венера действа на чувствата - физическото поле.

Юпитер действа на благородните чувства - умственото поле.

Марс действа на физическото поле. Той е свързан с тялото в човека.

Меркурий действа на физическото поле. В него преобладава златото.

Слънцето действа изцяло на живота.

Тогава да се изучава астрономията и се намери свръзката ѝ с окултизма, и в коя планета преобладава известен метал. Всякой човек е свързан с някоя планета в зависимост от преобладаващия метал в кръвта му.

Един атом = 1/25 милионна част от милиметъра. Трябва да се влезе в окултната химия, там ще се види, че атомите, йоните са все живи същества.

Всяка ваша мисъл ще се яви в духовния свят като цвят. Ангелите я вземат и облагородяват: сеят, култивират и хранят изобщо нашите мисли, а ние пък култивираме техните мисли.

От 25 години небето в България почва да става лазурно. То е резултат от добрите мисли, които се пращат в България от духовния свят, а с това става и климатическо изменение. Това се забелязва от много чужди хора, които са дошли в България. Затова и някои хора ги обхваща отчаяние. Те не могат да понасят тая светлина. Това се казва непоносима светлина.

В света има особено мнение, или да, или не. Който възприеме, ще расте, който не - остава за други еволюции. Затова в духовния свят бързат да вземат всичките, които не влязат, ще паднат надолу. От 13-та сфера има и други сфери, още по-надолу, но няма да остане никой незасегнат от еволюционните процеси. Всички ще влязат в сферата на тая вълна.

Избраните са посветените. Дядо П. Тихчев е от посветените. Те са на степени от 1, 2, 3, 4, 5 степен. Голов, Пеньо Киров - също. Те живеят в свят на светлината.

Като проучваме физическия свят, ще научим и другите светове. Затова трябва да влезем във връзка с природата, с растенията, да разбираме езика им. Примерът с крушата: като я обичате и постоите под нея 10 минути, тя ще ви даде круши. Нашата мисъл растенията я възприемат. Това става по закона на любовта. Възприятията стават чрез листата, те са дихателната система. Ние влизаме по тоя начин във връзка с мислещите разумни същества, които работят в природата, или все едно с живата природа. Когато растенията цъфтят, в тях съзнанието на физическия свят е будно. Животните имат съзнание, като се хранят; щом се нахранят, заспиват и губят съзнанието си.

Новата култура дава индивидуална подготовка и повдигане на народния дух.

Гърците ще си изгубят и гащите. Те са като оная мишка, която, за да влезе в капана, обиколи два-три пъти около му, не влиза, не влиза и като смята, че е скроила плана си, дръпва пастърмата и хлоп - вратата на капана се затваря. Сяда тя и мисли какво стана. Нейната философия не ѝ е помогнала. Не желая на българите положението на гърците. Те имат сега врагове: турци, българи, сърби, италианци, те ще ги напекат.

Румънците ще ги напекат болшевиците и ще дадат Добрич и други местности.

Боледуванията са благословение. Човек трябва да боледува в годината поне един път: да полегне една седмица на кревата, да се съвземе и пр. Сега животът е интензивен - в една година се преминава онова, което трябва да се премине в сто години.

27 юни 1920 г., неделя, разговори от 16 ч.

Бургас, дом Д. Цанев

ЩАСТИЕТО Е В ЧЕЛОВЕКА

Ш = трите пръста, *///* = обратно, същите три пръста,

Щ = воля,

А = умът,

С = сърцето - да обърнем лодката *U*, в която да турим съкровищата си,

Т = котва = надежда,

И = съединение, сила, истина,

Е = прогрес, растене, умножение.

Щастието е човек да се труди и после да работи.

Господар - когато впряга животните.

Слугите ръководят, трудят се и изпълняват.

Господар е необходим при всички положения.

Щастието има там, где то има хармония между волята, ума и сърцето, а то е да станете богати, да забогатееете с добродетели.

Има три състояния: мъчение - то е за животните, труд - той е за хората и работа - тя е за ангелите.

Мъчението е, докато влезете в училището; трудът е в училището; работата е като свършите училището.

Хората не знаят защо са се родили, те не могат да създадат една теория как да се оправи светът, например жилищната криза. За един свят, който се мъчи, градовете са необходими; за един свят, който се труди, градовете не са необходими. Градове да имате, но да са малки, да не са големи и да не са събрани всички къщи в един куп.

Нисшите животни се размножават много и колкото отиват към по-висшите, толкова по-малко се размножават. Ще дойде денят един човек да роди само едно дете; един ще си отиде, друг ще дойде и числото ще остане едно и също. Ще се измени културата. Ще има спирачки. Ще живее човек двеста години и ще роди само едно дете. Сега животът е много глупав. Като разгънем мозъка на човека ще видим глупости: умрял вол, заклана кокошка, поп опява някого и пр. Изкуството в живота е да се свършат дребноликите. Който иска да живее, трябва да бъде като един извор, да блика, да образува река и около нея да растат разни зеленчуци. Там, край реките, се населяват хората.

Един разказ:

Когато Господ направил света, имало един извор само. Искал от Господа да работи. Пратил Господ градинар, изворът бил недоволен. Искал друга култура - по-висша. Пратил го Господ чрез инженери в канала, но и там бил недоволен. Искал още по-висока култура. И сега животът е тоя извор. Животът още няма смисъл. Смисълът на живота ще се добие в новата култура.

Един персийски шах живял в двореца си двацет години и бил все

щастлив. Излязъл един ден на разходка. Среща го едно момче бедно и му поискало помощ. Среща го втори човек с отрязана ръка, поискал му помощ. Шахът сега още повече се ядосал за смелостта на просяка. Среща го по-нататък трети човек без ръце и крака. Поискал му и той помощ. Шахът много се ядосал за тая смелост на неговите поданици. Извикал слугата си и му казал, че тоя ден му се развалило щастието. Върнал се в двореца си. Дал на слугата си шест монети и му казал: "Ще дадеш на момчето, бедното, една монета, на човека без ръцете - две, и на човека без ръцете и краката - три монети. Когато да умира, искалите да му благодарят, той обаче не ги приел, за да не му развалят щастието. Умира. Отива при персийския бог да го съди. Казва му, че раздал 9/10 от имането си на бедните. Персийският бог му казал, че това сторил, за да си запази щастието, а не от любов, и казва му още, че ще го прати наново на земята. Праща го беден син на един работник. При работа счупил си ръката. Трябвало да проси милостиня. От време на време му се отваряли очите, за да прозърне, и го питал как е положението му. Взела го най-после една вдовица бедна, за да го гледа по силата на Любовта. И сега хората са на света, за да научат Любовта.

Животът е едно велико училище, за да почерпим наука от страданията. Животът има смисъл, за да разберем неговия зародиш, неговата вътрешност, неговата дълбочина.

Преждевременната смърт не ще ни освободи от нашите задължения - ще страдаме после повече. Който ни е дал живот, Той може да го отнеме.

Човек не трябва да се стреми да бъде добър, а да казва: "Аз съм добър и мога да любя хората, и да правя добро."

Престъплението на съвременния морал не е престъпление. Престъпление е само да не обичаш човека. Ама било мъчно! Не е мъчно. Слънцето мъчно ли е да обичаш? За да обичаме един човек, нека си създадем условието, че той е една необходимост за нас; а кога го понамразиш, ще се отдалечиш на сянка, както по обед от слънцето.

Който люби, той и мрази.

Който мрази, той и люби.

Омразата в нашия живот е да създаде условия за капките, които ще паднат върху нас. Тя е бурята, вихрите в живота, за да се дезинфекцирате.

Знанията, които има един човек, не трябва да ги оставя, а трябва върху тях да гради новото учение. Те са опитности, които не трябва да отстраняваме, а ще ги използваме за прогреса ни в новото учение.

Има три свята според мене:

1. Божествен свят - свят на ума - който дава смисъл на тия форми.
2. Духовен - свят на чувствата.
3. Физически - свят на формите.

Човек се разговаря: "Може ли да бъде сам?" - Не. Непременно трябва да има двама души, които да се разговарят. Значи в нас има един човек, с когото се разговаряме, един субект. Тоя човек вътре е Господ.

Нервите в по-нисшите животни са слабо развити. Нервите са най-

важното в човека - те са човекът. В новата епоха те ще се изменят още в по-съвършена форма.

Съвременният човек трябва да почне да вярва, че може да живее вън от тялото си, иначе ще смятаме, че един човек не може да живее вън от къщата, която си е построил.

Енергията, която иде отгоре и се спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък, а от други, висши полета.

Обществото е обусловено от човека. Имаме едно дърво, то има плодове и клонки. Всички имат тесни свръзки помежду си. Всички хора не са нищо друго освен същества на един Човек, Който е създал клончета, плодове, и те са хора. Всяко клонче живее, докато е на дървото. Щом се отдели, то изсъхва.

Съвременните религиозни хора не са спазили това, което проповядват, и затова не са положителни и убедителни в своя говор.

Едно насадено дърво пусне корени да стигнат центъра на земята - това е общ стремеж. Стигне пет метра и казват му: "Сега нагоре." Израсте двама метра, казват му: "Сега ще цъфнеш и дадеш плод." За тая цел се иска светлина и топлина - мъдрост и любов.

Хората по природа са добри, но по воля са лоши. Затова трябва да възпитат волята си и се облагородят.

Човек трябва да научи три неща:

1. Неволята.
2. Да не искат това, което не им трябва - иска ботуши, а му трябва чехли.
3. Че в света има друг Промисъл, който върши всичко в света, да върши човек волята Божия.

Страданията сближават хората. Колкото повече страдат хората, толкова повече се сближават. Бедните се сближават повече от богатите.

Всички хора на земята имат своите ограничения и своите мъчнотии. Има бедни с добродетели - те са за облажаване. Има богати без добродетели - те са бедни, нещастни.

Добродетелта подразбира противоречие в света - тя иска самопожертвование. В нея човек трябва да прави онова, което е потребно, ако и да не се харесва на другите.

Под "примитивно" се разбира да се върнем към Божествения закон - а то е да отидем към Любовта. Първобитно значи Първоизточника.

27 юни 1920 г., неделя, 20 ч. - 22 ч. и 30 мин.

Бургас, в дома на г-жа Янчева - разговори с Учителя

ЗАКОНЪТ НА ПЛЪТТА Е ЗАКОН НА ОГРАНИЧЕНИЕТО

На път за Сливен Учителят каза:

Има закони на плътта и на Духа. Законът на плътта е законът на ограниченията; законът на Духа е законът на проявлението, разширението.

Законът на плътта се подчинява, има тъмнота, той е безсмислен, без мисъл.

Законът на Духа е в светлина, там има смисъл.

Докато човек не мине закона на плътта, не може да влезе в закона на Духа.

В окултната философия всичко е строго определено - изключение няма.

Всякой човек да съзнае где се намира, в какво състояние е: пъпка, цвят, плод - и тогава да даде семе.

Пъпката не се сгрява от слънчевите лъчи, но тя ги чувства.

Цветът се огрява от слънчевите лъчи.

В сегашния свят има една добра страна: че посрещат и изпращат.

Изпращат от земята, посрещат горе;

изпращат от горе, посрещат на земята.

28 юни 1920 г., понеделник
гара Бургас

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПЛАМЪК

Разговори с Учителя

Всичко, което човек работи, трябва да бъде одобрено от невидимия свят. Тогава човек няма да попада в грешка. За това човек трябва да работи за Бога, за себе се и за ближния си. Разказва Учителят приказката за оня човек, който приемал гости, нахранвал ги и с биене ги изпращал. Един сиромас късно дошъл в селото, пратили го селяните в същата къща, като го предупредили, че гостоприемникът биел. Той казал: "Ако и да бие, ще отида, щом дава широко гостоприемство." Нахранили го и той чакал да го бият, и даже казал на стопанина: "Хайде де, и другото де!" - "Какво друго?" - запитал го стопанинът. "Нали даваш и друго?" - "Какво?" - "Нали ще ме биеш." - "Не - отговорил стопанинът - тебе не ще бия, защото, когато ти насипвах ядене, ти не казваше "стига". Другите ги бих заради "стига". С това се вдига Божествената благословия и не трябва да се казва "стига".

Когато човек е разсеян, не трябва да яде. Работата тогава е напразна. Във всяка работа трябва да имаме концентриран ум. С малкото хлебец може дълго време да дъвчем и ще се нахраним. Жидката храна, супа и др. са мъчносмилаеми. Само храна, която се дъвче, е лесносмилаема.

С дясната ръка да си поглаждаме лявата страна на главата, а с лявата ръка - дясната страна. Човек има две страни на мозъка: лява и дясна и функцията им е чрез прекръстосване, лявата - към дясната ръка и дясната - към лявата ръка.

Лекуването да става винаги с топла вода. Ако се къпеш в студена вода, то само в студена; ако ли в топла, то никакви студени душеве. Топло желязо като се турне в студена вода, то става крехко. Същото е и с човешкото тяло.

От новата култура трябва да се изхвърли лъжата и да остане само истината.

Никога не помагайте на нуждаещите се пръв - а останете последен и тогава му помогнете.

11 юли 1920г., 17 ч., неделя,
Сливен, Куш бунар - Сините камъни

Една готова печатана беседа от Учителя Дънов се чете пред всички дошли на излета на Куш бунар. Присъствуваха 73 човека - 35 от Ямбол и 38 от Сливен.

СИМОНЕ ЙОНИН, ЛЮБИШ ЛИ МЕ?

Учителят беше поздравен от всички присъстващи за именния му ден с хора на сливенското братство.

В разговор между другото каза:

Допотопните дървета са били високи до 600-800 метра и в диаметър до 100-150 м. Хората са били високи до 20-30 метра. Животните са били грамадни чудовища. Едно от тях за един месец би опустошило цялата зеленина на сливенската околност. Борбата тогава е била ужасна между човеците и животните, затова хората са се криели в пещерите. По-подир борбата е била между големите и малките човеци. Големите са били добри, малките са били лоши, зли.

Учителят прочете *Евангелие от Йоана, 21 глава.*

Говори върху стих 17.

Стих 15 - Симоне Йонин, любиш ли Ме повече от тия? - Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. - Паси агънцата Ми.

Стих 16 - Симоне Йонин, любиш ли Ме? - Ей, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. - Паси овците Ми.

Стих 17 - Симоне Йонин, обичаш ли Ме? - Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. - Паси овците Ми...

Христос казва три пъти: *"Симоне Йонин, обичаш ли Ме?"*

В живота има неща, които са необходими, без които животът не може да се развие. Те са като законите. Има неща временни и преходни. Мисъл, която искаме да остане в нас, ще я приведа с един пример: вземате една семка от плодно дърво, за да я посеете. Необходими са условия: първо почвата, за да се скрие семката. Тук сега са необходими три елемента: топлина, светлина, влага.

Топлината съответствува на любовта.

Светлината съответствува на истината.

Влагата съответствува на живота.

Христос запитва Петър три пъти: "Обичаш ли Ме?" Това е поради трикратното отричание на Петра от Христа и затова сега Христос три пъти пита Петър: "Обичаш ли Ме", т.е. научи ли си урока?

Христос навежда Петър на една мисъл: "... когато беше млад, сам се опасваше и ходеше, където щеше, но като остарееш, ще простреш ръце и друг ще те води, където ти не щеш."

Кога човек остарява? Когато вземе да събира багаж: ризи, гащи, торби и пр. Като турне тая голяма раница на гърба и ще клекне, ще се спре. Ние желаем неща, които не са ни нужни, те ни спъват в пътя към Бога. Ние още живеем със своите стари разбирания и чувствавания. И религиозният човек има в живота си още стари мисли и желания. Духовният човек трябва да впрегне всички свои мисли и желания в работа. Българинът държи в смес* всички свои животни и сутрин, когато ще излиза, те му изявяват всички свои желания. Той има неща, които може би ще му потрябват на 10 години един път. Човек трябва да бъде нито много натоварен, нито малко натоварен. Когато духне вятър, комарите не са господари на положението си, а когато е тихо, те са господари и нападат. Когато чело-

* заедно, на едно място

век е натоварен, трябва при преминаване на блато да хвърли раницата си, иначе ще се удави, ще потъне. И сега вие се подвизавате, ще има хора да ви казват: "Видели ли сте Господа? Ходили ли сте на оня свят."

Баща, син и магарето им тръгнали на път. Вървят свободно и тримата. Хората им се присмели, че не са се качили на магарето. Тогава бащата се качил. Бащата яздел, синът вървял. Някой хора им се присмели, че бащата яздел, а малкият син ходел. Променят се. Синът яздел, а старият баща ходел. Други хора им се пак присмели защо не използват и двамата магарето. Качили се двамата. Пак им се присмели, че двама души яздели на едно малко добиче. Тогава двамата взели магарето и го носили. От тук се вижда, че на света не може да се угоди. Не слушайте никого. За това пък подир едно магаре двама души не трябва да вървят. Магарето вземете като емблема на нисшия ум на човека.

М = трябва да се обръща внимание на най-дребните неща в живота.

А = много да си умен, да разбираш състава на малките величини.

Г = малките величини образуват големите величини.

А = идейните и умните водят.

Р = каква трябва да бъде една велика мисъл.

Е = ...

Някой ти казва "магаре". Разбери тълкуванието на тая дума и не ще се обидиш. Христос пита Петър три пъти, защото любовта му бе малка. Любовта не познава страха. В тоя свят не може без жертви - непременно ще ги има. По-голям тиранин от смъртта няма. Заболява ти детето - умира. Хората казват: "Господ да го прости!" Разтълкуване: значи Господ има ли любов в тебе да го прости, Господ в него живее.

Христос казва на Петър: "Кога остареееш." То е, защото Петър прегреша, като се отказа от Христос. Плачът му не го спаси и трябваше да пострада. Не бе готов да принесе себе си жертва за Христа. И ние трябва да принасяме жертва само за Господа. Майката дава жертва за децата си и тя чрез тях се благославя. Писателят пише книги, за да го хвалят всички хора чрез вестниците. Земяделецът сее и като продаде, доволен е. Всички, които се подвизавате в духовния път, трябва у вас да дойде Божественият Дух, иначе сте загубени. Без Него вие не можете да работите. С жертвите, които правите за Господа, има ускорение на процеса за еволюцията. Дървата, които изгорихте нощес, ускориha процеса си за развитие със 100 години. Гниенето е тежък процес.

Казахме - първото нещо е истината. Пламък - Божественият пламък - това е любовта. Като отидем при Господа, обръщай се на всички страни и се стопли!

Казваш: "Ох, как се стоплих!"

О = кръга намерих - той е правият път.

Докато човек охка, в него има живот.

Та първото нещо в живота е истината. Тя ни оформява. Любовта е подтик в живота. Човек с нея живее в хармония с всички в живота: с животните, с растенията, с хората. Това, което те подтиква да обичаш всички еднакво, това е Божествената любов. Тя различие не допуска, не познава. Духът, когато дойде в нас, ни подтиква по същия начин - трябва оформяване.

Днес облачното време показва, че у вас религиозните възгледи не са оформени. В Божествения път няма стълкновение. Някои мислят, че като влязат в религиозния път, ще станат богати; други - ще станат сиромаси. И едното, и другото е лъжа. Човек не е сиромас. Само очите му аз оценявам на 100 милиона английски лири; езика му на 10 милиона английски лири; носа му на 30 милиона; човешките ръцете на 1000 милиона - или всичко има човек 1 140 милиона английски лири стерлинги.

Един добър музикант със своите пръсти като свиря, ще спечели в една вечер 50 000. (И други подобни примери ни приведе Учителят, за да ни покаже колко безценен е човекът, какви несметни богатства притежава.)

Затова хората трябва да мислим, че сме богати. Сега като ви говоря, виждате, че там, към изток, небето се просветлява. Това показва, че това, що ви говоря, е вярно.

Нощес дъждът си вали. Аз искам Господ един път да ме поръси, отколкото 1000 попа да ме ръсят. Като вали дъждът, хората се скрият в мушамы, под чадъри и пр. и казват: "Друг път не отивам вече на такава разходка." Дъждът е емблема на Божествения живот. Една капка от него - от дъжда, от 9 март до 9 септември е равна на една английска лира = 20 лева златни. Всяка капка носи магнетизъм в голямо количество. В май, юни, юли простудяване не става. През тия месеци като вали дъжд, облечете си стари дрехи, излезте във на дъжда, да ви окъпе. Нощес вие събрахте магнетизъм за цяла година. За да докажем, че обичаме Господ, трябва да се интересуваме от всичко в природата.

Сега да останат във вас тия три неща: светлината, топлината, влагата. Те са необходими за растенията. Истината, Любовта, Божественият живот са необходими за човешкия живот.

Като сте умърлушени, спрете се, помислете за Бога, обърнете се към Него, вложете истината, любовта и Божествения живот и ще получите живота - Божествения живот (в тоя момент през дебелия черни облаци изгря в миг слънцето - часът е 10 ч. и 25 мин. преди пладне.) За Бога не можем да говорим, ако не Го любим. Да любим, значи да влезем във връзка с това, което любим.

Всички трябва да бъдете млади. Старостта е нещо привидно. То е само дрехата, която носим, дрехата е остаряла. Душата укрепва - тя никога не остарява, винаги става по-мощна.

Сърцето се облагородява.

Умът се освежава.

В света е влязла вече новата любов и тя действа в света много добре. Хората, които не разбират тая любов, са като оная булка, на която събличат старата дреха и я обличат с новата. Хората се плашат, като ги събличат в любовта, и страдат. Щом започнат вашите страдания, ще казвате: "Любовта е дошла и ви съблича, за да ви облече."

Петър казва на Христа: "Обичам Те", а Христос го пита: "Любиш ли Ме?"

Любовта действа във всичко. Обичта пази всичко. И сега аз ви желая да любите и да получите всичко, и да имате обичта, за да пазите всичко.

10 ч. и 30 мин. преди пладне

Из разговора след беседата:

В природата трябва да изучавате законите теоретически, така както кога ще тъчете, трябва да знаете кросната, нищелки, ватали* и пр.

Как да познаем Бога?

Той е тих, спокоен в нас и ни говори, а противното е друг един глас в нас, който ни смущава; дава ни съмнение и пр.

С вяра ни говори Азът. Той е Божественото в нас.

Майката обича детето си и иска да го поправи. Обича тя детето, но то не се поправя - то е, защото детето не люби майка си. Трябва взаимно да се любят и тогава само може да се поправи детето. То почва с мъдростта да мисли и да разсъждава кое е добро и него да прави на майка си.

Когато всичко се вълнува, Господ стои горе спокоен. Разболееш се - повикай не веднага лекар, а почакай, за да ти се определи кой лекар да повикаш - то ще бъде асистентът на Господа.

Господ е една величина безгранична. Щом определиш какво нещо е Господ, Той вече не съществува за тебе. Ти може Бога в един момент да Го познаеш, и то само в любовта. Бога за да познаеш, трябва да Го любиш. Човека за да любиш, трябва да го познаваш. Докато Бог живее в нас, всички хора ни обичат, иначе ни напускат. Без Бога може пак да ни обичат, но като сухи дърва ще ни обичат.

Трябва да се вслушваме тихо, спокойно. Да се спрем и тогава ще избегнем заблужденията. Най-първо трябва да си създадем мисълта хубаво да свършим работата. Сметка за време да не държим. Господ ще ни даде условията, да я свършим по-скоро. Сега трябва общи усилия, за да се подобри положението във всяко отношение. Ето, погледнете как са сечени дървата. И вие смятате ли, че тоя човек, който така лошо сече дърветата, ще си промени характера в обществото. Не, трябва време за това.

12 ч. на пладне - малка екскурзия до източната височина с Учителя. Завръщане в 12 ч. и 15 мин.

Духът още не е слязъл в Своята пълнота на земята. Затова и хората се молят да слезе Духът в пълнота.

Мисълта е най-висшето на земята, а най-нисшето в духовния свят. Мисълта в духовния свят е пипане. Интуицията е по-висша от мисълта. На земята има да се развият още чувства, интуицията, а 7-то чувство е Божествено - на Духа. И тогава ще преминем в другия свят. Ясновидството е 6-то чувство - то е зрението на астралното поле. Предчувствието е астрално пипане. Зрение има и в умственото поле, причинното поле. Имаме по 7 чувства за всеки от 7-тях свята или всичко 49 чувства.

Ъгълът на светлината в окото на ясновидеца е обърнат нагоре.

Центърът на интуицията е всред и над челото. Центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на Духа е между веждите.

Бялото и черното братство са работили до едно време заедно, а пос-

* части на тъкачен стан

ле в човешката еволюция, в развој ѝ, се разединяват и сега работат едно среќу друго. Те - черното братство - имаат големи знања, но како живеат во темнината, постепено губат од своите знања и ќе слязат во дното на конуса. Черното братство се меси и во нај-дребните работи. (Разказва Учителот пример со един пријател, којшто при патувањето си со трена требало да се види през прозорецот при самото движење со некои познати селани, коишто ќе го чакат на нивата си, гдето работели. Служители од черните братства го отвлекли да си земе плодове од кошницата си и докато ги земе, тренот преминал крај нивата.)

Има голема гордост и во оние, коишто имаат јасновидство. Таква со течење во времето ќе загубат дарбата си. Преувеличавањето на дарбата на јасновидецот е лош знак. (Разказва примерот со онај дух во Шумен, којшто го преследувал долги години - 10 години - и со којшто се разговарал. Советувал го, да го чака велико бъдеще, ако биде добар и живее во светлина, да ништо не е во состојба да му направи, да тој служи на чужди интереси и пр., и тој дух, којшто бил во астрално тяло и го преследувал 10 години, се отдалечил од сознанието, да не ќе добие нешто добро и веќе не се јавил тој дух.) На таква духове се помага со совети, како им се вклучува. Те обично се привлекуваат кон некоја наша слабост. Шом премахнем слабостта, и тој ќе си отиде. Со наше некое добро квалитет привлекуваме един добар духи тој ни помага. Како унищожим тоа квалитет, тој ќе си отиде и ќе ни остави. На добрите духове ќе се молиме, те са по-висши од нас, а на лошите духове ќе заповидаваме.

Со нас постъпват хората и духовите така, како ние постъпваме со Господа, со Бога. Христос казва: "Любете враговете си", а то е, да Христос казва: "И аз ќе ви любя."

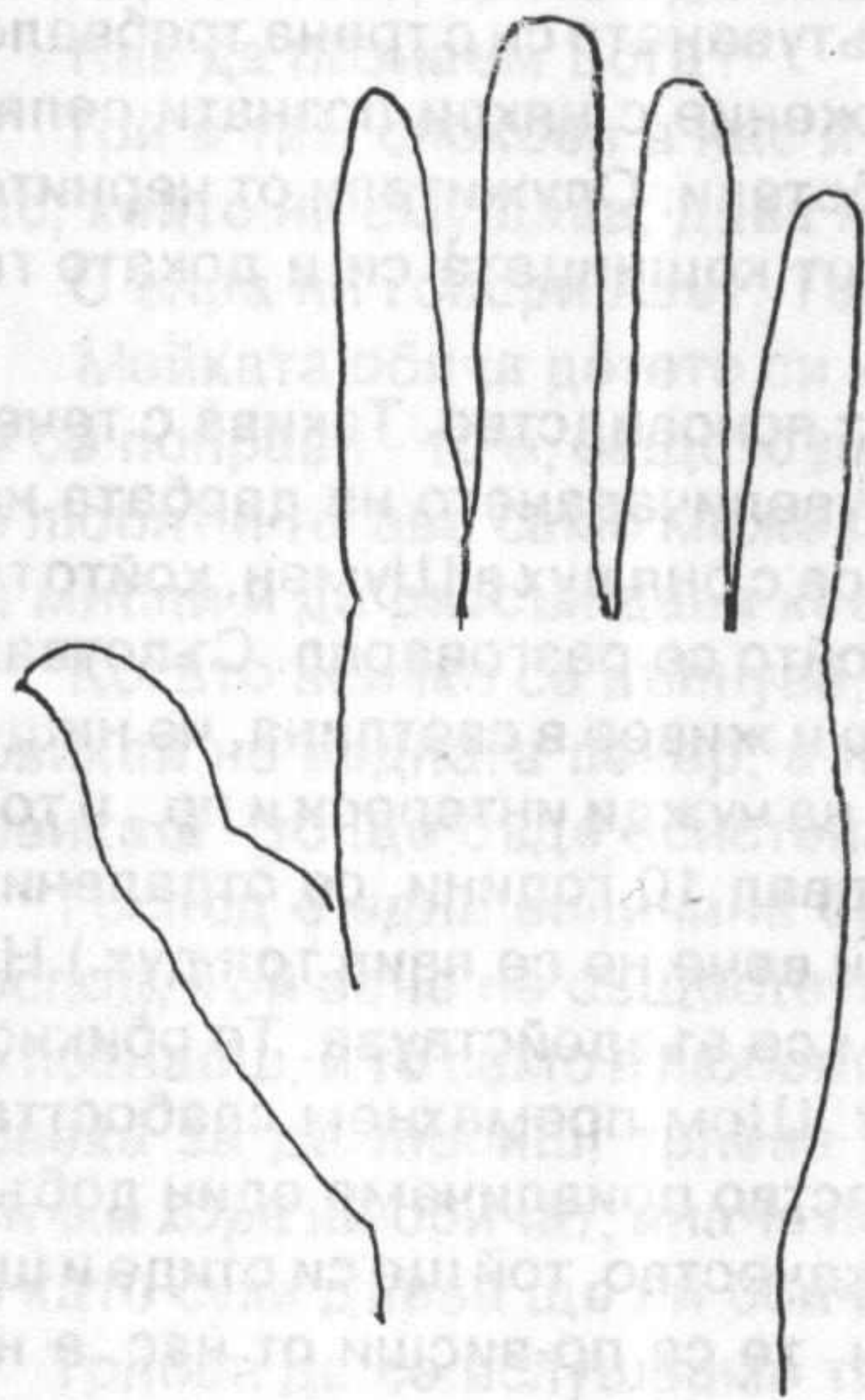
Когао рацете са вклучени една во друга, то умот и срцето са во согласие.

Да се вклучава едно дете, значи умот и срцето му да се вклучаваат во хармонија. Ако не може да се достигне добар резултат, ќе употребуваме разни средства. (Разказва примерот со мајката, детето и кратуната. Детето јало захарта, сѐ си вклучало од кратуната. Мајката турела два рака во неа, детето брчкало, рацете го ошпилило и веќе не брчкало.) Како пострадаме од својата постъпка, ќе се оправиме. Детето се вклучава правилно и успешно само по новите методи: да посее семка од плод; да израсте посјатата семка; да отглежда порасналото растение; да цъфне отглежданото дрво; да заврже плод цъфналото дрво. И тогаш само ќе дојде ден, да се радува од плодот си.

(Малкото дете се затвора во темна стая и по малку светлина да се пушта и се почва со методот на вклучувањето со совети за развивање на сознанието.)

12 јули 1920 г., понеделник, 12 ч. и 45 мин., Петровден
Куш бунар, Сините камъни

РЪКАТА

1. Палецът трябва да бъде закръглен, да не е като топуз.

2. Показалецът трябва да бъде остър.

3. Средният пръст трябва да бъде тъп - той е съвестта. Не трябва да се поставя съдия с островърх среден пръст - такъв съдия ще счупи съвестта си, ще прави компромиси.

4. Безименият - не трябва да бъде остър, а само закръглен. Който има остър тоя си пръст, той лъже.

5. Малкият - трябва да бъде прав, да не е изкривен.

13 юли 1920 г., вторник
Куш бунар, Сините камъни

ДВАТА ПРИНЦИПА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето с Бога. Тогава имате един превод: отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принципът, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията. Правя един втор превод: отношенията на душата към Духа определят отношенията на Духа към душата. Правя друг един превод, заменям душата с детето, а Духът с майката и тогава имаме пак същия закон: отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето.

В Писанието ще намерите онзи стих*, в който е казал Христос, че тези, които са съградили къщата си на пясък, не са като тези, които са я съградили на канара. По правилата на този окултен закон за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате. Някой казва: "Аз съм свободен да правя каквото искам." То е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти искаш това, което хората искат, то не е право. Така също и ако карат някого стражари, той върви на където го карат 10 души стражари. Пазете следната мисъл: Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Може да разбирате криво. "Искам" - това е един човешки израз, това е желание на невидимия свят или желание на Бога всички Негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам - това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единственият човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Аз ако ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия: онази майка, която носи детето в утробата си, от нея зависи животът на детето. Ако тя реши да го износи, ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да дойде друга и да му каже: "Излез от тази утроба и мини в моята." Трябва да се износи. Който дървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон. Второ, аз не искам да изменям Божествения ред на нещата нито на една стотиленна част, нито желая вие да се опитате да го измените, то е светотатство. Друго положение: от седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменяли нито на една стотиленна

* Евангелие от Лука 6:47-49

част. Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени за всяка мисъл, чувство и действие, имат специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувството и действието ни. И законът е: когато това се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно незадоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на петровци, павловци, христовци и други. И Павел казва: "Аз посях, други поляха, а Господ възраства." Та що от това, че си посял или посадил и полял - важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това, кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил; там, гдето земеделецът ви е посял; там, гдето майката ви е турила в училището, не напускайте вече тия отношения, които са създадени. Земеделецът и майката са по-умни, отколкото вие, които напускате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото Братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото Братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. Бялото Братство се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на земята. И те са на земята. Ако вие вървите правилно по този път, и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители. В Послание към Евреям има нещо засегнато от апостол Павла за това.

Тази година от тук, от София, се поканват всички ония, които са били до 1914 г. включително. Те ще дойдат на 17-и сутринта в Търново, а ония от 1916-1919 г. включително - на 18-и сутринта, а онези от новите - на 18-и вечерта. Аз желая да се създаде между всинца ви една хармония, да може да използваме времето. И ще има да се извърши работа. Върху софиянци Бялото Братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжالياва за ония права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. От там трябва да научите начините, как трябва да се управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на земята не може да се приложи и резултатите ги знаете; ще се учите, защото пак ще дойдете на земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: ако живеете в Добродетелта, в Любова, Мъдростта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В злото Бог го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. Ако си замина, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете

този закон. Някой казва: "Ама мен не ме е страх." Но покажи ми любовта си, ти си първокачествен страхливец. Сега имате задължение спрямо Белите Братя на школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада. Това да разберете добре. От Белите Братя няма укриване, те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек, когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към мен са отношения към Бялото Братство, а отношенията ви към Бялото Братство са отношения към Бога. Ще кажете: "Ние познаваме само един Господ." Вие имате грешка. Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник. То е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото Братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате, разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да изслушам и аз бих желал да бъдете поне наполовина от* мен. И Христос е казал: "Ученикът трябва да бъде като Учителя." А аз как съм живял между вас? Видели ли сте нещо лошо от мене? Искате да направите нещо, аз казвам: Опитайте, направете. Но аз зная - законът е такъв - с каквато мярка мери човек, с такава ще му измерят. Да бъдете свободни.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не ровя, но заравям нещата отгоре. Знанието не всякога ползува, но каквото вие вършите, аз се ползувам. Ако искате да имате Божието благословение - туй ми е казано и аз нарочно дойдох - трябва да слушате Господа. И тогава аз казвам: Той има три положения. Категоричен съм. Първо, ако не искате да вървите по учението, което проповядвам, аз казвам: Много добре, свободни сте. Второ - готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието, но изпълнете го във всичката му пълнота. Трето, готови ли сте да изпълните Мойсеевото учение във всичката му пълнота? Или Мойсея, или Христа, или мен. Ние сме едно. То е проявление на Бога. Това учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено. Христовото учение е Божествено и сегашното учение е Божествено. Той е един и същ източник, само формите са различни. Духът е един и същ. Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам - вие го изпълните, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва, Неговото учение трябва да се изпълни. Вие изпълнете или това, което Бялото Братство разкрива, или Христовото, или Мойсеевото учение; но едно от тия учения трябва да се изпълни. Аз ви поставям тия три положения, понеже вие нахвърляте мисли на съмнения. Аз не искам да махам никого и аз бих желал да изпълните едновременно и трите учения. В пълнотата си те са едно и също: Христос в Мойсея е същият, Христос в Исуса е същият, и Христос, Който е в мене, е същият. Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъ-

* като

дете искрени, защото от тази искреност зависи благословението, което искате да получите. Аз виждам мисълта ви: "Дали сме ние толкова пригответени, та нас викат?" Спомнете си за онзи цар, който повикал гости на трапезата си, званите като не са дошли, вас, клосните, хромите, ви викам. Да благодарите, гдето ония не са дошли. Тук не е въпросът за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никой не е дал. Ще кажа как се учите, с всички подробности. После ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако Баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоеен от другия. В Бялото Братство всичко върви като в музиката. Ние не пъдим никого и не викаме никого. Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в туй отношение. Никой не може да ви ограничи, но и от последствията никой не може да ви избави.

Аз желая между всинца ви да се възстанови хармония, живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя във вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията, и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болестка?

Черното братство вас ви е помотало, то направи цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички - и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Аз съм казал това или онова - не черпете от втори източник, от втора ръка, елате при мене. А вие му туряте 99 панделки и после заключавате. Някой казва: "Господин Дънов се е осигурил." Преди години Маньо Райнов дойде при мене и ми предложи 30 000 лева, за да ги употребя за каквото намеря за добре, аз му отговорих: Нека стоят у тебе. След смъртта му неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тия пари, които постъпят в Братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Д-р Миркович искаше да ми остави наследството си. Аз му казах: Продай го и парите раздай на бедните или на своите роднини. И този брат (посочи Лазар Котев) ме питаше за къщата, аз му казах: Един да я вземе. Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото Братство има един закон: не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление. Да мислиш, да желаеш и да действуваш - чак тогава. Първо на земята ще те съдят, сетне в астралния свят за твоите пожелания, сетне в умственото поле, и там, и най-сетне в причинния свят ще се ликвидира. Не е за нас съдбата. И Христос каза: "Не дойдох да съдя, а да спасявам." Отец е дал съдба на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло Братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази велика йерархия, която има власт да съди по-малките братя. Вашето отношение към мене е временно. Във време на пътя не смущавайте, казва се, каруцаря. Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му. Сега не изпъждаме никого. Има три вида закони:

за Братство, приятелство и познанство. Вие не сте братя още. За да бъдеш брат в Бялото Братство, трябва да пожертваш живота си за другите. Това е законът на Братството. Ти си длъжен да дадеш всичкото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен. Сега изпълнявам закона на приятелството за вас, а не закона на Братството.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това - аз искам да ви запозная със законите на живата природа; туй, което досега никой не е учил. И това става много медлено. В книгите, които четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на живата природа, тази школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има, които ще ви ограничат. В годишното събрание пригответе се да няма вече повръщане към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази новият живот. Аз не желая никой от вас да се спъне в нищо. Сега ще изучите закона на смирението и кротостта - то е първото нещо, а второто е електричеството и магнетизмът, и третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина да се пригответе за кротостта и смирението, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. Софийнци трябва да изгладите туй. Ще кажете: "Как?" Можете. Сто души са осъдени да лежат в затвора за дълговете си, аз съм богат, плащам и казвам: "Пуснете ги." Бъдете самостоятелни, Всеки да има своя мисъл, един от другото да не се влияете, а помагайте си. Ако вие се влияете отвън, може да ви кажат: "Г-н Дънов е такъв и такъв", но ако вие сами не можете да познаете Истината, тя не може да се предаде отвън. Желая да имате взаимна почит и любов, да се почитате и любите един другото. Това е първият закон на Бялото Братство. Не можете да измените тоя закон. И там, на Сините камъни, гдето прекарах 25 дена, получавах всичките ви мисли и мога да ви дам фотография на мислите ви. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само "дан-дум". То е само дунаманма*.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на двадесетия век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за две хиляди години назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте, вярвайте във великия Божествен закон, имайте опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17-и и 18-и бъдете в Търново. Вярвайте в живия Господ и Той ще ви се изяви. Защото Той казва: "Ако вярвате в Моите думи, Истината ще ви се изяви." Вие трябва да вярвате в някого. Една майка трябва да ви роди. Това е законът. С личности ние не боравим. Един ден пак като се срещнем, пак ще говорим, защото работите ще се изяснят. На черната лежа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото Братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на

* увеселение с илюминации, шум, глъчка

страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви ремъци, а ако вземете страната на Бялото Братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо. (Л. Котев: Неутралитет не се ли позволява?) - Никакъв неутралитет - с Господа, или против Господа! От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, гдето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: "Господ да благослови онзи, който ми направи това добро."

Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото станало, то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат. Доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие, софиянци, сте, които спирате малко работата. Затова дойдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика сила.

8 август 1920 г.

Беседа, държана на мъжете в София

ГОЛЯМ Е САМО БОГ

В тази школа, в която сте постъпили, чистота и самообладание са необходими. Без чистота и самообладание не може да се постигне съвършенство.

Една от най-добрите науки за самообладанието е математиката.

Смирението пада като един метод на малките величини в математиката.

Всеки един от вас трябва да знае каква малка величина сте. Всеки е много малка величина. Велик и голям е само Бог. Ангелите са една среда за превръщане на малките и големите величини.

Вашите отношения са: първо - отношението ви към Бога. Като влизате в тази школа, не се старайте вие сами да се видоизмените, а вашето видоизменение да се извърши от Божествения Дух.

Втората картина показва, че никоя сила в света не може да спре вашата еволюция, ако вие сами, разбира се, не я спрете.

Когато дойде вашият Дух, да ви пусне във водата, да не се плашите, защото това са изпити - едно мощно упражнение на духа ви, който е във вашето тяло.

Съмнения в окултната школа не са позволени. Въпросът тук е да познаем Бога. И щом ние Го познаем, Той ни познава вече. В окултната школа не се позволява да правим зло...

23 август 1920 г.

В. Търново

ПЪРВОНАЧАЛЕН ЕЗИК

Няма Любов като Божията Любов. Божията Любов не прилича на човешката. Кога поетът създаде известна творба, усеща любов, ала това е любов на ума, а не е Божествена любов. Влюбената мома също изпитва любов, ала то е любов на сърцето. Войникът проявява любов на бойното поле, ала неговата любов е любов на волята. Майката люби своите рожби. Любовта е любов на душата. Съдията, когато съди и раздава правда, също проявява любов, но тя е любов на духа. Ала Божията Любов е синтез и съзвучие на всичко, тя е едновременно любов и на ума, и на сърцето, и на волята, и на душата, и на духа, а тялото трябва да бъде послушен слуга на Божествената Любов. Когато тя се всели в човека, служи за проява само на доброто във физическото поле. Човек може да прояви тази любов с каквото и да е действие - било с ръка, като помогне някому, било с език, като каже някому блага дума и т.н. Когато Божествената Любов се всели у вас, във вашето сърце, във вашия ум, във вашата воля, във вашата душа и във вашия дух, ще затрептят в хармония със сърцето, ума, душата и Духа на Бога. Това е първи превод: когато Божествената Любов се всели у вас, сърцето ви ще бъде в съгласие със сърцата на всички ваши братя, умът ви в съгласие с умовете на всички ваши близни; волята ви, душата ви, духът ви ще бъдат в съгласие с ума, волята, душата и духа на всички - това е вторият превод; и третият превод ви давам: сърцата на всички ваши братя ще бъдат в съгласие с вашето сърце, с ума ви, с волята ви, с душата и с духа, всички с всички ще бъдете в съгласие, ще бъдете едно.

Животът се проявява напълно в любовта. Това, което сега хората наричат любов, не е любов. Това, което хората сега наричат живот, не е живот. Те се стремят към земно имание и затова животът им губи смисъл. Животът е движение. Всичко, което се движи, крие в себе си начало на живот. Началото на движението е първата стъпка на живота. Когато този живот начене да се съзнава, имаме втората стъпка. После настъпва усещание на живота, това е третата стъпка. След чувствуванието идва радост. Радостта е четвърта стъпка. А петата стъпка е използването на радостта за растеж.

В четири посоки се проявява животът: ум, сърце, воля и душа, а центърът им е Духът. Живата природа - това е Божието тяло. Бог е най-великият автор.

Всички, които пишат, правят повече или по-малко верни преводи от великата книга на Твореца. А понякога тия преводи са толкова далеч от първообраза, че от него ни помен не остава. И когато ние четем каквито и да било преводи, ще се силим да ги сверим с първообраза и тогава ще вадим заключение. А трябва да научим живия език на Бога и Неговата жива реч. И за това ще трябва да започнем с азбуката. Някои ще кажат: "Пак ли от азбуката ще почнем?" Да, пак от там, защото то е началото

и защото вие всички сте забравили вашия първоначален език. Вие всички сте добри ученици и когато догодина дойдете, искам всички да знаете поне една дума от този език, инак ще седите отвън. Вътре достъп не ще имате, защото апостол Павел казва: "Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, нищо не съм." Може да изучите много езици, и стари, и нови, и добро е, ала най-важен е живият език на природата. В областта на истината всичко е точно и строго определено. На земята всяко твърдение има и отрицание. Ако кажем за пример "мога" за нещо, това говори, че има и друго, което не можеш. Речеш ли пък за нещо "не мога", с това твърдиш, че го можеш и по друг начин. В Божествения свят "мога" и "не мога" имат съвсем друго значение. Докато имате любов, "не мога" значи "не съм способен да върша зло". То е като страж, който варди и казва: "Не можеш излезе през вратата, през която аз съм те пуснал." А когато речеш "мога", значи "мога да се жертвувам за своите братя и сестри". "Мога" и "не мога" - това са два велики ангела пазители на две порти. "Мога" е отпред и казва на грешните: "Мога да ви отключа да влезете", а "не мога" - "Не се излиза през вратата, през която си влязъл."

Сега ще ви кажа как може да се развият хубавите неща. Когато отидете нейде на гости, сложат ви хубава баница и вие ядете с услада, ала за да ви задоволят, започват да ви принасят какви ли не неща, та вие ядете и преяждате, и започвате да мислите за претрупания ви стомах. Та вие ще оставите всичко друго и ще гледате само хубавата баница, ще мислите само за Божиата Любов. А знаете ли как се прави баница? Преди всичко баница не могат да направят стари хора. Хубава баница ще направи пъргава млада невеста. Тя ще очисти хубаво нощвите, да не остане нищо от старото, ще отсее чисто брашно, ще донесе чиста вода от чучура, ще я стопли (баница, със студена вода замесена, аз не ям), па ще вземе прясно масло, прясно сирене, мляко и ще замеси баницата. Така и вие трябва да се научите да правите хубави баници и като свърна къде вас, ще искам да ме гостите с хубава баница.

Вие сте 40 души, значи 40 баници съм осигурил. Сега вам остава вие да се осигурите с баници, като си отидете.

Когато говоря за баница, това е образ. Вие ще отбулите символите; като направите превод, ще видите що значат нощвите, брашното, водата, маслото, сиренето, млякото и солта. Днес е понеделник, днес на Луната е денят. Това показва, че преди да захванете баницата, ще трябва хубаво да си изчистите нощвите. Все, що е старо и изхабено, да се изхвърли навън. Днес не можете меси баница, а само ще сторите приготвление. Утре е вторник, ден на Марса, значи можете да месите. Марс означава воювание, ала не така, както днес хората се бият. Самото мачкание на тестото - месенето - е война. Така ще направи всеки от вас своята хубава баница.

30 август 1920 г., преди обяд
В. Търново

ДОБРАТА МОЛИТВА

Молитвата и дишанието имат нещо общо между тях. Дишането става бавно, за да може дробовете да се напълнят с въздух. Като прочетете: "Господи Боже наш, благий ни небесен Баща, Който си ни подарил живота и здраве", ще се поспрете и ще поразмислите в ума си, и тогава ще продължите, така щото молитвата да се изпълни за повече време от половин час. Когато произнесете първите думи от молитвата, същевременно ще дишате дълбоко и ще си спомняте за всички ваш преминал живот от детинство до сега. Като казваме: "благий ни небесен Баща" - и ние трябва да бъдем благи като Него. Защото синът трябва да бъде като бащата. Това, което дава радост и веселие, смелост и решителност, това се казва да имаш присъствието на Духа. По-добре е да изгубиш 10 000 лева, отколкото да промениш своето молитвено настроение. Никога не трябва да бързаме в молитвата. Вие всички като сте бързали в живота досега, оправили ли сте си работите? Даже объркали сте ги повече.

Някъде ще започнете Добрата молитва с вдишки и издишки.

Как да правим волята Божия? Ако някой беден човек се е молил дълго време на Бога, да му помогне в нещо, тогава Господ изпраща Духа Си при някого и Той го наставлява да извърши това добро на човека вместо Бога. И когато така ни наставлява Духът, каквато работа и да имаме, ще я оставим и ще извършим волята Божия, която е по-важна от всяка друга работа. И никога да не казваме: "Ами какво ще стане с нас?" Аз ще ви попитам един въпрос: Ами че като сте си вършили все вашата работа, каква сте я оправили? Няма човек или ангел, който да е отказал да изпълни волята Божия и да е прокопсал. Не, винаги те са се разсипвали и разрушавали. Извършете волята и за последствията не мислете. Ако така с вдишка и издишка прочетете Добрата молитва, вие ще бъдете здрави и ще се почувствувате разположени.

Забележете, че когато разтривате някой припаднал човек и почнете да четете така молитвата, ще забележите, че отначало ще почне да помръдва, след това ще се забележи мърдане и най-сетне ще видите, че той дълбоко ще вдиша въздух и тогава ще изпитате радост.

Добрата молитва е дадена вам в най-съкратена форма, тя е много дълга и ще трябва повече време да ви я тълкувам.

В това време почна да кълве един кълвач на външната стена и Учителят каза: Това показва, че всички ще трябва да извадите от главите си тези червейчета, които са в главите ви. Един ден, когато видя, че сте готови да ви прочета цялата молитва, ще видите каква полза ще имате. Добро съгласие, по любов когато става, то е от Бога, а насила което става, то е от дявола.

Сега вие помислете и определете кои пасажии от Добрата молитва ще произнасяте с вдишки и кои с издишки.

В този път ще трябва да изпълнявате волята Божия, тогава ще бъдете силни и мощни.

Добрата молитва, тя е лозинката, с нея ще започвате.

Ще започвате Добрата молитва с лозинката: "Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов." Като пишете някому, ще му пишете: Н. Л. К. Б. Л. (Няма Любов като Божията Любов) и второ: С. Б. Л. Л. (Само Божията Любов е Любов). Това са инициали. Ако ни пише приятел Н. Л. К. Б. Л., ние ще му отговорим: С. Б. Л. Л. Може да се пишат и целите думи на по-верни братя и сестри, които няма да го захвърлят на някое нечисто място или да го подхвърлят някъде, гдето да се тъпче.

12 септември 1920 г.

В. Търново

СЪРЦЕТО СИ НИКОМУ В ЗАЕМ НЕ ДАВАЙТЕ

Ние очакваме сега да дойде Христос, но Той няма да дойде, докато ние не се подвижим поне до средата на пътя, да Го посрещнем.

Сърцето си, ума си, ушите си, очите си, езика си никому не давайте на заем. Даде си момата сърцето някому и сетне страда. От мене един съвет: сърцето си никому на заем не давайте. Под наем, под кирия сърцето си никому не давайте. Христос казва: "Аз ви избрах." Сърцето си, езика си, ума си, краката си, очите си и т.н. на заем да не давате.

Ако постъпвате правилно, като дойде Христос, ще каже: "Добре сте работили, добре сте постъпили" и т. н. Сега аз няма какво да ви привеждам доказателства, но казвам: Онзи, който живее добре, няма да му се случи зло. Млад бях и остарях, но не видях праведния да проси хляб. Псалмопевецът казва: "Онзи, който живее за Бога, зло няма да го постигне." Че това е вярно, прочетете живота на Йова.

При сегашните условия на живота ще бъдете смели и решителни. За мене е безразлично дали ще го приложите. Аз го прилагам и виждам добрите резултати. Вие мязате на ония младежи, които покачили гащите си на стрехата и питали как да ги обуят. Погледнете на пчелите, осите, птиците и другите животни и ще видите как те живеят. Господ се грижи за тях.

Законът е такъв: рано да ставаш, навреме да закусиш, навреме да отидеш на училище или на работа. Ти трябва да чакаш изгрева на слънцето, а то няма да чака вас. И затова казва Христос: "Аз ви избрах." Хората казват: "Какво ще стане с мене, като умра, с какво ще ме облекат?" Всички ще се облечете 10 минути по-рано, преди да е изгряло слънцето. Не си губете умовете. Слънцето веднъж изгрява, веднъж залязва и който закъснее, загубил е вече. И на гарата като удари последният звънец, който е дошъл, ще се качи на трена, а който е закъснял, ще остане. И ние сега трябва да бъдем готови, защото последният Божествен трен ще дойде най-късно след 10 години и който е готов, по-рано да се качи на този трен, ще се качи, а който не е готов, ще остане. И тъй, между духовния и физическия живот има взаимни отношения. Всичките културни народи, които имат енергия, те са, които разбират добре тия качества. Сега на вас аз ви препоръчвам да бъдете смели и решителни. Да не се обезсърчавате. Приведе примера за един приятел, който съжалявал, че не направил известни сделки, а Учителят му казал: Благодарете, че сега не сте в затвора.

Изпяхме "Ще се развеселя".

12 септември 1920 г.

В. Търново

АЗ ВИ ИЗБРАХ

Учителят прочете 15 глава от Евангелието на Йоана: "Аз съм истинната лоза и Отец Ми е земледелецът."

Ще направя едно малко пояснение върху думите на 16 стих: "Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах и поставих ви да идете и вие и да принесете плод, и плодът ви да пребъде, щото, каквото поискате от Отца в Мое име, да ви даде."

Думите "избрах ви" са понятни, отивате в един магазин и избирате. Който плат си харесате, него вземате или когато избирате и харесвате къща и т.н. Значи и Господ, когато избира хората, избира когото хареса. Сега туй избиране не е както платовете, като избира, Христос казва: "Да принесете плод." В тия думи на Христа се крие онази велика наука за живота.

Всички, и стари, и млади, искат да живеят. И животът, който искаме да живеем, прилича на онзи пътник, който иска да пътува и избира път или пътека. Онзи, който има съзнателен живот, той всякога е весел, той всякога е радостен. Значи съзнателният живот е разумният живот. За всички други същества, които Бог е създал, Той им е определил и среда, в която да живеят. На рибите - водата, на птиците - въздуха, а на човека - светлината. Всичките безпокойства произлизат от безпокойствата в живота. Ако детето се грижи, мислите ли, че то може да порасне? И за вас е същият закон. Вие трябва да се грижите само за вътрешния живот, а за външния свят каквото и да става, не трябва да се безпокоите. Когато някой живее добре, Господ казва: "Вземете му от това, което има."

Лош човек, порочен човек и зъл човек в живота не може да бъде щастлив. Аз ще попитам: Добър ли е? Ако е добър, той е щастлив. Пошите хора живеят на повърхността, тях аз ги уподобявам на една ябълка, на която кората е червена и красива, а вътре е червива и т.н. Христос казва: "Аз ви избрах" и кои избира? Онези, които искат да вършат волята Божия. Когато синът изпълни волята на баща си и бащата ще изпълни волята на сина. Така и Господ постъпва. За да бъде избран някой от Господа, той трябва да е готов да изпълни волята Божия. Когато вие възпитате и отхраните едно дете, никога не казвайте: "Какво ще стане с него?"

Плодовете на Духа са: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, вяра, кротост, въздържание (Галатяном, 5:22).

Дръжте тази мисъл в ума си, не мислете, че духовният свят е нещо отделно от физическия. Каквото и да стане в духовния свят, ще се прояви и във физическия свят. Докато не промените живота си в духовния свят, вие няма да се промените и във физическия свят. Вие като отидете на гости, най-напред с главата си ли отивате, или със задницата? И при Господа трябва да отидете с главата си.

Когато кажем, че някой човек е добър и някой лош, ние разбираме, че на добрия човек нивите и лозята са подредени, а на лошия не са подредени. Та като каже някой: "Аз съм станал лош", разбираме, че той е почнал да събаря. Христос казва: "Аз ви избрах." (Примера с детето, което изпокъсало книгата, която баща му купил.) Ние, умните хора, като искаме да оправим света, почнем да дерем от книгата на живота, докато я изпокъсаме. Христос казва: "Аз ви избрах." Някой човек си казваше, че със сърдение не е поправил живота си. Аз ще ви говоря за подготвителния живот. Ако искате да подобрите вашия живот, вие ще се попитате най-напред избрал ли ви е вас Христос?

Когато момъкът избере някоя мома, с какво се отличава, че я е избрал? Праща сватове и дава пръстен. Ако момата го тури на показателния пръст, казва: "Или ти ще ми заповядаш, или аз ще ти заповядам." Ако го носи на средния пръст, казва: "Или ще ме съдиш, или аз ще те съдя." А ако го носи на третия пръст, казва: "Или ще ме учиш, или ще те уча."

Христос като избере някого, Той ще му прати пръстен. Първият пръстен е надеждата. Имате ли надеждата в себе си, вие ще заповядвате. Аз бих препоръчал да го турите на третия пръст. Гледайте всеки ден този пръст, на който е положен пръстенът ви. Христос се спира: "За да принесете плод." Тъй както схващаме ние Христовото учение, животът става реален, т.е. има връзка между миналия ви и сегашен живот. Всички тия страдания си имат дълбоко значение. Виждате ли вие скулптора, който иска да извае някоя статуя, как удря и отсича някой камък, отсича друг от другата страна, докато го направи гладък; така и Господ, когато иска да поправи някой човек, дава му страдания, а след това го благославя.

И тъй, сегашният ваш живот е резултат от миналия ви живот и от сегашния ви духовен живот ще се определи бъдещият ви живот. Когато някой човек се отучи от това и онова, той умира. Яденето е най-красивата музика. Вие като дъвчете с вашите 32 зъба, свирите най-добрата ария. Моето желание е този стих да го възприемете. Не избирате вие Господа, а Той избира вас.

Ами момата, когато погледне пръстена на пръста си, не пръстенът е важен, а зад пръстена се крие нещо велико. Така като разсъждаваме, физическият живот става осмислен.

Всички тия неща в света са упражнения, те са потребни. Правят се къщи и болници. За болници зданията се правят много здрави, а за здравия човек не трябва много здрави къщи. Ние, съвременните хора, искаме тъй да наредим живота си, че да нямаме никакви страдания. И който разбере страданията, той ще има голяма радост от тях. Следователно Христовото учение е една велика наука за живота. Вътрешните промени са проявление на духовния живот. Когато Господ ви даде изпитания, издръжте ги с геройство и след това ще ви се даде благословение.

Побеляването на косата не е от страдание, а от страх. Искали ли сте нещо от вашия небесен Баща и Той да не ви дава, аз казвам, че зле сте работили, защото в Евангелието е казано, че когато работим за Бога,

каквото попросим, преди даже да го поискаме, Той ще ни го даде. Ако искате да измените живота си, изменете първом духовния си живот. В старо време са изгаряли хората за вярата им в Бога. Кое е по-добре - да умреш на кръста ли, заобиколен от своите приятели, или да умреш в някоя кръчма с пукната глава? А ние ще трябва, ако искаме да умрем, да умрем където трябва. Къде е по-добре да умрем? Майката да умре при отглеждане на своите деца ли, или като разпусната жена в някое запустяло място?

“Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов.” Когато някой ми каже, че е произнасял тези думи и нямал полза, аз си вадя заключение, че не се е движил.

Вземате перо, мотика и пр. и не сте ги подвигили. Каква полза ще имате? Така и в Христовото учение трябва само да се подвигите, да работите, а не да чакате друг да работи вместо вас. Така е и за цигулката, ръцете, сърцето, окото, ума и пр.

12 септември 1920 г., 11 ч.

В. Търново

Няма Любов като Божията
Любов. Само Божията любов
носи таланти и изобилен
живот.

КОГАТО ДОЙДЕ ДУХЪТ

1. Когато дойде време да те съдят, няма да те пита Господ защо съг-
рѣши, а защо не изправи живота си при толкова условия, които ти се
създадоха.

2. Докато човек е жив, ние не му казваме нито една сладка дума, а
като умре, оплакваме го и какви ли не церемонии не се изпълняват. Най-
добре е като умре, да му се изчете една успокоителна молитва и след това
да му се направи едно скромно погребение.

3. В правия път ли съм аз? - Щом любиш Бога, щом любиш ближния
си, щом любиш себе си, ти си в правия път.

4. Ще бъде смешно една блудница жена да отиде да учи другите на
морал.

5. Това, което вие събаряте, ние го градим.

Това, което ние градим, вие го събаряте.

Ние ще разрушим всички затвори и болници. В нашата програма е:
светът да се напълни с училища.

Вие трябва да изучавате Евангелието и Библията, тия методи, които
са в живата природа.

"Ако окото те съблазнява, извади го." Ако разберете в буквален сми-
съл тези думи, вие ще си извадите всички по едното око, но ако окото се
извади и съблазнител останат, тогава няма значение вадението на окото.

Повикват ви на гости и ви угощават с баница, но по невнимание на
домакинята брашното, маслото, сиренето и пр. са развалени. Но щом
извадите това, което сте яли, веднага ще ви стане добре, леко. Поканени
сте да отидете в църква и там слушате проповедта на някой проповедник,
но след като си отидете у дома, чувствувате смущение.

Лошият човек не може да произведе в сърцата и душите на хората
мир, спокойствие и радост.

Всяко нещо, всяка мисъл, която не внася Божествената Любов във
вас, оставяте я настрана. Евангелието е наука, която казва, че Господ не
се е изменил. Нашите умове и сърцата ни не трябва да бъдат изкълчени.

Ако се докаже, че $2 + 2 = 4$, то значи, че майката и бащата може да
преповторят себе си само два пъти.

Когато ние говорим за числото 1, всякога подразбираме тази Първич-
на Причина, която подтиква всички същества към разумност.

Какво нещо е Господ? Господ е това, каквото нещо сме ние.

Всичките злини в света са произлезли от месоядството. Паякът сму-
че кръвта на уловената муха. Мухата смуче сока на ябълката и т.н. Вижда-
ли ли сте дъщерята, която се гневи към майката си, към баща си, но когато
дойде нейният възлюбен, тя става добра, вежлива и учтива към всички.

Онзи, в когото Духът дойде, той трябва да бъде винаги весел, дово-
лен, внимателен и осторожен. Когато дойде Духът, тогава на душата
израстват крила.

Ако нагрубявате майка си, ако нагрубявате децата си, ако нагрубявате баща си, вашият възлюбен ще си заминے.

Когато дойде Духът, болестите изчезват, скърбите изчезват и страданията изчезват.

Лошите мисли, лошите желания образуват едно мрачно небе, през което не можем да видим нищо.

При просветения ум няма пороци, а само чистота.

Онзи ум е ограничен, в който има пороци.

Слънцето е изгрявало и залязвало милиони пъти и ще изгрява и залязва още милиони пъти.

Божият Дух иде и скоро ще дойде. Той не е на един километър, не е на 500 метра, на 100 метра, а близо до вас.

“Това като рече Исус, смути се Духът. Му и рече: “Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.” Щом се смути твоя дух, ще изгубиш своята сила.

“В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.” Аз казвам: Едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

“Бог ще отвори умовете ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.” В света няма по-хубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш, това значи да се храниш. Ние ще се молим на Господа да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа. Словото Божие като го приемеш в ума си, то ще възрасне там и тогава ти ще научиш много неща.

Аз желая да вземете тези мои мисли под внимание и да ги приложите в живота, в тази школа нам ни е потребно присъствието на Божествения Дух, носителя на всички Божествени блага.

Първото условие за един ученик в окултната школа е да има един висок идеал, стремеж към Бога. И когато учениците искат да докажат, че Бог е такъв или онакъв, те заблуждават света. Чрез Него ние възприемаме мисълта, чрез Него ние любим и т. н.

Когато се стремим да мислим дали има Бог, дали мисли Бог за нас, тогава ние Го изгубваме. Любовта и Господ не търпят никаква философия.

И тъй, ние сме призвани да изучаваме всичко, което излиза, което произтича от Бога. Наблюдавайте, вие посеейте една малка семка, след като я посееете, изниква ли тя веднага? Първом пуца надолу корените, разклоняването им, изниква стъблото и пуска листа, цветове, плод. Но ние не трябва да се спрем след като е узряло. Процесът на това растение трябва да се продължи. Вие сте деца все на ангели, вие сте малки ангелчета и постепенно ще растете, докато стигнете степента на съвършените ангели.

Човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някой от вас стане явнобрачен, той изгубва своя смисъл. Наяве трябва да бъде само плодът, а в тайно - растене, цъфтене, завръзване, зреене.

14 септември 1920 г.

В. Търново

ТРИ КАРТИНИ

Очите, носът и устата представляват трите велики състояния на материята, а веждите представляват уклоненията, които са ставали при съставянето на тия три цикъла.

Малката любов ражда малките недъзи, а съвършената любов ражда съвършенството. На земята човек е дегизиран - той не е чистият човек.

То ще бъде много смешно да отидете на небето и да видите, че един ангел е с едно око, друг с един крак; това може да се срещне само на земята между хората.

Този, който ви мрази, този, който ви прави пакости, вие сте му направили някога нему същото, ето защо трябва да го обичаме, за да загладим и изправим стореното по-рано.

Първата картина представлява кристалните души (триъгълника).

Втората - светлите души (душите на светлите духове).

Третата - душите на свинете (материалните).

15 септември 1920 г.

В. Търново

АЗ ДОЙДОХ, ЗА ДА ИМАТ ЖИВОТ

Ще ви прочета само един стих от *Евангелието на Йоана*, именно 10 глава, 10 стих.

"Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи, и да погуби: Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно."

В този стих Христос говори за два принципа. Този крадец не иде отвън. Той иде отвътре и е свързан с нашия ум, нашето сърце, нашите чувства. Той има достъпи там. Христос казва, че Той иде да ви каже нещо, да ви даде благословение. Крадецът не иде, освен да открадне, заколи и погуби. Краде, коли и погубва - прилага своя принцип.

В този принцип е отрицателният елемент. Над този принцип има друг-Христовият: "Аз дойдох, за да имате живот вечен и да го имате преизобилно." Думите, които каза Христос: *"Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно"*, имат смисъл и са един велик принцип. Те изразяват един строго определен закон. Вие може да изучавате съвременната техника и ще забележите как най-малките погрешки пораждат големи резултати. Тия два велики закона, които работят тук, работят и на небето, и Христос сам работи по тях. Някои се питат: "Ама как тази малка погрешка да има такива последици." Като допуснете една грешка, вие сте допуснали този крадец, а влезе ли, "той ще открадне, заколи и погуби". Например започнете някоя работа в света и допуснете една лъжа. Впоследствие тази лъжа ще разруши цялата ви работа, тя е като червей, вгнезден в червена ябълка. Той ще я прояде, неминуемо ще я прояде, тя няма да има цена. Сега сте ученици и никаква грешка не ви се позволява да правите. Допуснете ли погрешката, то е крадецът, недейте му позволява да влиза. Допуснете ли го, той ще ви разруши всичко, по никой начин не го допускайте. Този крадец е всякога готов да влезе във вас. Дойде ви някога някоя мисъл да направите нещо добро, да извършите нещо, а след това казвате: "Тази работа може да почака, тя не е належаща." Допуснете ли тая втора мисъл, крадецът е вече влязъл и ще ви открадне тая мисъл, която Христос ви е дал. Вие няма да имате вече условия и ще останете без овце. Ако един вълк дойде, той ще открадне овцете ви и вие ще останете през лятото без мляко, овце, сирене, масло и вълна.

Вие всички се боите от дявола, обаче трябва да ви е страх само от Бога. Ако ви е страх от дявола, значи, че той е стъпил с единия си крак у вас. Вие се боите един от друг. Вместо да се боите от човека, почитайте го. Учениците, които се боят от учителя си, учат се. Всякой ученик, който не е научил урока си, е страхлив. Страхът ни кара да бъдем прилежни ученици. Тук, в Търново, спъва страхът. Страхът се отличава по някои черти. Ако видите някой, че е жесток, той е страхлив. Добрите хора са безстрашливи. Ако искате да махнете жестокостта, махнете страха. От когото се боиш, такъв и ще станеш. Ако любиш лош човек, лош и ще станеш, ако любиш добър, добър ще станеш.

Любовта и страхът към лошите хора еднакви резултати дават, защото, като го обичаш, ти се стремиш към него. Вие по този начин не може да помогнете, той е голям търговец, не му давайте пари, защото има голям дълг. На фалирал човек не давайте нито пари, нито парици, не го спасявайте, той е отдавна компрометиран.

Мисълта, която ви оставя Духът: "Този крадец ви мисли зло." Във всичките си действия да го не пускате. Пуснете ли го, ще бъде лошо за децата ви и приятелите ви. Той е вътрешен принцип. Него не може да го хванете. С този принцип самите ангели се справят, а хората само Христос и Бог може да ги спаси.

Когато ви се предостави едно добро дело, направете го, не мислете за последствията. Такова дело Господ предварително го е благословил, то ще даде резултат. Добро, което вие сте направили, никой не може да го разруши. Дяволът щом е отвън, той не те чува. Не смесвайте две понятия. Когато ви дойдат изкушения, не мислете, че дяволът е влязъл във вас. Когато влезе този крадец, вие почувствувате едно раздвояване, ставате неспокойни, не може да мислите добре и да чувствувате добре. Трябва да се борите дотогаз, докато станете тих и спокоен, не казвам индиферентен. Когато достигнете това състояние, може да бъдете добри ученици. Животът без учение е безсмислен. Ако на земята не се учите, нищо няма да придобиете. Вие на земята имате къщи, ниви, това е торба, която всеки може да ви вземе, но придобитото знание си остава твое. Като си богат, ще се научиш да си щедър и да знаеш как да помагаш, а когато си сиромас, ще се учиш кога и как да бъдеш търпелив. От този крадец добре се пазете, като го изпъждате вън. От незнание ви подадат някое краче, вие ми донасяте дяволски крак и ме питате: "Тук дяволът ли е?" Отговарям: Той е. Искам между вас да има съгласие и всичките ви работи ще тръгнат на добре.

"Сиромаси" значи да сме бедни откъм зло, откъм лъжа, откъм глупост, а да бъдем богати със знание.

Ученикът, който е тръгнал по пътя на окултизма, не трябва нито да завижда и облажава богатите, нито да съжалява сиромасите, защото и двамата са щастливи, и двамата са богати.

Ако живеят по любов, и двамата еднакво имат, защото бедният ще иде на гости у богатия, за да се нахрани. Ако сте двама братя - единият богат, а другият беден, най-малкото богатият ще те нахрани, ученият брат ще учи този, който не знае. Вашите погрешки са друго нещо, те остават за ваша сметка и не са вредни, а ако допуснете този крадец, туй е най-опасно. Например Господ ви казва да обичате някого, тогава иде крадецът и ви наговаря лоши неща за него. Ако допуснете тази лоша мисъл, вие пускате крадеца. В същото време крадецът е опитал и при другия, който говори лошо за вас. Ако допуснете този отрицателен принцип да работи във вас, вашето лице скоро ще потъмнее, ще се деформира.

17 септември 1920 г.

В. Търново

ДОБРИ УЧЕНИЦИ

Сега много ви е говорено, остава само да прилагате. Великият закон на природата се състои в туй, че земледелецът туря в хамбара си само това, което ще посява. Във вашите хамбари има достатъчно, остава вие само да сеете. В постъпките ви гледам, че правите едно лицемерие. Вие трябва да знаете, че не служите на мене, а на Бога. Аз не мога да уча вместо вас. Аз мога само да ви предам, а вие сами трябва да се учите, за да придобиете знания, които ви са потребни.

Всеки ученик си има чанта, в която носи книгите си, но тези книги не трябва да стоят само в чантата, а трябва да се извадят от чантата. Като намеря някой, че не учи, като му помогна 99 пъти, най-после на стотния път го оставям и му казвам: "сбогом".

Като учите, ще отидете при Бога, а като не учите, тук ще седите на земята. При Бога няма да отиде нищо нечисто. Грешните хора не учат. Те само лъжат, крадат и ги наричат думбази. Грешният човек е, който малко работи, малко учи и иска да живее охолно. Ние трябва да се откажем от дявола. Аз искам от вас, като оставите всичко настрана, да имаме любов към Бога. Ученик, който не люби баща си и майка си, той не се учи. И онези хора, които не обичат Бог, те не учат. Щом някой не те обича, той ще те спъва, било приятел, или жена, мъж и т.н. Може да каже някой: "Този или онзи не ме обича." Аз казвам: Защото вие не сте обичали Бога. Ако искате, аз мога да направя един опит с някого от вас да го стисне Бог с двата Си пръста. Искате ли някой? Ето аз още сега мога да направя този опит. Где-то няма любов, там няма и успех, и благословение. Щом се обичат хората, никой не може да им направи зло.

Любовта пази и добрите, и лошите хора. А грехът, злото съсипва и добрия, и лошия човек. Любовта дава широк простор на всичките хора, но казва: "Ще учиш!" Сега и аз на вас казвам: Ще учите. Да любите е лесно, но да учите е много мъчна работа, а това е потребно. Като казвам на някого да учи, аз му изваждам юлара, удрям му камшика и го пращам в гората да учи. А в работата на нивата няма учение. Какво ще учите на нивата, там има хомот, остен и изплъзване на езика. Сега за в бъдеще гледайте да бъдете добри ученици и тогава самото Бяло Братство ще ви помага. За хатър тази работа не става. Всеки сам трябва да прави усилия.

Любов, знание и мъдрост вървят заедно. Когато знанието е без любов, възгордява, а когато знанието е с любов, тогава иде смирението. Сам никой не може, всеки трябва да живее с някого, било с жена, или с приятел. Жената и мъжът минават за помощници - другари.

В света умират ежегодно около 45 000 000 души, като се смята, че на земята живеят около 1 и 1/2 милиарда, а цялото човечество е 60 милиарда.

19 септември 1920 г.

В. Търново

С ЛЮБОВ И ВЯРА

Изпяхме "Благославяй, душе моя, Господа".

Добрата молитва

"Благословен Господ Бог"

Учителят прочете глава 14 от Евангелието на Йоана: "Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в Мене вярвайте..."

Ще ви говоря върху 12 стих от 14 глава - "Истина, истина ви казвам: Който вярва в Мене, делата, които правя Аз, и той ще ги прави; и по-големи от тях ще прави, защото Аз отхождам при Отца Си." Тия Христови думи имат и тесен, и широк смисъл. Сега, като проучвате живота на Христа, какви дела правеше Той?

Най-първо просвещаваше народа, лекуваше болни и нахранваше гладни. Някои съвременни християни мислят, че те като хора не могат да правят това, което Христос направи. Ако имаме и голяма, и малка свещ, ще може да я изнесе и малко дете и да посочи с нея пътя на загубения пътник. Най-големите свещи са не по-големи от един килограм, та ще може да ги носи и малко дете. Думите, с които може да помогнеш на хората, могат да се изкажат и от малко дете. Да допуснем, че сте далеч в гората в тъмна и бурна нощ и вярвате, че домашните са в дома ви, нахранени и стоплени. Каква полза ще има за самия тебе, ти сам не се ли стоплиш и нахраниш? Когато вие вярвате и се спрете, то тя е вяра на тъмнината. Когато вярвате и се подвижите, тогава тази вяра е светлина. В обикновената вяра всякой казва, че я има, защото вие вярвате, че бащата има това или онова, но тя не ти помага. Вярата на тъмнината не се движи, не върви напред, а вярата на светлината е движение, тя е животворната и която дава резултати. Един работник копал лозе и взел от изкопания трескот в джоба си и когато го викали да копае на друго лозе, той изваждал тази трева от джоба си и питал има ли в него от тази трева. И ако има, той не отивал да работи.

А Христос казва: "Вярата на виделината не пита има ли трескот или не, а все ще се отива напред." И сегашните християни са като светските хора, които, като се женят, питат богат ли е, има ли стока - и тогава се женят, а не питат дали е умен и честен и прочие.

Съвременните християни като страдат, насищат се на страдания и тогава всяко нещо с недоверие го приемат. Един овчар в Котел като разговарял с хората и като го питали где е Господ, той извадил револвера си, почнал да Го търси, стреляйки, като казвал: "Где е вашият Господ, аз ще Го убия", но на другия ден почнали да му мрат овцете и така измрели всичките. След 11 години той се срещнал със същите хора и те го попитали: "Е, удари ли, умери ли Господа?" Човек може да има всичко, но ако стомахът му е развален, той само ще гледа тези неща, без

да може да ги вкуси. Вярата, за която говори Господ, е вяра на виделината.

Най-първата тъмнина е завистта.

Богатите хора в моите очи не са щастливи хора. Да. Да бъдеш богат човек в тези времена е най-нешащното нещо. Разбойниците какви хора убиват и обират? Едно време казваха: "Блажени богатите"; аз казвам: Блажени сиромасите, защото няма какво да им се вземе.

Христос казва: "Ако имаш вяра, каквото и да пожелаеш, ще придобиеш." Една птичка всяка година прави гнездо и като се събори, пак го прави; а човек прави къща с 4-5 стаи, но ще трябва и слуги, да я чистят. Една малка къща е потребна за човека и може да се направи за 4-5 дни, ако се забият 4 кола и се оплете и покрие. Предпочитам къща малка, но светлината ѝ да е отвътре, а тъмнината отвън. Предпочитам да ям сух хляб и да бъда много по-доволен от всекиго другиго.

Христос казва: "Тази вяра, която Аз нося, е хлябът наш насъщен, дай го нам днес." Там няма масло, сирене, ориз, захар и др. Истинската вяра не търпи всички тия работи. Това е новото учение, а старото учение иска само да реже глави и на животни, и на човеци.

Като се изклаха 25 хиляди души в тази война, какво се спечели? С това се изпълни българската песен: "Расти ми, мома, расти, та като пораснеш, сабя френгия ще ти препаша" и т.н.

Досега за Христовата вяра никой не е носил кръстове, а ги носят за изколване. Христос казва, че ще правите по-големи работи в добро. И наистина, че в нашите времена има много по-добри условия с тая книжна, да се дадат големи резултати. Днес един градинар може да посади няколко плодни дръвчета и с това да принесе полза. На сегашните хора какво им трябва? Тям им трябва вяра и любов. За да имаме любов, трябва Бог да живее в нас, а за да имаме вяра, трябва да живеят ангелите в нас, които се отличават със смелост и в тях не съществува думата "не мога". Хората трябва да се събират с ангелите и те ще им покажат къде е пътят.

Човек, за да придобие вяра, трябва да се свърже с ангелите и те ще му предадат сила да разбира истинската вяра.

Бедните добре разбират братството и равенството, защото нищо нямат, а богатите не го разбират, защото ще трябва да дават.

И сега, в съвременното християнство имаме много такива християни. Не е това истинско християнство. Има много големци, които все се оплакват, че това няма и онова няма и пр., а човек трябва винаги да е доволен от това, което Господ му е дал.

Имаше тук една сестра, на която аз давах съвети и ѝ препоръчвах да има търпение и вяра, за да се лекува, но тя не ме послуша и сега изпитва последствията на своето дебелоглавие, защото поиска чрез доктори да се лекува, и сега, като ѝ дойдоха страданията, почна да се разкайва. Сега ви, като ме слушате, какво си казвате: "Този човек, ако го слушаме много, ще гоним Михаля!" Михаля и сега го гоните, и след 10 години пак ще го гоните.

Като умрете и ви турят на носилка, като дойдат поповете, няма ли да гоните Михалю? Думите Христови са: "Ако вие не вярвате в Мене, т.е. в живота, и в Бога не вярвате."

В сегашния век се изисква вяра в живия Господ, да се свържем с ангелите чрез вяра и с Бога чрез любов, иначе сме изгубени. Защо се оплаква на гроба на умрелия? Когато оплакват някого, то плаче самият умрял, който е обсебил жена си, и тя почва да изрежда: "Михале, Михале, и на мене иде ред!" Живите не плачат, а плачат умрелите. А който умира с вяра, т.е. в Христа, той не плаче и няма да го носят на носилка, а само ще си кажем "сбогом".

Едно време Мойсей не го туряха на носилка, а той си остави човек на свое място, оттегли се в планината Нево и там си умря. И досега не се знае къде е тялото на Мойсея. Богатият човек наема слуги да му пазят детето, защото няма вяра, а бедните хора пущат децата си свободно и те ходят, където ходят, пак се възвръщат.

Новото учение изисква една чиста и искрена вяра в Бога. Ако имаме вяра, ще сме спокойни и силни и никой не ще ни вземе богатството. Никога не трябва да отлагаме и да казваме: "Хайде днес да се поуредим, че занапред ще живеем по Бога." Трябва веднага да се изпълни законът, за да живеем в името на Бога, защото за мнозина времето е дошло, да почнат да работят в името на Бога.

В Америка в град живял някой си работник и девизът му бил: "Господ ще промисли", а жена му постоянно му натякувала и му се карала да си поспести малко пари. Настъпва криза и след време го уволнява господарят му. Похарчил си той и последния грош. Един път, когато се молил, дошло едно момче и през прозореца му хвърлило една сврака с думите: "На, за тебе Господ ще промисли." Той взел свраката и като почнал да я разглежда от каква смърт е умряла, намерил в нея една верижка с бисери на господарката му. Той им я занесъл въпреки волята на жена си. Тогава господарят му го разпитал и за положението му и му дал много по-добра работа. Ако всички, като работим, казваме: "Всичко, каквото изработим, е мое", а нищо не притежаваме за себе си, всички доброволно да работят и да се ползват от всички плодове, тогава ще настъпи великото щастие. И тъй, сега Христос проповядва една вяра на любов.

Българите водиха две войни, за да се освободят, и какво направиха? Натрупаха си 20 000 000 000 лева дълг. Но ако бяхме вървели по закона, да уповаваме на вярата, това нещастие нямаше да ни се случи. Нека се заловим и да приложим Христовото учение - вяра на светлината и любов на топлината. Божията Любов е на светлината и на топлината.

Когато нямаш вяра в някого, ти не го обичаш. Тия две качества са неразделни. Гдето има вяра и любов, там има всичко, там няма омраза, там няма смърт.

Когато обичаме някого, да имаме абсолютна вяра в него. Вяра и любов гдето има, всичко може да се направи и да се благослови. Затова и Христос казва: "Аз съм пътят, истината и животът."

И тъй, ще потърсите сега онзи, живия Господ, Който не е написан* в църквите. Господ не е в църквите, в църквите Го няма. В Йерусалим Го няма; Той днес е с бедните, със страдащите и се е заел да оправи света. Господ е сит на нашите лъжи, 999 пъти сме Го лъгали. Той вече е сит от вярата и поклонението в църквите. Който сега отива да иска от Господа работа, Той ще го приеме, а който иска само да го прости, Той няма да му се обади даже. Господ е сит от лъжи, от измами и от светли корони и дрехи.

Тъй като ви говоря, вие мислите, че това учение е много трудно. Аз го намирам за много леко. Аз вярвам, че вие ме разбирате, но във вас има други духове, които не ме разбират. На тях ще кажете: "Вие си вървете вече."

Сега са последните часове на стария свят, който вече си заминава. Господ иска чисти сърца с вяра и любов и сега кажете на духовете във вас: "Господ да ви прости, идете си!", както се пъдят въшките от главата, защото знаем, че главата не е за въшки, а за възвишени мисли и чувства.

Сега се работи от жените по 9 часа само за готвене, а то може да излезе и прекалено. В бъдещето учение мъжът да работи за себе си и жената за себе си, двамата ще работят за Господа и Той ще работи за нас и ще оправи нашите работи.

26 септември 1920 г., 11 ч.

В. Търново

* нарисуван

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

(Предполагаемият сказчик е брат Боян Боев)

Сега за отдох ще ви кажа нещо за възпитанието на децата.

При възпитанието на децата не трябва да се употребяват отвлечени мисли. Като първи метод се препоръчва да му се даде един резен диня, чиито семки да прочете*. Може да му се дадат круши, ябълки, да ги изучава по форма, цвят, вкус. Знаете ли колко семки имат разните видове круши, ябълки, колко са семките на по-сладките дини и колко на блудкавите?

При възпитанието на малките деца може да се проучват цветята, колко са листцата на венчето и тичинките. Ще му се даде на едно дете един цвят да го разгледа подробно, ще му се направи едно подробно описание, след което да се опита да го нарисува. Така ще доведете ума му постепенно да разпознава сладките от горчивите круши и то ще знае защо са сладки и защо горчиви.

Възпитавайте децата никога да не хващат птичките, да не развалят гнездата им, да не чупят яйцата им, да не ловят мухите, да не им късат крилцата, краката, като им разправяте, че и тях ги боли; не им казвайте, че това е грях. Детето ще разбере страданието, но у него не е развито схващането за греха. За греха то няма опитност. Само старите хора имат понятието за грех. Кажете им, че цветята се радват на водата. Вземете например една саксия с цвете, дръжте я 2-3 дена, без да я поливате, и след това накарайте детето да полее цветето и да наблюдава след 1-2 часа как постепенно цветето се развеселява. Тези методи постепенно, но сигурно влияят върху децата. Майките и учителите да учат децата да ядат умерено и да им покажат лошите последствия от лакомството. Ако ядат плодове и ги заболи стомах, обяснете им защо ги боли, кажете им, че мухи плюват тия плодове и така оставят по тях отровни изпражнения, по този начин те се научават, че плодовете трябва да се мият, и то с гореща вода. Децата обичат плодовете, но ще ги научите да не бързат, а да ги измият първом, че тогава да ги ядат. Да проучат всички плодове. Те имат разни влияния от соковете, които съдържат. Свържете всеки един плод с една приказка. Лятно време накарайте децата да направят 30-40 слънчеви бани, да се измият с вода топлена на слънцето поне 30-40 пъти. Това е за през цялото лято.

На малките деца се позволява да ядат на всеки 2 часа, а на учениците от основното училище до 4 пъти на ден. Повече ако ядат, ще се създадат в тях лоши привички и лоши нрави.

Децата имат чувство на справедливост и вярват на учителите си и на майка си. С тях учителите трябва много искрени да бъдат. Усъмнят ли се те в своя учител, той вече е пропаднал за тях. В окултизма има един метод

* преброи

за поправяне на детето, което е непослушно. Направете следния опит: ако си прекарате дясната ръка по дясната страна на главата му, то ще почувствува известна приятност; погладете лявата му страна, то ще почувствува неприятност. Окултизмът има и друг метод за възпитание чрез употребяването на светлината. За в бъдеще ще се построят стаи, в които светлината така ще попада, че ще се отразява хармонично върху очите на детето. За пример, ако една майка иска да възпита детето си добре, трябва лицето ѝ да има всякога едно добро разположение. Това разположение на лицето ѝ се отразява върху лицето на детето. Когато майката говори, детето я гледа право в лицето. Майката със своето лице може да произведе положителен или отрицателен резултат. Ако тя се колебае в това, което иска да наложи, то тя не може да му повлияе. Трябва най-напред да се успокои, да чака час, ден, два. Не мислете, че като бързате, ще сполучите нещо. Ако оставите природата да действа върху децата, ще имате подобри резултати. Голямо влияние имат върху децата дрешките, които те носят. Нека те сами си избират цвета на дрехите. Майката е длъжна да се вслуша във вкуса на детето, иначе тя ще му изврати вкуса.

В новото учение децата момченца трябва да имат за другарки момиченца и обратно. Почнете ли отрано да им внушавате, че има разлика между тях и да ги отделяте, вие ще създадете в тях нежелани неща, които възрастните хора имат. Извеждайте децата напролет, когато цъфтят дърветата, да наблюдават как завръзват, растат и зреят плодовете. Нека отрано се запознаят с тия неща. Съставете някое разказче за обяснение защо черешите са червени; карайте децата да разглеждат плодовете, после им дайте две-три ябълки, за да направят описание на една от тях, нека описват, както те виждат, по детски, да вложат поне една мисъл. Хубаво е да ги запознаете с изворите, реките, поточетата, да им говорите за тях, за ползата, която те принасят. Тези методи може да ги разработват чрез наблюдение и опити. Кажете им после да не чупят и откършват клончетата, да не късат цветята. Изтъкнете, че това им причинява болка и страдания.

26 септември 1920 г., 12 ч. и 40 мин.

В. Търново

400 000 ФОРМИ

Първото нещо е да се възпита умът. Умът е развратил сърцето.

На ума трябва да се създаде постоянна работа. Впрегни ума на работата, за да те освободи той от мъчнотии.

Една душа може да я задигне вятърът и да я носи в пространството като една прашинка. Душите за да се спасят от такива люшкания, предпочитат да се подслонят в тялото на някое животно.

Душата на детето, преди да дойде в утробата на майка си, преминава през 400 000 форми.

Времето е студено, защото ние сме грешници.

Лозинката "Няма любов като Божиата любов. Само Божиата любов е любов" ще я произнасяте с благоговение и така да я научите да я произнасяте, че като сте болни, като я произнесете, да оздравеете.

Нека са децата бодливи, а езикът малък, а не децата малки, а езикът бодлив.

Когато вземате нещо за ядене, преди да го употребявате, поиздъхвайте го с уста.

Сегашният живот е едно приготвление за бъдещия живот. Сегашният живот е скала, за да се съгради зданието. И скелята се поддържа, докато се съгради зданието окончателно.

Защо съм лош? Защото зданието се гради. Ами кога ще стана добър? Когато зданието се съгради.

Само когато има резултат - Божествено е, няма ли резултат - човешко е.

Средно число да се прероди един стар човек е 50 години.

3 октомври 1920 г.

В. Търново

БЕЗ СЪМНЕНИЕ И БЕЗ ОТСРОЧКА

След 14-минутна пауза Учителят прочете 10 стих от 5 глава на Евангелието от Йоана: *"И казваха Юдеите на изцеления: Събота е; не ти е простено да вдигнеш одъра си."*

Забележете, че противоречията в живота започват с Божественото благо. Човек като оздравее, почне да си взема одъра и да отиде на мястото си. Сега аз ще изтълкувам кой е този болен. Някой човек заборчлява и всички си искат вземанието и даванието, но той няма какво да им даде. Представете си, че човекът забогатява и реши да се разплати на длъжниците си. Тогава се явяват хора, които го съветват да не плаща никому и тогава се явяват противоречията в живота. Всичките мъчнотии в живота произтичат от това, че ние не сме си доизплатили дълговете. А законът е такъв, че одърът, на който сме лежали, трябва да се вдигне. Там, гдето грешникът е лежал, никак не лягай, по стъпките на грешника не ходи. И сега, знаете ли защо са тези разрушения на градове и села? Затова идат тия страдания на хората. С дрехите на грешника не се обличайте, по-добре ходете гол и бос, отколкото да се облечете с дрехите на грешния.

Когато дойде времето да изпълните волята на Бога, изпълни я, без да отлагаш, като не се вслушваш в гласа на изкусителя.

Когато изпълняваш волята Божия, тогава ти си силен. Времето не прави хората по-умни. Когато човек стане страхлив, свидлив, той е изглупял, а не е поумнял. Ако искате да станете по-умни, по-силни, че тогава да вършите волята Божия, вие сте на крива посока и на пясъчлива почва.

Аз наричам всякой човек млад, който изпълнява волята Божия, а стар онзи, който се колебае да изпълнява волята Божия. Предпочитам хора, които вършат волята Божия и правят грешки, отколкото ония, които не правят грешки и не вършат волята Божия.

Когато Господ ви прати да говорите на хората, не се колебайте, а идете и сторете това, което Господ ви казва.

И вие сега ще си вдигнете вашите одри. Който си е вдигнал одъра, е млад, а който не го е вдигнал, е стар. Винаги свършвайте по-напред Господнята работа, че тогава вашата, и тогава всичко ще ви върви на добре. (Приведе примера за онзи човек, който казал: "Рекъл Господ - не рекъл, аз ще отида на лозе", където го хванал субашията* и го набил. Тогава той се връща посред нощ и казва на жена си, тропайки на вратата: "Жено, ако е рекъл Господ, ела ми отвори вратата.")

Забележете, че противоречията в живота започват с Божието благо. На този човек, когато оздравя, казали му юдеите: "Не ти е позволено да вдигнеш одъра си, защото днес е събота." Сега ще ви обясня кой е този одър.

Например някой е задлъжнял 40-50 хиляди лева, няма откъде и не

* началник, ага

мисли да ги изплати; всички кредитори го напускат. Един ден се явява в него съзнанието, че трябва да изплати дълговете си, т.е. да изпълни закона Божи. И когато именно човек реши да изпълни Божия закон, ще се яви противоречието. Евреите се явиха при този, комуто Христос бе казал: "Вдигни одъра си и иди у дома си", и казваха му: "Не ти е позволено да вдигнеш одъра си." На всички казвам днес: Вдигнете одъра си, защото, който не вдигне одъра си, няма да оздравее - болестта му остава.

Българите имат обичай след оздравяването на болния да му раздават дрехите. Всички мъчнотии в живота са от повдигнатите одри. Това е, което източните народи наричат карма. Законът е, че всякой, който е оздравял, ако не е променил одъра си, болестта му остава и който легне на този одър, заболява; затова мнозина, които спят по хотелите, заболяват. Затова, гдето грешникът е лежал, да не лягате. Страданията идат, защото къщите, одровете и всяка стъпка носят следите от човека - от праведния или грешника. Гол ходи, на улиците спи, но дрехите и предметите на грешника не обличай и не употребявай, и на леглото, на което е лежал, не лягай. Когато Бог е казал, изпълнете веднага думата Му, без никакво отлагане, съмнение и философствование. Като се реши човек да изпълни волята Божия и да вдигне одъра си, тогава именно иде изкусителят и казва: "Не му е времето, слаб си, млад си" и др. А ти не го слушай, а именно стази воля, стази вяра, стези мисли, стези чувства и знания, които сега имаш, изпълни незабавно и без съмнение волята Божия и знай, че именно сега е моментът. Когато ти се решиш да изпълниш волята Божия, и без забава, и без колебание приведеш в изпълнение това си желание, ти всякога си силен, умен, а поколебаеш ли се, или отсрочиш изпълнението на волята Божия, ти всеки такъв момент си слаб и глупав. Знай, че не е времето, което засия и поумнява хората, че не е старостта на годините, която прави хората умни и силни, че умността зависи от момента, в който решиш да изпълняваш волята Божия без съмнение и без отсрочка и че не е времето, което ще те направи по-умен. Когато станеш свидлив, колеблив, не си по-умен.

Животът на християнина се състои в това: в момента, в който реши да изпълни волята Божия, е човек силен и умен, а в момента, в който се колебае, е слаб и глупав. Затова, когато Господ ти каже да изпълниш нещо, време е, не философствуй, не отсрочвай и не се съмнявай. Не мислете, че старите хора са умни. Аз наричам млад човек, който изпълнява волята Божия без съмнение, без отсрочка и без философствование, а стар наричам онзи, който се съмнява, отсрочва и философствува. Младият знае всякога, че при изпълнение волята Божия е силен, а старият, че има знание, но че не е изпълнил волята Божия точно и навреме и че е слаб. Аз предпочитам оня, който прави хиляди погрешки при изпълнение волята Божия, пред оногоз, който не прави грешки, но и не изпълнява волята Божия.

Предпочитам грешник, изпълняващ волята Божия, пред праведник, който се съмнява и колебае да изпълни волята Божия - затова говори,

действувай без забава, без съмнение, без философия всякога, когато ти каже Господ, и знай, че Господ те праша всякога да говориш на глупави, зелени, кисели и слаби хора, че именно тия, на които ти се поръча да говориш в дадения момент, са такива, затова не философствуй, не отлагай и не се съмнявай, защото този момент няма да се повтори по същия закон и смисъл на този стих.

Казвам и вам днес, вдигнете одрите си и идете у дома си, че Христос иде днес именно за това, за да провери кой си е взел одъра си и отива в дома си, кой е млад и кой с готовност, без оглед, без съмнение и философствование изпълнява волята Божия. Турете в себе си тая мисъл: Когато изпълниш волята Божия, млад си, силен си, богат си и във всичко всякога и всякъде ще ти върви и обратно - когато не изпълниш волята Божия, ще си всякога стар, слаб и беден и ще срещаш във всичко сенки. И затова каже ли ти Господ веднага, сиреч без страх, без колебание, без съмнение, без философствование и без отсрочка, свърши преди всичко Неговата работа и после своята. После пристъпи към изпълнение на своята работа и знай, че тогава ще ти върви във всичко, което предприемеш и вършиш, а предпочетеш ли или предприемеш ли да свършиш първом своята работа по каквито и да било причини, по нямание време и др., или отсрочиш поради съмнения и др., то ще заприличаш на оня български Лазар, който, като отивал една сутрин на лозето, казал на жена си: "Жено, аз отивам на лозето да работя." Жена му му казала: "Мъжо, кажи, ако е рекъл Господ, ще отида на лозето", а той сърдито й отвърнал: "Рекъл - не рекъл, аз ще отида на лозето" и тръгнал. Но по пътя го срещнали субашии турци и цял ден го разкарвали, и до вечерта не можал да отиде на лозето. Едва се върнал у дома си, уморен и облъскан. Тогава сам признал, че са верни думите на жена му, че без Бога нищо не може да сторим. Тази е великата мисъл в живота. Получиш ли Божествената мисъл да изпълниш волята Божия, сиреч да говориш или да направиш нещо за Господа, преди всичко изпълни нея без забава, без оглед, без философствование и без колебание и съмнение и тогава ще ти върви във всичко, каквото предприемеш, и тогава само ще бъдаш млад, мъдър и богат.

10 октомври 1920 г., 7 ч. и 30 мин.

В. Търново

КОГАТО ПОСРЕЩАТЕ

Присъствувах на събранието повече от 50-60 души.

Изпахме "Изгрява вече ден тържествен".

Отче наш

Учителят прочете няколко стиха от 12 глава на Евангелието на Йоана, от 1 до 14 стих.

Изпахме "Благословен Господ Бог наш".

Ще взема един от обикновените стихове - 12 стих: "На утрешния ден народ много, който беше дошъл на празника, като чуха, че иде Исус в Йерусалим."

Много пъти в обикновените неща хората не виждат нещо извънредно. Например вземете едно житно зърно, ако ви го подадат, ще ви се види нещо обикновено и ще го хвърлите, защото то на вид няма никаква цена. Например в 1 килограм има 16 000 зрънца, които едно време се продаваха за 1 грош, а сега за 3 лева. Изчислете колко десети от стотинката струва едно зърно. Онзи, който разбира великите закони, които управляват Вселената, той вижда велика тайна в него. И ако съвременният свят би се лишил от това едно житно зрънце, значително би почувствувал какво значение има това житно зърно, защото това едно житно зърно, дошло само едно, днес изпълня целия свят. Йерусалим е видимото в света, което има форма, която съвременните хора наричат реалност. Но хората сами си противоречат. Питам ви, виждал ли е някой любовта? Не, хората се стремят към нея, изобщо към невидимото. На това, което се вижда, хората скоро му се насищат. "Видях човека" - казва някой, но това е само илюзия - външната форма, сянка на проявлението му, а истинският човек е невидим. "Срещнах Ивана" - казва някой, но това е само илюзия. Какво си видял? Ти си видял дебелия Иван и т.н., но това не е човек; вие Ивана не сте видели, вие сте видели неговото проявление. Ако учителят каже на ученика: "Напиши* ми един вол", ами че истинският вол може ли да се напише? Това не е възможно, а трябва да каже: "Нарисувай ми образа", т.е. иконата на вола. И хората отиват в църквата и искат да видят Исуса. Исус е централната личност и точка, която се стремят да видят, защото е пратеник Божий, дошъл да спаси и изцели болните.

Иконите са образи и сенки, а същината е невидима. И хората излезли да видят сянката на Христа от любопитство. Любопитството е един подтик в живота.

Виждали ли сте болни с какво нетърпение и интерес очакват лекаря? И този еврейски народ в душата си така очакваше изцеление от Христа; значи в душата на този народ Христос не е само едно любопитство, а излезли да Го посрещнат от обич. Когато обичат, само него посрещат в тоя свят. И еврейският народ е имал любов към Исуса, а първосвеще-

* рисувай

ниците като видели, че народът отива да посреща Исуса, те се възпротивяват и замислят зло срещу Него. Защо става това раздвояване? Свещеници, които гонят пратеника Господен, прави ли са? Аз казвам, че са наемници.

Духовенството, което претендира, че служи на Бога, че са ръкоположени, че са Божии избраници, те гонят и всякога са гонили тези, които идат и са истинските пратеници на Бога. Затова те не са истинските Божии избраници и свещеници.

Когато някои излязат да те посрещнат и оберат, това е едно, а когато те посрещнат, за да те заведат в дома си и те нахранят - то е друго.

Да се повърна към същността в този живот. Какво отношение има между този народ и Исуса? Мислите ли, че ако този Христос днес дойдеше на света, пак не ще се вдигне спор Той ли е или не? Вземете една от най-великите сили на света - любовта, която действа, - вие не можете нито да я пипате, нито да я видите, но додето е тя, всичко има смисъл, а отдалечи ли се тя, т.е. без нея, всяко нещо губи своя смисъл и привлекателност.

Любовта се въплотява, взема жива форма и слиза на земята, за да спасява. И Христос е въплотена любов. Той казва: "Аз дойдох, за да ви дам живот и да го имате преизобилно." На едно място в Писанието апостол Павел казва: "Любовта назидава, а знанието възгордява."

Думата "знание" тук подразбира изопачения живот, който прави хората да бъдат горделиви. И това криво го тълкуват някои християни. Но никъде не е казано, че мъдростта, т.е. истинското знание, възгордява.

Исус слиза на земята, за да даде на хората един образец как да служат на Бога. Ако вие ме попитате защо идат страданията на земята, ще кажа, защото не знаем как да слугуваме на Бога. Ако един ученик не се учи, ако на един търговец не му върви в търговията, на младите, на лекарите, на майките и пр., аз ще кажа, защото нищо не знаят. Когато някой казва, че има знание, аз го питам: Домът ти, децата ти, приятелите, църквата ти и пр. оправени ли са? И ако ми отговори, че не са, аз му казвам, че няма знание.

Този народ излиза да посрещне Исуса, защото е преситен на лъжите на своето духовенство. На тия, които идат при мен, след като са убили, ограбили или окрали някого, аз им казвам: Идете, върнете всичко на тия, които сте оцетили, и тогава елате при мене.

Пример: на софийския пазар двама апаши измамили един селянин, та му взели едно гърне с масло, дали му една бележка да отиде при попа да му плати. Същите апаши преварили селянина, отишли при попа, комуто, като дали 20 лева, казали му, че след малко ще дойде при него един смахнат селянин, та да му почете за здраве и затова му дават тия пари и си отишли. След малко дохожда и селянинът при попа, а той веднага туря патрахила над главата на селянина, взема требника и започва да чете. Селянинът се зарадвал, че попът бил много добър, та преди да му плати, охотно му чете за здраве, обаче като свършил попът молитвата и тръгнал да се отдалечи от него, селянинът му извикал: "Ами парите за маслото?" А

той му отговорил, че никакво масло не е вземал и че преди малко двама млади хора дошли да му платят 20 лева и го помолили да почете за здраве на селянина, който ще дойде след малко, и си отишли. Тогава селянинът му казал: "Дядо попе, плати ми поне половината." А когато попът отказал, той му казал сърдито: "Трябва да сте ортаци с апашите." Сега, ако този свещеник не четеше с пари, не би се изложил така. Онези хора, които четат с пари, са ортаци с разбойниците. Няма никъде писано в Словото Божие, че за пари се чете, а е казано: "Даром сте приели, даром давайте."

Най-виновни хора в света са били владици, попове и проповедници; така е било във времето на Христа, така е и сега. Нещастията у нас идат от кривото разбиране на нещата. Не говоря за българското духовенство и не обвинявам само него. Аз казвам на владиците, поповете и др., че трябва да имат сърце чисто, ум светъл, душа благородна и воля възвишена, а калимавки, патрахили, дрехи и всичко друго са без значение и без смисъл.

Христос иде в света и народът Го посреща, и вас ви посрещат вашите мисли, те са народът за вас. Затова, когато вашите мисли ви посрещат радостно, добре е за вас, а когато вашите мисли не ви посрещат радостно - зле е за вас. Това е било преди 2000 години. От 2000 години насам каква промяна е станала? Станала е, но тая промяна е станала в астралния свят.

За в бъдеще всички ние трябва да водим чист и свят живот и всеки от нас, който няма горните четири качества, е поп.

Най-големите престъпления в света са ги вършили калугери, владици, попове, царе и др., само римската църква е изгорила 50 000 000 християни.

Истинската църква е в невидимия мир, на небето, в духовния свят, и тя е неуловима. Църквата - това е общение на хората, които живеят по любов и по мъдрост, които не се лъжат, а живеят братски. Това е разбирал Христос, когато е говорил за Царството Божие.

Свещеници сме и ние. Вие, които осъждате свещениците, трябва на дело да покажете какви трябва да бъдат истинските свещеници, ако ли сте като тях, ще се намерите в противоречие. Пример: противоречието на турчина за курбана. Турчинът купил овен за курбан и като го носил из пътя, за да го занесе при ходжата, овенът мърдал и той го наричал всякак - домус, гяур, кьопек и пр. Когато го занесъл при ходжата и му казал всичко какво е казал на овена, попитал ходжата става ли за курбан, ходжата като му казал, че не става, той го върнал и продал, като купил вместо него друг овен и го понесъл из пътя. И тоя овен започнал да мърда. Турчинът се разядосал и казал на овена: "И ти си като онзи, ама нейсе, от мене да замине" и не смее да му каже нищо, и когато го занесъл, овенът бил одобрен за курбан.

Исус представлява човека, т.е. Божествената душа, онова състояние, когато ние сме готови да изпълним волята Божия по форма, по съдържание и по смисъл и сме готови за всички жертви.

Онова състояние в нас, което ни прави готови да изпълним волята Божия, тъй както е законът вътре в нас, се казва Исус. Пример: биете някого, а питате как трябва да постъпите, т.е. правите се, че не знаете правия път, а щом набият вас, обръщате другия лист, т.е.: "Така не трябваше да постъпят с мене, това не е право" и пр. Казвам ви: Знаете да живеете, а не живеете както трябва.

За сегашните християни се изисква един голям натиск, за да се научат как да живеят. Една майка във Варна преди години карала дъщеря си да чете Отче наш, тя я увещавала да каже Отче наш и като не рачила да чете, издига я нагоре и като я удря в земята, тя веднага извикала Отче наш. И Господ така ще тръшне хората и те ще захванат да четат Отче наш зорле, т.е. щат-не щат.

Хората казват, че не щат да се заблуждават от попски проповеди, а ежедневните лъжи на вестникарите, които са също платени попове, разказват. И когато ние дойдем в това положение да разбираме дълбокия смисъл на онова състояние на нещата и да различаваме разните ухания на материята, сиреч приятни и дисхармонични, носът ми казва: "По-далече стой от усмърделия вол."

И Божественото чувство, което е в нас и което се възмущава от греха, ни казва: "По-далеч стойте от греха." И това, което опетнява душата, е все от тия малки на вид, без значение и търпими пороци. Думата ми е за посрещането на Исуса. Туй посрещане трябва да бъде вътрешно. Когато посрещате вие слънцето, вие ли давате, или то ви дава? Всякога, когато посрещате, той дава, а който посреща, той взема, затова, когато ви посрещат, джобовете, торбата ви трябва да бъдат пълни, иначе хората неохотно ще ви посрещат. Слънцето, храната и водата, когато ги посрещате, те ви дават. Пример: обявяваме, че давам някому един милион лева пари за раздаване на бедните. Такъв биха го посрещнали на гарата със знамена заради милиона, който носи. Същото е и със свещениците. Ако свещениците по този закон искат да ги посрещат, трябва, когато четат на някоя бедна вдовица, вместо да ѝ искат пари, да ѝ дадат, като видят, че тя се нуждае от подкрепа. Сега туй, което е вярно за свещениците, отнася се и за нас. Мислите ли, че в България ще се намерят поне 10 души свещеници, които биха направили това, същото - от взетите от богатите пари да дадат на бедните?

А знаете ли значението на кадилницата? Тя означава огъня на сърцето, който трябва свещеникът да даде на света. Требникът означава животното слово, което трябва да се даде на света чисто, без никакъв примес.

Ние, които съдим свещениците, че били лоши, добри ли сме? Всеки от нас е свещеник пред Бога. Бедните хора нагостил ли си ги, дал ли си им подслон и т. н.?

Ученикът цяла година учи, а на изпита може да му зададат такъв въпрос и задачи, щото да го скъсат. Така е и с вас. Животът, през който минаваме сега, този Божествен живот ни учи да разберем как трябва да го живеем. Ако биха ви попитали какъв искаш да станеш, един ще иска да стане професор, друг учител, трети владика и т.н., все знатни длъжности.

В света има един милиард и шестстотин милиона души и колко души от тях биха могли да бъдат все знатни? Същинският живот не се състои във външната страна. Когато в ума ти влезе една добра мисъл и ти я подхранваш, тя дрехи не иска, шапка не иска и т. н., само да я отхраниш и върнеш в невидимия свят, ти си добър човек пред Бога. И тъй, в света ние може да отхраняваме добрите мисли, без да ни знае светът, и това може всеки един. И аз казвам, че разноските, да се отхрани една добра мисъл, струват само един грош. И няма човек, който да не може да отхрани една добра мисъл.

Думата „небе“ - означава разумен живот

Сега имайте предвид, че Исус, Който слиза на земята, слиза от един по-възвишен свят, напуска спокойствието Си и слиза, за да претърпи всички противоречия от любов, за да научи хората. И сега Исус е тука между вас, на много светии се е явил и на много хора в България се е явил.

За да виждате Божествената светлина, трябва да имате в душата си любов. Кому се разкрива цветът? Нали на слънцето, а на студа се свива.

Питаме: "Какво трябва да направим, за да ни обичат хората?" - Правете това, което прави слънцето - давайте.

Ще градим къщата си. Събираме първо материали. Това не е същественото. Същественото не е съгражданието на къщата, а същественото е кой ще дойде да живее в тая къща. Роденото от добра майка дете непременно ще бъде посетено от своята майка, а онова дете, което не е родено от добра майка, тя няма да го намери, няма да го посети.

И вие сте християни, но видели ли сте Исуса поне веднъж? Смешно ще бъде дете да мисли за майка си, без да я види.

Искам да се замислите върху това да се молите Господ да ви се изяви, да видите тоя Господ, в Когото вие вярвате, да познаете вашия Господ, да ходите по Неговите пътища. Моя Господ аз Го познавам, Той е един и същ с вашия. Това е живият Господ. Той е на земята. Думата "небе" означава разумен живот. В разумния живот е Господ. Там е Господ. Разумното, възвишеното, което е в човека, то е Господ, т.е. Отче наш, Който живееш в нашия разумен живот. Преди да сте питали вашия Господ, не отивайте при попа, при владиката, да го питате това така ли е. Защото той ще започне да ви отваря и цитира автори какво са казали.

Не се обръщайте към владиката, към мене дори в разните мъчнотии, но кажи: "Господи, кажи ми истината, научи ме или ми изпрати поне един човек, който да ме научи."

Бих желал да има попове, които Господ е опопил. Аз наричам опопен поп и владика, който, като го опопят, раздаде всичко, каквото е имал.

В старо време, когато са полагали ръце на някого, заговаряли разни езици, болният е оздравявал и е предавал иманието си. Когато искаме да бъдем като Исуса, трябва да бъдем като Него и да постъпваме като Него. Поп е този, който е готов да последва примера Христов.

Христос бе силен, защото бе послушен на волята Божия. Аз ви показвам пътя да бъдете щастливи и да живеете по Бога, и тогава работата ви ще спори и ще бъде благословена. В старо време един светия, като дошъл в Атина, шест дена гладувал и като нямало кой да го нахрани, той започнал да вика: "Убиха ме." Събрали се около него и го запитали кой го е убил. Отговорил: "Гладът." Тогава един богаташ го попитал: "Би ли се продал за роб и за колко?" И той се съгласил да му се продаде за 1000 динара и като отишъл в дома му, стоял цели 10 години при него, обърнал към Бога двете му дъщери и целия му дом. Този свят е създаден от Бога и животът е разумен. Вярата подразбира, че трябва да имаш едно изкуство, с което да послужиш на хората. Затова трябва да знаем и един какъвто и да е занаят, щото при всички условия и промени в живота да си изкараме прехраната.

Христос знаеше да лекува, знаеше и дърводелство. Днешните свещеници не знаят нито да лекуват, нито какъвто и да било занаят. Свещеникът трябва да знае да лекува хората. В света има само едно добро учение: туй учение, което учи хората да знаят да се лекуват, да знаят

някакво изкуство, с което да помагат на хората; това е истинското учение - разумното учение. Но учение, което разединява хората на католици, православни и други, е от лукаваго.

Имената само отличават човек от човека. Всички хора дишат един и същ въздух, всички хора пият една и съща вода, ядат една и съща храна. Яденето е по закона на любовта. Пиенето, дишането също.

Всички хора и животни еднакво ядат, пият и дишат и приемат всичко, но вълкът обръща светлината в едно, овцата в друго и пр. И следователно Божественото учение е едно, но хората го изопачават.

Неща, съградени по човешки, падат, а съградените по Бога са трайни. Европейският народ пострада от непослушание. Така и българският. И ако свещениците бяха се вслушали в гласа на народа си, те щяха да го спасят. Ако свещениците бяха се вслушали в гласа на народа в 1912-1913 г., тези войни нямаше да ни опропастят. По човешки постъпиха, по човешки получиха. Обединението можеше да дойде, ако дойдеха всички в хармония, да се уважават един друг. Няма човек на света, който да не се поддаде на влиянието на Божествената любов и светлина. Пример: някой лекува един болен в нечиста стая. Дохожда един разумен лекар и казва: "Изнесете болния на светлина" - и след това болният оздравява.

И днес, понеже ние живеем в нехигиенични жилища, т.е. учението ни не е право - боледуваме. Когато Исус дойде в дома ви, ще ви направи една добра реформа вътре в дома ви.

Ти се молиш сутрин и след половин час Господ реши да те посети в лицето на един просяк и той похлопа на вратата за помощ, а ти освен че не му помагаш, ами го изпъждаш, като му казваш: "Хайде, иди си сега, че аз си имам работа." Насила не трябва да се взема на богатия имота и богатството, а трябва всеки сам да реши своята съдба и съзнателно да си даде имота и богатството. Господ му е дал богатството и дал му е воля сам да се разправя с него. Аз няма да кажа на богатите да си раздадат богатството, Господ само подканя. Мене ако питат, аз бих казал: Извадете богатите от затворите. А на богатите бих казал: Изповядайте се пред народа и доброволно дайте несправедно взетото и всичко ще се оправи. Но вземането на богатството чрез съдилища и затвори - това е насилие. Нито аз ви казвам раздайте го, защото това би било второ насилие. А сега ги съдят по този, не истинския начин. Права съдба! Съдба с любов. Може да се каже: Решавам отсега нататък да живея по любов - един съзнателен живот, а не както досега; попове, владици и съдии и др. все ги съдят и затварят. Сам, сам и сам, и по любов.

Примера за момата, която я любил един богат момък и той я излъгал, а тя става калугерка и все за него мисли. Не е постъпила право. А трябва да каже: "Не е бил от Господа този." Богат я искал, лъгала се и тя самата, а не той нея. Така да каже: "Така е рекъл Бог."

Сега за вашия град и аз ще кажа: Дошъл ли е Исус, народът излязъл ли е да Го посрещне? Лазар възкръснал ли е? Мария помазала ли е нозете Му? Казвам ви, че който иска да не разпне Исуса, да изпълни доброволно волята Божия и тогава Царството Божие ще дойде тук, на земята, и тогава живият Господ ще му се изяви.

В София дойде един учен господин и ми каза: "Аз чувам, че си бил

ясновидец, я ми кажи какво мисля аз в този момент." Отговорих му: Мислиш, че мнозина досега са те лъгали и този ще ме излъже.

Това е великото учение, което Исус е проповядвал между хората. Три велики закона са, които трябва да ни управляват в живота:

1. Вяра в нашия Баща - Бога.
2. Вяра в нашата душа - проявения Господ вътре в мене.
3. Вяра в ближния, сиреч проявления Господ да видим в ближния ми.

Още 5 - 10 години остава и Господ ще отвори всички каси, ще ви вдигне, ще ви тръшне на земята и всеки ще чете високо Отче наш.

Четиридесет и пет години има закъснение на Божествения план. Още 10 години остава и Господ ще отвори всички сърца и каси.

Който не види Господа сега, след 10 години ще Го види. Който Го не види след 10 години, ще Го види след 100 години. Който Го не види след 100 години, ще Го види след 1000 години, но в тия три периода непременно ще Го види всякой.

И сега Исус иде да види ще Го посрещнете ли.

Аз вярвам във видимите и живите икони. Хората целуват иконите, а страдающия си брат отминават.

Колкото църкви има, всяка има по един св. Йоан, но св. Йоан е един.

Пример: в Русия един император поискал да му донесат главата на Йоана Кръстителя*. И му донесли от 40 манастиря по една глава, всичко 40 глави, когато св. Йоан е само с една глава. Тогава той казал на председателя на Синода: "Не заблуждавайте света!" И Христос днес няма 40 глави, Той има само една глава. Тази глава живее горе в небето; тя не е никъде на земята, тя е горе в небето, в разумния живот на човека, на всички ония, които живеят разумния живот.

Аз желая днес да си излезете с тая мисъл. Да посрещнете този Исус и да изпълните с готовност волята Божия, без да чакате да ви стръснат**. Да изпълните волята Божия и да се обърнете още тази година към Бога. Тогава останалите, сиреч идущите 9 години, ще бъдат за вас благословение.

Видите ли времето днес колко е хубаво? Господ ви казва: "Така ще бъде в душата на всекиго, който доброволно изпълни волята Божия." Като излезете навън и погледнете небето колко е хубаво днес, с това Господ ви казва, че това, което ви се каза, е право. Това е то, моето учение. Амин.

Христа трябва да видите както детето, което има жива майка и я вижда. Пример: в Америка едно момиче 16 години не виждало майка си, но когато заболяло тежко и било в пренесено*** състояние, майка му пристигнала, положила ръцете си на него и то извикало: "Мамо", познало я и веднага оздравяло.

10 октомври 1920 г., 10 ч.

В. Търново

*В някои беседи става дума за главата на Йоан Кронщадски.

** разтърсят, раздрусат

*** унесено, безчувствено, безпаметно

САМО ХЛЯБ

Човек ще мине най-напред през състоянието на гвоздей, после ще стане на вода и като научи този урок, ще мине във въздухообразно състояние. Той ще бъде прекаран през духалото на ковача, та като огън ще изучи и този урок. По-нататък ще минава последователно от по-нисше състояние в по-висше, докато достигне освобождението. Това са символи, които, като ги разбулите и преведете, ще си ги разясните.

Гвоздеят - това е физическият живот. Водата - това е астралният живот, въздухът - това е мисловният и огънят - духовният.

Ако работиш за прехраната си и за земни блага, ти си гвоздей. Ще работиш на нивата. Мотиката, с която ще копаеш, е гвоздей. Човешката душа никога не се опетнява. Бог я е облякъл с толкова много покривки. Наистина ще страда, когато я облекат в дрипите, като онай царска дъщеря, която е принудена да ходи в просешки дрехи. Когато бъде доведена до състояние да проси, ще се отърве от всички ония ласкатели, които я ограничавали и стеснявали, същевременно тя ще познае онези, които я обичат. В бедността си човек познава кои му са приятелите, а в богатството вие ще намерите неприятелите.

Ако искаш да познаеш кои са ти приятелите, бъди беден и ще намериш най-малко един, но може двама, трима и повече. Бедният е пратен, за да познае кои му са приятелите, братята и сестрите.

Защо трябва да бъдеш ученик? - За да намериш учител, за да намериш съучениците си. Защо трябва да бъдеш майка? - За да намериш синовете и дъщерите си. А трябва да бъдеш син, за да намериш баща си и майка си. Не мислете, че всичко, което се намира на света, не е на мястото си. Ще бъдеш и богат, и беден; и ученик, и учител. Има разни видове беднотия. Не е беден този, който е здрав и има всичките си членове на мястото си, но онзи, сакатият, слепият, без ръце и крака. (Обаждат се: Ние сами не знаем колко сме щастливи.) Ако всеки един постоянно мислеше, че е щастлив, вие скоро бихте се подмладили. (Обаждат се: Ако захарта стане скъпа?) Няма да пиете чай, ще пиете топла вода. Бог е дал на човека да яде само хляб и той има право само него да иска, а всичко друго е по благоволение. Пийте топла вода! Студената вода причинява на човека суровост и жестокост. Тя показва, че на човека му се живее светски живот. Трябва да дружите млад с млад. Ако са млад със стар, то младият да вземе каруца и впрегне коня си, да вози стария. Когато човек разбере Божествените пътища, той започва да се радва. Ако някой философ срещне някой беден, той ще започне да му обяснява причините за беднотията по силата на законите за кармата - ти в миналото си бил такъв и такъв. Аз ще му кажа: Ти трябва да бъдеш беден, за да научиш кои ти са приятелите. Това са основните черти, а другите са сянка.

Защо трябва да бъда беден? За да намериш приятелите си, защото

те ти са потребни. За да намериш Господа, трябва да сме бедни. Богатият не може да намери Господа, той прилича на натоварена камила, която, като дойде при иглените уши, трябва да се разтовари.

Бедният в едно отношение е онзи, който е изпразнил хамбарите си за новото жито и е измил бъчвите за новото вино. В Свещеното Писание никъде не е казано: "Блажени богатите." Богатият не може да бъде блажен, то е закон. А защо богатият не може да бъде блажен? Как може той да бъде блажен, когато е заграден отвсякъде с неприятели: децата му и роднините му, всички желаят неговата смърт, за да се доберат до иманието му. Може ли той при това положение да бъде блажен?

Когато един цар се разхожда, той е заобиколен отпред и отзад с войници, това е един затворник, който с гордост понася своя доброволен затвор.

В света има два вида затворници: доброволни и по принуждение. Царят, като ходи из града, се страхува за своя живот; поданиците му хвърлят рози по пътя, но той се бои да не му хвърлят и бомби.

За разлика от доброволния затворник богатият не би искал да се освободи от своя затвор; дори когато му отворят вратата да бяга, той не се отказва от него.

В известно отношение богатият е свободен на физическия свят, обаче в духовния той е ограничен. Бедният пък тук е ограничен, но в духовния свят е свободен.

Не е злото, че сме богати или бедни. Богатият е умен и свободен. Когато дойде Царството Божие, няма да има бедни и богати, значи да имаш знание, трябва да го употребиш за доброто на ближния.

Християнството не проповядва сиромашия, но то проповядва да се избягват нечестните и неправилни забогатявания.

Богатият е такъв, за да придобие знание, а бедният - за да придобие добродетелите.

12 октомври 1920 г.

В. Търново

НИТО СЕ ПРОМЕНЯ, НИТО СЕ ИЗМЕНЯ

Изпяхме "Ще се развеселя".

Учителят прочете 10 глава от Матей: "И призова дванадесетте Свои ученици, та им даде власт над нечистите духове да ги изпъждат, и да изцеляват всяка болест и всяка немощ."

Изпяхме "Събуди се, братко мили".

Ще говоря върху 15 стих: "Истина ви казвам: По-леко ще бъде на земята Содомска и Гоморска в съдния ден, нежели на онзи град." Изобщо във всичките хора има една слабост, да им се казва това, което не е, да ги ласкаят, т.е. да им се казва лъжа. Христос казва, че на онези, които не приемат Словото Божие, наказанието ще бъде по-голямо от онова на Содом и Гомор. Може това да ви се вижда невероятно, но в природата има един закон, който е неотменяем. Хората чрезмерно много ядат и пият, и затова дохождат и страданията. По-малко ще бъде наказанието на тези, които не ядат месо. Всичките нещастия се състоят в лакомията на човека; ще изяде една момичка от агънце, едно пиленце и т. н. И тъй, наказанията не са нищо друго освен изплащане. Има само едно учение, което е здравословно, и то е Божественото учение. Химията учи на ред и порядък. Що учи физиката? - Тоже на отмерени действия. Писанието казва: "Двоумен човек непостоянен е във всичките си пътища." И човек, ако е непостоянен, непостоянен е във всичките свои действия.

Ако се покачите на леда през зимата и останете там за през пролетта, то рискувате да потънете, защото ледът ще се счупи и вие ще потънете на дъното на реката. Природата не търпи безпорядък, тя туря ред и порядък и когато приложи закона, за да тури реда и порядъка, идат страданията. Всичко може да се избегне, но да се избегне от Божието наказание, не може. Наказанието ще бъде по-голямо от това на Содом и Гомор, значи по-страшно наказание иде за онези хора, които не искат да приемат Божественото учение.

Сега всички треперят от болшевиките, но има по-страшни неща от болшевиките. Да допуснем, че в света има друг ред. Да допуснем, че живеем в някое място, където пролет и лято, есен и зима са по 10 години. Да допуснем, че си направите къща от лед, но сте към края на зимата и ако ви каже някой, че вашата къща няма да устои, вие какво ще кажете? Но щом дойде пролетта, ще опитате и видите, че всичката ваша къща ще се стопи. И хората сега са заледени, след като са заграбили пари, имоти и др.

Положението на съвременните хора се вижда от разказа за онзи богат човек, който пътувал с една каруца из града и раздавал злато. Тогава един човек, любител, вижда се, на много пари, турил на гърба си един сандък и като му насипали малко в сандъка, той настоявал да му турят още, докато му се строшил гръбнакът. След това богатият човек, който раздавал

златото, казал: "Не му снемайте сандъка, да усети всичките мъчнотии на златото." На този свят човек трябва да взема толкова, колкото му трябва. Мнозина възразяват, че не може така да се живее, трябва човек да работи, да се труди. Ами че като вярва човек, не трябва ли да се труди? Не може да вярваш на глупави неща, ти ще вярваш на умни неща.

Когато се строи нашето тяло, нашият мозък, те се строят въз основа на известни правила. Склад не бива да правите таваните на къщите. И злото е, че хората правят на складове главите и те се събарят. Следователно нашата глава трябва да бъде чиста от всякакви нечисти мисли. В Божествения таван (главата) трябва да се турят само най-ценните неща.

Изучавали ли сте вие вашия мозък (тавана), той е по чудесен начин устроен, най-добре украсен. Човек от тялото си може да изгуби 10-20 кг, а от мозъка едва може да изгуби 10-20 грама. Болките са всякъде, но не и в мозъка. Мозъкът не чувства никакви болки, даже като го бодеш и с игла. Водата е дете на бащата кислород и на майката водород. Но има такива неустойчиви елементи, че като се съединят, скоро се развалят. Ще кажете: "То е в химията така." Ами че в човешкия живот не е ли така? Вие имате син или дъщеря, галите ги, учите ги, но като пораснат, залюбят се с някоя мома или момък, зарежат своите майка и баща и заживеят по своему. Ама ще кажете: "Господ е наредил така света." Заблуждение е това. Господ не го е наредил така. Ако вашият син бяга от дома си, не го е наредил Господ така. Ако вашата дъщеря бяга от дома си, също него не го е наредил Господ така и т.н. Аз ви казвам, че самите родители са виновни за тези лошави погрешки на децата си. Е, да допуснем сега, че известен човек е извършил повторно престъпление, излъгал дъщеря ви, взел ви парите и т.н. Да допуснем, че някоя жена е продала тялото си за 40-50 лева и ако дойде някой да ви обере, вие се скъпите.

Умният човек е всякога богат, а глупавият е онзи, който всякога мисли, че е беден. Умният човек може от 1 килограм хляб да направи 100 килограма, ама вие ще кажете: "Как е възможно това?" Оня златар, който има сита за пресяване на златото, събира в късо време много злато, а ние, глупавите хора, ходим, че събираме зрънце по зрънце. Ако ние предвидим цял един живот, да запазим къщи, това или онова, то каква полза от това? Аз не казвам да не събираме, но да събираме това, което ни трябва.

В света има три реални свята:

1. Физически реално - което се изменя и променя.
2. Ангелско - което се изменя, но не се променя.
3. Божествено - което нито се изменя, нито се променя.

Понеже ние се състоим от три реални свята, първият е потребен само за тялото, вторият - за душата, а третият - за духа.

Трябва да знаем да превърнем нещата, които се изменят и променят. Аз ще ви докажа как ще трябва да се измените. Вие сте едно малко дете, растете, порастете, живеете в света на промените, ставате старец, но ако знаете закона, вие щяхте да си останете млад, красив. Именно това е великата наука на душата. Най-първо вие ще трябва да извадите есен-

цията на нещата, а другото да изхвърлите. В 1875 г., когато изгоря Чикаго, знаете ли от каква малка причина изгоря? - Един човек отишъл да си дои кравата със свещ, по невнимание сламата се запаля от свещта и така станал пожарът. През време на този пожар един богат човек молил един беден човек да му пренесе касата с парите, като му обещавал най-добро възнаграждение, но човекът, ценейки живота повече от парите, отказал.

“Не си събирайте съкровища тук, на земята.” По-сигурна банка от банката на небето няма. И тъй, християнството е една велика наука - да пренесете вашия капитал от земята на небето. Ами че вие ще искате ли да имате един син или дъщеря идиоти? И Господ като ви види, какво ще каже? Ще търпи ли Той такива идиоти? Дали вие вярвате, или не вярвате, това е все едно, то не изменя реда на нещата. По-месоядни животни от рибите няма. За една риба е голямо щастие, когато я опекаат и изядат тук на земята. И Господ като хване човека тук, на този свят, ще го опече, без да пита дали е шаран, или друг вид риба.

Да кажем, че вие стоите три дни гладен и ако дойда да ви попитам има ли хляб, какво ще ми кажете? В Америка има една секта, която се казва....., които се лекуват без лекарство, а само по закона на внушението. При един болен със счупен крак повикват един лекар, който лекувал само по закона на внушението и като давал съвети на болния, казал му да мисли, че кракът му е здрав. Обаче след като го излекувал по този начин, поискал да му заплатят. Тогава болният му казал: “Мисли, че съм ти заплатил.” Умният човек няма да се качи на един трен, в който, след като стане катастрофа, би си счупил краката, а глупавият ще се качи и ще си строши краката.

Не яжте боб, защото бобът ще произведе същото действие, което произвежда месото. Дайте боба на свиня, и тя няма да го яде. Яжте сливи, круши, ябълки, праскови, червен лук и др. Садете си градини с дръвчета и ще си имате по-добра храна. За един глупав човек място няма не само на онзи свят, горе, но и на този свят. Ами че къде е неговото място? - Долу, долу, там долу, на земята.

В небесната лаборатория има разни елементи, запушени в особени стъкленици. Питаш: “Какво има в това стъкло?” - Този е един министър, който е рязал главите на хората; този е един владика; този е един цар и т.н. Така, като се прекарат хората през света на неустойчивите съединения, ще поумнеят. Имайте предвид, че Божият закон е строг, той иска за всяко нещо ред и хармония. На някои хора телата им са неустойчиви, но умът и сърцето им са устойчиви. На други пък телата им са устойчиви, но умът и сърцето им не са устойчиви. Човек, който вярва в Бога, никой не може да го обере. И да му вземе някой парите, ще се разкае и ще му ги върне.

В остров Цейлон имало един проповедник, който дълги години проповядвал, но нямал никакъв резултат. Започнал да дири коя е причината и намерил в себе си грешката, че трябва да даде пример на другите, като си раздаде имуществото. Но преди да го раздаде, бил ограбен и нищо не му останало. Обаче тези, които го обирали, като видели, че той живее един

добър и примерен живот, разкаjali се и му възвърнали един по един всичките неща.

Та и ние мислим, че някой ако ни обере, няма да ни върне нещата, но ако си устойчиво съединение, той ще ви възвърне взетите неща.

Опитвайте се, вижте се във време на несполука какъв сте вие в себе си. Ако спазвате Божествения закон, вие щяхте да превърнете лошия си съсед, лошия си син или дъщеря в добри.

В Америка имало едно момче, което можело да познава, да чете мислите на животните. Имало един бивол, който от някоя болест почти подлудял. Повикали момчето, на което биволът казал, че в задния крак имал един трън, и като го извадили, биволът се успокоил. Значи, докато лошото, което живее вътре в нас, не излезе навън, няма да станем по-добри. Вие сега, които ме слушате, ще кажете: "Като слушаме този човек, да не би да си развалим живота?" Ами че вие и сега сте го развалили. Аз бих желал да вляза в някоя къща и да намеря, че живеят в мир и съгласие. Сполетят ли те нещастия, да знаеш, че Господ е обърнал внимание на теб. Не страдаш ли, ти си в опасност. Богати хора наричам аз само справедливите, добрите, добродетелните, състрадателните и т.н., а не тези, които имат пари. Проповядване против беднотията, но против коя беднотия? - Беднотия от грях, от лъжа, от зло и т.н. И аз съм глупав, но знаете ли за какво съм глупав? Глупав съм за лъжата, за измамата и т.н. Аз съм готов да си жертвувам живота за Бога, както една мома или момък, но аз предпочитам да жертвувам живота си за Бога, а не както онази мома за момък, който утре може да я захвърли на улицата. Има само един живот - живота за Бога, който живеят светиите. Кланяме се, когато ядем, когато пием и т. н. В света има само едно истинско кланяние, то е в кланянието на Бога. Нам не ни трябва изкуството да правим тунели, да пробиваме планините, а да изучим изкуството да прехвъркнем планините.

Аз ви казвам, че вашите къщи ще се стопят и ние ще ходим по морето и езерото. Къщите ще бъдат прозрачни и леки, които ще можем да носим със себе си и в скоро време ще можете да си ги построите. И който не възприеме това учение, той ще остане.

Затова пригответе сърцата си, пригответе умовете си, за да ви приеме Господ.

Изпяхме един стих от "Любовта".

Свършихме с Добрата молитва.

14 октомври 1920 г.

В. Търново

КОЕТО СЕ ПРОМЕНЯ, БЕЗ ДА СЕ ИЗМЕНЯ

"Освен Отца никой друг не знае кой е Синът; и кой е Отец, никой друг не знае тъкмо Синът."

Евангелие от Лука 10:22-25

Важно е да правим открития, да проследим как се разпространяват всички нови открития и как се те оповестяват.

Ако баща ви приживе е заровил имане, как вие очаквате след смъртта му да узнаете где е то заровено. Има иманяри, които цял живот прекарват в търсене на заровени богатства. По същия начин всички учени в света се мъчат да открият скритите тайни. Половината от живота протича в търсене на скритото. Малкото момче чака с радост да стане на 21 години, за да знае какво е бъдещето му. Христос казва, че само Той е в състояние да ни открие великото в света, т.е. това, към което ние всички се стремим. Думата "Син" не е употребена в този смисъл. В старо време Синът е бил това, което разкрива живота - светлината в света. Само Христос може да ни открие Отца. Отец е символ на онова, към което всички се стремят. То е скрито в живота - любовта, щастието, както го наричат хората. Всички сега се стремят към това неопределено нещо. Само Синът е в сила да ни го открие. Ако вие не знаете своя баща, може ли да наследите неговото имане? Трябва преди това да докажете, че той наистина ви е баща, само така може да бъдете наследници. Всяка майка обича своите деца повече от людските. Всеки брат обича собствения си брат повече от чуждия. Когато някой запита защо трябва ние да живеем този духовен живот, да се стремим към невидимата реалност, когато тази реалност е пред нас видима, материална? Това възражение би имало смисъл, ако хората не умираха. Аз бих желал някой да е хванал този свят и да го задържи. Тези, които казват, че този свят е реален, след своята смърт какво задържат от него? Настрадаин Ходжа е казвал, ако жена му умре, то половината от света изчезвал и ако сам той заминел, то целият свят щял да се свърши. Питам тогава где е тази реалност? Когато ние говорим за света като за една реалност, вземаме ли ние под съображение промените, които стават с него. Реално в света е това, което се променя, без да се изменя. Например, ако вземете вода, вие може или да я замразите, или да я изпарите. Питам: В кое състояние е тя реална? Тези агрегатни състояния на водата са в зависимост от външни условия. Но кое от тези състояния е реалното? Кое: водата - течното, въздухообразното или твърдото ѝ състояние? Ледът не е реалност, той може да е реалност само зимно време. Водата е реалност лятно време. Ако ние бихме живели като рибите във водата, то течната вода би представлявала за нас реалното, но ако тя се изпареше, светът щеше да се промени за нас, но нямаше да се измени.

Често хората се заблуждават, като виждат промените в света, те счи-

тат, че той едновременно се изменя. Синът представлява това, което се променя, а Бащата-Отец - това, което нито се променя, нито се изменя. Синът - това е закон на движение - силата на света, която взема разни форми. В света не може да има реални неща, които да се променят. За да можем да съзнаем, че има реални неща, трябва да познаваме промените на техните състояния. Трябва да изпитваме различни чувства, за да познаем, че чувствуваме. Ако вземем един студен предмет, за да познаем, че той е студен, трябвало е преди това да сме пипали топъл; за да познаем, че обичаме, трябва да сме мразили, защото, с което чувство изпитваме обичта, със същото чувствуваме и омразата; с което чувство, или сетиво, изпитваме топлината, с него изпитваме и светлината. За да познаем благоуханията, трябва да познаваме зловонието и обратно. Това са външни състояния на нашите чувства. Аз съм в състояние да ви покажа чрез това временно състояние туй, което се променя, но не се изменя. Как така? - Например дал съм обещание някому да му заема 10 000 лева, за да започне търговия. Обаче той приятел отива вечерта на банкет, отива и се връща у дома си с пукната глава. Сега, когато той е легнал на постеля, аз мога да отложам заема си, защото той не е в състояние да предприеме работа. Изменил ли съм на обещанието си? Не, само съм го променил, понеже, когато оздравее, пак ще му го дам. Някой момък обещава да вземе някоя мома, обаче след време се отказва. Момата е със счупена глава. Момъкът не се е изменил, но се е променил. На момците не се позволява да се женят за девизи, които имат счупени глави и обратно.

В Америка един се сгодил за някоя си богаташка и преди сватбата се обявила Североамериканската война за освобождение на негрите. Момъкът трябвало да постъпи в редовете на сражаващите се. След време той съобщава на годеницата си, че бил ранен и е с отрязана ръка, ето защо той я освобождава от обещанието й. Тя обаче не се отказва. Повторно й пише той, че трябвало да му отрежат и единия крак - тя пак не се отказва. Но това е един извънреден случай, той се среща на 10 000 000 души един. Затова такива случки ги описват в историите.

Христос казва, че ще разкрие това реалното, което не се изменя. Такаъв е Бог спрямо нас. Когато ние изгубим нозете си, ръцете си и всичко, което имаме, Той пак не се отрича от нас, защото пак е останало в нас нещо, което не се изменя, за това нещо именно Господ не се отказва от нас. Мъжът и жената се взаимно кълнат във вярност до гроба, но те не устояват и до половината на гроба. Когато момъкът zalюби, той променя своите отношения към родителите си.

Един млад момък заминал за Америка и оттам през първата година ежедневно писал писма на майка си, втората година той започнал да пише през ден, в третата година на неделята веднъж, в четвъртата година в месеца, в петата година - един път; и така той престанал да пише и причината за това била, че момъкът се бил влюбил в Америка. На такава реалност може ли да разчитаме? В света нещата не са реални. Всички мъже се подвеждат под един знаменател. Всички мъже и жени са еднакви.

По-добър и по-лош мъж няма; по-добра и по-лоша жена няма. Вие там се лъжете. Това са неща относителни. Ако ви дам лед да вкусите, нали няма да ви се понрави? - Но ако взема тоя лед и го стопля, водата ще ви е приятна. Такива са отношенията на лошите и добрите мъже и на лошите и добрите жени. Ние искаме нещата в природата да са идеални. Господ е приготвил всички неща добре в природата, да са идеални. Господ е приготвил всички неща, но ние, хората, сме ги покварили. Тези неща са обикновени, ние с тях се занимаваме всеки ден. Мъжът е настинал и е неразположен или си е попиийнал малко, та се е сгорещил. Това са състояния на един и същи човек. Или пък след някои добри печалби той се върне дома много разположен спрямо жена си, казва тя: "Моят мъж се е променил, станал е по-разумен." В живота няма никакви противоречия. Христос казва, че сам Той е мерилото, с което да мерим живота. Това мерило е и Отец. Молитвата подразбира, че трябва да поправим ума си. Отец нито се променя, нито се изменя. Христос казва: "Никой не познава Сина, тъкмо Отец. И Отца никой не познава, тъкмо Синът." Промените, които стават, са вътрешни. Българинът има една много курioзна привичка. Срещне някоя кола с дърва и пита: "Какво караш?" - "Дърва." Друг път срещне кола със слама и пита: "Какво караш, приятелю?" - Този път обаче той попаднал на смешник, който му отговаря: "Дърва." - "Как дърва, нали е слама?" - "Е, като видиш, защо питаш?" Този живот е тъй видим, както возенето на колата със сламата и българските дърва. Въпросът е какво е качеството на тези дърва, дали ще горят хубаво или не. Дали сламата, която виждаме в колата, става за добитъка и овцете. Те са неща, скрити за първия поглед. Трябва да разбираме вътрешната същина. Аз знам какво е животът. Ние знаем как се поддържа той. Има три елемента, които го поддържат, това са: храната, водата и въздухът. При това светлината и топлината са, които носят живота в себе си. И тъй, животът е едно съчетание, той може да се развие само при известни условия. Тия, които изучават цветарството и градинарството, изучават природата на цветята, т.е. от какво количество светлина и топлина се нуждаят те, за да могат правилно да се развиват. Човек се постоянно променя, минавайки от любов към омраза. Ако тази промяна става по веднъж на месеца, разбирам, но да се променя по 10 пъти на ден, това е признак, че от него човек няма да стане. Резките промени развалят човека. В храненето си хората си позволяват голяма неразумност. Те например употребяват супата, след това се наядат с месо и много други работи. Така като се хранят, след две години стомахът им се поврежда и те се чудят: "Как тъй, ние тъй добре се храним!" Най-глупавото ядене е супата. Супа могат да ядат болните, децата и старите хора, но за възрастни трябва храна, която да се дъвче. Това можем да проследим в природата. Животните хранят малките си с мляко, но щом те пораснат, оставят ги на здрава, твърда храна. В религиозните общества на младежите дават мляко, но щом те заякнат, дават им твърда храна.

Христос се обеща към Своите ученици, че ще им открие кое е това реалното - великата истина. За да разберем реалното, трябва да разберем

кой е Синът. И когато казваме, че човек не може да се спаси без Христа, подразбираме, че както растението не може да се развие без топлина и светлина, така и духовният свят не може да има живот без Сина. Синът е един велик вътрешен принцип. Той не е още любовта, но е нейно изявление, чрез което ние отиваме към любовта. Той е връзката, звеното, чрез което животът се проявява. И във всяко семенце, и във всеки зародиш го има, има го и в човешкия живот.

Ако познавате това, което расте и се развива, мога да ви открия реалното. Две неща са потребни, за да намерим реалното в света. Съмнението да изчезне от нашата душа. Отвън може да го има, но в дълбочината, вътре, не го допускайте. Съмнението може да съществува само отвън. Реалното, Бог не може да се съмнява в Себе Си. Той знае, че е едничък и че освен Него няма никой друг, че Той е безграничен. В Него е всичко и вън от Него няма нищо. Нашето заблуждение е там, че ние гледаме на нещата отвън, и като виждаме, че във физическия свят има ограничения, ние ги пренасяме в духовния и се питаме къде е този Господ, Който го е създал? Бог запитал този философ откъде му е дошла тази мисъл тогава - отвън или отвътре дойде тя, или той сам си я е създал. Питате какво е Господ.

Представете си, че се намирате в пространството някъде лишени от ръце, нозе, очи и глава, и изобщо от форма, обаче живеете и се движите, как ще определите тогава вашия живот? Животът ви няма да бъде като настоящия; понеже стомах не ще имате, няма да мислите за ядене; няма те очи - не ще мислите за красивото, няма да го познавате; лишени сте и от уши - вселената ще се потопи в дълбоко безмълвие. Без тези познания какъв ще бъде вашият живот? Там обаче има живот по-реален. Реалното е това, което не се види, не се чува, което не се пипа, защото ние виждаме, чуваме и пипаме само това, което е вън от нас. Христос казва: "Този живот, който се променя, непременно ще ви доведе до познанието за онзи, който не се изменя."

Представете си един маг, който има силата да се променя на красива девица наглед, момците се втурват след нея, обаче магът веднага се променя в стара бабичка. Тогава те я питат не е ли видяла красивата девица. По този начин магът си играе с тях. Питам тогава реални ли са тези трансформации (преобразования) на мага? Така също, ако вашата възлюблена се мени всеки ден, где ще я намерите? И действително така става, когато човек е угрижен, превръща се на стара баба. Когато му говорим с любов, той става красива мома, но нито в този, нито в онзи случай той е реален. Този маг е много учен, за него е безразлично какви форми ще вземе светът. Ако водата се превърне в лед, той ще съумее да стане червей в този лед. В парата, във водата, в леда - безразлично, той се приспособява. Какво е тогава познанието му за света?

Ние казваме: "Туй е студено, да не го пипаме." Това показва, че ние сме още невежи, защото не умеем да се приспособяваме. Всички религии твърдят, че носят спасението. Нито постът, нито молитвите, нито четенето могат спаси човека. Ако днес си гладен и те нахранят, ти си спасен, докато огладнееш. Трябва да намериш онзи реален хляб и като ядеш от него, вече никога да не огладняваш.

Съвременните християни считат, че званието търговец е по-долно от това на духовника. За мене е безразлично какъв ще бъде. Той може да

стане и едното, и другото, и беден, и цар. Но добре ли е да си цар, да те следят на всяка стъпка, да публикуват ежедневно в света за здравословното ти състояние и хода на твоята болест. Александър III е казал: "Желал бих да съм един чифликчия, за да не се занимават с мене."

Ако оставите една мома да избира между цар и овчар, тя непременно би предпочела първия. След женитбата си сбаче тя ще разбере грешката си. Този свят страда все от князе и княгини. Това са привидни неща в живота. Когато човек стане цар, той не е в действителност такъв, нито богатият е богат, нито ученият е учен, нито добрият е добър. Той не мисли за това, че е училище или че е добър или не, но се стреми да познае реалния живот. Човешкото око не е видяло, нито човешко ухо е чуло. нито най-смелата фантазия е творила блян, подобен на това, що Бог е приготвил за нас.

Христос казва: "Никой не познава това, реалното, освен Синът. И когато познаете Сина, Той ще ви покаже пътя, за да намерите вътрешния смисъл на живота." Практическото приложение на тази мисъл ще ви освободи от сегашните ви кошмари. Вие мислите, че при сегашното си състояние нямате нужда от тия познания. Такива разсъждения са детински играчки. Докато не познаваш реалното, ти ще имаш нужда от всичко, а когато го познаеш, не ще се нуждаеш от нищо и ще даваш всичко, което имаш.

Сегашните религии приличат на медиците, които правят дисекции на човешкото тяло, търсейки да намерят реалното в него. Когато в България дойдоха методистите, те приемаха в църквите си християните от православната църква, без да ги прекръщават. След това баптистите вербуваха членовете из методистката църква, като ги прекръщаваха, после дойдоха съботяните, които налагаха зачитането на съботния ден. И православните минаха през всички тия дисциплини, но за реалното все толкова знаят.

Онези, които са ученици, за тях има начини да познаят реалното. Ако някой ми каже една дума на английски, то за да я разбере, аз трябва да науча този език. Ако искаш да разбереш реалното, научи езика на тези, които ти говорят за него - езика на ангелите. От земята някои хора могат да посетят царството на ангелите, но граждани в тяхното царство те не могат да бъдат. Под думата "синове" Христос подразбира ангелите. Синовите са, които ръководят света. Нашият свят се променя и се изменя, а духовният нито се изменя, нито се променя. Ангелският свят служи за връзка между физическия и духовния. В човешкото тяло главата съответствува на духовния свят, дробовете на ангелския, а стомахът на физическия. И наистина, от всичките органи на човешкото тяло най-малко се променя мозъкът. В случай че тялото изгуби 30-40 кг от тежината си, мозъкът се намалява само с 10 г. Вие все питате: "Ако отидем в другия свят, ще ли ни приемат, няма ли да ни изхвърлят навън?" - Когато човек е минал веднъж през едно състояние, той втори път не бива да минава през него. Господ не запрещава на хората да грешат. Запрети ли Той на християните да се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да не се избиват на войната? Защо Той не внуши на християните да противодействуват? Когато ледът се замразява, Господ не му забранява. И когато той се стопява - също. Дали нещо се ражда, или умира, това за реалното е все едно. Той иска само да го познава.

17 октомври 1920 г.

В. Търново

ЗАКОН ЗА ПРАВДА

Ще прочета само два стиха от 9 глава на Исаия:

"Но не ще да бъде такъв мрак на утеснената земя, както в прежните времена.

Когато унижи земята Завулон и земята Нефталим; а в последните ще направя славен Пътя на морето, оттам Йордан,

Галилея езическа.

Людете, които ходеха в тъмнина, видяха голяма виделина:

Които сеяха в земя на смъртна сянка, виделина възсия върху тях." (9:1-2)

"Господ провoda слово на Якова; и то падна врѣх Израиля. И всѣхните люде ще познаят това, - Ефрем и жителите на Самария, които говорят горделиво и с надигнато сърце." (9:8-9)

Аз няма да говоря за закона. Правдата е закон за чистене. Всяка срѣчна жена си има закон за себе си. И правдата има това назначение. *"Ще ходя със силата на Господа Иеова: ще помня Твоята, само Твоята правда."* (Псалом 71:16). *"Заради името Си, Господи, оживи ме: заради правдата Си изведи душата ми из утеснението."* (Псалом 143:11).

Та онзи, който е влязъл в школата, трябва да изучава закона за Правдата и да го прилага. Той трябва да бъде верен на закона, който действа в него. Който е праведен, той благоденствува. Праведният човек не може да бъде изнуден. Схващайте правдата като наука. Дотсгава, докато човек е нечист, той ще бъде далеч от Бога. И тъй, своите упражнения схващайте като едно упражнение. То е една необходимост. И тази наука да не ви се вижда тежка, защото без наука ще има само невежество. И да ви не смущават погрешките, които правите. Човек, който се смущава и плаче за погрешките, които прави, спира се в живота. И тъй, Правдата е наука за чистене в живота.

24 октомври 1920 г., 7 ч. и 40 мин.

В. Търново

КОЙТО ИМА МИР

Ще ви прочета 17 глава от Евангелието на Йоана: "Това изговори Исус, и възведе очите Си на Небето."

Изпяхме "Благословен Господ Бог наш".

Ще говоря върху 33 стих от 16 глава: "Това ви казах, за да имате мир в Мене. В света скръб ще имате; но дерзайте, Аз победих света." В този стих има три качества, които са отличителни. Христос казва да имате мир помежду си. Мирът е положително качество за човешкото развитие. Мирът подразбира и вътрешна самоувереност. Човек може да има мир само когато той е осигурен, но колебае ли се в себе си, мирът изчезва. Когато човек има този вътрешен мир, той не чувства никакъв страх. За пример онзи дърводелец или зидар, който има мир, неговият чук върви правилно и равномерно и всички отсечки са правилни. Тъй щото всичките нещастия се дължат на изгубването на мира, който имате в себе си. Христос казва: "Имайте мир в Мене" - в Него, в разумното начало. Ако вие пуснете един слънчев лъч през разни стъкла, с разна гъстота, той ще измени своята светлина. Той като премине през 10-20 стъкла, тя - светлината - в крайното стъкло съвсем ще потъмнее.

Когато животът иде от Бога, тогава това е едно Разумно Начало, а пък когато човек не върви по този път, тогава скърбите го посещават и завладяват. Скрърбите при сегашното развитие на човечеството са неизбежни, понеже самият свят, в който ние живеем, не е неизменен, той е всепроменлив. И когато човек изгуби ония любими същества, с които той е споделял, скръбта непременно ще дойде. Скрърбта, която ще ни се случи в тоя свят, ние ще я използваме за наше добро. Мнозина си задават въпроса, как може тя да се използва. Представете си, че се намирате в околността на една блатиста местност, където има вадички, там се развиват разни болести, но ако дойде един разумен човек и канализира тия вадички, тогава всичко ще се подобри. Сега аз ще ви обясня как се ражда скръбта. Представете си майката, която ражда едно дете, и то умира, след това за майката настава скръбта. Питат ме често: "Защо ми са дошли тези страдания?" - Казвам: Защото твоето дете е умряло. - "Ами как ще се оправи светът?" - Като се повърнете към Бога и почнете да живеете разумно.

Съвременните хора мязат на онзи средновековен лекар, който лекувал своите пациенти, като им давал топла вода да пият и им пуцал кръв. Изгубили сме този вътрешен мир в себе си, изгубили сме Бога в себе си. Човек, който се отдалечи от Бога, ще има вечни мъчения. Но сега да се повърнем към оная мисъл велика, която Христос е говорил на Своите ученици: "В света скръб ще имате, но за да имате мир в себе си, трябва да имате Господа в себе си." Питам ви: Ако вие живеехте във времето на Христа и ако Христос ви проповядваше, щяхте ли да Го разберете? От 72 ученици, които имаше Христос, само 12-те Го разбраха. Защо хората не искат да разберат Христа? - Защото търсят по-лесния път.

Отива някой българин на гости и като се понапил, почнал да се качва на коня си откъм опашката му. Пипа, пипа и не може да му намери главата. Казва си: "На този кон къде му се намира главата, сега беше на него?"

По-приятно разположение от мира няма, то е едно от великите блага. И ангелите тъгуват за този мир. Да имаме мир в себе си, значи да имаме Господа в себе си. В какво се състои този мир? Разумният живот се състои в победа, без победа не може да имаме мир. Ако те победят, ти не можеш да имаш мир. И преди няколко време аз привеждах за пример онзи американски говедар, който, като му се паднали 30 000 000 франка наследство, напуснал говедарството, отишъл в Сан Франциско и дал банкет на целия град. И като разпилял всичко, отишъл си и станал пак говедар. И ние, съвременните хора, приличаме на този говедар. Този живот, който сега имаме, той е най-ценният, най-важният. Сегашното съществуване на човека важи повече, отколкото всичкото негово минало съществуване. Ако един човек не може да бъде търпелив към говедата, когато пощръкляят, и като цар пак такъв ще бъде той. Не мислете, че човек лесно се възпитава. Туй търпение, тази благост, която имаме, още не е търпение, още не е благост. Изгубите ли мира си, вие сте говедар.

Сега мисълта, която искам да ви оставя, е: Мирът, който Господ ви го е дал, пазете го. Ако овчарят е облечен в царски дрехи, а царят - в овчарски дрехи, те си остават все същите - овчарят ще си бъде овчар и царят - цар. Цар може да бъде всеки човек, който опазва живота, който Господ му е дал. Та тъй, като вникнем в живота, трябва да разберем, че този живот, който имате сега, е най-добрият живот, който Господ може да ви даде.

И съвременните хора не може да говорят много за слънцето, защото техните центрове не са толкова развити, да разберат добре слънцето. Ние за слънцето сега знаем само неговата външност; знаем, че то има само четири елемента, обаче какво е състоянието на слънцето, европейските философи още не знаят.

Как е възможно да излезе човек от Бога? Как бихте вие разбирали "излязох"? Това са математически отношения. При сегашните условия е важен мирът, важна е победата. Мир и победа са необходими за развитието на човешкия мозък. Мирът и победата са необходими за развитието на човешкото сърце и т. н.

И учението на Христа е учение за изправление на човешките грешки и само когато изправим тия грешки, ние ще дойдем до онова положение да разбираме. Именно сега, в тоя живот, вие трябва да придобиете мир и да придобиете победа. И в своите наблюдения аз виждам колко вие имате в себе си тоя мир. Христос казва: "В Моя ум не може да има две мнения." На този мир, на тази именно победа се дължи подтикът, който има днес. Ако кажете от кръста, на който сте приковани: "Прости им, Господи" - добре е. И като дойдете на Голгота, пазете едно правило: "Прости им, в Твоите ръце, Господи, предавам духа си."

Изпяхме "Изгрява вече ден тържествен".

24 октомври 1920 г. 10 ч. и 40 мин.
В. Търново

ДВЕ ЛЕПТИ

Изпяхме "Благославяй, душе моя, Господа".
Отче наш

Ще ви прочета няколко стиха от 21 глава на Лука: "И като погледна Исус, видя богатите, които туряха даровете си в съкровищницата. А видя и някоя сирота вдовица, която тури там две лепти. И рече: Истина ви казвам, че тая сирота вдовица тури от всичките най-много, защото всички тези туряха в даровете Божии от изобилието си; а тя от немането си тури всичкия си имот, колкото имаше."

Христос прави една малка забележка върху онова, което богатите дали и онази вдовица, която била най-бедна. В тия Христови думи се крие великият закон. Тя турела всичко, що имала. И спънките в живота се дължат на това, че ние не влагаме всичко, което имаме. И държавите, и те правят същите погрешки. Държава, която воюва, всичко влага. Писателят, когато пише, влага всичкото си знание. И духовните правят същата погрешка, че не влагат всичко, което имат. И съвременното християнство прави същата погрешка, че не влагат всичко, каквото имат. Анания и Сапфир скриха. Законът е такъв, че отива ли човек при Бога, трябва да вложи всичко. Когато житното зърно положат в земята, то не влага ли всичко в земята? Противоречия много може да се явят. Ако един ученик се вдълбочи и в търговия, той нито като ученик ще бъде добър, нито като търговец. Не може да стане и лекар, и дипломат, защото тогава нито като лекар ще бъде добър, нито като дипломат. В едно направление трябва да се вложи енергията. Примерът за тази, бедната вдовица показва нейната смелост, тя не мисли за утрешния ден какво ще стане. Човек трябва да вложи всичко, за да ви помогне Господ. Той не иска сълзи, иска да работим. И аз ви казвам на вас всички ви, че вие не вложите ли всичкото си имание и да се решите да служите на Бога, то аз не искам повече да се занимавам с вас. Ако вашето дете не иска да се учи, то бащата и майката не могат да го направят учен.

Добро и зло вървят заедно. Абсолютно само по себе си не може да бъде добро и зло. Доброто и злото не са по наследство. Добродетелта не е капитал по наследство. Щом вие изопачите вашето настроение, вие се спъвате.

Има два вида даване: ако аз дам 2000 лева на някоя бедна жена, вдовица, или пък на някой разбойник, питам - где е доброто? В парите? В двамата ли? Или в човека? Злото е в избора на даването. Тези, които убиха Стефана, кои бяха? Те бяха тогавашните християни. Евреите не можаха да дадат всичко на Христа. (Примерът за пчеларя, който имал няколко кошера. Учителят му казал да си определи няколко роя за Господа, а той не се съгласил, дори това му се сторило много и след като не послушал съвета

му, още същата година измрели всичките му кошери.) Даванието е законът. На 150 кошера ще дадеш един за Господа. Трябва да даваме това, което Бог ни е дал.

Ние, съвременните хора, казваме: "Ама ние трябва да се грижим за себе си." Ами като се грижим за Бога, не се ли грижим и за себе си?

Разликата между физическия живот и духовния се състои в това, че физическият свят обема много малко пространство. Както във физическия свят има живот, така и в духовния свят има живот. Следователно какъвто сте бил във физическия свят, такъв ще си останете и в духовния свят. (Примерът с агнето. Агнето било на 100 метра по-високо място от местонахождението на вълка и агнето ругаело вълка. И вълкът като видял, че не може да засегне агнето, казал в себе си: "Не ти струва месото" и спокойно си отминал.)

В духовния свят има друг закон, който препятствува на злото. Отдалечавайте разумния свят от злото. В духовния свят нямаш възможност да правиш зло - злото можеш да направиш само на земята. Злото е наше дете, създадено от човека. Всички злини на земята са рожба на човека, на които дяволът е баща, а светът майка. Значи злото е дяволът. Колкото дяволът е отговорен, че е крал, толкова и човекът. 25% се пада нам. Злото ако не се храни, зло не може да се прави. Едновременно човешката душа може да стори и зло, и добро. Всеки човек е творец на собствената си съдба.

Щастието или нещастията в нашия живот зависи от нас. Защо тази вдовица вложи всичкото си богатство в общата каса? Тази вдовица е имала високо съзнание, тя надминава много съвременни християни. Сега аз не искам да остане тази мисъл, щото вие да вложите имота си в тази обща каса, защото, ако вие го вложите, на мене нищо няма да придадете. Когато имате и давате, винаги да мислите, че сте могли да вложите повече, отколкото сте вложили. Всякога трябва да мислим, че не сме дали това, което сме могли да дадем.

И тогава ние ще приличаме на ония двама светии, които, като пътували в пустинята, единият от тях видял един голям казан със злато, и като го видял, уплашил се и подскочил настрана. Тогава другарят му отишъл да види какво станало с него, но като видял, че това, от което се уплашил другарят му, било злато, натоварва го на една кола, отива в Александрия и почнал да го раздава на бедни, вдовици и нуждаещи се и така го раздал всичкото. После отишъл да види и попита Господа дали е изпълнил волята Божия, а Господ му отговорил: "Твоите добрини не струват толкова, колкото подскачането, което другарят ти направи, когато видя златото." С любов да вършим благодеяния, тогаз е истинско, не е ли то с любов, нищо не струва.

Във Варненско преди няколко години разбойници горели с пиростия* един богат човек, докато го принудили да каже къде са парите, които задигнали. И когато после се научили съседите му, почнали да го осъждат защо си дал парите, той им отговорил: "Вам седяла ли ви е гореща пиростия на врата?" Сега в църквите се заканват: "Ако не дадеш, ще отидеш в ада." Това е даване без любов. Не може човек да приеме Божието

* триножник, скара, върху която се поставят съдовете при готвене

благословение, не може да има Божието благоволение, ако не вложи всичко като онази вдовица. Бог не се нуждае от нашите пари и къщи. Срамота е църквата да има имоти, срамота е майката да иска да я осигуряват синовете ѝ. Приятелство не може да има, ако всичко не се даде; братство не може да има, ако всичко не се даде и т.н. Сега имате истинското положение, дадеш ли половината - не стига. 2000 години Христос е лъган. Молиш се да ти даде и даде ли ти, обещанието си забравяш. Сега и вие ще се върнете към първото си положение. Можете ли вие да имате положението на тази бедна вдовица, която пари не е имала, и затова е имала знания и познание. Тя представляваше голям скъпоценен камък. Можете да помагате на вашия български народ само тогава, когато вложите всичко, каквото имате, в Господнята каса.

Ние трябва да правим строго разграничение между човешките неща и между Божествените неща.

Народът е Божествено учреждение, а държавата - човешко учреждение. Човешки са държавните закони и са преходни, а Божествените закони са вечни. Държавата е звяр, а народът овца.

Искам да остане във вас тази мисъл: да живеете с любов към Бога. Без любов към Бога не може да се служи, но не тази любов, която сега имате. Сегашната любов е неузряла. Сега и майчината любов е изродена. Трябва всичко да дадеш и да забравиш.

В Стария завет обръщението е колективно. Христос никога не се обръща колективно, Той се обръща лично към всякоя една душа. Той не се обръща към народа, а се обръща поотделно към всеки един човек.

Християнството не иска да се строят църкви, защото всеки човек е църква, цар, баща, свещеник за себе си, живее ли добре. Дружество "Подкрепа" изяде парите на хората. Христос дири индивидуална, а не обща душа. Всички, които искат да поправят другите хора, аз ги наричам, че те са непоправими. Не си правете самоизмама да мислите, че друг може да ви даде добрини, щастие и благо. Вие сами може да се повдигнете.

В България няма човек, който да познава Господа. Трябва да познаваме Господа такъв, какъвто си е Той. Вие сте от 20-30 години християни, аз бих ви попитал: Какъв е вашият Господ, виждали ли сте Го? Господ, Той се различава по това - развълнуваш ли се и проговори Господ, ще се успокоиш. Първата дума, с която Господ е започнал, е: "От всички дървета ще ядеш, но от дървото за познаване доброто и злото няма да ядеш." Кое е това дърво? То е човешкият егоизъм. Живееш ли сам - грозно е, а дадеш ли всичко и живееш ли с Господа, там е спасението. За в бъдеще ще бъде ужасно. Минали грехове идат, идат, идат. Не ви съдя. Христос не е за съдба. Турете точка на днешния ваш живот и започнете още сега с новия живот.

Като извадите главата на човека с гръбнака без ръцете му, той прилича на една голяма змия. И знаете ли колко страшна змия е човекът?

Когато дойде време да се жени една мома и ако майка ѝ е събирала всички нейни шапки, кукли, панделки, питам аз, ще трябва ли майка ѝ да ѝ даде тези детински играчки? Не, тя трябва да вземе само най-новия си костюм, а всичко друго да остане за по-малките нейни братя и сестри. Туй

се отнася до онези моми и момци, които са отраснали вече, които са по на 20-21 години. Христовото учение е за деца, а не за стари хора.

Сегашният Господ, Когато аз познавам, казва тъй: "Всякой, който дава всичко, благоприятен Ми е, а всякой, който дава наполовина, не е приятен на Бога." Англичаните казват: "Когато Господ мене ме обърне, същевременно обръща и кесията ми."

Никакви дружества няма да подобрят положението на съвременното човечество.

За мене страдание няма, за мене мъчности няма, за мене противоречия няма. Искам и вие като мене да намерите тоя същия Господ, в противен случай Александър Стамболийски ще ви вземе парите и ще ви тури в затвора. Христос, Който идва в света, ще помете всичко - и църква, и държава, и всичко. Нас не ни трябват вече кръстове, ще ги турим отвътре.

Казва някой: "Благословен Господ Бог наш." Ами ти благословен ли си? Ти, приятелю, влизал ли си в средата на огъня като св. Пантелеймона? Аз бих желал да носят за в бъдеще всички владици корони, оплетени от добродетелите.

Един велик проповедник в Америка, като проповядвал, винаги притулял думата "но", за всяко нещо казвал "но". Като свършил проповедта, идват при него слушателите, поблагодарили му за хубавата проповед, като му казали, че проповедта му била отлична, "но". И при мене, когато идват някои, аз казвам "но".

Като ви проговори Господ веднъж, вие други хора ще станете.

Онова дете, което е родено от благородна майка, то се отличава.
Онзи ученик, който е възпитаван от добър учител, и той се отличава.

Оставете всекиго да опита всичко в света, че тогава му помогнете.

Бъдеще може да имаме само тогава, когато ние вложим всичко, каквото имаме, за Бога. Останем ли си все такива, каквито сме си били, то ще имаме такива велики страдания, такива катастрофи, че и вие ще се смаете. Цяла Европа ще бъде подложена на такива непоносими страдания, които ще продължат дотогава, докато хората съзнаят своите погрешки и се обърнат към Господа.

Аз днес нямаше да ви говоря, но аз ви говоря сега, защото Господ ми говори, и ако вие не постъпите така, според както Господ ви говори, то ще ви сполетят такива големи нещастия, че ако аз един ден ви срещна и ви видя, че сте нещастни, ще знам, че това нещастие ви е сполетяло само защото не сте послушали това, което Господ ви е говорил.

Приложете това, що ви говоря. Бъдете сега герои вече. Богатият и сиромахът досега само са вярвали. От сега заприличайте на тая вдовица и ще кажете: "Щастлив онзи ден." Бъдете свободни, ако можете доброволно да изпълните. Ако не сте на 21 години, не е още дошло времето да го изпълните.

Изпяхме "Любовта е извор".

30 октомври 1920 г., 11 ч.

В. Търново

ТОЧКА, ЛИНИЯ, ПЛОСКОСТ, КУБ

Изпяхме "Ще се развеселя".

Учителят прочете 17 глава от Евангелието на Йоана:

"Това изговори Исус, и възведе очите Си на небето и рече: "Отче, дойде часът: прослави Сина Си, да Те прослави и Син Ти."

Изпяхме "Благословен Господ Бог наш".

След това Учителят каза: Ще ви говоря върху 10 стих.

"И всичко Мое Твое е, и Твоето Мое, и прославих се в тях."

Този е дълбок стих по съдържание. От 2000 години още не е проучен и изучаван неговият смисъл.

Всички вие, които сте ходили на училище, учили ли сте геометрия? Учителят ви е разправял що е точка, линия и т. н.

Но в изучаването на един предмет има три положения. Те са: качество, сила и жива сила. Да вземем любовта. За да я разберем, трябва да я изучаваме като качество, като сила и като живо същество. Що е точка? Това е качество на линията. Линията е сила на точката. Всякой човек е точка, а като се съедини с друг, двамата образуват линия. Тия двама като се движат, образуват плоскост, а четирима души като движат плоскостта, образуват куба. Значи човек е основната точка, която образува линии, плоскости и кубове. Това учение може да го разберете само когато го приложите. Ако вие стоите на брега на една река и от отсрещния бряг иде друг човек, и вие, като си подадете ръката, да го хванете, ще образувате линия. Когато ловят риба двама рибари, и те образуват линия. Христос казва: "Всичко Мое Твое е, и Твоето - Мое". Онези, които не разбират смисъла на тези думи, казват: "Страшно е това нещо." Ти докато не подадеш ръката си другиму, не може да се ръкувате. Христос казва: "Всичко Мое Твое е" - значи подава ръката Си и Господ Му подава Своята ръка. И хората така трябва да правят, но те така не казват, а само казват: "Боже, дай ми", а те не дават. Пита някой: "Трябва ли аз да се разтворя за светлината?" Не питай никого, но веднага разтвори прозорците, защото ти си на правия път, щом като търсиш светлината. Аз наричам всички ония хора, които не отварят прозорците на душата си за светлината, лукови глави. Вземете една лукова глава и вие ще видите, че тя се състои от няколко люспи и ципици, има миризма и има малко лютивина на вкус. В това сравнение има една аналогия между човека и лука. Лукът, който има претенция, като го свариш, той нищо не струва. И човек, който мисли, че е нещо, Господ го туря в гроба и така го сварява.

Ние често се обиждаме от някоя лоша дума, казана от някого. Например кажат ни "вагабонтин". Ако не вършим волята Божия, а само вземаме и не даваме, значи, че ние сме спрямо Бога вагабонти.

Аз трябва да бъда обиден не от казаната дума, но от отношенията спрямо другите - ако на един страдающ мой брат не му помогна.

Всякой, който не дава своето си на Бога, той е вагабонтин. Като кажете: "Всичко, каквото имам, Твое е, Господи", само тогава сте човек. Като кажете така, и светлината казва: "И всичко мое е твое." И тогава ще видим плода на тази Божествена истина. Не можете да имате веселие, щастие, блага, здравие, ако не кажете в себе си: "Всичко, каквото имам, Господи, Твое е." Ако едно цвете е затворено и ме пита какво трябва да направи, аз ще му кажа да се разтвори, за да даде възможност на светлината да проникне вътре.

Линията показва направлението на точката. Точката всякога се движи около себе си, тя не се движи извън себе си. Ние сме точка на Божественото съзнание, то е центърът.

Малко и голямо нещо, това е нещо относително тук, на земята.

Ако кажем, че Слънцето е по-голямо от Земята, то е значи близо. Следователно нещата са малки, когато са далеч, а големи, когато са близо. И ние, когато сме близо до Бога, сме големи, а когато сме далеч, ние сме малки. Например Слънцето, което е 92 000 000 мили далеч от Земята, ние го гледаме като една топка, а при това то е един и половина милион пъти по-голямо от Земята; но ако бихме го гледали още по-отдалеч, щяхме да го виждаме като точка. И така, нещата имат съотношение от самите нас как и къде се намират. Както и онзи турчин, който от селото си никъде не излизал, казвал за Франция: "Фраца, Ляпца Чак билюк дилдър." Значи, че Франция не е много голяма, но селата ѝ били големи. Когато ние кажем на Господа, че всичко наше е Негово, тогава и Той казва, че всичко Негово е наше. Това е едно растене. Ние много пъти мязаме на снежни топки, които, щом се търкалят, стават големи, но щом слязат в долините, се стопяват и се изгубват. Когато дойдат страданията, и ние се стопяваме. Ние трябва да пазим в нашето съзнание тия различия. Така са и съвременните учени, които са свършили по разни науки: по правото, за инженер, за лекар и т.н. Те си мислят, че са много учени и си представляват, че са много големи, но след време, като се измени науката, те стават прости. Виждали ли сте някоя нагиздена жена с копринена рокля, накичена с кордели, като ходи, се надува, пъчи се, върти си главата наляво-надясно, да види дали я гледат отвсякъде, като си мисли, че всичкото величие се състои в нейната рокля? Но при нещастие всичко напуска. В живота ние често постъпваме както малките деца, обичаме да правим неща, които ни забранява Божественият закон. (Пример: едно дете обичало да яде скришом захарта, която майка му била скрила в една кратунка. При всичките съвети на майка му то все продължавало скришом да си взема. И тогава майка му, за да отвикне детето си от лошавия му навик, вместо захар сложила в кратуната раци. Когато отива детето по обикновеному да си взема захар, бръква в кратунката и рациите хващат ръката му.) Така и вие често бъркате в тази кратунка - живота.

Всичката радост, която имаме, трябва да съзнаем дълбоко в душата си, че тя е от Бога, а не да чакаме да ни дойде отвън.

Този стих трябва да се приложи в новата епоха по този начин.

Като дойде някой при мене, аз няма да му дам пари, няма да му дам и дрехи, но ще му дам едно житно зърно и ще му кажа: Иди и посей това зърно. Ще му дам вълна и ще му кажа: Иди опери и изпреди тази вълна. Ще му дам материал и ще му кажа: Иди и си построй къща и т.н.

Двама като се обичат, образуват линия. Например жената представлява точка, заедно с мъжа образуват линия и после с децата се образува плоскост, а всички като се стремят към Бога, образуват куба. И така, точката е човекът сам. Линията са двамата. Плоскостта са четиримата, а кубът е стремението към Бога и растежът в живота.

И тъй: "Моето е Твое и Твоето е мое." Приложете го във вашето съзнание и ще бъдете щастливи.

Изпяхме "Събуди се, братко мили".

Отче наш

7 ноември 1920 г.

В. Търново

ЕДНА ГРЕДА

Събрахме се само приятелите от Търново на брой 16 души.

1. Константин Иларионов, 2. Атанас Бойнов, 3. Иван Дивитаков, 4. Райко Борисов, 5. М. Костанов, 6. Елена Иларионова, 7. Парашкева Бойнова, 8. Венета Дивитакова, 9. Зорница Петкова, 10. Марийка. 11. Стефанка Симеонова, 12. Мария. . . , 13. Фанка Христова, 14. М. Каратова, 15. Сийка Динова, 16. Елена Костадинова.

Учителят започна: Днес ще пристъпим към една работа по-определена. Знаете малките деца, докато са малки, как се отнасят с тях майките им, биват по-снизходителни, а когато поотраснат - по-взискателни.

Ако вие искате да придобиете знанието в дома с галение, вие това не можете да го постигнете. Та и мнозина от вас, ако идете тук, да бъдете галени, просто ще изгубите времето си и нищо няма да се научите. За придобиване на знанието има разни способности. И тъй, светът, животът, и той е едно училище. А Божественото училище е за съзнателните хора. Когато детето тръгне в училището, трябва да се отрече от баща си и майка си, от братята си и сестрите си. Така и за тези, които искат да следват Божественото училище, трябва ли да напуснат родителите си? Не, а само ще трябва да посветят времето си за придобиване на Божественото знание.

Аз искам в седмицата да посветите само един час време в мълчание и в дълбоко размишление, като се разделите на две групи. В тия размишления няма да обръщате внимание кой как стои, а да се съсредоточите и вгълбите в себе си дотолкова, че да не обръщате внимание кой какво прави от страна на вас.

Вие ще вземете петъка за тия събрания, и то от 8 до 9 часа вечерта.

Всякой ще си носи своето Евангелие и в някой случай може да прочете някоя глава от Евангелието, и върху прочетеното всеки сам да разсъждава. Това ще бъде приготвяне за съсредоточаване в себе си.

Който не може да мълчи, който се страхува, който не може да се учи - ученик не може да стане.

Когато ви дойде една лоша мисъл, вие трябва да я отхвърлите моментално. Старайте се да придобивате знание вътре в себе си.

Аз наричам истинско знание това, когато сте недоволни от нещо, да знаеш как да постъпиш, когато имаш каквато и да било неприятност, да можеш да я обърнеш на добро.

През лятото ще се събирате в 7 часа. Този час ще го наричате "час на занимание". При идването на мястото, гдето се събирате, само ще се приветствувате с лозинката: "Няма любов като Божиата любов. Само Божиата любов е любов."

Може да мълчи само човек, който няма цирей. Това е една дисципли-

лина на ума ви, а понякога може да се каже и дисциплина на сърцето.

Всяка наша мисъл трябва да оздравее. Ще гледате между вас да си създадете инициатива. Не трябва да стоите като вързани коне. Ако ви дойде един дълбок подтик вътре в душата ви да направите някое добро, не ходете да питате друго, а изпълнете това, което ви говори вътрешният глас.

По-добре е дълг със знание, отколкото да нямаш нито знание, нито дълг.

Добър живот без страдание е невъзможен. С това ще имате една нова опитност и ще придобиете някои неща, които при друга опитност не можете да придобиете.

Всичките погрешки в нашия живот, те са все от старите хора. Как иде старостта? Щом човек напусне любовта, той остарява. Ако една мома я напусне любовта, тя остарява. Хора, които имат любовта в себе си, те винаги са млади и никога не остаряват. Ще ви дам едно разяснение.

Един писател, докато мисълта е в него, то е сила, а след като напише една книга, то е качество, а когато я прочете някой и извлече полза - то е живата сила.

Посаждаме семка, тя пониква, това е сила, но като даде плод - това е живата сила. Животът на човека се състои все от такива посадени семки. Аз считам един човек за положителен само тогава, когато всичките братя вътре в него са на един ум и са в съгласие.

Това е окултната страна на новото учение. Винаги ще се събирате чифт, а не тек. Това е за числото на учениците от тоя клас. Ако се породят някои мъчнотии, то впоследствие ще ги изгладим. Ако не се научите да се концентрирате, то ще мязате на една застояла вода на едно бласто.

Когато сте в съзерцание и отвън на вратата се хлопа от някого, ще считате, че държите една гредка, която, ако я пуснете, за да отидете и отворите на тогроз, който хлопа, ще се събори зданието, което тази гредка подпира. По-важна е работата ти с Бога, отколкото с тогова, който хлопа, който ще да бъде.

С убийството на първия човек се основа черната ложа.

8 ноември 1920 г., 10 ч.

В. Търново

ГДЕ Е ПРАВИЯТ ПЪТ?

Где е правият път? - В страданията. Те ни показват веднага правия път. В правия път са страданията. Някой трябва да мине през река, обикаля покрай брега, за да търси удобно място - брод, за да мине. С това се забавя. Но ако види зор, намери се пред опасност, веднага влиза в реката и намира правия път, без да гледа има ли брод, или няма, не мисли дали е плитко, или дълбоко.

27 декември 1920 г., на обяд
Шумен

Боян да си носи своето Евангелие и в някой ден да го даде на някого. Когато някой гледа в Евангелието и види, че в него има нещо, което е истинно, тогава той ще каже: "Ако аз съм човек, който е истинно, тогава аз съм човек, който е истинно". Когато някой гледа в Евангелието и види, че в него има нещо, което е истинно, тогава той ще каже: "Ако аз съм човек, който е истинно, тогава аз съм човек, който е истинно". Когато някой гледа в Евангелието и види, че в него има нещо, което е истинно, тогава той ще каже: "Ако аз съм човек, който е истинно, тогава аз съм човек, който е истинно".

Това е истинно, когато някой гледа в Евангелието и види, че в него има нещо, което е истинно, тогава той ще каже: "Ако аз съм човек, който е истинно, тогава аз съм човек, който е истинно". Когато някой гледа в Евангелието и види, че в него има нещо, което е истинно, тогава той ще каже: "Ако аз съм човек, който е истинно, тогава аз съм човек, който е истинно".

Моята дъщеря е човек, който няма църква. Това е една дъщеря.

ТРИ ЗАКОНА

Във всяка комуна трябва да има три закона:

1. В името на Любовта Божия да се прави добро - това е духовният свят.
2. За благо на душата си можеш ли да правиш добро, а не да я товариш с грехове - това е Божественният свят.
3. За благо на ближния си - това е тялото ти. То трябва да бъде здраво. То е волята ти, добичето ти и пр., с които работиш. Трябва да гледаш и неговите интереси. Ближният е тялото. Бог, това са всички блага, с тях не трябва да се злоупотребява, иначе ще се затворят всички каси. Не трябва да искаме онова, което не ни трябва. Всичко, което искаме, ще се изпълни по волята ни - добро или зло, според мислите ни и желанията ни.

10ч. и 15 мин.

ИЗ РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ в дома на брат Н. Ватев

Разказва Учителят примера: един царски син се оженил за една селска дъщеря. Направил ѝ палат, но ѝ казал, че тя сама ще си мете палата, слугиня не ще ѝ дава, за да не забрави своя произход. Селската дъщеря - това е нашата душа, която трябва сама да си слугува, а не да ѝ слугуват. Понякога тялото не иска да върви там, където иска да отиде душата - това става, защото тялото е много хлускано*, чрезмерно изтощавано в работата.

Магарето минава вода или мост, като се хване за опашката и дърпа назад. Магарето е много упоритият ум, но понеже опашката е неговият ум, ако се хване тя, то веднага почва да мисли и отстъпва.

Тялото на човека е съставено от милиарди души, събрани наедно. Те са разумни същества и не можем да пренебрегнем тяхната воля, тяхното мнение. Затова, като прекаляваме с някой орган за работа, клетките му, душите на тоя орган заболяват, стачкуват, загдето сме злоупотребили с тях. Само стомахът има 10 милиона души, разумни същества, които работят за нас, да ни приготвят каша, сокове, за да се погълнат в тялото и го нахранят.

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото сееш, това ще никне, това и ще жънеш. Ние сме християни. Що е християнство? - То е освобождение от миналия ни живот. Следователно сега трябва да сеем само добри семена в мисли, желания и дела - сърце, ум и воля. Животът има висок смисъл, всеки трябва да намери тоя смисъл на живота. Най-добрият учител в живота са опитностите,

* бито, удряно, карано много да работи

не трябва обаче да изпускаме да се ползуваме от опитностите на другите души. Хората могат да се ползват от пчелите. Идете при един пчелин, постойте при пчелите, наблюдавайте ги, изучавайте с интерес техния живот и ще се ползвате твърде много. Там има голяма хармония, магнетизъм, ще ви предадат чрез внушение лекуването. Неврастения там се лекува. Всеки от вас трябва да има по 1-2 кошера, да ги изучава и черпи поука от тях в хармония, с трудолюбие.

Да отглеждаш плодни дръвчета - добиваш настроение. Всеки от вас трябва да отглежда няколко плодни дръвчета от разните видове. В ябълката има чистота - там няма омраза.

И в търговията има добра страна. Каквото продавате на хората - това и ще ги научите, и там сте проповедници. С добрата стока давайте добри мисли на хората и те ще мислят добро за вас. Това е по новия закон, макар че старият търговец намира, че това ще му даде загуба. В търговията трябва да се помни, че големите реки - печалби - се образуват от малките приточета - малките печалби. Не трябва да търгуват приятелите с продукти, които носят карма и които подлежат на разваляне. Всяка покупка и продажба между приятелите и изобщо в търговията, макар и с външни от нас хора, трябва да се ликвидира и уравнивается веднага.

Най-добрата търговия е в производство. Приятелите трябва да обикнат производството в пчеларство (10-20 кошера), овощарство, зеленчукова градина и житни храни.

Обръщенията ни с животните трябва да бъдат добри. Ще има за в бъдеще закон за доброто обръщение с животните и колко да се товарят. Моторните плугове и другите нови земеделчески оръдия освобождават вече доста много животните от работа. Човек трябва да се запита: "Мене ако турнат в работа да ора тежко, добре ли ще ми бъде?" - Така ще намери правилния отговор и да го приложи в живота си.

В стремежа си да се осигурят, хората се крадат: слугата - господаря си и господарят - слугата си, и ето защо е нарушена хармонията. Лошият живот се състои в еднообразието. Трябва да се работят всички изкуства и всеки, дето иска, да отиде да работи, ето комуната. Всичкото зло е в личните интереси. Досегашният слуга трябва да крепи мястото си на добрия слуга. Аз уподобявам сегашния човек с евангелския слуга, който, като щели да отчислят, намалят дълговете на длъжниците към господаря си, което и сторил, а връхнината взел за себе си, за да се осигури.

Бъдещият човек е като притчата за наетите работници, на които на всички са платили еднакво. Трябва да се работи малко, но качествено. Несполуката в началото на една работа е сполука в края на същата работа. По-добре да се почне с несполука и да се свърши със сполука. Така започна и християнството. Първият християнин, Христос, Го разпнаха, учениците Му се разпръснаха и казаха: "Свърши се с Него!" Имаме обратния резултат: в края е сполуката.

Светът ще се оправи с даване. Носиш на гърба си торба жито 80 кг на 10 километра разстояние, занесеш го докрая, но паднеш изтощен и се

свърши с тебе. Дай на първия километър половината от житото на друг и ще ти стане по-леко. Дай други 10 кг на втория километър, дай други 10 кг на четвъртия, други 10 на шестия и ще си отидеш вкъщи с 10 кг, но здрав. И сега, понеже хората доброволно не са давали, да им го вземат насила. Материалното се губи лесно - Господ го дава и го взема, но ако използваме правилно, то не се губи.

Знанията се опитват на земята, а не се придобиват.

Ние трябва да сеем, а не да продаваме семето; защото нивите ще бъдат затревени и Бог ще ни каже, че много сме продавали.

Човек като дава - дава за себе си, но да го дава в името Божие, а не за себе си, в свое име. Иначе не се връща, а ще ни бият. Господ смирява хората. Вилхелм, казват, сега реже дърва, а не да чака Господ да смъкне гордостта му. Фердинанд, и той се смири. Плаче за България сега, но късно е вече.

Мойсеевият закон е добър. Трябва да познаваме законите много добре.

Всяка седма година нивата, лозето, дърветата почиват.

Всяка 49-а - 50-а година е юбилейна - тя е година на връщане. Всеки има право на владение само 49 години, а на 50-та трябва да върне всичко владяно.

Сегашната комуна подразбира комунизирание на печалбите, а не придобитото, а то е комунизирание на труда отсега нататък. Готовото досега не се дели - ще се попадне в грешка. Готовото ще се изяде. Да се яде готово, хората се учат на леност. В комуната всеки може да си работи своя занаят, но приходите му да се внесат в общата каса на комуната. Дойде в комуната гост, брат, ще стои един-два, най-много три дена, на четвъртия ден трябва да си избере работа и да почне да работи с всички членове от комуната.

В новите порядки на живота човек не трябва да бъде роб на труда, както досега в старите порядки. Старото си отива безвъзвратно. Човек трябва да умее да си извършва сам потребната работа. Когато човек сам си свърши работата, няма да укорява майсторите.

Там, където хората се сдружат и има съгласие, там има и благословия - плодът се ражда в изобилие. Тогава и работата, като се разпредели между 20-30 души комунари, по-скоро се свършва. (Учителят вероятно говори за комуната в село Ачларе край Русе.)

11 ч. и 20 мин.

* * * * *

Там, където земята е плодородна, има магнетически възли и като седнете на такова място, бързо си отпочивате. Където няма магнетически възли на земята, там плодородие не се дава. Комуната трябва да се образува най-първо, за да се тонират хората. Който дойде там, ще си почине, ще се ободри и ще почне да работи.

11 ч. и 45 мин.

Пентаграмата се съчетава с краските:
най-отгоре яносиньо - Истината,
ясночервено - Любовта,
ясножълто - Мъдростта,
яснозелено - Правдата (съдийската маса),
златисто (узряло жито) - Добродетелта.

Розовата краска е за обичта. Аз ще взема да направя един ден едно описание на цветовете от пентаграма.

Краските от пентаграма съответствуват на удове от човешкия организъм.

Яносинята краска е за духовния човек.

Ясночервената краска - за сърцето, дробовете.

Ясножълтата краска - за ума.

Яснозелената краска - за жлъчката, черния дроб.

18 ч.

* * * * *

Трябва да се следи всяко дете, когато се роди, какъв глас издава, с какъв тон започва своя живот. Едно започва с "до", друго с "ре" и т. н. Това ще ни покаже какъв ще бъде неговият живот.

20 ч.

* * * * *

Вечерта се състоя събрание на братята и сестрите от русенския кръжок. Прочетена бе от ръководителя брат Никола Ватев написаната на пишуща машина беседа от Учителя "Молитвата" - "А ти, кога се молиш, влез в скришната си стаичка и се помоли Отцу твоему и Отец, Който види в тайно, ще ти въздаде наяве."

20 ч. и 30 мин.

* * * * *

Разговор между Учителя, Ватев, Иларионов и Сотиров върху политиката. (Тайна сия велика есть.) - На света шалварите ще затреперят от политическите събития и природните стихии, които започват от 1921 г. нататък.

23 ч.

28 декември 1920 г., вторник

Русе

НЯМА ЛЮБОВ КАТО БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Тази година искам наредът да се изпълни чисто по Дух, т.е. да бъде чисто духовен, а не по буква.

Няма престъпление, което да остане ненаказано.

Страстта е равна на всичките чувства и способности.

Напушал ли е някой жена си, за да види как се напуска и обратното. Знаете ли, че в четири прераждания едва може тя да се освободи от него или той от нея?

Плътската любов произлиза от много ядене.

Най-благоприятните часове за молитва са сутрешните, преди изгрева на слънцето, и после, като имаш скръб, когато си подложен на изпитания.

Всичко ще се уреди. Настоящото ще бъде едно приятно възпоминание за бъдещето. (Някои братя имаме само за баласт.) Скръбта е добрата мома. Радостта е красивата мома - тя е изменчива. Нужно е да се възпита първо умът, защото той е развратил сърцето.

Онзи, който върши престъпление, той е господар. Слугите никога не вършат престъпление.

Размишлението за молитвата е само да се свържем, да си помогнем, но същественото е, че никой не може да ни отдели от Бога, че никой не може да ни отдели от светлината, че мъчнотиите могат да ни сломят, но от определения път никой не може да ни отдели. Размишлявайте върху даденото ви изречение: "Няма Любов като Божията Любов." Любовта всичко ще изправи. Ние нея не можем да я задържим. Тя е като светлината, колкото и да я затуляш, тя е неуловима и е навред. Когато мислим за нея, тя идва и изчезва, за да дойде пак. Тя изчезва при всяка лоша мисъл. Любовта бяга от полъха на всичко отрицателно. Всички нещастия, които ни сполетяват, идват от хората, а не от Бога. Когато Господ иска да накаже някого, оставя го на хората. Най-добре е за всичко, което ви се случва, да казвате: "Няма Любов като Божията Любов."

29 декември 1920 г., 5 ч.

* * * * *

Учителят, Ватев, Иларионов и Сотиров.

Прочетена бе 21 глава от Откровението.

Тази глава съответствува на събитията от XXI век. В по-малък размер съответствува на събитията от 1921 година.

Ново небе \

новите порядки,

Нова земя /

Новий Ерусалим - еврейското царство,

Няма море - сегашният човешки живот,

Ерусалим - Обществото на народите,

Скиния ще се засели - Бог ще се засели,

Риби и море - сегашният живот с неговите порядки.

Двадесетият век е на съдби. Двадесета глава на Откровението се повтаря в XX век. Ново нещо няма. Всичко се повтаря. Всичко ново - това е станало в духовния свят. Тук е само приложението на земята.

Гори - хора - дървета. Като избягам между дърветата, то значи между хората.

От окултно гледище земята има кухня вътре в центъра. Вътре в топката на земята има друга топка, която се движи. Всяка топка си има своя магнитен пояс. Земята в центъра си е най-плътна. Там има машинария, лаборатория, механици, които движат земята. Там е малката мистерия. Който се посвещава, трябва да слезе долу, да види. Малцина могат да слязат. Другите остават по нея отгоре. Всяка година има магнитни течения, по които може да се слезе до центъра. За там се отнася текстът на песента: "В бездната да слезем - хоругва да поставим" от песента "Напред да ходим смело". Тя е под 13-та сфера. Който падне, мъчно излиза. Остава за друга еволюция. Духовете, които сега връзват, там ще бъдат вкарани, поставени и земята ще бъде преграда да не излязат. Има само отдушници, там е поставен ангелът с меч на вратата, за да не излязат. Една душа, която излезе оттам на земята, е в рай. Когато някой каже "Черната земя" - това е именно бездната.

Около нас има друга преграда, магнитна, други хора живеят. Ако тръгнем към слънцето, през тоя пояс не можем да минем. Там е астралният свят. Той е над нас, но граничи с тоя свят, както земята с водата се опират. Тая материя, като отидем там, ще бъде под нас и ще ни се види като ефирна. Водата се крепи върху твърда почва - така е и с астралния свят. Много неща на земята не виждаме. Има места на земята, където човешки крак не е стъпвал. Хората не знаят земята, а само отчасти я знаят и познават. Земята под Тихия океан е скрита. Хората не я знаят. Тя ще излезе със своята девственост над водата. Сега имаме 5 континента, ще излезе и шестият над водата и ще е по-голям от сегашните. От сегашните пък някои ще потънат. Промени ще станат духовни, умствени и физически на земята. Русия има бъдеще заради Северния полюс. Той е светлата земя, където никой досега не е ходил и не може да я превземе. Всеки, който е отивал там, си е счупвал краката. Промени ще станат и на небето - на Слънцето, на Луната, както и на Земята. Този живот си отива вече, заминава си, за да отвори място на новия живот. Става сега преустройство на всичката материя на земята. От Слънцето има грамадни магнетически течения, които вдигат континента и го зонират. Тази земя е грешна, има големи нечистотии, трябва да се измие. Ще останат големите гори в Русия, в Америка, където на 4-5 000 километра човешки крак не е стъпвал. Африка е била континент на черната култура (раса), тя е част от друг един грамаден континент, който е потънал. Черната магия е култура на тая черна раса, която заради греховете си е потънала - това са лемуриите. Големите територии са били. Атланта е жълтата раса. Сега иде същото и за

бялата раса. Нейният континент е Европа. Черната раса са били безчувствени, страдания не са имали. Те са започнали от скоро да се събуждат. Ако удариш желязо о ръката му, болки не е чувствувал. Атлантида е била раса на чувствата. Бялата раса е раса на интелекта. И тя ще потъне. Тук е законът на необходимостта. Ще се потопи цял континент, за да се спаси светът. Ще излезе нов грамаден континент от Великия океан, а сегашният ще бъде един остров Европа. Ще остане един голям остров на белите. Част от Азия, Франция, Белгия, Париж потъват вече.

След прокопаването на Нил в Египет се създава египетска култура и черната култура в Африка се изолира. Има проект Сахара да се наводни - ще бъде море и тогава около него ще бъдат създадени културни места. Сахара е по-ниска от морския уровень. Климатическите условия ще се изменят.

Човешкият дух трябва да се пригоди към новите условия на живота. Магнитната вълна, която иде, може да изгори цялата земна кора - повърхността ѝ. Духовните хора ще се приспособят веднага към новите условия, а хората на света не ще се приспособят и ще се лутат, ще бягат по земята, покой за тях не ще има. Тая магнитна духовна вълна ще повдигне земната повърхност над Великия океан, а ще потъне Европа - континентът на бялата раса.

10 ч.

* * * * *

Не всеки човек, който ни прави зло, е неприятел. Едно зло е за наше добро направено. И тоя човек не ни е направил зло, а добро.

Съвременното общество няма мерки за един постоянен морал. При птиците е по-добре. Соколите не ловят птички, когато те мътят. Вълкът, докато по-рано не отвори устата си, не може да яде овцете. Догде се простира собствеността на една монета? Металът не е на човека. Следователно има граница на собствеността.

Престъпникът е с раздвоен поглед, а чистият човек е със съсредоточен поглед.

РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ ОТ ЧАСТЕН ХАРАКТЕР

1. Интересувах се за бъдещата ми дейност в духовно и материално отношение от сега, с излизането ми от военна служба.

2. За Санка. Да вари парички (плода от драката) с цвят от босилек половин час и да пие водата - два пъти на ден по една кафена чаша. Има остатък от бронхит и ще се изчисти. Чистият въздух през пролетта ще помогне.

3. За Марийка. Прекарва преминаване към друга възраст - нищо не ѝ е.

Когато главата боли - страда коремът.

Когато стомахът боли - страда мозъкът.
Ще ѝ премине. Хармония и песни да има.

1 ч. и 45 мин.

* * * * *

Защо хората страдат? Защото духовете имат горе Великден. Хората ядат животните, а животните се обръщат в бацили тифузни и ядат човешките тела, и с това си отмъщават. Животните се питат защо има страдания? Отговаря им се: Защото хората долу на земята имат Великден, Нова година, Рождество, Свети Николай и пр. И когато хората се веселят и са най-радостни, дават на животните най-големите страдания. И небето наказва хората със същото наказание: животните ядат хората.

20 ч.

* * * * *

Всякога, когато умът и сърцето вървят заедно и са съгласни, ще има добри резултати. Трябва да има вяра. Ами че всеки има вяра, но трябва да се използва разумно.

Комуна значи сцепление.

Мир без жертви не може.

* * * * *

При сутрешните гимнастически упражнения:

1. Движението на ръцете е за развитието на сърцето, гърдите.
2. Съсредоточаването е за възпитаването, усилването на ума.
3. Изпълнението на упражненията е за възпитаването, усилването на волята.

29 декември 1920 г.

Русе

С ДУМАТА "МОЖЕ"

Знанията са тор - ако не са пригодени за човека (за дървото), ще го изгорят.

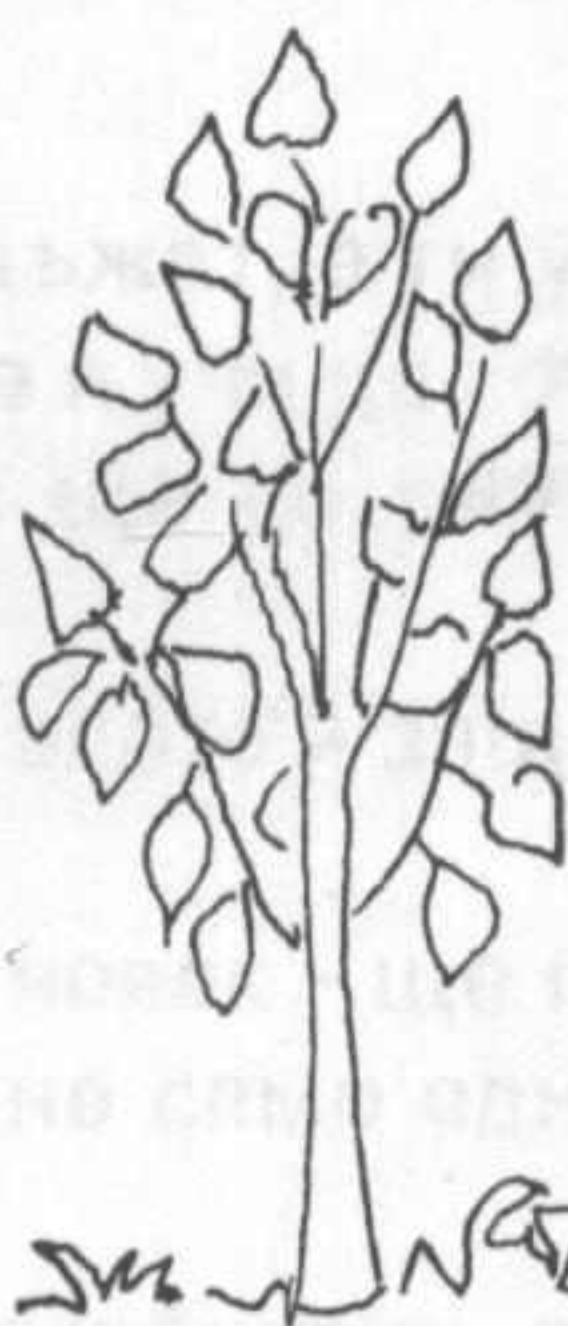
Всяко дете да се проявява там, където има наклонност. Децата да се приучват на труд - сами да вършат своята работа, личната, щом могат да си я направят.

В 25 билиона пространство можем да вместим 3000 слънчеви системи като нашата.

Фламарион изчислява, че 29 стотинки от времето на Христа, сметнати със сложна лихва, дават число с 39 цифри, които, ако са дълг, ще се изплатят в 9000 години със злато от топка голяма като Земята, която пада всеки 9 минути.

Един народ с Бога всичко може, защото Бог е голяма величина, в която всичко може. С думата "може" ние привличаме всички добри условия и успехът за работата е осигурен.

ТОПОЛАТА КАТО КАЛЕНДАР

- край

- среда

- начало

Ако първо падат долните листа - зимата е в началото,
ако средните - зимата е в средата,
ако горните - зимата е в края,
ако падат равномерно - зимата е дълготрайна.

8 ч.

* * * * *

Откровение 19:19-21

Птици = пролетарии, комунисти.

Глава 20 = XX век = век на съдене на земята = век на съдбата на земята, а не горе на небето.

Сегашните хора са в положението на магарето, натоварено със сол, което влязло във водата, клекнало, солта се стопила, излязло от водата и

ревало от радост, че се облекчил товарът. Втори път го натоварили с вълна, искало пак да хитрува. Клекнало във водата, но вълната се напоила и не могло да се вдигне вече. Сегашните хора са натоварени с вълна, а по-рано са били натоварени със сол. От малки причини хората клякат. Едно зрънце в крака на един голям юнак го накарва да куца и той турне "ножа в ножницата". От малките неща хората се изменят лесно.

14 ч.

* * * * *

Има слънчеви урагани, които изхвърлят на 180 000 км въвн от слънчевата повърхност огромни енергии, и пак се повръщат на Слънцето тия урагани.

Луната има към Земята само едната си страна. Какво има на другата й страна, не се знае. "Тайна сия велика естъ."

За в бъдеще новата култура ще има да развие и открие много неща. Ще се установят съобщения с Луната.

Има космически течения към Слънцето и Луната и обратно към Земята. Като се вземат тия течения, хората ще ги използват за пътуване.

Кокошките не знаят, че има звезди. Те само орела виждат нагоре.

19 ч. и 30 мин.

30 декември 1920 г., четвъртък
Русе, дома на брат Никола Ватев

ВСИЧКИЯТ ДЪЛГ

Жълтата краска - сряда.

Зелената - понеделник.

Портокалената - неделя.

Четният сбор е рационален, е положително число.

Нечетният сбор е ирационален, е отрицателно число.

Тогава не ще извършиш намислената работа.

Из разговори с Учителя

Присъствуват: Иларионов, Ватев, Сотиров.

Човек, предназначен да бърка с ръката си лайна, не може да раздава хляб - на всеки по предназначението.

Корените са адът.

Клоните са раят, небето.

Обратното не може.

Децата си не учете да не лъжат, а ги учете да говорят истината. Дъщеря ти се влюбила в някой. Не я учи да го не люби, а учи я да обича още повече другарки или момци и ще се разсъмне любовта ѝ към нейния любим.

Не споменувайте името на злото и защо Бог го е дал. А кажете: "Тайна има тук."

На един болник - фалирал човек - ще помогнете, ако имате капитал, да му платите всичкия дълг, а не само една част от дълга - с това не му помагате.

Като се свържете с един вагабонтин, веднага ще почувствувате униение.

Поповете и други не могат да спрат нашето учение. То е едно течение, на което трябва да отворят път, иначе то ще образува блато, ще се родят жаби и пр. и ще се нахвърлят около тях. Изпитанията са кал, която се хвърля от черната ложа.

При разглеждане, решаване въпроси между братята трябва да се прилага Христовият закон; ако ли искате да решавате по Мойсеевия закон, то да не се смесва Христовият закон: или единия, или другия, но никога и от двата едновременно.

Лошите хора са канал в едно общество, в един народ. Те са необходими, за да се изливат през тях нечистотиите от хората, от народа.

Мъже, любете жените си!

Жени, обичайте мъжете си!

Покоряването е резултат на насилие. То е едно велико условие за растеж. Житното зърно трябва да се покори, да влезе в земята, за да израсте, иначе ще стои в хамбара. Волът като го вържат с юлар, покорява се и го водят.

Да си слуга, значи да знаеш закона на движението на силите.

Да си господар, значи да знаеш големите величини - да работиш с тях. Който се е научил да заповядва, не се отучва лесно.

Разказва Учителят примера за оня турчин кадия, който, като го уволнили, взел 40 ибрика*, напълвал ги с вода, нареждал ги край стената на джамията, сядал на стол и когато някой дохождал и вземал ибрик, той му казвал: "Брак она ал шу" - "Остави него, вземи този." И по този начин кадията пак бил заповедник - заповедник на ибриците.

Като дойде Господ и не Му се помолиш, Той си отива. Който не иска да се моли на Бога, ще се моли на хората - Господ ще ги прати. Ако не се молиш на хората, ще се молиш на животните.

Разказва Учителят примера за един всадник** във Варненско, който при отиване в града възседнал своя кон. При една опасност се молил на коня си: "Моля ти се бе, конче, върви по-бърже, защото и аз ще пострадам, и ти ще пострадаш." Не казвай, че няма да се молиш, и на дете ще се молиш.

Молитвата е необходимост. Ако Господ е дошъл в дома ми, трябва ли да отида да Го търся в църквата, при попове и владици.

Развитието се състои в "оставянieto".

Детето го оставят да расте.

Дръвцето го оставят да расте.

Човекът го оставят да си яде, спи, почива.

Въшката не оставя човека, а стои на гърба или главата му, гдето са най-хубавите сокове.

Житното зърно го оставят и то си пробива път за растеж.

Когато човек се влюби във "въшките", те му изсмукват кръвта. Ако злото не бе вътре в земята, тя не би се въртяла. Злото, силите на злото извършват трудовата работа - вулкани и други процеси. Това е най-трудната работа.

Като изгрее слънцето, всичко излиза, а някои се крият: вълци, къртици, бухали, кукумявки, прилепи, глисти и пр. - нощната култура.

Изпитания се дават на добрите хора. Нали хората обичат да орат само добрите ниви? Не отиват на каменистите ниви, а на добре наторените и с дебел слой пръст.

Търговия да се върши с продукти, които не носят карма, и да си имат

* съд за поливане при миене на ръце и лице

** конник

производство. Да станат прилежни, да имат и добият изкуство. Тия наставления се отнасят за приятелите. Сеченето на живи дървета и горенето им на кюмюр от духовно напредналите човеци - носи за тях карма.

Купените продукти трябва веднага да се продават, задръжка от тях да се не прави. Трябва да се гледа за такива продукти, които се намират, търсят се и не подлежат на развала и пр.

Книгоиздателство "Слово" сега ще се остави. То има ограничена дейност. Там влязоха хора с друга цел. То ще се уреди, но по-подир.

Всяка търговия, работа, производство трябва да бъде във вливане и изливане - прекръстосване - това да вижда светът, а скритата страна на братското производство трябва да бъде скрита тайна за света.

Като се приложи Божественият закон, всичко ще дойде: жито, мед, овощия, зеленчуци и пр. Там тогава духовете работят, пчелите работят и пр. Вън от това правило имаме стари феодали, които са вече фалирали и искат да бъдат само господари.

Ние не сме против женитбата, но сме против наложничеството, сдружаването в женитбите, а не сме и против Божествения брак. Които са оженени, няма защо да се женят. Който е сгоден за някого, както казва Павел, не трябва да се жени, иначе ще стане нещастен. Който е вързан - кармически връзки - да не се развързва. Който не е вързан, да не се връзва, т.е. да не си създава карма, да не се връзва с духове, защото трябва да им даде плът; а който има връзки и обещания с духове, трябва да им даде плът, иначе ще страда. Не трябва да изменяме Божествените нареждания на нещата. С нашия ум ще попречим на Божественото развитие на нещата и ще страдаме. Господ изпъжда децата ти - остави ги; приближава ги - не ги отпъждай.

Щом един човек люби, той вече е женен. Кармически свързаният човек трябва да се ожени, за да се разплоди. С нашия морал сме смешни: чист отвън, а нечист отвътре; чистият бил опозорен от нечистия; богатият направил сиромаша нещастен - смешни са такива разсъждения. Безбрачието е на черната ложа: да ядат и да пият, без да дават плод. Божественият закон е да се даде плод добър. Не се позволява женитба между болни, слабоумни, покварени. Трябва да се женят здравите, за да дават добър плод. Може един момък да помага, да издържа една мома, сестра духовна, да поеме грижата за нейното образование, възпитание и ето, той е свързал сърцето си с тая сестра.

Венчаването, кръщавката е от попа, а животът е от нас. Човек трябва да се освободи от закона, от догмата.

13 ч. - 15 ч.

* * * * *

31 декември 1920 г., петък

Русе, в дома на брат Никола Ватев

СЪДЪРЖАНИЕ

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО	3
СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА	12
ВЕЛИКАТА МАЙКА	22
ТРУД И МЪЧЕНИЕ	32
ВЯРА	42
ДЕВЕТИ МАРТ (22 МАРТ)	53
ПРИЯТЕЛ И РАБ	60
РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ	71
ДЕСЕН И ЛЯВ ПЪТ	86
РАЗГОВОР	91
ТРИ ПРОЦЕСА	94
НА ВЕЧЕРЯ С УЧИТЕЛЯ	96
ЖИВИ ИЗВОРИ	99
ОТ МЕН ДА ЗАМИНЕ	100
ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ	104
ЩАСТИЕТО Е В ЧЕЛОВЕКА	106
ЗАКОНЪТ НА ПЛЪТТА Е ЗАКОН НА ОГРАНИЧЕНИЕТО	109
БОЖЕСТВЕНИЯТ ПЛАМЪК	110
СИМОНЕ ЙОНИН, ЛЮБИШ ЛИ МЕ?	111
РЪКАТА	116
ДВАТА ПРИНЦИПА	117
ГОЛЯМ Е САМО БОГ	123
ПЪРВОНАЧАЛЕН ЕЗИК	124
ДОБРАТА МОЛИТВА	126
СЪРЦЕТО СИ НИКОМУ В ЗАЕМ НЕ ДАВАЙТЕ	128
АЗ ВИ ИЗБРАХ	129
КОГАТО ДОЙДЕ ДУХЪТ	132
ТРИ КАРТИНИ	134
АЗ ДОЙДОХ, ЗА ДА ИМАТ ЖИВОТ	135
ДОБРИ УЧЕНИЦИ	137
С ЛЮБОВ И ВЯРА	138
ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА	142
400 000 ФОРМИ	144
БЕЗ СЪМНЕНИЕ И БЕЗ ОТСРОЧКА	145
КОГАТО ПОСРЕЩАТЕ	148
САМО ХЛЯБ	155
НИТО СЕ ПРОМЕНЯ, НИТО СЕ ИЗМЕНЯ	157
КОЕТО СЕ ПРОМЕНЯ, БЕЗ ДА СЕ ИЗМЕНЯ	161
ЗАКОН ЗА ПРАВДА	166
КОЙТО ИМА МИР	167
ДВЕ ЛЕПТИ	169
ТОЧКА, ЛИНИЯ, ПЛОСКОСТ, КУБ	173
ЕДНА ГРЕДА	176
ГДЕ Е ПРАВИЯТ ПЪТ?	178
ТРИ ЗАКОНА	179
НЯМА ЛЮБОВ КАТО БОЖИЯТА ЛЮБОВ	183
С ДУМАТА "МОЖЕ"	187
ВСИЧКИЯТ ДЪЛГ	189

Озари ме едно проговаряне